

Заштита података о личности
Прописи

Издавач
Повереник за информације од јавног значаја
и заштиту података о личности
Булевар краља Александра бр. 15, 11000 Београд
Тел.: + 381 11 3408 900
Факс: + 381 11 3343 379
E-mail: office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

За издавача
Милан Мариновић

Уредник
Александар Ресановић

Лектура, дизајн и њерелом
Службени гласник

Штампа
Службени гласник

Тираж
600 примерака

ISBN 978-86-901034-2-3

Београд, 2020.

Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности

ЗАШТИТА ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ Прописи

Садржај

Уводна реч	7
1. Устав Републике Србије – члан 42 („Службени гласник РС“, број 98/06)	9
2. Општа уредба о заштити података о личности 2016/679, од 27. априла 2016, примењује се од 25. маја 2018. (незваничан превод) www.poverenik.rs/sr/међународни-документи/2502-уредба-2016-679-незваничан-превод.html	10
3. Закон о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/18)	151
4. Правилник о обрасцу притужбе („Службени гласник РС“, број 40/19)	226
5. Одлука о листи врста радњи обраде података о личности за које се мора извршити процена утицаја на заштиту података о личности и тражити мишљење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности („Службени гласник РС“, број 45/19)	230
6. Правилник о обрасцу обавештења о повреди података о личности и начину обавештавања Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности о повреди података о личности („Службени гласник РС“, број 40/19)	232
7. Правилник о обрасцу и начину вођења евиденције лица за заштиту података о личности („Службени гласник РС“, број 40/19)	235

8. Упутство за попуњавање и обрасци контролних листа www.poverenik.rs/sr/заштита-података/контролне-листе.html 237
9. Одлука о Листи држава, делова њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународних организација у којима се сматра да је обезбеђен примерени ниво заштите података о личности („Службени гласник РС“, број 55/19) 249
10. Правилник о обрасцу легитимације овлашћеног лица за вршење инспекцијског надзора по Закону о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 61/19) 252
11. Правилник о обрасцу и начину вођења интерне евиденције о повредама Закона о заштити података о личности и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају („Службени гласник РС“, број 40/19) 258

Уводна реч

Ово је пета по реду публикација Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности која се односи на област заштите података о личности.

За разлику од претходне четири у којима су представљени ставови, одлуке и мишљења из праксе Повереника, ова публикација садржи само прописе, чиме представља својеврсну збирку прописа из области заштите података о личности.

Разлог томе је што је 22 августа 2019. године почела примена Закона о заштити података о личности, којим је, поред осталог, предвиђена обавеза доношења одређених подзаконских аката. У том смислу, Повереник је пре почетка примене овог закона донео више подзаконских аката, а Влада РС један подзаконски акт. С обзиром на то да се претходне 2019. одвијала тако жива нормативна активност у овој области, донете прописе је било потребно свеобухватно представити на једном месту.

Следећи разлог зашто ова публикација садржи само прописе, а не и ставове, одлуке и мишљења Повереника, јесте да је протекло релативно кратко време од почетка примене Закона о заштити података о личности до предаје овог текста у штампу, што је недовољно да се Повереник у својој пракси сусретне са бројним, разноврсним и сложеним питањима које је овај закон оставио отвореним, односно неуређеним или недовољно и неодговарајуће уређеним, и да се према њима одреди.

Основни принцип којим се Повереник руководио приликом конципирања садржаја ове публикације био је да се објављивањем предметних прописа афирмише право на заштиту података о личности, које је у Србији утврђено Уставом Републике Србије и ближе уређено Законом о заштити података о личности и пратећим подзаконским актима.

Публикација садржи основни међународни документ у овој области – Општу уредбу о заштити података о личности 2016/679, уставну норму, Закон о заштити података о личности, као и одговарајуће подзаконске акте из ове области.

Општа уредба о заштити података о личности 2016/679 нашла је своје место у публикацији јер уређује право на заштиту података о личности у државама чланицама Европске уније, у којима је ова уредба обавезујућа и непосредно примењива. С обзиром на то да је у Закону о заштити података о личности једноставно преузето низ одредби из материјалног дела предметне уредбе, то је приказивање целовитог

текста ове уредбе, дакле не само материјалног дела него и уводног дела, који садржи бројна и значајна образложења, веома корисно за боље разумевање саме уредбе, као и за боље разумевање и целисходну примену овог закона.

Даље, публикација садржи норму члана 42. Устава РС, као и Закон о заштити података о личности, који је општи, матични закон у области заштите података о личности и стручна јавност би требало веома добро да га упозна ради правилне примене, а потом и ради неопходног усклађивања одредаба других, секторских закона са њиме.

Најзад, публикација садржи и више подзаконских аката које је донео и објавио Повереник, којима се уређују: образац притужбе; врсте радњи обраде података о личности за које се мора извршити процена утицаја на заштиту података о личности и тражити мишљење Повереника; образац обавештења о повреди података о личности и начин обавештавања Повереника; образац и начин вођења евиденције лица за заштиту података о личности; упутство за попуњавање и обрасци контролних листа; образац легитимације овлашћеног лица за вршење инспекцијског надзора по Закону о заштити података о личности, и образац и начин вођења интерне евиденције о повредама Закона о заштити података о личности и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају.

Такође, публикација садржи и подзаконски акт којим се уређује листа држава, делова њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународних организација у којима се сматра да је обезбеђен примерени ниво заштите података о личности, који је донела и објавила Влада РС.

Повереник жели да ова публикација допре до стручне јавности, посебно до руковоаца и обрађивача, а нарочито до лица која су одређена за заштиту података о личности, као и до других стручних лица која се баве применом Закона. Такође, Повереник жели да ова публикација допре и до шире јавности и да оствари основни циљ, а то је подизање свести о значају права на заштиту података о личности као једног од основних људских права, које би у савременом свету требало беспоговорно да ужива свако људско биће.

Уредник
Александар Ресановић

УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Заштита података о личности

Члан 42

Зајемчена је заштита података о личности.

Прикупљање, држање, обрада и коришћење података о личности уређују се законом.

Забрањена је и кажњива употреба података о личности изван сврхе за коју су прикупљени, у складу са законом, осим за потребе вођења кривичног поступка или заштите безбедности Републике Србије, на начин предвиђен законом.

Свако има право да буде обавештен о прикупљеним подацима о својој личности, у складу са законом, и право на судску заштиту због њихове злоупотребе.

УРЕДБА (ЕУ) 2016/679 ЕВРОПСКОГ ПАРЛАМЕНТА И САВЕТА

од 27. априла 2016.

о заштити физичких лица у односу на обраду података о личности, и о слободном кретању таквих података и о стављању Директиве 95/46/ЕЗ ван снаге (Општа уредба о заштити података)

(Текст од значаја за ЕЕП)

(НЕЗВАНИЧАН ПРЕВОД)

ЕВРОПСКИ ПАРЛАМЕНТ И САВЕТ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ,
имајући у виду Уговор о функционисању Европске уније, а посебно члан 16,
имајући у виду предлог Европске комисије,
након прослеђивања нацрта законодавног акта националним парламентима,
имајући у виду мишљење Европског економског и социјалног одбора⁽¹⁾,
имајући у виду мишљење комитета региона⁽²⁾,
поступајући у складу с уобичајеним законодавним поступком⁽³⁾,
с обзиром на следеће ставове:

- (1) Заштита физичких лица у односу на обраду података о личности основно је право. Чланом 8, став 1. Повеље Европске уније о основним правима (у даљем тексту: Повеља) и чланом 16, став 1. Уговора о функционисању Европске уније (УФЕУ) прописано је да свако има право на заштиту својих података о личности.
- (2) Начела и правила о заштити физичких лица у односу на обраду њихових података о личности морају да поштују њихова основна права и слободе, а посебно њихово право на заштиту података о личности, без обзира на њихово држављанство или пребивалиште. Ова уредба треба да допринесе успостављању области слободе, безбедности и правде, као и економске уније, економском и социјалном напретку, јачању и приближавању привреда на унутрашњем тржишту, као и добробити физичких лица.
- (3) Директива 95/46/ЕЗ Европског парламента и Савета⁽⁴⁾ настоји да усклади заштиту основних права и слобода физичких лица

у вези с активностима обраде и да обезбеди слободан проток података о личности између држава чланица.

- (4) Обрада података о личности требало би да буде осмишљена тако да буде у служби човечанства. Право на заштиту података о личности није апсолутно право; мора да се посматра у вези с функцијом коју има у друштву и мора да буде уравнотежено са другим основним правима, у складу с начелом пропорционалности. Ова уредба поштује сва основна права и уважава слободе и начела признате Повељом која су садржана у уговорима, а посебно поштовање приватног и породичног живота, дома и комуникација, заштите података о личности, слободе мишљења, савести и вероисповести, слободе изражавања и информисања, слободе пословања, права на делотворан правни лек и поштено суђење, као и права на културну, верску и језичку различитост.
- (5) Економска и друштвена интеграција настала из функционисања унутрашњег тржишта довела је до знатног повећања прекограничних протока података о личности. Повећала се размена података о личности између јавних и приватних актера, укључујући физичка лица, удружења и предузећа широм Уније. У складу с правом Уније, национални органи држава чланица позивају се на сарадњу и размену података о личности да би могли да обављају своје дужности или извршавају послове у име органа у другој држави чланици.
- (6) Због брзог технолошког развоја и глобализације појавили су се нови изазови у заштити података о личности. Обим прикупљања и размене података о личности значајно се повећао. Технологија омогућава како приватним друштвима, тако и органима власти да користе податке о личности у до сада незабележеном обиму за потребе обављања својих послова. Физичка лица своје личне информације све више чине јавно и глобално доступнима. Технологија је преобразила и привреду и друштвени живот и требало би додатно да олакша слободан проток података о личности у Унији и пренос трећим земљама и међународним организацијама, уз обезбеђивање високог нивоа заштите података о личности.
- (7) За такав развој потребан је чврст и усклађенији оквир за заштиту података у Унији, који је подржан доследним извршењем, имајући у виду значај изградње поверења које ће омогућити развој дигиталне економије на читавом унутрашњем тржишту. Физичка лица морају да имају контролу над својим подацима о личности. Треба побољшати правну и практичну безбедност физичких лица, привредних субјеката и органа власти.

- (8) Када ова уредба прописује спецификације или ограничења њених правила правом државе чланице, државе чланице могу, ако је то потребно због усклађености и да би националне одредбе биле разумљиве лицима на које се примењују, да укључе елементе ове уредбе у своје национално право.
- (9) Циљеви и начела Директиве 95/46/ЕЗ и даље важе, али она није спречила фрагментацију у спровођењу заштите података у Унији, правну несигурност и распрострањено јавно мишљење да постоје значајни ризици за заштиту физичких лица, посебно у вези с активностима на интернету. Разлике у нивоу заштите права и слобода физичких лица, а посебно права на заштиту података о личности, у односу на обраду података о личности у државама чланицама могу да спрече слободан проток података о личности у Унији. Те разлике због тога могу да представљају препреку обављању привредних делатности на нивоу Уније, наруше конкуренцију и ометају органе у испуњавању одговорности на основу права Уније. Таква разлика у нивоима заштите настала је због постојања разлика у спровођењу и примени Директиве 95/46/ЕЗ.
- (10) Да би се обезбедио доследан и висок ниво заштите физичких лица и да би се уклониле препреке за проток података о личности унутар Уније, ниво заштите права и слобода физичких лица у односу на обраду таквих података мора да буде исти у свим државама чланицама. У читавој Унији мора да се обезбеди доследна и хомогена примена правила за заштиту основних права и слобода физичких лица у односу на обраду података о личности. У погледу обраде података о личности, ради поштовања законске обавезе, за извршење задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковооцу, државама чланицама би требало дозволити да задрже или уведу националне одредбе како би се додатно одредила примена правила ове уредбе. Заједно с општим и хоризонталним законодавством о заштити података за спровођење Директиве 95/46/ЕЗ, државе чланице имају неколико секторских закона у областима у којима су потребне конкретније одредбе. Ова уредбом такође државама чланицама обезбеђује простор за деловање како би боље одредиле њена правила, укључујући и правила за обраду посебних категорија података о личности („осетљиви подаци“). У том смислу, овом уредбом се не искључује право државе чланице којим се прописују околности за посебне ситуације обраде, што укључује прецизније одређивање услова под којима је обрада података о личности законита.

- (11) Делотворна заштита података о личности широм Уније захтева јачање и детаљно одређивање права лица на које се подаци односе и обавеза оних који обрађују и одређују обраду података о личности, као и иста овлашћења за праћење и обезбеђивање поштовања правила за заштиту података о личности и исте санкције за кршења у државама чланицама.
- (12) Чланом 16, став 2. УФЕУ, обавезују се Европски парламент и Савет да пропишу правила о заштити физичких лица у односу на обраду података о личности и правила у вези са слободним кретањем таквих података.
- (13) Да би се осигурао доследан ниво заштите физичких лица широм Уније и спречила неслагања која ометају слободно кретање података о личности на унутрашњем тржишту, потребна је уредба ради пружања правне безбедности и транспарентности привредним субјектима, укључујући и микро, мала и средња предузећа, и пружања физичким лицима, у свим државама чланицама, истог нивоа правно применљивих права и обавеза и одговорности за руковоаце података и обрађиваче како би се осигурало доследно праћење обраде података о личности и исте санкције у свим државама чланицама, као и ефикасна сарадња између надзорних органа различитих држава чланица. За правилно функционисање унутрашњег тржишта потребно је да се не ограничава и не забрањује слободно кретање података о личности у Унији из разлога повезаних са заштитом физичких лица приликом обраде података о личности. Ова уредба садржи изузећа за организације са мање од 250 запослених у вези са вођењем евиденције, да би се узела у обзир посебна ситуација у којој се налазе микро, мала и средња предузећа. Поред тога, институције и тела Уније и државе чланице и њихови надзорни органи подстичу се да приликом примене ове уредбе узму у обзир посебне потребе микро, малих и средњих предузећа. Појам микро, малих и средњих предузећа мора да буде заснован на члану 2. Прилога Препоруке Комисије 2003/361/ЕЗ⁽⁵⁾.
- (14) Заштита која се пружа овом уредбом мора да се примењује на физичка лица, без обзира на њихово држављанство или пребивалиште, у вези с обрадом података о личности. Ова уредба не обухвата обраду података о личности који се тичу правних лица, а посебно друштва која су основана као правна лица, укључујући и назив и облик правног лица и податке за контакт правног лица.
- (15) Ради спречавања настанка озбиљног ризика за избегавање прописа, заштита физичких лица мора да буде технолошки

неутрална и не сме да зависи од техника које се користе. Заштита физичких лица мора да се примењује на обраду података о личности аутоматизованим средствима, као и на ручну обраду ако се подаци о личности чувају или су намењени за чување у систему похрањивања. Збирке или скупови збирки, као и њихове насловне стране, који нису структурирани према посебним критеријумима не треба да спадају у подручје примене ове уредбе.

- (16) Ова уредба не примењује се на питања заштите основних права и слобода или слободни проток података о личности у вези с делатностима које не спадају у подручје примене права Уније, као што су делатности у вези с националном безбедношћу. Ова уредба се не примењује на обраду података о личности од стране држава чланица приликом обављања активности повезаних са заједничком иностраном и безбедносном политиком Уније.
- (17) Уредба (ЕЗ) бр. 45/2001 Европског парламента и Савета⁽⁶⁾ примењује се на обраду података о личности коју обављају институције, тела, канцеларије и агенције Уније. Уредба (ЕЗ) бр. 45/2001 и други правни акти Уније који се примењују на такву обраду података о личности морају да се прилагоде начелима и правилима из ове уредбе и да се примењују у светлу ове уредбе. Како би се осигурао јак и кохерентан оквир за заштиту података у Унији, након усвајања ове уредбе треба извршити неопходна прилагођавања Уредбе (ЕЗ) бр. 45/2001 да би се омогућила истовремена примена обе уредбе.
- (18) Ова уредба не примењује се на обраду података о личности коју врше физичка лица искључиво у току личне или кућне активности и због тога није повезана са професионалном или привредном делатношћу. Личне или кућне активности могу да обухватају кореспонденцију и поседовање адреса или друштвено умрежавање и активности на интернету, које се врше у контексту таквих активности. Међутим, ова уредба се примењује на руковооце или обрађиваче који пружају средства за обраду података о личности за такве личне или кућне активности.
- (19) На заштиту физичких лица, у односу на обраду података о личности коју врше надлежни органи у сврху спречавања, истраге, откривања и гоњења кривичних дела или извршења кривичних санкција, укључујући и заштиту од претњи за јавну безбедност и слободно кретање таквих података и њихово спречавање, примењује се посебан правни акт Уније. Због тога ова уредба не би требало да се примењује на активности обраде у

те сврхе. Међутим, подаци о личности које су обрадили органи власти у складу с овом уредбом морају, када се употребљавају у те сврхе, да буду уређени конкретнијим посебним правним актом Уније, и то Директивом (ЕУ) 2016/680 Европског парламента и Савета⁽⁷⁾. Државе чланице могу да повере надлежним органима у смислу Директиве (ЕУ) 2016/680 послове који не морају да се обављају у сврху спречавања, истраге, откривања или гоњења кривичних дела или извршења кривичних санкција, укључујући и заштиту од претњи за јавну безбедност и њихово спречавање, тако да је обрада података о личности у те друге сврхе, ако спада у подручје примене права Уније, обухваћена подручјем примене ове уредбе.

У вези с обрадом података о личности, коју обављају ти надлежни органи у сврхе које су обухваћене подручјем примене ове уредбе, државе чланице морају да буду у могућности да задрже или уведу прецизније одредбе за прилагођавање примене правила ове уредбе. Те одредбе могу детаљније да одређују посебне захтеве за обраду података о личности коју врше ти надлежни органи у те друге сврхе, узимајући у обзир уставну, организациону и административну структуру државе чланице која је у питању. Када обрада података о личности коју врше приватна тела спада у подручје примене ове уредбе, ова уредба мора да предвиђа могућност да државе чланице под посебним условом законом ограниче одређене обавезе и права, када такво ограничење представља неопходну и сразмерну меру у демократском друштву за заштиту посебних важних интереса, укључујући и јавну безбедност и спречавање, истрагу, откривање или гоњење кривичних дела или извршење кривичних санкција, укључујући и заштиту од претњи за јавну безбедност и њихово спречавање. То је, на пример, релевантно у оквиру спречавања прања новца или активности форензичких лабораторија.

- (20) Иако се ова уредба, између осталог, примењује на активности судова и других правосудних органа, право Уније или право државе чланице може да одреди радње и поступке обраде у вези с обрадом података о личности, коју обављају судови и други правосудни органи. Надлежност надзорних органа не треба да обухвата обраду података о личности када судови поступају у судском својству, како би се заштитила независност правосуђа у обављању судских задатака, укључујући и доношење одлука. Требало би да буде могуће да се надзор над таквим радњама обраде података повери посебним телима у оквиру правосудног система државе чланице, која посебно

- мора да обезбеди поштовање правила ове уредбе, повећа свест чланова правосуђа о њиховим обавезама из ове уредбе и решава притужбе у вези са таквом обрадом података о личности.
- (21) Овом уредбом доводи се у питање примена Директиве 2000/31/ЕЗ Европског парламента и Савета⁽⁸⁾, а посебно правила о одговорности посредних пружалаца услуга из чл. 12–15. Та директива настоји да допринесе правилном функционисању унутрашњег тржишта помоћу обезбеђивања слободног кретања услуга информационог друштва између држава чланица.
- (22) Свака обрада података о личности у Унији, у оквиру активности оснивања седишта руковаоца или обрађивача, требало би да се врши у складу с овом уредбом, без обзира на то да ли се сама обрада врши у Унији. Седиште подразумева ефикасно и стварно обављање делатности кроз стабилне аранжмане. Правни облик таквих аранжмана, кроз подружницу или зависно друштво са статусом правног лица, није одлучујући фактор у том погледу.
- (23) Да би се осигурало да физичким лицима не буде ускраћена заштита на коју имају право на основу ове уредбе, на обраду података о личности лица на које се подаци односе, који се налазе у Унији а коју врши руковалац или обрађивач без седишта у Унији, треба да се примењује ова уредба ако су активности обраде повезане са нуђењем робе или услуга тим лицима на која се подаци односе, без обзира на то да ли је понуда повезана са плаћањем. Да би се утврдило да ли такав руковалац или обрађивач нуди робу или услуге лицима на која се подаци односе и која се налазе у Унији, треба утврдити да ли је очигледно да руковалац или обрађивач намерава да понуди услуге лицима на која се подаци односе и која се налазе у једној држави или у више држава чланица Уније. Иако сама доступност интернет страна руковаоца, обрађивача или посредника у Унији, или адресе електронске поште и других контакт података или коришћење језика који је уопштено у употреби у трећој земљи у којој руковалац има седиште нису довољни за утврђивање такве намере, фактори, као што је коришћење језика или валуте који су уопштено у употреби у једној држави или у више држава чланица, уз могућност наручивања робе и услуга на том другом језику, или спомињање купаца или корисника који се налазе у Унији, могу јасно да покажу да руковалац намерава да нуди робу или услуге лицима на која се подаци односе у Унији.
- (24) На обраду података о личности лица на која се подаци односе и која се налазе у Унији, а коју врши руковалац или обрађивач

без седишта у Унији, такође треба примењивати ову уредбу када се односи на праћење понашања таквих лица на која се подаци односе, ако се њихово понашање одвија унутар Уније. Да би се одредило да ли активност обраде може да се сматра праћењем понашања лица на која се подаци односе, треба утврдити да ли се физичка лица прате на интернету, укључујући и могуће накнадно коришћење техника обраде података о личности, које се састоје од профилисања физичког лица, посебно ради доношења одлука које се односе на њега, или ради анализе или предвиђања његових личних склоности, понашања и ставова.

- (25) Када се право државе чланице примењује на основу међународног јавног права, ова уредба треба да се примењује и на руковооце података који немају седиште у Унији, као на пример у дипломатском или конзуларном представништву државе чланице.
- (26) Начела заштите података морају да се примењују на све информације које се односе на физичко лице чији је идентитет одређен или може да се одреди. Подаци о личности који су псеудонимизовани, а који би могли да се припишу неком физичком лицу помоћу додатних информација, морају да се сматрају информацијама о физичком лицу чији идентитет може да се одреди. Како би се одредило да ли идентитет физичког лица може да се одреди, треба узети у обзир сва средства, као што је издвајање, која ће руковалац или било која друга особа вероватно користити за непосредно или посредно одређивање идентитета физичког лица. Да би се утврдило да ли ће средства за одређивање идентитета физичког лица вероватно да се користе, треба узети у обзир све објективне факторе, као што су трошкови и време потребно за утврђивање идентитета, узимајући у обзир технологију доступну приликом обраде и технолошки развој. Начела заштите података због тога не треба примењивати на анонимне информације, односно информације које се не односе на физичко лице чији је идентитет одређен, или може да се одреди или на податке о личности који су учињени анонимнима, тако да идентитет лица на која се подаци односе не може или више не би могао да се одреди. Ова уредба се зато не односи на обраду таквих анонимних информација, између осталог у статистичке или истраживачке сврхе.
- (27) Ова уредба се не примењује на податке о личности преминулих особа. Државе чланице могу да пропишу правила у вези с обрадом података о личности преминулих особа.

- (28) Примена псеудонимизације на податке о личности може да смањи ризике за лица на која се подаци односе и да помогне руковооцима података и обрађивачима у испуњавању њихових обавеза у вези са заштитом података. Намера изричитог увођења „псеудонимизације“ у овој уредби није искључивање било које друге мере за заштиту података.
- (29) У циљу подстицања примене псеудонимизације приликом обраде података о личности, треба омогућити да исти руковалац може да спроводи мере псеудонимизације и општу анализу у случајевима када је тај руковалац предузео техничке и организационе мере потребне за обезбеђивање, у конкретној обради спровођења ове уредбе, и одвојено чување додатних информација за приписивање података о личности одређеном лицу на које се подаци односе. Руковалац који обрађује податке о личности мора да наведе овлашћена лица у том истом руковаоцу података.
- (30) Физичка лица могу да буду повезана са мрежним идентификаторима које пружају њихови уређаји, апликације, алати и протоколи, као што су адресе интернет протокола, идентификатори колачића или други идентификатори као што је ознака за радиофреквенцијску идентификацију. То може да остави трагове који, посебно у комбинацији са јединственим идентификаторима и другим информацијама које примају сервери, могу да се користе за профилисање физичких лица и њихову идентификацију.
- (31) Органи власти којима се подаци о личности откривају, у складу са правном обавезом извршавања њихових службених задатака, као што су порески и царински органи, јединице за финансијско истраживање, независни управни органи или органи финансијског тржишта, одговорни за регулисање и надзор над тржишта хартија од вредности, не треба да се сматрају корисницима ако приме податке о личности који су неопходни за вршење конкретне истраге у општем интересу, у складу са правом Уније или правом државе чланице. Захтеви за откривање које шаљу органи власти увек морају да буду у писаном облику, образложени и повремени и не смеју да се односе на читав систем похрањивања или да доведу до међусобне повезаности система похрањивања. Обрада података о личности коју врше ти органи власти мора да буде у складу са важећим правилима за заштиту података у складу са сврхама обраде.
- (32) Пристанак мора да се даје јасном потврдном радњом којом се изражава добровољан, конкретан, информисан и недвосмислен пристанак лица на које се подаци односе на обраду

података о личности који се односе на њега, као што је писана изјава, укључујући и електронску изјаву, или усмена изјава. То може да обухвата штриклирање поља приликом посете интернет странама, бирање техничких подешавања за услуге информационог друштва, или другу изјаву или радњу којом се јасно показује у том контексту да лице на које се подаци односе прихвата предложену обраду својих података о личности. Због тога, ћутање, унапред штриклирано поље или неизвршавање активности не треба сматрати пристанком. Пристанак мора да обухвата све активности обраде које се обављају у исту сврху или у друге сврхе. Када обрада има вишеструке сврхе, пристанак мора да се да за све њих. Ако се пристанак лица на које се подаци односе даје након захтева упућеног електронским путем, тај захтев мора да буде јасан, сажет и не сме непотребно да омета коришћење услуге за коју се употребљава.

- (33) Често није могуће у потпуности одредити сврху обраде података о личности у научне сврхе у тренутку прикупљања података. Због тога лицима на која се подаци односе треба омогућити да свој пристанак дају за одређене области научног истраживања, уз поштовање признатих етичких стандарда за научно истраживање. Лица на која се подаци односе морају да имају могућност да дају свој пристанак само за одређене области истраживања или делове истраживачких пројеката у мери у којој то дозвољава намеравана сврха.
- (34) Генетски подаци морају да се дефинишу као подаци о личности у вези са наслеђеним или стеченим генетским карактеристикама физичког лица који настају из анализе биолошког узорка физичког лица које је у питању, а посебно анализе хромозома, дезоксирибонуклеинске киселине (ДНК), или рибонуклеинске киселине (РНК) или из анализе другог елемента који омогућава добијање истих информација.
- (35) Подаци о личности који се односе на здравље морају да обухватају све податке који се односе на здравствено стање лица на које се подаци односе, а који откривају информације у вези са прошлим, садашњим или будућим физичким или психичким здравственим стањем лица на које се подаци односе. То укључује информације о физичком лицу прикупљене приликом регистрације за здравствене услуге или приликом пружања здравствених услуга том физичком лицу, како је наведено у Директиви 2011/24/ЕУ Европског парламента и Савета⁽⁹⁾; број, симбол или ознаку која је физичком лицу додељена ради његове јединствене идентификације у здравствене сврхе;

информације добијене из тестирања, или испитивања дела тела или телесне супстанце, између осталог из генетских података и биолошких узорака; и било коју информацију о, на пример, болести, инвалидитету, ризику од болести, историји болести, клиничком лечењу, или физиолошком или биомедицинском стању лица на које се подаци односе независно, без обзира на њихов извор, на пример од лекара или другог здравственог радника, болнице, медицинског уређаја или *in vitro* дијагностичког теста.

- (36) Главно седиште руковоаца у Унији треба да буде место његове централне управе у Унији, осим ако се одлуке о сврхама и начинима обраде података о личности доносе у другом седишту руковоаца у Унији, и у том случају то друго седиште треба да се сматра главним седиштем. Главно седиште руковоаца у Унији мора да буде одређено према објективним критеријумима и мора да подразумева ефикасно и стварно обављање управљачких активности којима се утврђују главне одлуке у вези са сврхама и начинима обраде путем стабилних аранжмана. Тај критеријум не сме да зависи од тога да ли се обрада података о личности врши на тој локацији. Постојање и коришћење техничких средстава и технологија за обраду података о личности или активности обраде саме по себи не представљају главно седиште и, сходно томе, нису одлучујући критеријум за главно седиште. Главно седиште обрађивача мора да буде место његове централне управе у Унији или, ако нема централну управу у Унији, место у Унији где се одвијају главне активности обраде. У случајевима који укључују и руковоаца и обрађивача, надлежни водећи надзорни орган треба да остане надзорни орган државе чланице у којој руководилац има главно седиште, али надзорни орган обрађивача треба сматрати заинтересованим надзорним органом и тај надзорни орган треба да учествује у поступку сарадње који је предвиђен овом уредбом. У сваком случају, надзорни органи једне државе чланице или држава чланица у којима обрађивач има једно седиште или више седишта не треба сматрати заинтересованим надзорним органима ако се нацрт одлуке односи само на руковоаца. Када обраду обавља група повезаних друштава, главно седиште друштва које остварује контролу треба сматрати главним седиштем групе повезаних друштава, осим када сврхе и начине обраде одређује друго друштво.
- (37) Група повезаних друштава треба да обухвата друштво које остварује контролу и друштва која су под његовом контролом, при чему друштво које остварује контролу мора да буде

друштво које може да има доминантан утицај над другим друштвима на основу, на пример, власништва, финансијског учешћа или правила којима је оно уређено или овлашћења за спровођење правила о заштити података о личности. Друштво које надзире обраду података о личности у друштвима која су са њим повезана треба заједно са тим друштвима сматрати „групом повезаних друштава“.

- (38) Деца заслужују посебну заштиту у погледу својих података о личности с обзиром на то да могу да буду мање свесна ризика, последица и мера заштите, као и својих права у вези с обрадом података о личности. Таква посебна заштита мора посебно да се примењује на коришћење података о личности деце у сврху маркетинга или прављења личних или корисничких профила и прикупљање података о личности о деци приликом коришћења услуга које се нуде директно детету. Пристанак вршилаца родитељског права не треба да буде неопходан у контексту превентивних или саветодавних услуга које се нуде директно детету.
- (39) Свака обрада података о личности мора да буде законита и правична. За физичка лица мора да буде транспарентно да се подаци о личности који се односе на њих прикупљају, користе, дају на увид или на други начин обрађују, као и у којој мери се ти подаци о личности обрађују или ће се обрађивати. Начело транспарентности захтева да свака информација и комуникација у вези с обрадом тих података о личности буде лако доступна и разумљива и да се употребљава јасан и једноставан језик. То се начело се посебно односи на информације за лица на која се подаци односе о идентитету руковоца и сврхама обраде и даље информације за обезбеђење правичности и транспарентности у односу на физичка лица и њихово право да добију потврду и обавештење о подацима о личности који се обрађују, а који се односе на њих. Физичка лица морају да буду упозната са ризицима, правилима, мерама заштите и правима у вези с обрадом података о личности и начином остваривања својих права у вези са таквом обрадом. Посебно, конкретне сврхе у које се подаци о личности обрађују морају да буду изричите, законите и одређене приликом прикупљања података о личности. Подаци о личности морају да буду примерени, релевантни и ограничени на оно што је неопходно за сврхе у које се подаци обрађују. Због тога је посебно потребно да се обезбеди да рок у којем се подаци о личности чувају буде ограничен на строги минимум. Податке о личности треба обрађивати само ако сврха обраде не може на прихватљив

начин да се постигне другим средствима. Да би се обезбедило да се подаци о личности не држе дуже него што је неопходно, руковалац мора да одреди рок за брисање или периодично разматрање. Треба предузети сваку прихватљиву меру да се обезбеди да се нетачни подаци о личности исправе или обришу. Подаци о личности морају да се обрађују уз одговарајуће поштовање безбедности и поверљивости података о личности, укључујући и спречавање неовлашћеног приступа подацима о личности и опреми која се користи за обраду или њиховог неовлашћеног коришћења.

- (40) Да би обрада била законита, подаци о личности морају да се обрађују на основу пристанка лица на које се подаци односе или на другој легитимној основи, која је прописана или у овој уредби, или у другом праву Уније или у праву државе чланице на коју ова уредба упућује, укључујући и обавезу поштовања правне обавезе која се примењује на руковоаца, или обавезно извршавање уговора у којем је лице на које се подаци односе једно од страна или како би се предузеле мере на захтев лица на које се подаци односе пре закључења уговора.
- (41) Ако се овом уредбом упућује на правну основу или законодавну меру, то не значи неопходно да парламент мора да донесе законодавни акт, не доводећи у питање захтеве у складу са уставним поретком државе чланице која је у питању. Међутим, таква правна основа или законодавна мера мора да буде јасна и прецизна, а њена примена мора да буде за лица на које се примењује у складу са судском праксом Суда правде Европске уније (у даљем тексту: Суд правде) и Европског суда за људска права.
- (42) Ако је обрада заснована на пристанку лица на које се подаци односе, руковалац мора да буде у могућности да докаже да је лице на које се подаци односе дало пристанак за радњу обраде. Заштитне мере, посебно у контексту писане изјаве о другом питању, морају да обезбеде да је лице на које се подаци односе свесно чињенице да даје пристанак и у којој се пристанак даје. У складу са Директивом Савета 93/13/ЕЕЗ⁽¹⁰⁾, изјава о пристанку коју је унапред саставио руковалац мора да буде обезбеђена у разумљивом и лако доступном облику, уз употребу јасног и једноставног језика и не сме да садржи неправичне услове. Да би пристанак био информисан, лице на које се подаци односе мора да буде упознат најмање са идентитетом руковоаца и сврхом обраде за коју су намењени подаци о личности. Не сматра се да је пристанак дат добровољно ако лице на које се подаци односе нема истински или слободан избор или ако није у могућности да одбије или повуче пристанак без последица.

- (43) Да би се осигурало да пристанак буде дат добровољно, он не сме да обезбеђује ваљану правну основу за обраду података о личности у конкретном случају када постоји јасна неравнотежа између лица на које се подаци односе и руковоаоца, посебно ако је руковалац орган власти и због тога пристанак вероватно није дат добровољно, узимајући у обзир све околности те конкретне ситуације. Сматра се да пристанак није дат добровољно ако се њиме не омогућава давање одвојеног пристанка за различите радње обраде података, иако је примерен у појединачном случају или ако извршење уговора, укључујући и пружање услуге, зависи од пристанка, иако такав пристанак није неопходан за такво извршење.
- (44) Обрада треба да се сматра законитом ако је неопходна у контексту уговора или намере да се уговор закључи.
- (45) Ако се обрада врши у складу са правним обавезама које се примењују на руковоаоца, или ако је обрада потребна за извршавање задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења, обрада мора да се заснива на праву Уније или праву државе чланице. Овом уредбом се не захтева да свака појединачна обрада буде уређена посебним законом. Један закон као основа за више радњи обраде, које се заснивају на правној обавези која се примењује на руковоаоца, или ако је обрада потребна за извршавање задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења, може да буде довољан. Правом Уније или правом државе чланице такође треба да се одреди сврха обраде. Поред тога, тим законом би могли да се утврде општи услови ове уредбе којима се уређује законитост обраде података о личности, утврде спецификације за одређивање руковоаоца, врсте података о личности који могу да се обрађују, лица на које се подаци односе, субјеката којима подаци о личности могу да се откривају, ограничавање сврхе, рок чувања и друге мере за обезбеђивање законите и правичне обраде. Правом Уније или правом државе чланице такође треба одредити да ли руковалац који извршава задатак, који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења, треба да буде орган власти или друго физичко или правно лице на које се примењује јавно право или, у случају да је то у јавном интересу, између осталог, у здравствене сврхе, као што су јавно здравље и социјална заштита и управљање службама за здравствену заштиту, приватно право, као што је струковно удружење.
- (46) Обрада података о личности такође мора да се сматра законитом ако је потребна за заштиту виталног интереса за очување

живота лица на које се подаци односе или другог физичког лица. Обрада података о личности заснована на виталним интересима другог физичког лица у начелу сме да се врши само ако обрада очигледно не може да се заснива на другој правној основи. Неке врсте обраде могу да служе како за важне потребе јавног интереса, тако и за виталне интересе лица на које се подаци односе, као, на пример, у случају када је обрада потребна за хуманитарне сврхе или, између осталог, за праћење епидемија и њиховог ширења или у хуманитарним кризама, а посебно у случајевима природних катастрофа и катастрофа узрокованих људским деловањем.

- (47) Легитимни интереси руковаоца, укључујући и оне интересе руковаоца којем се подаци о личности могу открити, или трећег лица, могу да представљају правну основу за обраду, под условом да интереси или основна права и слободе лица на које се подаци односе нису преовлађујући, узимајући у обзир разумна очекивања лица на која се подаци односе, заснована на њиховом односу са руковоцем података. Такав легитиман интерес би могао, на пример, да постоји у случају релевантног и одговарајућег односа између лица на које се подаци односе и руковаоца у ситуацијама, као што је ситуација када је лице на које се подаци односе клијент руковаоца или у његовој служби. У сваком случају, постојање легитимног интереса захтевало би пажљиву процену, укључујући и процену да ли лице на које се подаци односе може приликом и у контексту прикупљања података о личности разумно да очекује обраду у ту сврху. Интереси и основна права лица на која се подаци односе могу посебно да преовлађују над интересом руковаоца ако се подаци о личности обрађују у околностима у којима лица на која се подаци односе разумно не очекују даљу обраду. С обзиром на то да је законодавац дужан законски да одреди правну основу за обраду података о личности коју врше органи власти, та правна основа не треба да се примењује на обраду коју врше органи власти приликом извршавања својих задатака. Обрада података о личности, која је строго неопходна у сврху спречавања превара, такође представља легитиман интерес руковаоца. Може се сматрати да постоји легитиман интерес код обраде података о личности за потребе директног маркетинга.
- (48) Руковаоци података који су део групе повезаних друштава или институција повезаних са централним телом могу да имају легитимни интерес у преносу података о личности унутар групе повезаних друштава за унутрашње административне потребе, укључујући и обраду података о личности клијената

или запослених. Општа начела за пренос података о личности унутар групе повезаних друштава у одређеном друштву које се налази у трећој земљи остају непромењена.

- (49) Обрада података о личности, у мери која је строго неопходна и сразмерна за потребе обезбеђивања безбедности мреже и информација, односно способности мреже или информационог система да се на датом степену поверљивости одупре случајним догађајима, или незаконитим или малициозним радњама које угрожавају доступност, аутентичност, интегритет и поверљивост података о личности који се чувају или преносе и безбедност повезаних услуга које нуде те мреже и системи или су доступне преко њих, коју врше органи власти, тимови за хитне рачунарске интервенције (CERT), тимови за одговор на рачунарске безбедносне инциденте (CSIRT), пружаоци електронских комуникационих мрежа и услуга и пружаоци безбедносних технологија и услуга представља легитимни интерес руковоаца. То може, на пример, да укључује спречавање неовлашћеног приступа електронским комуникационим мрежама и ширења малициозних кодова и заустављање напада „ускраћивањем услуге“ и спречавање штете на рачунарским системима и електронским комуникационим системима.
- (50) Обрада података о личности у сврхе различите од сврха за које су подаци првобитно прикупљени може да буде дозвољена само ако је обрада усклађена са сврхама за које су подаци о личности првобитно прикупљени. У таквом случају није потребна правна основа одвојена од основе којом је дозвољено прикупљање података о личности. Ако је обрада неопходна за извршавање задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковоацу података, правом Уније или правом државе чланице могу да се утврде и одреде задаци и сврхе за које ће се даља обрада сматрати усклађеном и законитом. Даље обраде у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе треба сматрати усклађеним законитим радњама обраде. Правна основа која се предвиђа правом Уније или правом државе чланице за обраду података о личности такође може да представља правну основу за даљу обраду. Да би се утврдило да ли је сврха даље обраде усклађена са сврхом у коју су подаци о личности првобитно прикупљени, руковалац након испуњавања свих захтева за законитост првобитне обраде треба, између осталог, да узме у обзир: сваку везу између тих сврха и сврха намеравање даље обраде; контекст у којем су подаци о личности прикупљени,

посебно оправдана очекивања лица на које се подаци односе заснована на њиховом односу са руковаоцем података у погледу даљег коришћења података; природу података о личности; последице намеравање даље обраде за лица на које се подаци односе; и постојање примерених мера заштите у радњама како првобитне, тако и намеравање даље обраде.

Ако је лице на које се подаци односе дало пристанак или је обрада заснована на праву Уније или праву државе чланице које представља неопходну и сразмерну меру у демократском друштву, посебно за заштиту важних циљева од општег јавног интереса, руковаоцу података треба дозволити даљу обраду података о личности без обзира на усклађеност сврха. У сваком случају треба обезбедити примену начела из ове уредбе, а посебно информисати лице на које се подаци односе о тим другим сврхама и о његовим правима, укључујући и право на приговор. Указивање руковаоца на могућа кривична дела или претње за јавну безбедност и пренос релевантних података о личности надлежном органу у појединачним случајевима или у више случајева који се односе на исто кривично дело или претње за јавну безбедност треба сматрати легитимним интересом руковаоца. Међутим, такав пренос у легитимном интересу руковаоца или за даљу обраду података о личности треба забранити ако обрада није у складу с правним, професионалним или другим обавезујућим дужностима поштовања тајности.

- (51) Подаци о личности који су по својој природи посебно осетљиви у погледу основних права и слобода заслужују посебну заштиту јер би у оквиру њихове обраде могло да дође до значајних ризика за основна права и слободе. Ти подаци о личности морају да обухватају податке о личности који откривају расно или етничко порекло, при чему употреба термина „расно порекло“ у овој уредби не подразумева да Унија прихвата теорије које покушавају да одреде постојање одвојених људских раса. Обраду фотографија не треба систематски сматрати обрадом посебних категорија података о личности јер су оне обухваћене дефиницијом биометријских података само приликом обраде посебним техничким средствима која омогућавају јединствену идентификацију или аутентификацију физичког лица. Такви подаци о личности не смеју да се обрађују, осим ако је обрада дозвољена у посебним случајевима који су прописани у овој уредби, узимајући у обзир да правом држава чланица могу да буду прописане посебне одредбе о заштити података како би се примена правила из ове уредбе прилагодила

ради поштовања законске обавезе или за извршење задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковооцу. Поред посебних захтева за такву обраду, треба примењивати општа начела и друга правила из ове уредбе, посебно у вези са условима за закониту обраду. Одступања од опште забране обраде таквих посебних категорија података о личности морају да буду изричито прописана, између осталог, ако је лице на које се подаци односе дало свој изричит пристанак или у вези са посебним потребама, посебно ако се обрада врши у оквиру легитимних активности одређених удружења или фондација чији је циљ да се дозволи остваривање основних слобода.

- (52) Одступање од забране обраде посебних категорија података о личности такође треба да буде дозвољено када је то предвиђено правом Уније или правом државе чланице и уз примену одговарајућих мера заштите, ради заштите података о личности и других основних права, ако је у јавном интересу да се то учини, посебно у случају обраде података о личности у области права запошљавања, права социјалног осигурања, укључујући и пензије и за потребе здравствене заштите, праћења и узбуњивања, спречавања или контроле заразних болести и других озбиљних претњи за здравље. Такво одступање може да се направи у здравствене сврхе, укључујући и јавно здравље и управљање здравственим услугама, посебно како би се обезбедио квалитет и исплативост поступака који се користе за решавање захтева за давањима и услугама у систему здравственог осигурања или у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научних или историјских истраживања или у статистичке сврхе. Одступањем би такође требало омогућити обраду таквих података о личности ако је то неопходно за успостављање, остваривање или одбрану правних захтева, без обзира на то да ли је у питању судски, или управни поступак или вансудски поступак.
- (53) Посебне категорије података о личности које заслужују већи степен заштите треба обрађивати у здравствене сврхе само ако је то неопходно за остваривање тих сврха у корист физичких лица и друштва у целини, а посебно у контексту управљања услугама и системима здравствене или социјалне заштите, укључујући и обраду таквих података коју у сврху контроле квалитета, информација о управљању и општег националног и локалног надзора система здравствене или социјалне заштите врше управа и централни национални органи надлежни за здравство, и ради обезбеђивања континуитета

здравствене или социјалне заштите и прекограничне здравствене заштите или здравствене безбедности, надзора и обуњивања, или у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научних или историјских истраживања или у статистичке сврхе засноване на праву Уније или праву државе чланице и чиме треба остварити циљ од јавног интереса, као и за студије које се врше у јавном интересу у области јавног здравља. Због тога овом уредбом треба да се утврде усклађени услови за обраду посебних категорија података о личности који се односе на здравље, за посебне потребе, посебно када обраду таквих података за одређене здравствене сврхе врше лица које морају да поштују законску обавезу чувања пословне тајне. Право Уније или право државе чланице треба да прописује специфичне и примерене мере за заштиту основних права и података о личности физичких лица. Државама чланицама треба омогућити да задрже или уведу додатне услове, укључујући ограничења у вези с обрадом генетских података, биометријских података или података о здравственом стању. Међутим, то не сме да омета слободан проток података о личности унутар Уније ако се ти услови примењују на прекограничну обраду таквих података.

- (54) Обрада посебних категорија података о личности може да буде неопходна због јавног интереса у области јавног здравља без пристанка лица на које се подаци односе. На такву обраду морају да се примењују примерене и специфичне мере да би се заштитила права и слободе физичких лица. У том контексту „јавно здравље“ треба тумачити према дефиницији из Уредбе (ЕЗ) бр. 1338/2008 Европског парламента и Савета⁽¹¹⁾, што значи – сви елементи повезани са здрављем, тј. здравственим стањем, укључујући морбидитет и инвалидитет, детерминанте које утичу на здравствено стање, потребе здравствене заштите, средства додељена за здравствену заштиту, пружање здравствене заштите и општу доступност здравствене заштите, као и трошкови и финансирање здравствене заштите и узроци морталитета. Таква обрада података о здравственом стању за потребе јавног интереса не сме да проузрокује обраду података о личности у друге сврхе од стране трећих лица, као што су послодавци или осигуравајућа друштва и банке.
- (55) Осим тога, обрада података о личности коју на основу уставног права или међународног јавног права врше службени органи у сврху остваривања циљева званично препознатих верских заједница, врши се на основу јавног интереса.

- (56) Ако у току изборних активности деловање демократског система у држави чланици захтева да политичке странке прикупљају податке о личности у вези са политичким мишљењима људи, обрада таквих података може да буде дозвољена због јавног интереса, под условом да се успоставе одговарајуће заштитне мере.
- (57) Ако руковалац не може да одреди идентитет физичког на основу података о личности које обрађује, руковалац не треба да има обавезу да прикупља додатне информације како би одредио идентитет лица на које се подаци односе искључиво ради поштовања било које одредбе ове уредбе. Међутим, руковалац не сме да одбије додатне информације које је пружио лице на које се подаци односе како би подржало остваривање својих права. Идентификација треба да обухвата дигиталну идентификацију лица на које се подаци односе, на пример посредством механизма аутентификације као што су исти подаци које користи лице на које се подаци односе да би се пријавило за онлајн услуге које нуди руковалац.
- (58) Начело транспарентности захтева да свака информација намењена јавности или лицу на које се подаци односе буде сажета, лако доступна и разумљива, да се употребљава јасан и једноставан језик и, поред тога, да се, према потреби, користи визуализација. Такве информације могу да се дају у електронском облику, на пример на интернет странама, када су намењене јавности. То је од посебног значаја у ситуацијама када због великог броја актера и технолошке сложености праксе лице на које се подаци односе не може лако да препозна и разуме да ли се прикупљају његови подаци о личности, ко их прикупља и у коју сврху, као што је случај оглашавања на интернету. Имајући у виду да деца заслужују посебну заштиту, свака информација и комуникација, у случају када је обрада усмерена према детету, треба да буде на јасном и једноставном језику који дете може лако да разуме.
- (59) Требало би обезбедити модалитете којима се олакшава остваривање права лица на које се подаци односе из ове уредбе, укључујући и механизме за подношење захтева и, уколико је применљиво, посебно, бесплатно остваривање захтева за приступ подацима о личности, њихово исправљање или брисање и остваривање права на приговор. Руковалац такође мора да обезбеди средства за електронско подношење захтева, посебно ако се подаци о личности обрађују електронски. Руковалац мора да има обавезу да одговори на захтев лица на које се подаци односе без непотребног одлагања, а најкасније

у року од месец дана и да изнесе разлоге ако руковалац не намерава да испуни било који такав захтев.

- (60) Начела правичне и транспарентне обраде захтевају да лице на које се подаци односе буде информисано о радњи обраде и њеним сврхама. Руковалац мора да пружи лицу на које се подаци односе све додатне информације неопходне за обезбеђивање правичне и транспарентне обраде, узимајући у обзир конкретне околности и контекст обраде података о личности. Поред тога, лице на које се подаци односе мора да буде информисано о постојању профилисања и последицама таквог профилисања. Када се подаци о личности прикупљају од лица на које се подаци односе, лице на које се подаци односе такође треба обавестити о томе да ли има обавезу да пружи податке о личности и о последицама ако не пружи такве податке. Ове информације могу да се пруже у комбинацији са стандардизованим иконама како би се на лако видљив, разумљив и јасно читљив начин пружио садржајан преглед намераване обраде. Када су иконе представљене електронски, морају да буду машински читљиве.
- (61) Лицу на које се подаци односе приликом прикупљања података треба дати информације о обради података о личности који се односе на њега, или ако се подаци о личности не узимају од лица на које се подаци односе већ су прикупљени из другог извора, у прихватљивом року у зависности од околностима случаја. Ако подаци о личности могу легитимно да се открију другом кориснику, лице на које се подаци односе треба обавестити када се подаци о личности први пут откривају кориснику. Ако руковалац намерава да обрађује податке о личности у сврху која је другачија од сврхе у коју су прикупљени, руковалац мора пре те даље обраде да пружи лицу на које се подаци односе информације о тој другој сврси и друге потребне информације. Ако лицу на које се подаци односе не може да се открије порекло података о личности јер су коришћени разни извори, треба пружити опште информације.
- (62) Обавеза пружања информација ипак није неопходна ако лице на које се подаци односе већ поседује те информације, ако је евидентирање или откривање података о личности изричито прописано законом, или ако је пружање информације лицу на које се подаци односе немогуће или би захтевало несразмеран напор. Немогућност пружања информација или захтевање несразмерног напора посебно би могло да се јави ако се обрада врши у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научних или историјских истраживања или у статистичке сврхе. У том

смислу, треба размотрити број лица на које се подаци односе, старост података и било које друге усвојене примерене заштитне мере.

- (63) Лице на које се подаци односе мора да има право приступа прикупљеним подацима о личности који се на њега односе и да остварује то право лако и у прихватљивим интервалима, како би било свесно обраде и проверило њену законитост. То обухвата право лица на које се подаци односе на приступ подацима о његовом здравственом стању, на пример подацима у медицинској документацији која садржи информације као што су дијагнозе, резултати прегледа, мишљења лекара и свако лечење или интервенције. Свако лице на које се подаци односе због тога посебно мора да има право да зна и добије обавештење о сврхама обраде података о личности, ако је могуће о периоду у којем се подаци о личности обрађују, о корисницима података о личности, о логици аутоматске обраде података о личности и, барем када је обрада заснована на профилисању, о последицама такве обраде. Уколико је могуће, руковалац мора да буде у могућности да обезбеди приступ заштићеном систему на даљину који би лицу на које се подаци односе омогућио непосредан приступ његовим подацима о личности. То право не сме негативно да утиче на права или слободе других, укључујући и пословне тајне или интелектуалну својину, а посебно на ауторско право којим је заштићен софтвер. Међутим, резултат тих разматрања не сме да буде одбијање да се лицу на које се подаци односе пруже све информације. Ако руковалац обрађује велике количине информација у вези са лицем на које се подаци односе, он мора да буде у могућности да пре достављања информација захтева од лица на које се подаци односе да наведе информације или активности обраде на које се захтев односи.
- (64) Руковалац мора да користи све прихватљиве мере да би одредио идентитет лица на које се подаци односе које тражи приступ, а посебно у оквиру интернет услуга и мрежних идентификатора. Руковалац не сме да чува податке о личности само да би могао да одговори на могуће захтеве.
- (65) Лице на које се подаци односе мора да има право на исправку података о личности који се на њега односе и „право на заборав“ ако задржавање таквих података крши ову уредбу, или право Уније или право државе чланице које се примењује на руковаоца. Лица на која се подаци односе посебно морају да имају право да се њихови подаци о личности обришу и више не обрађују ако ти подаци о личности више нису потребни за

сврхе у коју су прикупљени или на друге начине обрађивани, ако су лица на које се подаци односе повукла свој пристанак, или ако дају приговор на обраду података о личности који се односе на њих или ако обрада њихових података о личности на друге начине није у складу с овом уредбом. Ово право је посебно од значаја ако је лице на које се подаци односе дало свој пристанак док је било дете и није било у потпуности свесно ризика обраде, а касније жели да уклони такве податке о личности, посебно на интернету. Лице на које се подаци односе треба да буде у могућности да оствари то право без обзира на чињеницу да више није дете. Међутим, даље задржавање података о личности треба да буде законито ако је неопходно за остваривање права на слободу изражавања и информисања, ради поштовања законских обавеза, за извршење задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковоацу података, на основу јавног интереса у области јавног здравља, у сврхе архивирања од јавног интереса, у сврхе научних или историјских истраживања, у статистичке сврхе или за успостављање, остваривање или одбрану правних захтева.

- (66) Ради јачања „права на заборав“ у интернетском окружењу, право на брисање такође треба да буде проширено тако да руковалац који је објавио податке о личности има обавезу да обавести руковоаце података који такве податке о личности обрађују да обришу све линкове за те податке о личности, или копије или реконструкције тих података о личности. Том приликом, руковалац мора да предузме прихватљиве мере, узимајући у обзир доступну технологију и средства доступна руковоацу података, укључујући и техничке мере, да обавести руковоаце података који обрађују податке о личности о захтеву лица на које се подаци односе.
- (67) Методи којима се ограничава обрада података о личности могу, између осталог, да укључују привремено премештање одабраних података у други систем обраде, чињење одабраних података недоступним за кориснике или привремено уклањање објављених података са интернет стране. У аутоматизованим системима похрањивања ограничавање обраде у начелу би требало обезбедити техничким средствима, тако да подаци о личности не буду предмет даљих обрада и да не могу да се мењају. Чињеницу да је обрада података о личности ограничена треба јасно навести у систему.
- (68) Ради додатног јачања контроле над својим подацима, када се обрада о личности врши аутоматски, лицу на које се подаци

односе такође треба дозволити да податке о личности који се односе на њега, а које је дао руковаоцу података добије у структурираним, уобичајеним, машински читљивим и интероперабилним форматима и да их пренесе другом руковаоцу података. Руковаоце података треба подстицати да развијају интероперабилне формате који омогућавају преносивост података. То право треба примењивати у случајевима кад је лице на које се подаци односе податке о личности дало на основу пристанка или кад је обрада неопходна за извршење уговора. То право не сме да се примењује ако је обрада заснована на другој правној основи која није пристанак или уговор. По својој природи то право не може да се оствари у случају када руковаоци података обрађују податке о личности у оквиру својих јавних дужности. Због тога оно не би смело да се примењује ако је обрада података о личности неопходна за поштовање законске обавезе руковаоца, или за извршење задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковаоцу. Право лица на које се подаци односе на пренос или примање података о личности који се односе на њега не треба да обавезује руковаоца да користи или одржава технички компатибилне системе за обраду. Ако се одређени скуп података о личности односи на више лица на које се подаци односе, право на примање тих података о личности не сме да доводи у питање права и слобода осталих лица на које се подаци односе у складу с овом уредбом. Поред тога, то право такође не сме да доводи у питање право лица на које се подаци односе на брисање података о личности, као и ограничења тог права, како је прописано у овој уредби, а посебно не сме да подразумева брисање података о личности лица на које се подаци односе, које је то лице доставило у сврху извршавања уговора, ако и док су ти подаци о личности потребни за извршавање тог уговора. Ако је технички изводљиво, лице на које се подаци односе треба да има право да се његови подаци о личности преносе непосредно од једног до другог руковаоца.

- (69) Ако би подаци о личности могли законито да се обрађују јер је обрада неопходна за извршење задатка који се обавља у јавном интересу, или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковаоцу, или на основу легитимних интереса руковаоца или трећег лица, свако лице на које се подаци односе ипак би требало да има право на приговор на обраду било којих података о личности у вези са његовом конкретном ситуацијом. Руковалац мора да докаже да његови уверљиви

легитимни интереси преовлађују над интересима основних права и слобода лица на које се подаци односе.

- (70) Ако се подаци о личности обрађују за потребе директног маркетинга, лице на које се подаци односе мора да има право на приговор на такву обраду, укључујући и профилисање ако је повезано са таквим директним маркетингом, у односу на почетну или даљу обраду, у било којем тренутку и бесплатно. Лице на које се подаци односе мора да буде изричито упознато са постојањем тог права, и оно мора да му буде предочено јасно и одвојено од свих других информација.
- (71) Лице на које се подаци односе мора да има право да се на њега не односи одлука, што може да обухвата меру којом се процењују лични аспекти у вези са њим, и која је заснована искључиво на аутоматској обради и производи правне ефекте који се односе на њега или на сличан начин значајно утиче на њега, као што је аутоматско одбијање захтева за кредит преко интернета или праксе запошљавања преко интернета без било какве људске интервенције. Таква обрада укључује „профилисање“ које се састоји од сваког облика аутоматске обраде података о личности којом се процењују лични аспекти у вези са физичким лицем, посебно за анализу или предвиђање аспеката учинка лица на које се подаци односе на послу, његовог економског стања, здравља, личних склоности или интереса, поузданости или понашања, локације или кретања ако производи правне ефекте који се односе на лице на које се подаци односе или на сличан начин значајно утиче на њега. Међутим, доношење одлука засновано на таквој обради, укључујући и профилисање, треба да буде дозвољено ако је изричито одобрено правом Уније или правом државе чланице које се примењује на руковаоца, између осталог, у сврхе праћења и спречавања преваре и утаје пореза које се обавља у складу са прописима, стандардима и препорукама институција Уније или националних надзорних органа и обезбеђивања безбедности и поузданости услуге коју пружа руковалац, или ако је неопходно за закључивање, или извршавање уговора између лица на које се подаци односе и руковаоца или када је лице на које се подаци односе изричито дало свој пристанак. У сваком случају, на такве обраде морају да се примењују одговарајуће заштитне мере, које би требало да обухватају давање одређених информација лицу на које се подаци односе и право на људску интервенцију, право на изражавање свог мишљења, на добијање појашњења одлуке донете након такве процене

и право на оспоравање одлуке. Такве мере не смеју да се односе на децу.

Ради обезбеђивања правичне и транспарентне обраде података у односу на лице на које се подаци односе, узимајући у обзир конкретне околности и контекст у којем се подаци о личности обрађују, руковалац треба да користи одговарајуће математичке и статистичке поступке за профилисање, да спроводи одговарајуће техничке и организационе мере како би се посебно осигурало да буду исправљени фактори који доводе до нетачности у подацима о личности и да ризик од појаве погрешака буде сведен на најмању могућу меру, да обезбеди податке о личности тако што ће узети у обзир потенцијалне ризике за интересе и права лица на које се подаци односе и тако да се, између осталог, спрече дискриминаторски ефекти на физичка лица на основу расног или етничког порекла, политичког мишљења, вере или уверења, чланства у синдикату, генетског или здравственог стања или сексуалне оријентације, или на начин на основу којег се предузимају мере које имају такав ефекат. Доношење аутоматских одлука и профилисање на основу посебних категорија података о личности може да буде дозвољено само под посебним условима.

- (72) На профилисање се примењују правила ове уредбе којима се уређује обрада података о личности, као што су правна основа обраде или начела заштите података. Европски одбор за заштиту података основан овом уредбом („Одбор“) треба да има могућност да издаје смернице у том контексту.
- (73) Правом Уније или правом државе чланице могу да се уведу ограничења у вези са посебним начелима и правом на информације, приступ и исправку или брисање података о личности, правом на преносивост података, правом на приговор, одлукама заснованим на профилисању, као и обавештавањем лица на које се подаци односе о повреди безбедности података о личности и одређеним повезаним обавезама руковооца, ако је неопходно и сразмерно у демократском друштву да би се заштитила јавна безбедност, укључујући и заштиту људског живота, посебно као одговор на природне катастрофе или катастрофе које је изазвао човек и спречавање, истрагу и гоњење кривичних дела или извршење кривичних санкција, укључујући и заштиту од претњи за јавну безбедност и њихово спречавање или повреде етике законски регулисаним професијама, како би се заштитили други важни циљеви који су од општег јавног интереса Уније или државе чланице, а посебно значајни економски или финансијски интерес Уније

или државе чланице, вођење јавних регистара у сврху општег јавног интереса, даља обрада архивираних података о личности за потребе пружања посебних информација у вези са политичким понашањем за време бивших тоталитарних државних режима, или заштита лица на које се подаци односе или права и слобода других, између осталог, у сврху социјалне заштите, јавног здравља и у хуманитарне сврхе. Та ограничења морају да буду у складу са захтевима који су утврђени у Повељи и Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода.

- (74) Требало би успоставити дужности и одговорности руковоаца за сваку обраду података о личности коју врши сам руковалац или која се врши у име руковоаца. Посебно, руковалац мора да има обавезу спровођења одговарајућих и делотворних мера и да буде у могућности да докаже усклађеност активности обраде с овом уредбом, укључујући и делотворност мера. Те мере морају да узимају у обзир природу, обим, контекст и сврхе обраде и ризик за права и слободе физичких лица.
- (75) Ризик за права и обавезе физичких лица, различите вероватноће и озбиљности, може да настане из обраде података о личности која би могла да проузрокује физичку, материјалну или нематеријалну штету, а посебно: ако та обрада може да доведе до дискриминације, крађе идентитета или преваре, финансијског губитка, штете за углед, губитка поверљивости података о личности заштићених пословном тајном, неовлашћеног обрнутог поступка псеудонимизације, или било које друге значајне економске или друштвене штете; ако лица на која се подаци односе могу да буду ускраћена за своја права и слободе или спречена у вршењу контроле над својим подацима о личности; ако се обрађују подаци о личности који откривају расно или етничко порекло, политичка мишљења, верска или филозофска уверења, чланство у синдикату и ако је у питању о обрада генетичких података, података о здравственом стању, или података о сексуалном животу, или кривичним осудама и кривичним делима или повезане мере безбедности; ако се процењују лични аспекти, а посебно анализа или предвиђање аспеката у вези с учинком на послу, економским стањем, здрављем, личним склоностима или интересима, поузданошћу или понашањем, локацијом или кретањем, како би се направили или користили лични профили; ако се обрађују подаци о личности угрожених физичких лица, а посебно деце, или ако обрада обухвата велику количину података о личности и утиче на велики број лица на које се подаци односе.

- (76) Вероватноћу и озбиљност ризика за права и слободе лица на које се подаци односе треба одређивати у односу на природу, обим, контекст и сврхе обраде. Ризик треба оцењивати на основу објективне процене којом се утврђује да ли поступци обраде података укључују ризик или велики ризик.
- (77) Упутство за спровођење одговарајућих мера и за доказивање поштовања одредаба од стране руковооца или обрађивача, посебно у погледу утврђивања ризика повезаног с обрадом, њихове процене у погледу порекла, природе, вероватноће и озбиљности и утврђивање најбољих пракси за умањивање ризика, посебно може да се пружи преко одобрених кодекса понашања, одобрених сертификација, смерница Одбора или напоменама овлашћеног лица за заштиту података. Одбор такође може да изда смернице о радњама обраде за које се сматра да вероватно неће довести до великог ризика за права и слободе физичких лица и да наведе које мере у таквим случајевима могу да буду довољне за решавање таквог ризика.
- (78) Заштита права и слобода физичких лица у односу на обраду података о личности захтева предузимање одговарајућих техничких и организационих мера да би се обезбедило поштовање услова из ове уредбе. Ради доказивања усклађености с овом уредбом, руковалац мора да усвоји интерне политике и да спроводи мере које посебно испуњавају начела уграђене или подразумеване заштите података. Такве мере би могле, између осталог, да се састоје од свођења обраде података о личности на најмању могућу меру, псеудонимизације података о личности што је пре могуће, транспарентности у вези са функцијама и обрадом података о личности, омогућавања лицу на које се подаци односе да прати обраду података, омогућавања руковалоцу података да ствара и унапређује безбедносне карактеристике. Приликом развијања, осмишљавања, бирања и коришћења апликација, услуга и производа који су засновани на обради података о личности или обрађују податке о личности како би испунили своју задатак, произвођаче производа, услуга и апликација треба подстицати да узму у обзир право на заштиту података приликом развијања и осмишљавања таквих производа, услуга и апликација и да, узимајући у обзир најновији технолошки развој, обезбеде да руковалоци и обрађивачи буду у могућности да испуне своје обавезе у вези са заштитом података. Начела уграђене и подразумеване заштите података такође треба узети у обзир у контексту јавних позива за достављање понуда.

- (79) Заштита права и слобода лица на које се подаци односе, као и дужност и одговорност руковалаца података и обрађивача, такође и у вези са праћењем и мерама које предузимају надзорни органи, захтева јасно додељивање дужности у складу с овом уредбом, укључујући и случајеве када руковалац података одређује сврхе и средства обраде заједно са другим руковаоцима података или када се поступак обраде врши у име руковаоца података.
- (80) Ако руковалац или обрађивач који нема седиште у Унији обрађује податке о личности лица на које се подаци односе у Унији, а његове активности обраде су повезане са нуђењем робе или услуга, без обзира на то да ли се од лица на које се подаци односе захтева плаћање, за таква лица на које се подаци односе у Унији, или за праћење њиховог понашања ако се оно одвија у Унији, руковалац или обрађивач морају да именују представника, осим ако се обрада врши повремено, не укључује обимну обраду посебних категорија података о личности или обраду података о личности који се односе на кривичне осуде и кривична дела и вероватно неће проузроковати ризик за права и слободе физичких лица, узимајући у обзир природу, контекст, обухват и сврхе обраде или ако је руковалац података орган или тело. Представник треба да поступа у име руковаоца или обрађивача и може да му се обрати сваки надзорни орган. Руковалац или обрађивач треба изричито писаним овлашћењем да именује представника да поступа у његово име у вези с обавезама руковаоца података и обрађивача из ове уредбе. Именовање таквог представника не утиче на дужност или одговорност руковаоца или обрађивача из ове уредбе. Такав представник своје задатке мора да обавља у складу с овлашћењем добијеним од руковаоца или обрађивача, укључујући и сарадњу са надлежним надзорним органима у вези са сваком радњом предузетом ради обезбеђивања поштовања ове уредбе. На именованог представника треба применити поступак обезбеђивања извршења законодавства у случају да руковалац или обрађивач не поштују прописе.
- (81) Ради обезбеђивања поштовања захтева из ове уредбе у вези с обрадом, коју врши обрађивач у име руковаоца података, када се обрађивачу поверавају активности обраде, руковалац података треба да ангажује само обрађиваче који пружају довољне гаранције, посебно у погледу стручног знања, поузданости и ресурса, за спровођење техничких и организационих мера које ће испуњавати захтеве ове уредбе, укључујући и захтеве у вези са безбедношћу обраде. Поштовање одобреног

кодекса понашања или одобреног механизма сертификације од обрађивача може се користити као елемент за доказивање поштовања обавеза руковоаца података. Вршење обраде од обрађивача треба да буде уређено уговором или другим правним актом у складу са правом Уније или правом државе чланице, који обрађивача обавезује према руковоацу података, а у којем су одређени предмет и трајање обраде, природа и сврхе обраде, врста података о личности и категорије лица на које се подаци односе, узимајући у обзир конкретне задатке и одговорности обрађивача у контексту обраде која треба да се врши и ризика за права и слободе лица на које се подаци односе. Руковалац података и обрађивач могу да изаберу да користе појединачни уговор или стандардне уговорне клаузуле које је или непосредно усвојила Комисија или их је усвојио надзорни орган у складу с механизмом доследности, а затим их је усвојила Комисија. Након завршетка обраде, у име руковоаца података, обрађивач би требало, у зависности од тога шта руковалац података одлучи, да врати или да обрише податке о личности, осим ако постоји обавеза чувања података о личности у складу са правом Уније или правом државе чланице које се примењује на обрађивача.

- (82) Ради доказивања усклађености с овом уредбом, руковалац или обрађивач треба да води евиденцију о активностима обраде под његовом одговорношћу. Сваки руковалац података или обрађивач мора да има обавезу да сарађује са надзорним органом и да му се, на захтев, омогући увид у ту евиденцију како би она могла да служи за праћење тих поступака обраде.
- (83) Ради очувања безбедности и спречавања обраде којом се крши ова уредба, руковалац или обрађивач мора да процени ризике повезане с обрадом и спроведе мере за умањивање тих ризика, као што је енкрипција. Те мере морају да обезбеђују одговарајући ниво безбедности, укључујући и поверљивост, узимајући у обзир најновија достигнућа и трошкове реализације у односу на ризике и природу података о личности које треба заштитити. Приликом процене ризика за безбедност података треба размотрити ризике које представља обрада података о личности, као што су случајно или незаконито уништавање, губитак, измена, неовлашћено откривање или приступ подацима о личности који су пренети, који се чувају или су на други начин обрађивани, што посебно може да доведе до физичке, материјалне или нематеријалне штете.
- (84) Ради побољшања усклађености с овом уредбом, када радње обраде вероватно могу да доведу до великог ризика за права

и слободе физичких лица, руковалац података треба да буде одговоран за вршење процене утицаја на заштиту података како би се посебно проценили извор, природа, специфичност и озбиљност тог ризика. Исход процене треба узети у обзир приликом одређивања одговарајућих мера које треба предузети за доказивање да је обрада података о личности у складу с овом уредбом. Ако се у процени утицаја на заштиту података покаже да радње обраде укључују велики ризик који руковалац података не може да ублажи одговарајућим мерама у погледу доступне технологије и трошкова спровођења, пре обраде мора да се консултује надзорни орган.

- (85) Повреда података о личности, ако се не решава на одговарајући начин и благовремено, може да проузрокује физичку, материјалну или нематеријалну штету за физичка лица, као што су губитак контроле над њиховим подацима о личности или ограничавање њихових права, дискриминација, крађа идентитета или превара, финансијски губици, неовлашћени обрнути поступак псеудонимизације, нарушавање угледа, губитак поверљивости података о личности заштићених пословном тајном, или другу значајну економску или друштвену штету за то физичко лице. Због тога, чим руковалац података сазна да је дошло до повреде података о личности, мора о томе да обавести надзорни орган без непотребног одлагања и, ако је изводљиво, најкасније 72 часа након сазнања о тој повреди података о личности, осим ако руковалац података може да докаже, у складу са начелом одговорности, да повреда података о личности вероватно неће проузроковати ризик за права и слободе физичких лица. Ако такво обавештавање не може да се достави у року од 72 часа, уз обавештење треба доставити разлоге кашњења, а информације могу да се пруже у фазама без непотребног даљег одлагања.
- (86) Руковалац података мора, без непотребног одлагања, да обавести лице на које се подаци односе о повреди података о личности ако ће повреда података о личности вероватно проузроковати велики ризик за права и слободе физичког лица, како би физичко лице могло да предузме неопходне мере опреза. Обавештење мора да описује природу повреде података о личности, као и препоруке да би физичко лице могло да ублажи потенцијалне негативне последице. Такво обавештење треба да се пружи лицима на која се подаци односе што је пре могуће и у блиској сарадњи са надзорним органом, уз поштовање његових упутстава или упутстава других релевантних органа, као што су органи гоњења. На пример, о потреби за

ублажавањем непосредног ризика од штете треба одмах обавестити лица на које се подаци односе, док у случају потребе за спровођењем одговарајућих мера против даље или сличне повреде података о личности може да буде оправдан дужи рок за обавештавање.

- (87) Треба проверити да ли су предузете све одговарајуће мере технолошке заштите и организационе мере да би се одмах утврдило да ли је дошло до повреде података о личности и да би се одмах обавестио надзорни орган и лице на које се подаци односе. Треба утврдити чињеницу да ли је обавештење дато без непотребног одлагања посебно узимајући у обзир природу и озбиљност повреде података о личности и њене последице и негативне ефекте за лице на које се подаци односе. Такво обавештење може да доведе до интервенције надзорног органа у складу са његовим задацима и овлашћењима прописаним овом уредбом.
- (88) Приликом одређивања детаљних правила о формату и поступцима који се примењују на обавештавање о повреди података о личности, треба размотрити околности те повреде, између осталог и да ли су подаци о личности били заштићени одговарајућим мерама техничке заштите, које ефикасно ограничавају вероватноћу злоупотребе идентитета или друге облике злоупотребе. Поред тога, таква правила и поступци морају да узимају у обзир легитимне интересе органа гоњења ако рано откривање може непотребно да омета истрагу околности повреде података о личности.
- (89) Директива 95/46/ЕЗ предвиђа општу обавезу обавештавања надзорних органа о обради података о личности. Та обавеза ствара административно и финансијско оптерећење, а она није у свим случајевима допринела побољшању заштите података о личности. Због тога би требало укинути такве свеобухватне обавезе општег обавештавања и заменити их ефикасним поступцима и механизмима који се, уместо тога, усредсређују на оне врсте радње обраде које вероватно могу да проузрокују велики ризик за права и слободе физичких лица због своје природе, обухвата, контекста и сврха. Такве врсте радњи обраде могу да буду посебно оне које укључују коришћење нових технологија, или које представљају нове врсте радњи обраде и код којих руковалац података још није извршио процену утицаја на заштиту података или које постану неопходне с обзиром на време које је прошло од првобитне обраде.
- (90) У таквим случајевима, руковалац података мора да изврши процену утицаја на заштиту података пре обраде ради

процене конкретне вероватноће и озбиљности великог ризика, узимајући у обзир природу, обим, контекст и сврхе обраде и изворе ризика. Та процена утицаја мора посебно да обухвата мере, мере заштите и механизме предвиђене за ублажавање тог ризика, за обезбеђивање заштите података о личности и доказивање усклађености са овом уредбом.

- (91) То посебно треба примењивати на радње обраде великог обима чији је циљ обрада значајних количина података о личности на регионалном, националном или наднационалном нивоу и које би могле да утичу на велики број лица на које се подаци односе и које ће вероватно проузроковати велики ризик, на пример због осетљивости, код којих се, у складу са достигнутим нивоом технолошког знања, нова технологија користи у великом обиму, као и на друге радње обраде које проузрокују велики ризик за права и слободе лица на које се подаци односе, а посебно ако те радње отежавају остваривање права лица на која се подаци односе. Процену утицаја на заштиту података такође треба вршити када се подаци о личности обрађују ради доношења одлука о конкретним физичким лицима након било какве систематске и темељне процене личних аспеката у вези са физичким лицима на основу профилисања тих података или након обраде посебних категорија података о личности, биометријских података или података о кривичним осудама и кривичним делима или повезаним безбедносним мерама. Процена утицаја на заштиту података је у истој мери потребна за обимно праћење јавно доступних подручја, посебно ако се користе оптичко-електронски уређаји, или за било које друге радње ако надлежни надзорни орган сматра да ће обрада вероватно проузроковати велики ризик за права и слободе лица на које се подаци односе, посебно зато што се њима лице на које се подаци односе спречава у остваривању права, или у коришћењу услуга или уговора, или зато што се врше систематски и темељно. Обраду података о личности не треба сматрати темељном ако се односи на податке о личности пацијената или клијената појединачних лекара, другог здравственог радника или адвоката. У таквим случајевима процена утицаја на заштиту података не мора да буде обавезна.
- (92) Под неким околностима може да буде прихватљиво и економично да процена учинка на заштиту података обухвата више од једног пројекта, на пример, ако органи власти или државна тела намеравају да успоставе заједничку апликацију или платформу за обраду, или ако неколико руковалаца података

планирају да уведу заједничку апликацију, или окружење за обраду за читав сектор, или сегмент привреде или за хоризонталну активност широке употребе.

- (93) У контексту усвајања законодавства државе чланице, на којем се заснива извршавање задатака органа власти или државног тела и којим се уређују конкретне радње обраде или скуп радњи, државе чланице могу да сматрају да је неопходно да изврше такву процену пре активности обраде.
- (94) Ако се у процени утицаја на заштиту података покаже да би обрада, уколико не постоје мере заштите, безбедносне мере и механизми за ублажавање ризика, проузроковала велики ризик за права и слободе физичких лица, а руковалац података сматра да се тај ризик не може ублажити прихватљивим средствима у погледу доступних технологија и трошкова спровођења, пре почетка активности обраде треба консултовати надзорни орган. Такав велики ризик вероватно ће настати из одређених врста обраде и обима и учесталости обраде, што такође може да проузрокује штету или ометање права и слобода лица на које се подаци односе. Надзорни орган мора да одговори на захтев за консултације у одређеном временском року. Међутим, изостанак одговора надзорног органа у том року не сме да утиче на било коју интервенцију надзорног органа у складу са његовим задацима и овлашћењима из ове уредбе, укључујући и овлашћење да забрани радње обраде. Као део процеса консултације, надзорном органу може да се достави исход процене утицаја на заштиту података која је извршена у вези са том обрадом, а посебно мере предвиђене за ублажавање ризика за права и слободе физичких лица.
- (95) Обрађивач мора да помаже руковаоцу података, према потреби и на захтев, у обезбеђивању поштовања обавеза које проистичу из вршења процене утицаја на заштиту података и из претходне консултације са надзорним органом.
- (96) Консултовање надлежног органа такође треба да се обавља у току израде законодавне или регулаторне мере која уређује обраду података о личности ради обезбеђивања усклађености намеравање обраде с овом уредбом, а посебно ради ублажавања ризика за лице на које се подаци односе.
- (97) Ако обраду врше органи власти, осим судова и независних правосудних органа када поступају у свом судском својству, ако у приватном сектору обраду врши руковалац података чије се основне активности састоје од радњи обраде које захтевају обимно редовно и систематско праћење лица на које се подаци односе, или ако се основне активности руковаоца

или обрађивача састоје од обимне обраде посебних категорија података о личности и података који се односе на кривичне осуде и кривична дела, лица са стручним знањем из области права и праксе заштите података морају да помогну руковоаоцу или обрађивачу у праћењу унутрашње усклађености с овом уредбом. У приватном сектору, основне активности руковоаца података односе се на његове примарне активности и не односе се на обраду података о личности као додатне активности. Неопходни ниво стручног знања мора да буде утврђен посебно у односу на радње обраде података које се врше и на заштиту потребну за податке о личности које обрађује руковалац или обрађивач. Таква одговорна лица за заштиту података, без обзира на то да ли су запослена код руковоаца података, морају да буду у могућности да независно обављају своје дужности и задатке.

- (98) Удружења или друга тела која представљају категорије руковалаца или обрађивача треба подстицати да израде кодексе понашања, у оквирима ове уредбе, како би се олакшала ефикасна примена ове уредбе, узимајући у обзир посебне карактеристике обраде која се врши у одређеним секторима и посебне потребе микро, малих и средњих предузећа. Посебно, таквим кодексима понашања могле би да се дефинишу обавезе руковоаца података и обрађивача, узимајући у обзир ризик који ће вероватно настати из обраде за права и слободе физичких лица.
- (99) Приликом израде кодекса понашања, или када се мења или проширује такав кодекс, удружења и друга тела која представљају категорије руковалаца или обрађивача морају да консултују релевантне интересне групе, укључујући и лица на које се подаци односе, ако је изводљиво, и да узимају у обзир примљене поднеске и изражена мишљења као одговоре на такве консултације.
- (100) Ради унапређења транспарентности и усклађености с овом уредбом, треба подстицати увођење механизма сертификације и печата и ознака за заштиту података, што би лицима на која се подаци односе омогућило брзу процену нивоа заштите података за релевантне производе и услуге.
- (101) Токови података о личности у земље изван Уније и међународне организације, као и из њих, неопходни су за ширење међународне трговине и међународне сарадње. Повећање таквих токова довело је до нових изазова и забринутости у вези са заштитом података о личности. Међутим, када се подаци о личности преносе из Уније руковоацима података,

обрађивачима или другим корисницима у трећим земљама или међународним организацијама, не сме да буде умањен ниво заштите физичких лица обезбеђен овом уредбом у Унији, укључујући и случајеве даљих преноса података о личности из треће земље или међународне организације руковоцима, обрађивачима у истој или у некој трећој земљи или међународној организацији. У сваком случају, преноси података у треће земље и међународне организације могу да се врше искључиво уз пуно поштовање ове уредбе. Пренос података може да се обавља искључиво ако, у складу са другим одредбама ове уредбе, руковалац или обрађивач испуњавају услове прописане одредбама ове уредбе у вези са преносом података о личности трећим земљама или међународним организацијама.

- (102) Ова уредба не доводи у питање међународне споразуме закључене између Уније и трећих земаља којима се уређује пренос података о личности, укључујући и одговарајуће мере заштите за лица на које се подаци односе. Државе чланице могу да закључују међународне споразуме који обухватају пренос података о личности у треће земље или међународне организације ако такви споразуми не утичу на ову уредбу или било које друге одредбе права Уније и ако укључују одговарајући ниво заштите основних права лица на које се подаци односе.
- (103) Комисија може да донесе одлуку са дејством у читавој Унији да трећа земља, територија или одређени сектор у трећој земљи, или међународна организација пружа одговарајући ниво заштите података, и на тај начин обезбеђује правну сигурност и једнообразност у читавој Унији када је реч о трећој земљи или међународној организацији за коју се сматра да пружа такав ниво заштите. У таквим случајевима, преноси података о личности у ту трећу земљу или међународну организацију могу да се обављају без потребе за добијањем било каквог додатног одобрења. Комисија такође може да одлучи да повуче такву одлуку након што трећој земљи или међународној организацији достави обавештење и комплетну изјаву у којој се наводе разлози.
- (104) У складу са основним вредностима на којима се заснива Унија, а посебно заштитом људских права, Комисија би, приликом процене треће земље или територије или одређеног сектора у трећој земљи, требало да узме у обзир како та трећа земља поштује владавину права, приступ правди, као и међународне норме и стандарде људских права и њихове опште и секторске

законе, укључујући законодавство о јавној безбедности, одбрани и националној безбедности, као и о јавном реду и кривично право. Приликом доношења одлуке о адекватности у вези са територијом или одређеним сектором у трећој земљи, треба узети у обзир јасне и објективне критеријуме, као што су конкретне активности обраде и подручје примене важећих законских норми и законодавства који су на снази у трећој земљи. Трећа земља треба да понуди гаранције којима се обезбеђује одговарајући ниво заштите који је суштински исти као ниво заштите обезбеђен у Унији, а посебно када се подаци о личности обрађују у једном или више конкретних сектора. Конкретно, трећа земља мора да обезбеди ефикасан независан надзор над заштитом података и механизме сарадње с органима за заштиту података држава чланица, а лица на која се подаци односе морају да имају ефикасна и остварива права и ефикасну управну и судску заштиту.

- (105) Поред међународних обавеза које је трећа земља или међународна организација преузела, Комисија треба да узме у обзир обавезе које произлазе из учешћа треће земље или међународне организације у мултилатералним или регионалним системима, посебно у вези са заштитом података о личности, као и спровођење таквих обавеза. Посебно треба узети у обзир приступање треће земље Конвенцији Савета Европе од 28. јануара 1981. о заштити појединаца у односу на аутоматску обраду података о личности и њен Додатни протокол. Комисија мора да консултује Одбор приликом процене нивоа заштите у трећим земљама или међународним организацијама.
- (106) Комисија треба да прати деловање одлука о нивоу заштите у трећој земљи, територији или одређеном сектору у трећој земљи, или у међународној организацији, и да прати деловање одлука усвојених на основу члана 25, став 6. и члана 26, став 4. Директиве 95/46/ЕЗ. У својим одлукама о адекватности Комисија треба да предвиди механизам периодичне провере њиховог функционисања. Та периодична провера треба да се врши уз консултовање са трећом земљом или међународном организацијом и треба да узме у обзир све релевантне догађаје у трећој земљи или међународној организацији. За потребе праћења и вршења периодичних провера Комисија треба да узме у обзир ставове и налазе Европског парламента и Савета, као и других релевантних тела и извора. Комисија треба у прихватљивом року да оцени функционисање потоњих одлука и да о свим релевантним налазима обавести Одбор у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 182/2011

Европског парламента и Савета⁽¹²⁾, који је установљен на основу ове уредбе, Европски парламент и Савет.

- (107) Комисија може да утврди да трећа земља, територија или одређени сектор у трећој земљи или међународна организација више не обезбеђују одговарајући ниво заштите података. Сходно томе, треба забранити пренос података о личности у ту трећу земљу или међународну организацију, осим ако су испуњени услови из ове уредбе у вези са преносима на које се примењују одговарајуће заштитне мере, укључујући обавезујућа корпоративна правила и одступања за посебне ситуације. У том случају треба предвидети консултације између Комисије и таквих трећих земаља или међународних организација. Комисија мора благовремено да обавести трећу земљу или међународну организацију о разлозима и започне консултације са њом како би се ситуација решила.
- (108) Ако није донета одлука о адекватности, руковалац или обрађивач морају да предузму мере којима ће се надокнадити недостатак заштите података у трећој земљи путем одговарајућих мера заштите за лице на које се подаци односе. Такве одговарајуће мере заштите могу да се састоје од употребе обавезујућих корпоративних правила, стандардних клаузула о заштити података које је усвојила Комисија, стандардних клаузула о заштити података које је усвојио надзорни орган или уговорних клаузула које је одобрио надзорни орган. Те мере заштите морају да обезбеђују усклађеност са захтевима у вези са заштитом података и права лица на која се подаци односе примерена обради унутар Уније, укључујући доступност остваривих права лица на које се подаци односе и ефикасних правних лекова, између осталог за добијање ефикасне управне или судске заштите и тражење накнаде, у Унији или у трећој земљи. Оне посебно морају да се односе на усклађивање са општим начелима у вези са обрадом података о личности, начелима уграђене и подразумеване заштите података. Преносе података такође могу да обављају органи власти или тела са јавним овлашћењима или тела у трећим земљама или при међународним организацијама са одговарајућим дужностима или функцијама, између осталог на основу одредаба које се укључују у административне аранжмане, као што је меморандум о разумевању, којима се обезбеђују остварива и ефикасна права за лица на које се подаци односе. Када се мере заштите предвиђају у административним аранжманима који нису правно обавезујући, мора да се добије одобрење надлежног надзорног органа.

- (109) Могућност да руковалац или обрађивач користи стандардне клаузуле о заштити података које је усвојила Комисија или надзорни орган не сме да спречава руковаоца или обрађивача ни да укључе стандардне клаузуле о заштити података у шири уговор, као што је уговор између обрађивача и другог обрађивача, ни да додају друге клаузуле или додатне мере заштите под условом да нису непосредно или посредно противречне стандардним уговорним клаузулама које је усвојила Комисија или надзорни орган или не доводе у питање основна права или слободе лица на која се подаци односе. Руковаоце података и обрађиваче треба подстицати да обезбеде додатне мере заштите преко уговорних обавеза које допуњују стандардне клаузуле о заштити.
- (110) Група друштава или група предузећа ангажованих у заједничкој привредној делатности мора да буде у могућности да користи одобрена обавезујућа корпоративна правила за своје међународне преносе података из Уније у организације унутар исте групе друштава или групе предузећа ангажованих у заједничкој привредној делатности, под условом да корпоративна правила обухватају сва основна начела и остварива права за обезбеђивање одговарајућих мера заштите за преносе или категорије преноса података о личности.
- (111) Требало би прописати одредбе за могућност преноса под одређеним околностима када је лице на које се подаци односе дало изричит пристанак, ако је пренос повремен и неопходан за уговор или правни захтев, без обзира на то да ли је реч о судском, управном или било којем вансудском поступку, укључујући и поступке пред регулаторним органима. Такође би требало прописати одредбе за могућност преноса у случају када је то неопходно због важних разлога од јавног интереса прописаних правом Уније или правом државе чланице или када се пренос обавља из регистра успостављеног законом који је намењен за увид јавности или лица које имају легитиман интерес. У потоњем случају такав пренос не сме да укључује целокупне податке о личности или читаве категорије података садржане у регистру и, ако је регистар намењен за увид лица која имају легитимни интерес, пренос треба вршити само на захтев тих лица или, ако су та лица корисници, у потпуности узимајући у обзир интересе и основна права лица на која се подаци односе.
- (112) Та одступања посебно морају да се примењују на преносе података који се траже и неопходни су из важних разлога од јавног интереса, на пример у случајевима међународне

- размене података између органа за заштиту конкуренције, пореских и царинских управа, између финансијских надзорних органа, између служби надлежних за питања социјалне заштите или за јавно здравље, на пример у случају праћења контаката код заразних болести или да би се смањило и/или елиминисао допинг у спорту. Пренос података о личности такође треба сматрати законитим ако је неопходан за заштиту интереса који је од суштинског значаја за виталне интересе лица на које се подаци односе или другог лица, укључујући и физички интегритет или живот, ако лице на које се подаци односе није у стању да даје пристанак. Ако не постоји одлука о адекватности, право Уније или право државе чланице може, из важних разлога од јавног интереса, изричито да одреди ограничења за пренос одређених категорија података трећој земљи или међународној организацији. Државе чланице морају да обавесте Комисију о таквим одредбама. Сваки пренос података о личности лица на које се подаци односе и које физички или правно није у стању да даје пристанак у међународну хуманитарну организацију ради извршења задатка који је обавезујући према женевским конвенцијама или поштовања међународног хуманитарног права које се примењује у оружаним сукобима, може да се сматра неопходним због важног разлога од јавног интереса или због тога што је од виталног интереса за лице на које се подаци односе.
- (113) Преноси који не могу да се окарактеришу као понављајући и који се односе само на ограничен број лица на која се подаци односе такође могу да буду могући за потребе уверљивих легитимних интереса руковоаца података, ако над тим интересима не преовлађују интереси или права и слободе лица на које се подаци односе и ако је руковалац података проценио све околности преноса података. Руковалац података мора посебно да обрати пажњу на природу података о личности, сврху и трајање предложене радње или предложених радњи обраде, као и на ситуацију у земљи порекла, трећој земљи и земљи коначног одредишта и мора да обезбеди одговарајуће мере заштите за основна права и слободе физичких лица у односу на обраду њихових података о личности. Такви преноси требало би да буду могући само у преосталим случајевима када се не примењују никакви други разлози за пренос. За потребе обраде у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе треба узети у обзир легитимна очекивања друштва за повећањем знања. Руковалац података мора да обавести надзорни орган и лице на које се подаци односе о преносу.

- (114) У сваком случају, ако Комисија није донела одлуку о одговарајућем нивоу заштите података у трећој земљи, руковалац или обрађивач морају да користе решења која лицима на која се подаци односе обезбеђују остварива и ефикасна права у вези са обрадом њихових података у Унији након што се ти подаци пренесу тако да и даље уживају заштиту коју нуде основна права и мере заштите.
- (115) Неке треће земље усвајају законе, прописе и друге правне акте ради непосредног регулисања активности обраде физичких и правних лица под надлежношћу држава чланица. То може да обухвата пресуде судова или трибунала или одлуке управних органа у трећим земљама којима се од руковоаца или обрађивача захтева пренос или откривање података о личности и које се не заснивају на међународном споразуму, као што је уговор о узајамној правној помоћи, који су на снази између треће земље која је поднела захтев и Уније или државе чланице. Примена тих закона, прописа и других правних аката изван територије може да представља кршење међународног права и може да омета остваривање заштите физичких лица која се овом уредбом обезбеђује у Унији. Преноси могу да буду дозвољени само ако су испуњени услови ове уредбе за пренос у треће земље. Ово може, између осталог, да буде случај када је откривање неопходно из важног разлога од јавног интереса признатог правом Уније или правом државе чланице које се примењује на руковоаца података.
- (116) Када се подаци о личности крећу преко граница изван Уније, може да се повећа ризик за могућност физичких лица да остваре права на заштиту података, а посебно заштиту од незаконите употребе или откривања тих информација. Надзорни органи могу истовремено да открију да нису у могућности да решавају притужбе или воде истраге у вези са активностима изван својих граница. Њихове напоре да раде заједно у прекограничном контексту такође могу да ометају недовољна овлашћења за спречавање или отклањање последица, недоследни правни режими и практичне препреке као што је ограничавање ресурса. Због тога је потребно подстицање блиске сарадње између надзорних органа за заштиту података да би им се помогло у размени информација и спровођењу истрага са међународним партнерима. За потребе развоја механизма међународне сарадње за олакшавање и обезбеђивање међународне међусобне помоћи у спровођењу законодавства о заштити података о личности, Комисија и надзорни органи морају да размењују информације и сарађују

на активностима у вези са извршавањем својих овлашћења са надлежним органима трећих земаља, на основу реципроцитета и у складу с овом уредбом.

- (117) Оснивање у државама чланицама надзорних органа, овлашћених да обављају задатке и извршавају овлашћења, потпуно је независно и кључна је компонента за заштиту физичких лица у односу на обраду њихових података о личности. Државе чланице морају да имају могућност да оснују више од једног надзорног органа да би одразиле своју уставну, организациону и административну структуру.
- (118) Независност надзорних органа не треба да значи да на надзорне органе не смеју да се примењују механизми контроле или праћења у вези са финансијским расходима или судско преиспитивање.
- (119) Ако држава чланица оснује неколико надзорних органа, мора законом да успостави механизме за обезбеђивање ефикасног учешћа тих надзорних органа у механизму доследности. Та држава чланица посебно мора да именује надзорни орган, који функционише као јединствена контакт тачка за ефикасно учешће тих органа у механизму, како би се обезбедила брза и неометана сарадња с другим надзорним органима, Одбором и Комисијом.
- (120) Сваком надзорном органу морају да буду обезбеђени финансијски и људски ресурси, просторије и инфраструктура неопходни за ефикасно извршавање задатака, укључујући и задатке у вези са узајамном помоћи и сарадњом с другим надзорним органима у Унији. Сваки надзорни орган мора да има одвојени, јавни годишњи буџет, који може да буде део укупног државног или националног буџета.
- (121) Општи услови за члана или чланове надзорног органа морају да буду прописани законом у свакој држави чланици и да посебно обезбеђују да те чланове у транспарентном поступку именује парламент, влада или шеф државе чланице на основу предлога владе, члана владе, парламента или дома парламента, или независно тело којем је то поверено правом државе чланице. Ради обезбеђења независности надзорног органа, члан или чланови морају да поступају с интегритетом, да се суздржавају од сваке радње која није у складу са њиховим дужностима и у току мандата не смеју да обављају било који посао који није у складу са том функцијом, без обзира на то да ли га обављају уз накнаду или не. Надзорни орган мора да има своје особље, које је изабрао надзорни орган или независно тело основано правом државе чланице, које

мора да буде под искључивим вођством члана или чланова надзорног органа.

- (122) Сваки надзорни орган мора да буде надлежан на територији своје државе чланице за извршавање овлашћења и обављање задатака који су му поверени у складу с овом уредбом. То посебно мора да обухвата обраду у контексту активности седишта руковоаца или обрађивача на територији његове државе чланице, обраду података о личности коју обављају органи власти или приватна тела која поступају у јавном интересу, обраду која утиче на лица на које се подаци односе на његовој територији или обраду коју врши руковалац или обрађивач који нема седиште у Унији када циљна лица на која се подаци односе имају боравиште на његовој територији. То треба да обухвата решавање притужби које је поднело лице на које се подаци односе, вршење истрага о примени ове уредбе и повећање свести јавности о ризицима, правилима, мерама заштите и правима у вези са обрадом података о личности.
- (123) Надзорни органи морају да прате примену одредаба у складу с овом уредбом и да доприносе њеној доследној примени у читавој Унији да би се физичка лица заштитила у односу на обраду њихових података о личности и да би се олакшао слободан проток података о личности на унутрашњем тржишту. У ту сврху надзорни органи морају да сарађују међусобно и са Комисијом, без потребе за било каквим договором између држава чланица о пружању узајамне помоћи или о таквој сарадњи.
- (124) Ако се обрада података о личности врши у контексту активности седишта руковоаца или обрађивача у Унији, а руковалац или обрађивач имају седиште у више од једне државе чланице или ако обрада која се врши у контексту активности јединог седишта руковоаца или обрађивача у Унији значајно утиче или ће вероватно значајно утицати на лица на која се подаци односе у више од једне државе чланице, надзорни орган за главно седиште руковоаца или обрађивача или за једино седиште руковоаца или обрађивача мора да поступа као водећи орган. Тај орган мора да сарађује с другим заинтересованим органима зато што руковалац или обрађивач има седиште на територији њихове државе чланице, зато што то значајно утиче на лица на које се подаци односе која имају боравиште на њиховој територији или зато што им је поднета притужба. Такође, ако је притужбу поднело лице на које се подаци односе који нема боравиште у тој држави

чланици, надзорни орган којем је таква притужба поднета такође треба да буде заинтересовани надзорни орган. У оквиру задатака за издавање смерница о било којем питању које обухвата примену ове уредбе, Одбор мора да буде у могућности да изда смернице, посебно о критеријумима које треба узети у обзир како би се утврдило да ли предметна обрада значајно утиче на лица на која се подаци односе у више од једне државе чланице и о томе шта представља релевантан и образложен приговор.

- (125) Водећи орган мора да буде надлежан за доношење обавезујућих одлука о мерама којима се примењују овлашћења која су му додељена у складу с овом уредбом. У својству водећег органа надзорни орган треба у великој мери да укључује и координише заинтересоване надзорне органе у поступку доношења одлука. Ако се донесе одлука да се притужба лица на које се подаци односе одбије у целини или делимично, ту одлуку мора да донесе надзорни орган којем је притужба поднета.
- (126) О одлуци морају заједнички да се договоре водећи надзорни орган и заинтересовани надзорни орган и она мора да буде усмерена на главно или једино седиште руковооца или обрађивача и обавезујућа за руковооца података и обрађивача. Руковалац или обрађивач мора да предузме неопходне мере за обезбеђивање усклађености са овом уредбом и спровођење одлуке о којој је водећи орган обавестио главно седиште руковооца или обрађивача у вези са активностима обраде у Унији.
- (127) Сваки надзорни орган који не поступа као водећи надзорни орган треба да буде надлежан за решавање локалних случајева ако руковалац или обрађивач има седиште у више од једне државе чланице, али се предмет конкретне обраде односи само на обраду обављену у једној држави чланици и укључује само лица на која се подаци односе у тој једној држави чланици, на пример, ако се предмет односи на обраду података о личности о запосленима у посебном контексту запошљавања државе чланице. У таквим случајевима надзорни орган о том питању мора да обавести водећи надзорни орган без одлагања. Након што прими обавештење, водећи надзорни орган треба да одлучи о да ли ће предмет решавати у складу са одредбама о сарадњи између водећег надзорног органа и других заинтересованих надзорних органа („једношалтерски механизам“) или треба на локалом нивоу да га решава надзорни орган који му је упутио обавештење. Приликом доношења

одлуке о томе да ли ће решавати предмет, водећи надзорни орган треба да узме у обзир чињеницу да ли руковалац или обрађивач има седиште у држави чланици надзорног органа који је упутио обавештење, како би се обезбедила ефикасна примена одлуке у односу на руковаоца или обрађивача. Када водећи надзорни орган одлучи да решава предмет, надзорни орган који му је упутио обавештење мора да има могућност да достави нацрт одлуке, који водећи надзорни орган треба да узме у обзир у највећој могућој мери приликом израде свог нацрта одлуке у том једношалтерском механизму.

(128) Правила о водећем надзорном органу и једношалтерском механизму не смеју да се примењују ако обраду врше органи власти или приватна тела у јавном интересу. У таквим случајевима једини надзорни орган надлежан за извршавање овлашћења која су му додељена у складу с овом уредбом треба да буде надзорни орган државе чланице у којој је орган власти или приватно тело основано.

(129) Ради обезбеђивања доследног праћења и примене ове уредбе у читавој Унији, надзорни органи морају у свакој држави чланици да имају исте задатке и ефикасна овлашћења, укључујући и овлашћења за вођење истраге, корективна овлашћења и санкције и овлашћења за давање одобрења и саветодавна овлашћења, посебно у случајевима притужби физичких лица, и не доводећи у питање овлашћења органа кривичног гоњења у складу са правом државе чланице, за упозоравање правосудних органа на кршења ове уредбе и учествовање у правним поступцима. Таква овлашћења такође морају да обухватају овлашћење за изрицање привременог или коначног ограничавања обраде, укључујући и забрану. Државе чланице могу да одреде друге задатке у вези са заштитом података о личности у складу с овом уредбом. Овлашћења надзорних органа морају да се извршавају у складу са одговарајућим процесним мерама заштите, прописаним у праву Уније и праву државе чланице, непристрасно, правично и у разумном року. Конкретно, свака мера мора да буде примерена, неопходна и сразмерна ради обезбеђивања усклађености са овом уредбом, узимајући у обзир околности сваког појединачног случаја, поштовање права сваког лица да буде саслушано пре предузимања било које појединачне мере која би штетно утицала на њега и избегавање непотребних трошкова и претераних неугодности за лица која су у питању. Овлашћења за вођење истраге у погледу приступа просторијама морају да се извршавају у складу са посебним захтевима процесног права државе чланице, као што

је захтев за добијање претходног судског овлашћења. Свака правно обавезујућа мера надзорног органа треба да буде у писаном облику, јасна и недвосмислена, у њој треба навести надзорни орган који је издао меру, датум издавања мере, мора да има потпис председника или члана надзорног органа којег је он овластио, у њој морају да се наведу разлози за ту меру и мора да упућује на право на делотворно правно средство. То не сме да искључује додатне захтеве у складу са процесним правом државе чланице. Усвајање правно обавезујуће одлуке подразумева да то може да доведе до судске провере надзорног органа који је усвојио одлуку у држави чланици.

- (130) Ако надзорни орган којем је притужба поднета није водећи надзорни орган, водећи надзорни орган мора тесно да сарађује са надзорним органом којем је притужба поднета у складу са одредбама о сарадњи и доследности прописаним у овој уредби. У таквим случајевима водећи надзорни орган, приликом предузимања мера које производе правне ефекте, укључујући и изрицање управних новчаних казни, посебно треба да води рачуна о мишљењу надзорног органа којем је притужба поднета и који треба да остане надлежан за вршење истраге на територији своје државе чланице у сарадњи са надлежним надзорним органом.
- (131) Ако други надзорни орган треба да поступа као водећи надзорни орган за активности обраде руковаоца или обрађивача, али се конкретан предмет притужбе или могућа повреда односи само на активности обраде руковаоца или обрађивача у држави чланици у којој је поднета притужба или откривена могућа повреда и предмет не утиче значајно или вероватно неће значајно утицати на лица на која се подаци односе у другим државама чланицама, надзорни орган које прими притужбу или открије ситуације које укључују могућа кршења ове уредбе или је о њима на други начин обавештен треба да тежи споразумном решењу са руковоцем података и, ако се то покаже као неуспешно, примени сва своја овлашћења. То треба да обухвата: посебну обраду која се врши на територији државе чланице надзорног органа или у вези са лицима на које се подаци односе на територији те државе чланице; обраду која се врши у контексту нуђења робе или услуга посебно намењених лицима на која се подаци односе на територији државе чланице надзорног органа; или обраду која треба да се процени узимајући у обзир релевантне законске обавезе у складу са правом државе чланице.

- (132) Активности надзорних органа за повећање свести јавности морају да обухватају посебне мере усмерене на руковооце података и обрађиваче, укључујући и микро, мала и средња предузећа, као и физичка лица, посебно у контексту образовања.
- (133) Надзорни органи треба да помажу једни другима у извршавању задатака и да пружају узајамну помоћ ради обезбеђивања доследне примене и спровођења ове уредбе на унутрашњем тржишту. Надзорни орган који затражи узајамну помоћ може да донесе привремену меру ако не прими одговор на захтев за узајамну помоћ у року од месец дана од пријема тог захтева од стране другог надзорног органа.
- (134) Сваки надзорни орган треба према потреби да учествује у заједничким операцијама са другим надзорним органима. Надзорни орган које прими захтев мора да има обавезу да одговори на захтев у одређеном року.
- (135) Ради обезбеђивања доследне примене ове уредбе у читавој Унији треба успоставити механизам доследности за сарадњу између надзорних органа. Тај механизам посебно мора да се примењује ако надзорни орган намерава да донесе меру којом се производе правни ефекти у вези са радњама обраде који значајно утичу на велики број лица на која се подаци односе у више држава чланица. Такође, треба је примењивати када било који заинтересовани надзорни орган или Комисија тражи да се таква питања решавају механизмом доследности. Тај механизам не сме да доводи у питање било које мере које Комисија може да предузме за извршавање својих овлашћења према уговорима.
- (136) Приликом примене механизма доследности, Одбор треба у одређеном временском року да да мишљење, ако већина његових чланова тако одлучи или ако то затражи било који заинтересовани надзорни орган или Комисија. Одбор такође треба да буде овлашћен за доношење правно обавезујућих одлука у случају спорова између надзорних органа. У ту сврху треба да донесе, у начелу двотрећинском већином својих чланова, правно обавезујуће одлуке у јасно одређеним случајевима у којима постоје супротстављени ставови међу надзорним органима, посебно у механизму за сарадњу између водећег надзорног органа и заинтересованог надзорног органа о меритуму предмета, а посебно о томе да ли је дошло до кршења ове уредбе.
- (137) Може се појавити хитна потреба за деловањем како би се заштитила права и слободе лица на која се подаци односе, а посебно ако постоји опасност да би обезбеђивање права лица

на које се подаци односе могло у знатној мери да се омета. Надзорни орган због тога мора да буде у могућности да донесе оправдане привремене мере на својој територији са утврђеним роком важења који не сме да буде дужи од три месеца.

- (138) Примена таквог механизма требало би да буде услов за законитост мере надзорног тела која треба да произведе правне ефекте у случајевима када је њена примена обавезна. У осталим случајевима од прекограничног значаја треба применити механизам за сарадњу између водећег надзорног органа и заинтересованих надзорних органа и међу заинтересованим надзорним органима би могла да се даје узајамна помоћ и да се обављају заједничке операције на билатералној или мултилатералној основи, без активирања механизма доследности.
- (139) Ради промовисања доследне примена ове уредбе, Одбор треба да буде основан као независно тело Уније. Како би испунио своје циљеве, Одбор мора да има статус правног лица. Одбор треба да представља његов председник. Он треба да замени Радну групу за заштиту лица у односу на обраду података о личности основану Директивом 95/46/ЕЗ. Треба да се састоји од председника надзорног органа сваке државе чланице и Европског супервизора за заштиту података или њихових заменика. Комисија треба да учествује у активностима Одбора без права гласа, а Европски супервизор за заштиту података треба да има посебно право гласа. Одбор треба да допринесе доследној примени ове уредбе у читавој Унији, између осталог саветовањем Комисије, посебно о нивоу заштите у трећим земљама или међународним организацијама, и подстицањем сарадње надзорних органа у читавој Унији. Одбор треба да поступа независно приликом извршавања својих задатака.
- (140) Одбору треба да помаже секретаријат који обезбеђује Европски супервизор за заштиту података. Особље Европског супервизора за заштиту података које учествује у извршавању задатака поверених Одбору на основу ове уредбе треба да извршава своје задатке искључиво према упутствима председника Одбора и да одговара председнику Одбора.
- (141) Свако лице на које се подаци односе мора да има право да поднесе притужбу једном надзорном органу, посебно у држави чланици у којој има уобичајено боравиште, и право на делотворно правно средство у складу са чланом 47. Повеље ако лице на које се подаци односе сматра да су прекршене његова права из ове уредбе или ако надзорни орган не поступи по притужби, делимично или у целини одбије или

одбаца притужбу или не предузима никакве радње када су такве радње неопходне за заштиту права лица на које се подаци односе. Након притужбе треба спровести истрагу, уз могућност судског преиспитивања, ако је то примерено у конкретном случају. Надзорни орган мора у прихватљивом року да обавести лице на које се подаци односе о напретку и исходу притужбе. Ако случај захтева додатну истрагу или координацију са другим надзорним органом, лицу на које се подаци односе треба дати привремене информације. Ради олакшавања подношења притужби, сваки надзорни орган треба да предузима мере као што је обезбеђивање обрасца за подношење притужбе који такође може да се попуни и електронски, не искључујући остала средства комуникације.

(142) Ако лице на које се подаци односе сматра да су прекршена његова права из ове уредбе, мора да има право да овласти непрофитно тело, организацију или удружење које је на одговарајући начин основано у складу с правом државе чланице, чија је сврха оснивања остваривање циљева од јавног интереса и које је активно у области заштите права и слобода лица на која се подаци односе у вези са заштитом података о личности, да у његово име надзорном органу поднесе притужбу, оствари право на правно средство у име лица на која се подаци односе или оствари право на накнаду у име лица на која се подаци односе ако је то предвиђено правом државе чланице. Држава чланица може да пропише да такво тело, организација или удружење има право, независно од овлашћења лица на које се подаци односе, да поднесе притужбу у тој држави чланици и да има право на делотворно правно средство ако има разлога да сматра да је до кршења права лица на које се подаци односе дошло због обраде података о личности којом се крши ова уредба. Том телу, организацији или удружењу не сме да буде дозвољено да тражи накнаду у име лица на које се подаци односе независно од овлашћења лица на које се подаци односе.

(143) Свако физичко или правно лице има право да покрене поступак за поништавање одлука Одбора пред Судом правде у складу с условима из члана 263. УФЕУ. Као примаоци таквих одлука, заинтересовани надзорни органи који желе да их оспоре морају да покрену поступак у року од два месеца од пријема обавештења о њима, у складу са чланом 263. УФЕУ. Када се одлуке Одбора непосредно и појединачно односе на руковођа података, обрађивача или подносиоца притужбе, то лице може да покрене поступак за поништење тих одлука

у року од два месеца од њихове објаве на веб-сајту Одбора, у складу са чланом 263. УФЕУ. Не доводећи у питање ово право из члана 263. УФЕУ, свако физичко или правно лице мора да има делотворно правно средство пред надлежним националним судом против одлуке надзорног органа која производи правне ефекте према том лицу. Таква одлука се посебно односи на вршење истражних, корективних овлашћења и овлашћења за одобравање надзорног органа или одбацивање или одбијање притужби. Међутим, право на делотворно правно средство не обухвата мере надзорних органа које нису правно обавезујуће, као што су мишљења или савети које је дао надзорни орган. Поступци против надзорног органа морају да се покрену пред судовима државе чланице у којој надзорни орган има седиште и морају да се воде у складу са процесним правом те државе чланице. Ти судови морају да имају пуну надлежност, која треба да обухвата надлежност за испитивање свих чињеничних и правних питања од значаја за спор покренут пред њима.

Ако је надзорни орган одбио или одбацио притужбу, притужилац може да покрене поступак пред судовима исте државе чланице. У контексту правних лекова повезаних са применом ове уредбе, национални судови који сматрају да је одлука о одређеном питању неопходна за доношење пресуде, могу, односно у случају из члана 267. УФЕУ морају, да затраже од Суда правде да донесе прелиминарно решење о тумачењу права Уније, укључујући и ову уредбу. Осим тога, ако се одлука надзорног органа о спровођењу одлуке Одбора оспорава пред националним судом и доводи у питање ваљаност његове одлуке, тај национални суд нема овлашћење да прогласи одлуку Одбора неважећом, већ кад одлуку сматра неважећом, питање о ваљаности мора да упути Суду правде у складу са чланом 267. УФЕУ како га тумачи Суд правде. Међутим, национални суд не може да упути питање о ваљаности одлуке Одбора на захтев физичког или правног лица које је имало могућност да покрене поступак за поништење те одлуке, посебно ако се одлука непосредно и појединачно односила на њега, али то није учинило у року који је одређен у члану 263. УФЕУ.

- (144) Ако суд, пред којим се води поступак против одлуке надзорног органа, има разлога да верује да се поступак у вези са истом обрадом, као што је исти предмет у смислу активности обраде од стране истог руковођа или обрађивача, или истог разлога за покретање поступка, води пред надлежним судом у другој држави чланици, треба да се обрати том суду како

би потврдио постојање таквих повезаних поступака. Ако се повезани поступци воде пред судом друге државе чланице, сваки суд, осим суда пред којим је прво покренут поступак, може да обустави поступак или може, на захтев једне од страна, да се прогласи ненадлежним у корист суда пред којим је прво покренут поступак ако је тај суд надлежан за предметне поступке, а његово право омогућава консолидацију таквих повезаних поступака. Сматра се да су поступци повезани ако су толико међусобно повезани да је корисно њихово заједничко саслушање и заједничко одлучивање о њима како би се избегао ризик од противречних пресуда насталих у одвојеним поступцима.

- (145) За поступке који се воде против руковоаца или обрађивача, тужилац мора да има могућност да покрене спор пред судовима држава чланица у којима руковалац или обрађивач има седиште или у којима лице на које се подаци односе има боравиште, осим у случају када је руковалац података орган власти које поступа у извршавању својих јавних овлашћења.
- (146) Руковалац или обрађивач мора да надокнади сваку штету коју лице може да претрпи због обраде којом се крши ова уредба. Руковалац или обрађивач мора да буде изузет од одговорности ако докаже да ни на који начин није одговоран за штету. Појам штете треба широко тумачити с обзиром на судску праксу Суда правде тако да се у потпуности одражавају циљеви ове уредбе. Тиме се не доводе у питање захтеви за накнаду штете настале због кршења других правила у прописима Уније или држава чланица. Обрада којом се крши ова уредба такође укључује обраду којом се крше делегирани акти и акти за спровођење донети у складу с овом уредбом и правом државе чланице којим се прописују правила ове уредбе. Лица на која се подаци односе морају да добију пуну и ефикасну накнаду за штету коју су претрпела. Ако су руковоаци или обрађивачи укључени у исту обраду, сваки руковалац или обрађивач мора да се сматра одговорним за целокупну штету. Међутим, ако су повезани у исти судски поступак, у складу са правом државе чланице, накнада може да се расподели у складу са одговорношћу сваког руковоаца или обрађивача за штету проузроковану обрадом, под условом да се обезбеди пуна и ефикасна накнада за лице на које се подаци односе које је претрпело штету. Сваки руковалац или обрађивач који је платио пуну накнаду може накнадно да покрене поступак за регрес против других руковаца или обрађивача укључених у исту обраду.

- (147) Ако су посебна правила о надлежности садржана у овој уредби, посебно у вези са поступцима којима се тражи правни лек, укључујући и накнаду, од руковооца или обрађивача, општа правила о надлежности као што су правила из Уредбе (ЕУ) бр. 1215/2012 Европског парламента и Савета⁽¹³⁾ не смеју да доводе у питање примену таквих посебних правила.
- (148) Ради јачања примене правила ове уредбе, за свако њено кршење треба прописати санкције, укључујући и управне новчане казне, поред одговарајућих мера које прописује надзорни орган у складу с овом уредбом или уместо њих. У случају мањег кршења или ако би новчана казна која би вероватно била изречена представљала несразмерно оптерећење за физичко лице, уместо новчане казне може да се упути упозорење. Међутим, треба узети у обзир природу, озбиљност и трајање кршења, постојање елемената намере кршења, мере предузете за ублажавање претрпљене штете, степен одговорности или сва релевантна претходна кршења, начин на који је надзорни орган сазнао за кршење, поштовање мера наложених против руковооца или обрађивача, поштовање кодекса понашања и друге отежавајуће или олакшавајуће факторе. На изрицање санкција, укључујући и управне новчане казне, треба да се примењују одговарајуће процесне мере заштите у складу са општим принципима права Уније и Повеље, укључујући и ефикасну судску заштиту и правилно поступање.
- (149) Државе чланице морају да имају могућност да пропишу правила о кривичним санкцијама за кршења ове уредбе, укључујући и кршења националних правила усвојених на основу ове уредбе и у оквирима ове уредбе. Такође, те кривичне санкције могу да омогуће одузимање добити стечене кршењем ове уредбе. Међутим, изрицање кривичних санкција за кршење таквих националних правила и управних санкција не сме да доведе до кршења начела *ne bis in idem*, како га тумачи Суд правде.
- (150) Ради ојачавања и усклађивања административних санкција за кршење ове уредбе, сваки надзорни орган мора да има овлашћење да изриче административне новчане казне. У овој уредби треба навести кршења, горњу границу и критеријуме за одређивање повезаних административних новчаних казни, што у сваком појединачном случају треба да одреди надлежни надзорни орган, узимајући у обзир све релевантне околности конкретне ситуације, посебно природу, тежину и трајање кршења и његове последице и мере

предузете за обезбеђивање поштовања обавеза из ове уредбе и спречавање или ублажавање последица кршења. Када се административне казне изричу друштву, појам друштва треба тумачити у складу са дефиницијом из чл. 101. и 102. УФЕУ за те сврхе. Ако су административне новчане казне изречене лицима која нису друштво, надзорни орган приликом разматрања одговарајућег износа новчане казне треба да узме у обзир општи ниво прихода у држави чланици, као и финансијско стање лица. Такође, може да се примени механизам доследности ради промовисања доследне примене административних новчаних казни. Државе чланице морају да одреде да ли и у којој мери административне новчане казне треба да се примењују на органе власти. Изрицање административне новчане казне или давање упозорења не утиче на примену других овлашћења надзорних тела или других санкција на основу ове уредбе.

- (151) Правни системи Данске и Естоније не дозвољавају административне новчане казне предвиђене овом уредбом. Правила о управним новчаним казнама могу да се примењују тако да у Данској надлежни национални судови изричу новчану казну као кривичну санкцију, а у Естонији надзорни орган изриче новчану казну у оквиру прекршајног поступка, под условом да таква примена правила у тим државама чланицама има исти ефекат као и административне новчане казне које изричу надзорни органи. Због тога надлежни национални судови морају да узму у обзир препоруку надзорног органа који је покренуо поступак за изрицање новчане казне. У сваком случају, изречене новчане казне морају да буду делотворне, сразмерне и одвраћајуће.
- (152) Ако овом уредбом нису усклађене административне новчане казне или ако је то потребно у другим случајевима, на пример у случајевима озбиљних кршења ове уредбе, државе чланице морају да уведу систем којим се предвиђају делотворне, сразмерне и одвраћајуће санкције. Природа тих санкција, кривичних или управних, треба да буде одређена правом државе чланице.
- (153) Право држава чланица треба да усклади правила којима се уређује слобода изражавања и информисања, укључујући и новинарско, академско, уметничко и/или књижевно изражавање, с правом на заштиту података о личности у складу с овом уредбом. На обраду података о личности искључиво у новинарске сврхе или у сврхе академског, уметничког или књижевног изражавања треба примењивати одступања или

изузећа од одређених одредаба ове уредбе ако је то неопходно ради усклађивања права на заштиту података о личности са правом на слободу изражавања и информисања, како је утврђено у члану 11. Повеље. То би посебно требало да се примењује на обраду података о личности у аудио-визуелној области и у новинским и медијским архивима. Због тога државе чланице морају да донесу законодавне мере којима се прописују изузеци и одступања неопходни ради уравнотежавања тих основних права. Државе чланице морају да усвоје такве изузетке и одступања у вези са општим начелима, правима лица на које се подаци односе, руковаоцем података и обрађивачем, преносом података о личности у треће земље или међународне организације, независним надзорним органима, сарадњом и усклађеношћу и посебним случајевима обраде података. Ако се ти изузеци и одступања разликују од једне државе чланице до друге, треба примењивати право државе чланице које се примењује на руковаоца података. Да би се узео у обзир значај права на слободу изражавања у сваком демократском друштву, треба широко тумачити појмове у вези с том слободом, као што је новинарство.

- (154) Ова уредба дозвољава узимање у обзир начела јавног приступа службеним документима приликом њене примене. Може се сматрати да је јавни приступ службеним документима у јавном интересу. Орган власти или државно тело мора да има могућност да јавно открије податке о личности из докумената које такав орган власти или државно тело поседује ако је то откривање предвиђено правом Уније или правом државе чланице које се примењује на тај орган власти или државно тело. Таквим прописима треба ускладити јавни приступ службеним документима и поновну употребу информација из јавног сектора с правом на заштиту података о личности и због тога могу да прописују неопходно усклађивање са правом на заштиту података о личности у складу с овом уредбом. Упућивање на органе власти и државна тела у том контексту треба да обухвата све органе или друга тела обухваћена правом државе чланице о јавном приступу документима. Директива 2003/98/ЕЗ Европског парламента и Савета⁽¹⁴⁾ не мења и ни на који начин не утиче на ниво заштите физичких лица у односу на обраду података о личности на основу одредаба права Уније и права државе чланице, а посебно не мења обавезе и права прописане у овој уредби. Та директива посебно не сме да се примењује на документе којима је приступ изузет или ограничен режимима приступа

ради заштите података о личности и на делове докумената којима се може приступити помоћу тих режима, а који садрже податке о личности чија је поновна употреба законом одређена као некомпатибилна са правом о заштити физичких лица у односу на обраду података о личности.

- (155) Право државе чланице или колективни уговори, укључујући и „уговоре о радовима“, могу да прописују посебна правила за обраду података о личности запослених у контексту запослења, посебно за услове под којима се подаци о личности у контексту запослења могу обрађивати на основу пристанка запосленог, у сврхе запошљавања, извршавања уговора о раду, укључујући и испуњавање обавеза прописаних законом или колективним уговорима, за потребе управљања радом и планирања и организације рада, једнакости и различитости на радном месту, здравља и безбедности на раду и за потребе остваривања и уживања права и користи из радног односа, на појединачној или колективној основи, и за потребе прекида радног односа.
- (156) На обраду података о личности у сврхе архивирања у јавном интересу, сврхе научног или историјског истраживања или статистичке сврхе морају да се примењују одговарајуће мере заштите права и слободе лица на које се подаци односе у складу с овом уредбом. Те мере заштите морају да обезбеде постојање техничких и организационих мера да би се посебно обезбедило начело коришћења најмање могуће количине података. Даља обрада података о личности у сврхе архивирања у јавном интересу, сврхе научног или историјског истраживања или статистичке сврхе може да се врши када руковалац података процени изводљивост испуњења тих сврха обрадом података који не омогућавају или више не омогућавају идентификацију лица на која се подаци односе, под условом да постоје одговарајуће мере заштите (као што је, на пример, псеудонимизација података). Државе чланице морају да обезбеде одговарајуће мере заштите за обраду података о личности у сврхе архивирања у јавном интересу, сврхе научног или историјског истраживања или статистичке сврхе. Државе чланице морају да буду овлашћене да под посебним условима и уз примену одговарајућих мера заштите за лица на која се подаци односе пропишу спецификације и одступања поводом захтева за информисање и права на исправку, брисање, заборав, ограничавање обраде, преносивост података и приговор приликом обраде података о личности у сврхе архивирања у јавном интересу, сврхе

научног или историјског истраживања или статистичке сврхе. Ти услови и мере заштите могу да подразумевају посебне поступке за остваривање права лица на која се подаци односе ако је то примерено с обзиром на сврху конкретне обраде, уз техничке и организационе мере усмерене на свођење обраде података о личности на најмању могућу меру како би се поштовала начела сразмерности и неопходности. Обрада података о личности у научне сврхе такође мора да буде у складу са другим релевантним законодавством, као што је законодавство о клиничким испитивањима.

- (157) Повезивањем информација из регистара истраживачи могу да стекну ново знање велике вредности у вези са распрострањеним здравственим проблемима као што су кардиоваскуларне болести, рак и депресија. На основу регистара резултати истраживања могу да се унапреде јер се заснивају на већем броју становника. У оквиру друштвених наука, истраживање на основу регистара омогућава истраживачима да стекну кључно знање о дугорочној повезаности бројних друштвених услова, као што су незапосленост и образовање са другим условима живота. Резултати истраживања добијени путем регистара обезбеђују поуздано, висококвалитетно знање које може да обезбеди основу за формулисање и спровођење политике засноване на знању, да побољша квалитет живота великог броја људи и да унапреди ефикасност друштвених услуга. Ради олакшавања научног истраживања, подаци о личности могу да се обрађују за потребе научног истраживања ако се примењују одговарајући услови и мере заштите прописане у праву Уније или праву државе чланице.
- (158) Ако се подаци о личности обрађују у сврхе архивирања, ова уредба такође треба да се примењује на такву обраду, имајући у виду да ова уредба не треба да се примењује на преминула лица. Органи власти или јавна или приватна тела која поседују евиденције од јавног интереса морају да буду службе које, на основу права Уније или права државе чланице, имају законску обавезу да прикупљају, чувају, оцењују, уређују, описују, саопштавају, подстичу, шире и пружају увид у евиденције од трајне вредности за општи јавни интерес. Државе чланице такође морају да буду овлашћене да предвиде даљу обраду података о личности у сврхе архивирања, на пример у циљу пружања посебних информација у вези са политичким понашањем за време бивших тоталитарних државних режима, геноцида, злочина против човечности, а посебно холокауста, или ратних злочина.

- (159) Ако се подаци о личности обрађују у сврхе научног истраживања, ова уредба такође треба да се примењује на ту обраду. За потребе ове уредбе, обрада података о личности у сврхе научног истраживања треба широко да се тумачи, укључујући на пример технолошки развој и демонстративне активности, основно истраживање, примењено истраживање и истраживање које се финансира из приватних извора. Поред тога, треба да узима у обзир циљ Уније из члана 179, став 1. УФЕУ у вези са успостављањем европског истраживачког простора. Сврхе научног истраживања такође морају да обухватају студије које се обављају у јавном интересу у области јавног здравља. У циљу поштовања посебности обраде података о личности у сврхе научног истраживања, треба примењивати посебне услове, посебно у вези са објављивањем или другим начинима откривања података о личности у контексту сврха научног истраживања. Ако су због резултата научног истраживања, посебно у контексту здравља, потребне додатне мере у интересу лица на које се подаци односе, општа правила ове уредбе се примењују у вези са тим мерама.
- (160) Ако се подаци о личности обрађују у сврхе историјског истраживања, ова уредба такође треба да се примењује на ту обраду. То такође треба да обухвата историјско истраживање и истраживање у генеалошке сврхе, имајући у виду да ова уредба не треба да се примењује на преминула лица.
- (161) За потребе пристанка за учешће у активностима научног истраживања у клиничким испитивањима морају да се примењују релевантне одредбе Уредбе (ЕУ) бр. 536/2014 Европског парламента и Савета⁽¹⁵⁾.
- (162) Ако се подаци о личности обрађују у статистичке сврхе, ова уредба такође треба да се примењује на ту обраду. Право Уније или право држава чланица треба, у оквирима ове уредбе, да одреди статистички садржај, контролу приступа, спецификације за обраду података о личности у статистичке сврхе и примерене мере за заштиту права и слобода лица на које се подаци односе и за обезбеђивање статистичке поверљивости. Статистичке сврхе су свако прикупљање и обрада података о личности неопходних за статистичка истраживања или за стварање статистичких резултата. Ти статистички резултати могу даље да се користе у различите сврхе, укључујући и научно истраживање. Статистичка сврха подразумева да резултат обраде у статистичке сврхе нису подаци о личности, већ агрегирани подаци и да се тај

результат или подаци не користе као подршка за мере или одлуке у вези са конкретним физичким лицем.

- (163) Поверљиве информације које статистичка тела Уније и национални статистички органи прикупљају за састављање службених европских и националних статистичких података морају да буду заштићене. Европске статистичке податке треба развијати, израђивати и ширити у складу са статистичким начелима прописаним у члану 338, став 2. УФЕУ, док национални статистички подаци морају да буду и у складу са правом државе чланице. Уредба (ЕЗ) бр. 223/2009 Европског парламента и Савета⁽¹⁶⁾ прописује даље појединости о статистичкој поверљивости европских статистичких података.
- (164) Што се тиче овлашћења надзорних органа за добијање приступа подацима о личности и просторијама од руковооца или обрађивача, државе чланице могу законом, у оквирима ове уредбе, да усвоје посебна правила ради заштите професионалних или других одговарајућих обавеза чувања тајности података, ако је то неопходно због усклађивања права на заштиту података о личности са обавезом чувања професионалне тајне. То не доводи у питање постојеће обавезе држава чланица да усвоје правила о чувању професионалне тајне када се то захтева правом Уније.
- (165) Ова уредба се поштује и не доводи у питање статус црква и верских удружења или заједница у државама чланицама према постојећем уставном праву, како је признато чланом 17. УФЕУ.
- (166) Да би се остварили циљеви ове уредбе, односно заштитила основна права и слободе физичких лица, а посебно њихово право на заштиту података о личности и обезбедило слободно кретање података о личности унутар Уније, Комисији треба да делегира овлашћење за доношење аката у складу с чланом 290. УФЕУ. Конкретно, треба усвојити делегиране акте о критеријумима и захтевима за механизме сертификације, информацијама које се приказују помоћу стандардизованих икона и поступцима за утврђивање таквих икона. Посебно је важно да Комисија обави одговарајуће консултације приликом припремног рада, укључујући и консултације на експертском нивоу. Приликом припреме и израде делегираних аката, Комисија мора да обезбеди да се релевантни документи Европском парламенту и Савету шаљу истовремено, благовремено и примерено.
- (167) Ради обезбеђивања јединствених услова за спровођење ове уредбе, Комисији треба доделити овлашћења за спровођење

када је то предвиђено овом уредбом. Та овлашћења морају да се извршавају у складу са Уредбом (ЕУ) бр. 182/2011. У том контексту, Комисија мора да размотри посебне мере за микро, мала и средња предузећа.

- (168) Поступак испитивања треба користити за доношење аката за спровођење о стандардним уговорним клаузулама између руковоаца података и обрађивача и између обрађивача; кодексима понашања; техничким стандардима и механизмима сертификације; примереном нивоу заштите који обезбеђује трећа земља, територија или одређени сектор у тој трећој земљи или међународна организација; стандардним клаузулама о заштити; форматима и поступцима за размену информација електронским путем између руковалаца података, обрађивача и надзорних органа за обавезујућа корпоративна правила; узајамној помоћи; и решењима за размену информација електронским путем између надзорних органа и између надзорних органа и Одбора.
- (169) Комисија треба да усвоји акте за спровођење који се одмах примењују када се на основу расположивих доказа открије да трећа земља, територија или одређени сектор у тој трећој земљи или међународна организација не обезбеђује одговарајући ниво заштите, а крајње хитни разлози то захтевају.
- (170) С обзиром на то да циљ ове уредбе, односно обезбеђивање истог нивоа заштите физичких лица и слободног протока података о личности широм Уније, државе чланице не могу да остваре у довољној мери, већ због обухвата или ефеката радњи може боље да се оствари на нивоу Уније, Унија може да усвоји мере у складу са начелом супсидијарности утврђеном у члану 5. Уговора о Европској унији (УЕУ). У складу са начелом сразмерности утврђеном у том члану, ова уредба не превазилази оно што је неопходно за остваривање тих циљева.
- (171) Директива 95/46/ЕЗ треба овом уредбом да се стави ван снаге. Обраде које су већ у току на дан почетка примене ове уредбе треба ускладити са овом уредбом у року од две године након ступања ове уредбе на снагу. Ако се обрада заснива на пристанку у складу са Директивом 95/46/ЕЗ, није неопходно да лице на које се подаци односе поново даје свој пристанак ако је начин на који је пристанак дат у складу са условима ове уредбе, како би се руковоацу података омогућило да настави такву обраду након дана почетка примене ове Уредбе. Донете одлуке Комисије и одобрења надзорних органа засновани на

Директиви 95/46/ЕЗ остају на снази док не буду измењени, замењени или стављени ван снаге.

- (172) Европски супервизор за заштиту података консултује се у складу са чланом 28. став 2. Уредбе (ЕЗ) бр. 45/2001 Европског парламента и Савета и да је доставио мишљење 7. марта 2012. године.⁽¹⁷⁾
- (173) Ова уредба треба да се примењује на сва питања у вези са заштитом основних права и слобода у односу на обраду података о личности на која се не примењују посебне обавезе са истим циљем који је утврђен у Директиви 2002/58/ЕЗ Европског парламента и Савета⁽¹⁸⁾, укључујући и обавезе руковооца података и права физичких лица. Како би се појаснио однос између ове уредбе и Директиве 2002/58/ЕЗ, та директива треба да буде измењена сходно томе. Након усвајања ове уредбе, Директива 2002/58/ЕЗ треба да буде ревидирана, посебно како би се осигурала доследност с овом уредбом.

УСВОЈИЛИ СУ ОВУ УРЕДБУ:

ПОГЛАВЉЕ I

Ойшше одредбе

Члан 1.

Предмет и циљеви

1. Овом уредбом се прописују правила у вези са заштитом физичких лица приликом обраде података о личности и правила у вези са слободним кретањем података о личности.

2. Овом уредбом се штите основна права и слободе физичких лица, а посебно њихово право на заштиту података о личности.

3. Слободно кретање података унутар Уније се не сме ограничавати или забрањивати из разлога који се односе на заштиту физичких лица приликом обраде података о личности.

Члан 2.

Подручје примене

1. Ова уредба се примењује на обраду података о личности која се у целости или делимично обавља аутоматски и на неаутоматизовану обраду података о личности који чине део система похрањивања или су намењени да буду део система похрањивања.

2. Ова уредба се не примењује на обраду података о личности:

- (а) у оквиру делатности која није обухваћена подручјем примене права Уније;
- (б) коју врше државе чланице приликом обављања активности које су обухваћене подручјем примене наслова V поглавља 2. УЕУ;
- (в) коју врши физичко лице приликом искључиво личне или кућне активности;
- (г) коју врше надлежни органи у сврху спречавања, истраге, откривања или гоњења кривичних дела или извршења кривичних санкција, укључујући и заштиту од претњи за јавну безбедност и њихово спречавање.

3. На обраду података о личности коју врше институције, органи, канцеларије и агенције Уније примењује се Уредба (ЕЗ) бр. 45/2001. Уредба (ЕЗ) бр. 45/2001 и други правни акти Уније који се примењују на такву обраду података о личности морају да се прилагоде начелима и правилима ове уредбе у складу са чланом 98.

4. Овом уредбом се не доводи у питање примена Директиве 2000/31/ЕЗ, а посебно правила о одговорности посредних пружалаца услуга из чл. од 12. до 15. те директиве.

Члан 3.

Територијално важење

1. Ова уредба се примењује на обраду података о личности у оквиру активности оснивања седишта руковооца или обрађивача у Унији, независно од тога да ли се обрада врши у Унији или не.
2. Ова уредба се примењује на обраду података о личности лица на које се подаци односе у Унији коју врши руковалац или обрађивач који нема седиште у Унији, ако су активности обраде повезане са:
 - (а) нуђењем робе или услуга таквим лицима на које се подаци односе у Унији, независно од тога да ли лице на које се подаци односе треба да изврши плаћање; или
 - (б) праћењем њиховог понашања, под условом да се њихово понашање одвија унутар Уније.
3. Ова уредба се примењује на обраду података о личности коју врши руковалац који нема седиште у Унији, већ у месту где се право државе чланице примењује на основу међународног јавног права.

Члан 4.

Дефиниције

У тексту ове уредбе:

1. „Подаци о личности“ су сви подаци који се односе на физичко лице чији је идентитет одређен или се може одредити (у даљем тексту: лице на које се подаци односе); физичко лице чији се идентитет може одредити је лице која се може идентификовати посредно или непосредно, посебно помоћу идентификатора као што су име, идентификациони број, подаци о локацији, мрежни идентификатор или помоћу једног или више фактора својствених за физички, физиолошки, генетски, ментални, економски, културни или друштвени идентитет тог физичког лица.
2. „Обрада“ је сваки поступак или скуп поступака који се врши над подацима о личности или над скуповима података о личности, аутоматски или неаутоматизовано, као што су прикупљање, евидентирање, организација, структурирање, складиштење, прилагођавање или измена, проналажење, вршење увида, употреба, откривање преносом, ширењем или стављањем на располагање на други начин, усклађивање или комбиновање, ограничавање, брисање или уништавање.
3. „Ограничавање обраде“ је обележавање ускладиштених података о личности ради ограничавања њихове обраде у будућности.
4. „Профилисање“ је сваки облик аутоматске обраде података о личности који се састоји од коришћења података о личности за процену одређених личних аспеката у вези са физичким лицем,

посебно за анализу или предвиђање аспеката у вези с радним учинком, материјалним стањем, здрављем, личним склоностима, интересима, поузданошћу, понашањем, локацијом или кретањем тог физичког лица.

5. „Псеудонимизација“ је обрада података о личности на такав начин да подаци о личности више не могу да се повежу с конкретним лицем на које се подаци односе без коришћења додатних информација, под условом да се такве додатне информације чувају одвојено и да се на њих примењују техничке и организационе мере да би се обезбедило да подаци о личности не могу да се повежу с физичким лицем чији је идентитет одређен или се може одредити.
6. „Систем похрањивања“ је сваки структурирани скуп података о личности који су доступни у складу са посебним критеријумима, без обзира на то да ли су централизовани, децентрализовани или распршени на функционалној или географској основи.
7. „Руковалац“ је физичко или правно лице, орган власти, агенција или друго тело које само или заједно с другим телима одређује сврхе и средства обраде података о личности; када су сврхе и средства такве обраде утврђени правом Уније или правом државе чланице, руковалац или посебни критеријуми за његово именовање могу бити прописани правом Уније или правом државе чланице.
8. „Обрађивач“ је физичко или правно лице, орган власти, агенција или друго тело које обрађује податке о личности у име руковаоца.
9. „Корисник“ је физичко или правно лице, орган власти, агенција или друго тело којем се откривају подаци о личности, независно од тога да ли је у питању треће лице или не. Међутим, органи власти који могу да приме податке о личности у оквиру одређене истраге у складу с правом Уније или државе чланице не сматрају се корисницима. обрада тих података коју врше ти органи власти мора да буде у складу с важећим правилима о заштити података према сврхама обраде.
10. „Треће лице“ је физичко или правно лице, орган власти, агенција или друго тело које није лице на које се подаци односе, руковалац, обрађивач ни лица која су овлашћена за обраду података о личности под непосредном надлежношћу руковаоца или обрађивача.
11. „Пристанак“ лица на које се подаци односе је свако добровољно, изричито, информисано и недвосмислено изражавање жеља лица на које се подаци односе којим он изјавом или

конклюдентном радњом даје пристанак за обраду података о личности који се на њега односе.

12. „Повреда безбедности података о личности“ је кршење безбедности које доводи до случајног или незаконитог уништења, губитка, измене, неовлашћеног откривања или приступа подацима о личности који су пренети, ускладиштени или на други начин обрађивани.
13. „Генетски подаци“ су подаци о личности који се односе на наслеђене или стечене генетске особине физичког лица које дају јединствене информације о физиологији или здрављу тог физичког лица, и који су добијени пре свега анализом биолошког узорка тог физичког лица.
14. „Биометријски подаци“ су подаци о личности добијени посебном техничком обрадом у вези с физичким особинама, физиолошким особинама или карактеристикама понашања физичког лица која омогућавају или потврђују јединствену идентификацију тог физичког лица, као што су фотографије лица или дактилоскопски подаци.
15. „Подаци о здравственом стању“ су подаци о личности у вези са физичким или менталним здрављем физичког лица, укључујући и пружање здравствених услуга, који откривају информације о његовом здравственом стању.
16. „Главно седиште“ је:
 - (а) за руковоаца са седиштем у више од једне државе чланице, место његове централне управе у Унији, осим ако се одлуке о сврхама и средствима обраде података о личности доносе у другом седишту руковоаца у Унији и ако је то друго седиште овлашћено да спроводи такве одлуке, у ком случају се седиште у којем се доносе такве одлуке сматра главним седиштем;
 - (б) за обрађивача са седиштем у више од једне државе чланице, место његове централне управе у Унији, или, ако обрађивач нема централну управу у Унији, седиште обрађивача у Унији у којем се одвијају главне активности обраде у оквиру активности оснивања седишта обрађивача, ако се на обрађивача примењују посебне обавезе у складу с овом уредбом.
17. „Представник“ је физичко или правно лице са седиштем у Унији које је руковалац или обрађивач писаним путем именовао у складу са чланом 27. и које представља руковоаца или обрађивача у вези с његовим обавезама на основу ове уредбе.
18. „Предузеће“ је физичко или правно лице која обавља привредну делатност, без обзира на његов правни облик, укључујући партнерства или удружења која редовно обављају привредну делатност.

19. „Група повезаних друштава“ су друштво које остварује контролу и друштва који су под његовом контролом.
20. „Обавезујућа корпоративна правила“ су политике заштите података о личности које руковалац и обрађивач са седиштем на територији државе чланице поштују приликом преноса или скупова преноса података о личности руковаоцу или обрађивачу у једној или више трећих земаља у оквиру групе повезаних друштава или групе предузећа која се баве заједничком привредном делатношћу.
21. „Надзорни орган“ је независни орган власти који је основала држава чланица у складу са чланом 51.
22. „Заинтересовани надзорни орган“ је надзорни орган који врши обраду података о личности зато што:
 - (а) руковалац или обрађивач има седиште на територији државе чланице тог надзорног органа;
 - (б) обрада значајно утиче или ће вероватно значајно утицати на лица на које се подаци односе која бораве у држави чланици тог надзорног органа; или(в) је поднета притужба том надзорном органу.
23. „Прекогранична обрада“ је или:
 - (а) обрада података о личности која се врши у Унији у оквиру активности оснивања седишта у више од једне државе чланице руковаоца или обрађивача, а руковалац или обрађивач има седиште у више од једне државе чланице; или
 - (б) обрада података о личности која се врши у Унији у оквиру активности јединог седишта руковаоца или обрађивача, али која значајно утиче или ће вероватно значајно утицати на лица на која се подаци односе у више од једне државе чланице.
24. „Релевантни и образложени приговор“ је приговор на нацрт одлуке о томе да је ли дошло до кршења ове уредбе, или да је ли предвиђено деловање у вези са руковаоцем или обрађивачем у складу с овом уредбом, који јасно показује важност ризика које представља нацрт одлуке у погледу основних права и слобода лица на које се подаци односе и, ако се примењује, слободног протока података о личности унутар Уније.
25. „Услуга информационог друштва“ је услуга дефинисана чланом 1. став 1. тачка (б) Директиве (ЕУ) 2015/1535 Европског парламента и Савета⁽¹⁹⁾.
26. „Међународна организација“ је организација са својим подређеним телима уређена међународним јавним правом или било које друго тело које су споразумом или на основу споразума основале две или више земаља.

ПОГЛАВЉЕ II

Начела

Члан 5.

Начела обраде података о личности

1. Подаци о личности морају да буду:

- (а) обрађени законито, правично и транспарентно у односу на лице на које се подаци односе („законитост, правичност и транспарентност“);
- (б) прикупљени у одређене, изричите и законите сврхе и не смеју даље да се обрађују на начин који није у складу с тим сврхама; даља обрада у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе, у складу са чланом 89. став 1, не сматра се неусклађеном са првобитним сврхама („ограничавање сврхе“);
- (в) примерени, релевантни и ограничени на оно што је неопходно у сврхе у које се обрађују („коришћење најмањег могућег обима података“);
- (г) тачни и према потреби ажурирани; потребно је предузети све прихватљиве мере како би се обезбедило да подаци о личности који нису тачни, имајући у виду сврхе у које се обрађују, буду без одлагања обрисани или исправљени („тачност“);
- (д) чувани у облику који омогућава идентификацију лица на које се подаци односе и то не дуже него што је неопходно у сврхе у које се подаци обрађују; подаци о личности могу да се чувају у дужем периоду ако ће се подаци о личности обрађивати искључиво у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе у складу са чланом 89. став 1, с тим да морају да се предузму одговарајуће техничке и организационе мере прописане овом уредбом ради заштите права и слобода лица на која се подаци односе („ограничење чувања“);
- (ђ) обрађени на начин којим се обезбеђује одговарајућа безбедност података о личности, укључујући и заштиту од неовлашћене или незаконите обраде и од случајног губитка, уништења или оштећења применом одговарајућих техничких или организационих мера („интегритет и поверљивост“).

2. Руководалац је одговоран за усклађеност са ставом 1. и мора да буде у могућности да докаже ту усклађеност („одговорност“).

*Члан 6.***Законитост обраде**

1. Обрада је законита само ако је испуњен и у мери у којој је испуњен најмање један од следећих услова:
 - (а) лице на које се подаци односе је дало свој пристанак за обраду својих података о личности у једну или више конкретних сврха;
 - (б) обрада је потребна ради извршења уговора у којем је лице на које се подаци односе уговорна страна или ради предузимања мера на захтев лица на које се подаци односе пре закључења уговора;
 - (в) обрада је потребна за извршавање законске обавезе која се примењује на руковаоца;
 - (г) обрада је потребна ради заштите животних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица;
 - (д) обрада је потребна за извршење задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковаоцу;
 - (ђ) обрада је потребна због легитимних интереса чијем остварењу тежи руковалац или треће лице, осим када над тим интересима преовлађују интереси основни права и слобода лица на које се подаци односе који захтевају заштиту података о личности, посебно ако је лице на које се подаци односе дете.Тачка (ђ) подстава 1. не примењује се на обраду коју врше органи власти приликом обављања својих послова.
2. Државе чланице могу да задрже или да уведу посебне одредбе како би се примена правила из ове уредбе о обради прилагодила ради усклађивања са ставом 1. тач. (в) и (д) тако што ће се прецизније одредити посебни услови за обраду и друге мере за обезбеђивање законите и правичне обраде, између осталог и за друге посебне ситуације обраде из Поглавља IX.
3. Основ за обраду из става 1. тач. (в) и (д) прописује се:
 - (а) правом Уније; или
 - (б) правом државе чланице које се примењује на руковаоца.Сврха обраде одређује се тим правним основом или је, у случају обраде из става 1. тачка (д), неопходна за извршење задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковаоцу података. Тај прави основ може да садржи посебне одредбе за прилагођавање примене правила ове уредбе, између осталог: опште услове којима се уређује законитост обраде коју врши руковалац; врсте података који се обрађују; лица на које се подаци односе; субјекте којима подаци о личности могу да се откривају и сврхе у које подаци

- о личности могу да се откривају; ограничавање сврхе; рокове чувања; те радње обраде и поступке обраде, укључујући и мере за обезбеђивање законите и правичне обраде, као што су мере за друге посебне ситуације обраде из Поглавља IX. Правом Уније или правом државе чланице мора да се оствари циљ од јавног интереса и мора да буде сразмерно законитом циљу којем се тежи.
4. Ако обрада у сврху која је различита од сврхе у коју су подаци о личности прикупљени није заснована на пристанку лица на које се подаци односе или на праву Уније или праву државе чланице које представља неопходну и сразмерну меру у демократском друштву за заштиту циљева из члана 23. став 1, руковалац, ради утврђивања да ли је обрада у другу сврху у складу са сврхом у коју су подаци о личности првобитно прикупљени, између осталог узима у обзир:
- (а) сваку везу између сврха у које су подаци о личности прикупљени и сврха намеравање даље обраде;
 - (б) контекст у којем су подаци о личности прикупљени, посебно у погледу односа између лица на које се подаци односе и руковаоца;
 - (в) природу података о личности, посебно чињеницу да ли се обрађују посебне категорије података о личности у складу са чланом 9. или подаци о личности који се односе на кривичне осуде и кривична дела у складу са чланом 10;
 - (г) могуће последице намеравање даље обраде за лица на које се подаци односе;
 - (д) постојање одговарајућих мера заштите, које могу да обухватају енкрипцију или псеудонимизацију.

Члан 7.

Услови за пристанак

1. Када је обрада заснована на пристанку, руковалац мора да буде у могућности да докаже да је лице на које се подаци односе дало пристанак за обраду својих података о личности.
2. Ако лице на које се подаци односе дâ пристанак у писаној изјави која се односи и на друга питања, захтев за пристанак мора да буде приказан тако да се јасно разликује од других питања, у разумљивом и лако доступном облику, уз употребу јасног и једноставног језика. Било који део такве изјаве који представља кршење ове уредбе није обавезујући.
3. Лице на које се подаци односе има право да у било ком тренутку повуче свој пристанак. Повлачење пристанка не утиче на законитост обраде на основу пристанка пре повлачења пристанка. О томе се пре давања пристанка обавештава лице на које се

подаци односе. Повлачење пристанка мора да буде подједнако једноставно као и давање пристанка.

4. Када се процењује да ли је пристанак дат добровољно, у највећој могућој мери се узима у обзир да ли је, између осталог, извршење уговора, укључујући и пружање услуге, условљено пристанком за обраду података о личности која није неопходна за извршење тог уговора.

Члан 8.

Услови који се примењују на пристанак детета у вези са услугама информационог друштва

1. Када се примењује члан 6. став 1. тачка (а), у погледу непосредног нуђења услуга информационог друштва детету, обрада података о личности детета је законита ако дете има најмање 16 година. Ако је дете млађе од 16 година, таква обрада је законита само ако и у мери у којој је пристанак дао или одобрио вршилац родитељског права над дететом.
Државе чланице могу у ове сврхе законом да предвиде нижу старосну границу, под условом да таква нижа старосна граница није нижа од 13 година.
2. Руковалац мора да учини све што је у његовој моћи да у таквим случајевима провери да ли је пристанак дао или одобрио вршилац родитељског права над дететом, узимајући у обзир доступну технологију.
3. Став 1. не утиче на опште уговорно право држава чланица као што су правила о важењу, закључењу или дејству уговора у вези с дететом.

Члан 9.

Обрада посебних категорија података о личности

1. Забрањена је обрада података о личности који откривају расно или етничко порекло, политичко опредељење, верска или филозофска убеђења или припадност синдикату, као и обрада генетских података, биометријских података у сврху јединствене идентификације физичког лица, података о здравственом стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији физичког лица.
2. Став 1. се не примењује ако је испуњен један од следећих услова:
(а) лице на које се подаци односе је дало изричит пристанак за обраду тих података о личности за једну или више конкретних сврха, изузев када право Уније или право државе чланице прописује да лице на које се подаци односе не може одступити од забране из става 1;

- (б) обрада је потребна ради извршавања дужности и посебних права руковооца или лица на које се подаци односе у области права запошљавања и права социјалног осигурања и социјалне заштите, ако то дозвољава право Уније или државе чланице или колективни уговор у складу са правом државе чланице које прописује одговарајуће заштитне мере за основна права и интересе лица на које се подаци односе;
- (в) обрада је потребна ради заштите животних интереса лица на које се подаци односе или другог лица када лице на које се подаци односе физички или правно није способно да дâ пристанак;
- (г) обраду у оквиру својих легитимних активности, уз одговарајуће гаранције, врши фондација, удружење или било које друго непрофитно тело с политичким, филозофским, верским или синдикалним циљем, и то под условом да се обрада односи искључиво на чланове тог тела или на лица која имају редовне контакте с њим у вези с његовом сврхом и да се подаци о личности не откривају изван тог тела без пристанка лица на која се подаци односе;
- (д) обрада се односи на податке о личности за које је очигледно да их је објавило лице на које се подаци односе;
- (ђ) обрада је неопходна за успостављање, остваривање или одбрану правних захтева или кад судови поступају у правосудном својству;
- (е) обрада је неопходна за потребе значајног јавног интереса, на основу права Уније или права државе чланице које је сразмерно жељеном циљу и којим се поштује суштина права на заштиту података и обезбеђују примерене и посебне мере за заштиту основних права и интереса лица на које се подаци односе;
- (ж) обрада је неопходна за потребе превентивне медицине или медицине рада због процене радне способности запослених, медицинске дијагнозе, пружања здравствене или социјалне заштите или лечења или управљања системима и услугама здравствене или социјалне заштите на основу права Уније или права државе чланице или у складу са уговором са здравственим радником и сходно условима и мерама заштите из става 3;
- (з) обрада је неопходна из разлога јавног интереса у области јавног здравља, као што је заштита од озбиљних прекограничних претњи за здравље или обезбеђивање високих стандарда квалитета и безбедности здравствене заштите и лекова и медицинских средстава, на основу права Уније или права државе чланице којим се прописују одговарајуће и посебне

- мере за заштиту права и слобода лица на које се подаци односе, а посебно чување професионалне тајне;
- (и) обрада је неопходна за потребе архивирања у јавном интересу, потребе научног или историјског истраживања или статистичке потребе у складу са чланом 89. став 1. на основу права Уније или права државе чланице које је сразмерно жељеном циљу и којим се поштује суштина права на заштиту података и обезбеђују примерене и посебне мере за заштиту основних права и интереса лица на које се подаци односе.
3. Подаци о личности из става 1. могу да се обрађују у сврхе из става 2. тачка (ж) када те податке обрађује стручњак или се подаци обрађују под одговорношћу стручњака на којег се примењује обавеза чувања пословне тајне у складу са правом Уније или правом државе чланице или правилима која су утврдила надлежна национална тела или друго лице на које се такође примењује обавеза чувања тајне у складу са правом Уније или правом државе чланице или правилима која су утврдила надлежна национална тела.
4. Државе чланице могу да задрже или да уведу додатне услове, укључујући и ограничења у односу на обраду генетских података, биометријских података или података о здравственом стању.

Члан 10.

Обрада података о личности који се односе на кривичну и прекршајну осуђиваност

Обрада података о личности који се односе на кривичну и прекршајну осуђиваност или с њима повезаним заштитним мерама на основу члана 6. став 1. може да се врши само под контролом службеног органа или када је обрада одобрена правом Уније или правом државе чланице којим се прописују одговарајуће заштитне мере за права и слободе лица на које се подаци односе. Сваки свеобухватни регистар о кривичној осуђиваности води се само под контролом службеног органа.

Члан 11.

Обрада за коју није потребна идентификација

1. Ако за сврхе у које руковалац обрађује податке о личности није потребно или више није потребно да руковалац идентификује лице на које се подаци односе, руковалац нема обавезу да чува, узима или обрађује додатне информације ради идентификације лица на које се подаци односе искључиво за потребе поштовања ове уредбе.

2. Ако у случајевима из става 1. овог члана руковалац може да докаже да није у могућности да идентификује лице на које се подаци односе, руковалац о томе ако је могуће на одговарајући начин обавештава лице на које се подаци односе. У таквим случајевима се не примењују чл.

15–20, осим у случају да лице на које се подаци односе у сврху остваривања својих права из тих чланова пружи додатне информације које омогућавају његову идентификацију.

ПОГЛАВЉЕ III

Права лица на које се подаци односе

Одељак 1.

Транспарентност и модалитети

Члан 12.

Транспарентне информације, комуникација и модалитети за остваривање права лица на које се подаци односе

1. Руковалац предузима одговарајуће мере како би се лицу на које се подаци односе пружиле све информације из чл. 13. и 14. и сва саопштења из чл. 15–22. и 34. у вези са обрадом у сажетом, транспарентном, разумљивом и лако доступном облику, уз употребу јасног и једноставног језика, што се посебно односи на све информације које су изричито намењена детету. Информације се пружају у писаном облику или на друге начине, укључујући и електронски облик када је примерено. Ако лице на које се подаци односе то затражи, информације се могу пружити усмено, под условом да је идентитет лица на које се подаци односе одређен на друге начине.
2. Руковалац олакшава остваривање права лица на које се подаци односе из чл. 15–22. У случајевима из члана 11. став 1. руковалац не сме да одбије да поступи по захтеву лица на које се подаци односе за остваривање његових права из чл. 15–22, осим ако руковалац докаже да није у могућности да одреди идентитет лица на које се подаци односе.
3. Руковалац на захтев пружа лицу на које се подаци односе информације о предузетим радњама из чл. 15–22. без непотребног одлагања, а у сваком случају најкасније у року од месец дана од пријема захтева. Тај рок може према потреби да се продужи за додатна два месеца, узимајући у обзир сложеност и број захтева. Руковалац обавештава лице на које се подаци односе о сваком таквом продужењу у року од месец дана од пријема захтева, при чему наводи разлоге за одлагање. Ако лице на које се подаци односе поднесе захтев електронским путем, информације се пружају електронским путем ако је могуће, осим у случају кад лице на које се подаци односе захтева другачије.

4. Ако руковалац не поступи по захтеву лица на које се подаци односе, руковалац обавештава лице на које се подаци односе одмах или најкасније месец дана од пријем захтева о разлозима због којих није поступио по захтеву и о могућности подношења притужбе надзорном органу и тражења правног лека.
5. Информације које се пружају у складу са чл. 13. и 14. и сва комуникација и предузете мере из чл. 15–22. и 34. пружају се без накнаде. Ако су захтеви лица на које се подаци односе очигледно неосновани или претерани, посебно због тога што се често подносе, руковалац може:
 - (а) да наплати прихватљиву накнаду узимајући у обзир административне трошкове пружања информација или комуникација или поступања по захтеву; или
 - (б) да одбије да поступи по захтеву.Терет доказивања очигледне неоснованости или претераности захтева је на руковаоцу.
6. Не доводећи у питање члан 11, ако руковалац има оправдане сумње у погледу идентитета физичког лица које подноси захтев из чл. 15–21, руковалац може да тражи додатне информације неопходне за потврђивање идентитета лица на које се подаци односе.
7. Информације које морају да буду пружене лицима на које се подаци односе у складу са чл. 13. и 14. могу да се пруже у комбинацији са стандардизованим иконама како би се на лако видљив, разумљив и јасно читљив начин пружио смислен преглед намераване обраде. Ако су иконе приказане електронски, морају да буду машински читљиве.
8. Комисија је овлашћена да усваја делегиране акте у складу са чланом 92. ради одређивања информација које се приказују иконама и поступака за утврђивање стандардизованих икона.

Одељак 2.

Информације и приступ подацима о личности

Члан 13.

Информације које се пружају ако се подаци о личности прикупљају од лица на које се подаци односе

1. Ако су подаци о личности лица на које се подаци односе прикупљени од лица на које се подаци односе, руковалац приликом прикупљања података о личности том лицу пружа све следеће информације:
 - (а) идентитет и податке за контакт руковаоца и, уколико је применљиво, представника руковаоца;

- (б) податке за контакт овлашћеног лица за заштиту података, уколико је применљиво;
 - (в) сврхе обраде за које су подаци о личности намењени, као и правни основ за обраду;
 - (г) ако је обрада заснована на члану 6. став 1. тачка (ђ), легитимне интересе руковоаца или трећег лица;
 - (д) кориснике или категорије корисника података о личности, уколико постоје;
 - (ђ) уколико је применљиво, чињеницу да руковалац намерава да пренесе податке о личности трећој земљи или међународној организацији и постојање или непостојање одлуке Комисије о адекватности, односно, у случају преноса из чл. 46. или 47. или члана 49. став 1. подстав 2, упућивање на примерене или одговарајуће заштитне мере и начине добијања њихове копије или место на којем су стављени на располагање.
2. Осим информација из става 1, руковалац приликом прикупљања података о личности пружа лицу на које се подаци односе следеће додатне информације потребне да би се обезбедила правична и транспарентна обрада:
- (а) року којем ће се подаци о личности чувати или, ако то није могуће, критеријуме који су коришћени за одређивање тог рока;
 - (б) постојање права да се од руковоаца затражи приступ подацима о личности и исправка или брисање података о личности или ограничавање обраде у вези с лицем на које се подаци односе или права на приговор на обраду, као и право на преносивост података;
 - (в) ако је обрада заснована на члану 6. став 1. тачка (а) или члану 9. став 2. тачка (а), постојање права да се пристанак повуче у било којем тренутку, без утицаја на законитост обраде засноване на пристанку пре повлачења пристанка;
 - (г) право на подношење притужбе надзорном органу;
 - (д) информацију о томе да ли је пружање података о личности законска или уговорна обавеза или неопходан услов за закључење уговора, као и да ли лице на које се подаци односе има обавезу да пружи податке о личности и које су могуће последице ако се такви подаци не пруже;
 - (ђ) постојање аутоматизованог доношења одлука, укључујући и профилисање из члана 22. ст. 1. и 4. и, барем у тим случајевима, садржајне информације о логици која се користи, као и значај и предвиђене последице такве обраде за лице на које се подаци односе.

3. Ако руковалац намерава даље да обрађује податке о личности у сврху која се разликује од сврхе за коју су подаци о личности прикупљени, руковалац пре те даље обраде пружа лицу на које се подаци односе информације о тој другој сврси и све додатне релевантне информације из става 2.
4. Ставови 1, 2. и 3. не примењују се ако и у мери у којој лице на које се подаци односе већ располаже тим информацијама.

Члан 14.

Информације које се пружају ако подаци о личности нису добијени од лица на које се подаци односе

1. Ако подаци о личности нису добијени од лица на које се подаци односе, руковалац пружа следеће информације лицу на које се подаци односе:
 - (а) идентитет и податке за контакт руковоаца и, уколико је применљиво, представника руковоаца;
 - (б) податке за контакт овлашћеног лица за заштиту података, уколико је применљиво;
 - (в) сврхе обраде за које су подаци о личности намењени, као и правну основу за обраду;
 - (г) категорије података о личности који су у питању;
 - (д) кориснике или категорије корисника података о личности, уколико постоје;
 - (ђ) уколико је применљиво, чињеницу да руковалац намерава да пренесе податке о личности трећој земљи или међународној организацији и постојање или непостојање одлуке Комисије о адекватности, или у случају преноса из чл. 46. или 47. или члана 49. став 1. подстав 2, упућивање на примерене или одговарајуће заштитне мере и начине добијања њихове копије или место на којем су стављени на располагање;
2. Осим информација из става 1, руковалац пружа лицу на које се подаци односе следеће информације потребне да би се обезбедила правична и транспарентна обрада у односу на лице на које се подаци односе:
 - (а) року којем ће се подаци о личности чувати или, ако то није могуће, критеријуме који су коришћени за одређивање тог рока;
 - (б) ако је обрада заснована на члану 6. став 1. тачка (ђ), легитимне интересе руковоаца или трећег лица;
 - (в) постојање права да се од руковоаца затражи приступ подацима о личности и исправка или брисање података о личности или ограничавање обраде у вези с лицем на које се подаци односе и права на приговор на обраду, као и право на преносивост података;

- (г) ако је обрада заснована на члану 6. став 1. тачка (а) или члану 9. став 2. тачка (а), постојање права да се пристанак повуче у било ком тренутку, без утицаја на законитост обраде засноване на пристанку пре повлачења пристанка;
 - (д) право на подношење притужбе надзорном органу;
 - (ђ) извор података о личности и, према потреби, да ли долазе из јавно доступних извора;
 - (е) постојање аутоматизованог доношења одлука, укључујући и профилисање из члана 22. ст. 1. и 4. и, барем у тим случајевима, садржајне информације логици која се користи, као и значај и предвиђене последице такве обраде за лице на које се подаци односе.
3. Руковалац пружа информације из ст. 1. и 2:
- (а) у разумном року након добијања података о личности, а најкасније у року од једног месеца, узимајући у обзир посебне околности обраде података о личности;
 - (б) ако се подаци о личности користе за комуникацију са лицем на које се подаци односе, најкасније приликом прве комуникације остварене са тим лицем на које се подаци односе; или
 - (в) ако је предвиђено откривање података другом кориснику, најкасније када се подаци о личности први пут открију.
4. Ако руковалац намерава даље да обрађује податке о личности у сврху која се разликује од сврхе за коју су подаци о личности прикупљени, руковалац пре те даље обраде пружа лицу на које се подаци односе информације о тој другој сврси и све додатне релевантне информације из става 2.
5. Ставови 1–4. се не примењују ако и у мери у којој:
- (а) лице на које се подаци односе већ поседује те информације;
 - (б) је пружање таквих информација немогуће или би захтевало несразмерне напоре, посебно за обраде у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе, у складу са условима и мерама заштите из члана 89. став 1. или у ако би обавеза из је става 1. овог члана вероватно онемогућила или озбиљно угрозила остваривање циљева те обраде. У таквим случајевима, руковалац предузима одговарајуће мере за заштиту права и слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе, укључујући и стављање информација на располагање јавности;
 - (в) је добијање или откривање података изричито прописано правом Уније или правом државе чланице које се примењује на руковоаца, а које предвиђа одговарајуће мере за заштиту легитимних интереса лица на које се подаци односе; или

- (г) подаци о личности морају да остану поверљиви у складу с обавезом чувања професионалне тајне коју уређује право Уније или право државе чланице, укључујући и законску обавезу чувања тајне.

Члан 15.

Право лица на које се подаци односе на приступ

1. Лице на које се подаци односе има право да добије потврду од руковоаца о томе да ли се обрађују његови подаци о личности и, ако се такви подаци о личности обрађују, има право приступа подацима о личности и следећим информацијама:
 - (а) сврси обраде;
 - (б) категоријама података о личности који у питању;
 - (в) корисницима или категоријама корисника којима су подаци о личности откривени или ће им бити откривени, а посебно корисницима у трећим земљама или међународним организацијама;
 - (г) уколико је могуће, предвиђеном року у којем ће се подаци о личности чувати или, ако то није могуће, критеријумима који су коришћени за одређивање тог рока;
 - (д) постојању права да се од руковоаца затражи приступ подацима о личности и исправка или брисање података о личности или ограничавање обраде у вези с лицем на које се подаци односе и права на приговор на обраду;
 - (ђ) праву на подношење притужбе надзорном органу;
 - (е) ако се подаци о личности не прикупљају од лица на које се подаци односе, свакој доступној информацији о њиховом извору;
 - (ж) постојању аутоматизованог доношења одлука, укључујући и профилисање из члана 22. ст. 1. и 4. и, барем у тим случајевима, садржајне информације логици која се користи, као и значај и предвиђене последице такве обраде за лице на које се подаци односе.
2. Ако се подаци о личности преносе у трећу земљу или међународну организацију, лице на које се подаци односе има право да буде информисано о одговарајућим мерама заштите у складу са чланом 46. које се односе на пренос.
3. Руковалац обезбеђује копију података о личности који се обрађују. За све додатне копије које затражи лице на које се подаци односе руковалац може наплатити прихватљиву накнаду на основу административних трошкова. Ако лице на које се подаци односе поднесе захтев електронским путем и ако лице на које се подаци односе не захтева другачије, информације се пружају у уобичајеном електронском облику.

4. Право на добијање копије из става 3. не сме негативно да утиче на права и слободе других.

Одељак 3. Исправка и брисање

Члан 16.

Право на исправку

Лице на које се подаци односе има право да му руковалац без непотребног одлагања омогући исправку нетачних података о личности који се на њега односе. Узимајући у обзир сврхе обраде, лице на које се подаци односе има право да допуни непотпуне податке о личности, између осталог давањем додатне изјаве.

Члан 17.

Право на брисање („право на заборав“)

1. Лице на које се подаци односе има право да му руковалац без непотребног одлагања омогући брисање података о личности који се на њега односе, а руковалац има обавезу да обрише податке о личности без непотребног одлагања, ако је испуњен један од следећих услова:
 - (а) подаци о личности више нису неопходни за сврхе у које су прикупљени или на други начин обрађени;
 - (б) лице на које се подаци односе повукло је пристанак на којем је обрада заснована у складу са чланом 6. став 1. тачка (а) или чланом 9. став 2. тачка (а) и ако не постоји друга правна основа за обраду;
 - (в) лице на које се подаци односе уложило је приговор на обраду у складу са чланом 21. став 1. и не постоје преовлађујући законски разлози за обраду, или је лице на које се подаци односе уложило приговор на обраду у складу са чланом 21. став 2;
 - (г) подаци о личности су незаконито обрађени;
 - (д) подаци о личности морају да буду обрисани ради поступања у складу са законском обавезом према праву Уније или праву државе чланице које се примењује на руковаоца;
 - (ђ) подаци о личности су прикупљени у вези с понудом услуга информационог друштва из члана 8. став 1.
2. Ако је руковалац јавно објавио податке о личности и дужан је да у складу са ставом 1. те податке о личности обрише, узимајући у обзир доступну технологију и трошкове спровођења, руковалац предузима прихватљиве мере, укључујући и техничке мере, да би

обавестио руковаоце података који обрађују податке о личности да је лице на које се подаци односе затражило од тих руковалаца података да обришу све линкове до њих или копију или реконструкцију тих података о личности.

3. Ставови 1. и 2. се не примењују ако је обрада неопходна:
- (а) ради остваривања права на слободу изражавања и информисања;
 - (б) ради поштовања законске обавезе којом се захтева обрада у праву Уније или праву државе чланице које се примењује на руковаоца или ради извршења задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковаоцу података;
 - (в) због јавног интереса у области јавног здравља у складу са чланом 9. став 2. тач. (ж) и (з), као и чланом 9. став 3;
 - (г) за потребе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе у складу са чланом 89. став 1. ако би право из става 1. вероватно онемогућило или озбиљно угрозило остваривање циљева те обраде; или
 - (д) ради успостављања, остваривања или одбране правних захтева.

Члан 18.

Право на ограничавање обраде

- 1 Лице на које се подаци односе има право да обезбеди ограничење обраде од стране руковаоца ако је испуњен један од следећих услова:
- (а) лице на које се подаци односе оспорава тачност података о личности, у року који руковаоцу података омогућава да провери тачност података о личности;
 - (б) обрада је незаконита, а лице на које се подаци односе се противи брисању података о личности и уместо тога тражи ограничавање њихове употребе;
 - (в) руковаоцу података више нису потребни подаци о личности за потребе обраде, али их лице на које се подаци односе тражи успостављања, остваривања или одбране правних захтева;
 - (г) лице на које се подаци односе је уложило приговор на обраду у складу са чланом 21. став 1. и још није потврђено да ли легитимни разлози руковаоца преовлађују над разлозима лица на које се подаци односе.
2. Ако је обрада ограничена у складу са ставом 1, такви подаци о личности смеју да се обрађују само уз пристанак лица на које се подаци односе, изузев чувања, или за успостављање, остваривање или одбрану правних захтева или заштиту права другог

физичког или правног лица или због важног јавног интереса Уније или државе чланице.

3. Лице на које се подаци односе које је добило ограничење обраде у складу са ставом 1. руковалац обавештава пре укидања ограничења обраде.

Члан 19.

Обавеза обавештавања о исправци или брисању података о личности или ограничавању обраде

Руковалац обавештава сваког корисника којем су подаци о личности откривени о свакој исправци или брисању података о личности или ограничавању обраде извршеном у складу са чланом 16, чланом 17. став 1. и чланом 18, осим у случају да се испостави да је то немогуће или захтева несразмеран напор. Руковалац обавештава лице на које се подаци односе о тим корисницима ако лице на које се подаци односе то захтева.

Члан 20.

Право на преносивост података

1. Лице на које се подаци односе има право да прими податке о личности који се односе на њега, а које је пружио руковаоцу података у структурираном, уобичајеном и машински читљивом формату и има право да преноси те податке другом руковаоцу података без ометања од стране руковаоца којем су подаци о личности пружени, ако:
 - (а) је обрада заснована на пристанку у складу са чланом 6. став 1. тачка (а) или чланом 9. став 2. тачка (а) или на уговору у складу са чланом 6. став 1. тачка (б); и
 - (б) се обрада врши аутоматски.
2. Приликом остваривања својих права на преносивост података у складу са ставом 1, лице на које се подаци односе има право на непосредни пренос од једног руковаоца до другог, ако је то технички изводљиво.
3. Остваривање права из става 1. овог члана не доводи у питање члан 17. То право се не примењује на обраду неопходну за извршење задатка који се обавља у јавном интересу или у оквиру извршавања службених овлашћења додељених руковаоцу података.
4. Право из става 1. не сме негативно да утиче на права и слободе других.

Одељак 4.

Право на приговор и доношење аутоматизованих појединачних одлука

Члан 21.

Право на приговор

1. Лице на које се подаци односе има право да на основу разлога који се односе на његов конкретан положај у било ком тренутку уложи приговор на обраду података о личности који се односе на њега, у складу са чланом 6. став 1. тач. (д) или (ђ), укључујући профилисање засновано на тим одредбама. Руковалац не сме више да обрађује податке о личности, осим у случају да докаже да постоје уверљиви легитимни разлози за обраду који преовлађују над интересима, правима и слободама лица на које се подаци односе или ради успостављања, остваривања или одбране правних захтева.
2. Ако се подаци о личности обрађују за потребе директног маркетинга, лице на које се подаци односе има право да у било ком тренутку уложи приговор на обраду података о личности који се односе на њега за потребе таквог маркетинга, што укључује профилисање ако је повезано са таквим директним маркетингом.
3. Ако се лице на које се подаци односе уложи приговор на обраду за потребе директног маркетинга, подаци о личности више не смеју да се обрађују у такве сврхе.
4. Најкасније приликом прве комуникације са лицем на које се подаци односе, лицу на које се подаци односе се изричито скреће пажња на право из ст. 1. и 2. које мора да се прикаже јасно и одвојено од свих других информација.
5. У контексту коришћења услуга информационог друштва и не узимајући у обзир Директиву 2002/58/ЕЗ, лице на које се подаци односе може да оствари своје право на приговор аутоматским путем помоћу техничких спецификација.
6. Ако се подаци о личности обрађују у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе у складу са чланом 89. став 1, лице на које се подаци односе на основу разлога који се односе на његов конкретан положај има право да уложи приговор на обраду података о личности који се на њега односе, осим ако је обрада неопходна за извршење задатка који се обавља у јавном интересу.

Члан 22.

Доношење аутоматизованих појединачних одлука, укључујући и профилисање

1. Лице на које се подаци односе има право да се на њега не примењује одлука заснована искључиво на аутоматској обради,

- укључујући и профилисање, која производи правне ефекте који се на њега односе или на сличан начин значајно утичу на њега.
2. Став 1. не примењује се ако је одлука:
 - (а) неопходна за закључивање или извршење уговора између лица на које се подаци односе и руковаоца;
 - (б) дозвољена правом Уније или правом државе чланице које се примењује на руковаоца и које такође прописује одговарајуће заштитне мере за права и слобода и легитимне интересе лица на које се подаци односе; или
 - (в) заснована на изричитом пристанку лица на које се подаци односе.
 3. У случајевима из става 2. тач. (а) и (в), руковалац предузима одговарајуће мере за заштиту права и слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе, најмање права на људску интервенцију руковаоца, права изражавања сопственог става и права на оспоравање одлуке.
 4. Одлуке из става 2. не смеју да буду засноване на посебним категоријама података о личности из члана 9. став 1, осим ако се примењује члан 9. став 2. тач. (а) или (е) и ако постоје одговарајуће мере за заштиту права и слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе.

Одељак 5. Ограничења

Члан 23.

Ограничења

1. На основу права Уније или права државе чланице које се примењује на руковаоца или обрађивача, законском мером може да се ограничи обим обавеза и права из чл. 12–22. и 34, као и члана 5, ако његове одредбе одговарају правима и обавезама из чл. 12–22, уколико се таквим ограничењем поштује суштина основних права и слобода и ако оно представља неопходну и сразмерну меру у демократском друштву за заштиту:
 - (а) националне безбедности;
 - (б) одбране;
 - (в) јавне безбедности;
 - (г) спречавања, истраге, откривања или гоњења кривичних дела или извршења кривичних санкција, и укључујући заштиту од претњи за јавну безбедност и њихово спречавање;
 - (д) других важних циљева од општег јавног интереса Уније или државе чланице, а посебно важног економског или финансијског интереса Уније или државе чланице, што укључује

- монетарна, буџетска и пореска питања, јавно здравље и социјалну заштиту;
 - (ђ) заштите независности правосуђа и судских поступака;
 - (е) спречавања, истраге, откривања и гоњења повреде етике у законски регулисаним професијама;
 - (ж) надзорне, инспекцијске или регулаторне функције која је, макар и само повремено, повезана с остваривањем службених овлашћења у случајевима из тач. (а)–(д) и (е);
 - (з) лица на које се подаци односе или права и слобода других;
 - (и) остваривања потраживања у грађанским споровима.
2. Конкретно, свака законодавна мера из става 1. у одговарајућим случајевима садржи посебне одредбе најмање о:
- (а) сврхама обраде или категоријама обраде,
 - (б) категоријама података о личности,
 - (в) обиму уведених ограничења,
 - (д) мерама заштите за спречавање злоупотребе или незаконитог приступа или преноса;
 - (ђ) одређењу руковоаца или категорија обрађивача,
 - (е) року чувања и мерама заштите које се могу применити узимајући у обзир природу, обим и сврхе обраде или категорије обраде;
 - (ж) ризицима за права и слободе лица на које се подаци односе; и
 - (з) праву лица на које се подаци односе да буду обавештена о ограничењу, осим ако то може да доведе у питање за сврху тог ограничења.

ПОГЛАВЉЕ IV

Руковалац и обрађивач података

Одељак 1. Опште обавезе

Члан 24.

Одговорност руковоаца

1. Имајући у виду природу, обим, околности и сврхе обраде, као и ризике различитих степена вероватноће и озбиљности за права и слободе физичких лица, руковалац примењује одговарајуће техничке и организационе мере како би обезбедио да се обрада врши у складу с овом уредбом и како би то могао да докаже. Те мере се према потреби преиспитују и ажурирају.

2. Уколико је то сразмерно у односу на активности обраде, мере из става 1. укључују примену одговарајућих политика заштите података од стране руковоаца.
3. Поштовање одобрених кодекса понашања из члана 40. или одобрених механизма сертификације из члана 42. може да служи као елемент за доказивање усклађености с обавезама руковоаца.

Члан 25.

Уграђена и подразумевана заштита података

1. Узимајући у обзир најновији технолошки развој, трошкове спровођења и природу, обим, контекст и сврхе обраде, као и ризике различитих степена вероватноће и озбиљности за права и слободе физичких лица који произилазе из обраде података, руковалац приликом одређивања средстава обраде и приликом саме обраде примењује одговарајуће техничке и организационе мере, попут псеудонимизације, које су осмишљене за делотворно спровођење начела заштите података, као што је коришћење најмањег могућег обима података, и у обраду укључује заштитне мере ради испуњења захтева из ове уредбе и заштитила права лица на која се подаци односе.
2. Руковалац примењује одговарајуће техничке и организационе мере којима се обезбеђује да се подразумевана обрада врши само над подацима о личности који су неопходни за конкретну сврху обраде. Ова обавеза се односи на количину прикупљених података о личности, обим њихове обраде, рок њиховог чувања и њихову доступност. Конкретно, тим мерама се обезбеђује да подаци о личности не буду аутоматски, без интервенције лица, доступни неограниченом броју физичко лице.
3. Одобрен механизам сертификације из члана 42. може да служи као елемент за доказивање усклађености са захтевима из ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 26.

Заједнички руковоаци података

1. Ако два или више руковалаца података заједнички одреде сврхе и начине обраде, сматрају се заједничким руковоацима података. Они на транспарентан начин међусобним договором одређују одговорности свакога од њих ради извршавања обавеза из ове уредбе, посебно у вези са остваривањем права лица на која се подаци односе и дужности свакога од њих у погледу пружања информација из чл. 13. и 14, осим у случају да су одговорности сваког од руковалаца утврђене правом Уније или правом државе чланице које се примењује на руковоаце. Договором се може одредити контактна тачка за лица на која се подаци односе.

2. Договор из става 1. мора на одговарајући начин да одражава улогу сваког руковаоца о његов однос према лицима на која се подаци односе. Суштина договора мора да буде доступна лицу на које се подаци односе.
3. Независно од услова договора из става 1, лице на које се подаци односе може да остварује своја права у односу на сваког руковаоца и против сваког од њих.

Члан 27.

Представници руковалаца или обрађивача који немају седиште у Унији

1. Ако се примењује члан 3. став 2, руковалац или обрађивач писаним путем именују представника у Унији.
2. Обавеза из става 1. овог члана не примењује се на:
 - (а) обраду која је повремена, не подразумева у већој мери обраду посебних категорија података из члана 9. став 1. или обраду података о личности који се односе на кривичну и прекршајну осуђиваност из члана 10. и за коју није вероватно да ће проузроковати ризик за права и слободе физичких лица узимајући у обзир природу, околности, обим и сврхе обраде; или
 - (б) јавни орган или тело.
3. Представник мора да има седиште у једној од држава чланица у којој се налазе лица чији се подаци о личности обрађују у вези с робом или услугама које им се нуде или чије се понашање прати.
4. Ради обезбеђивања усклађености с овом уредбом, руковалац или обрађивач овлашћује представника да му се надзорни органи и лица на која се подаци односе обрађују у вези са свим питањима која се тичу обраде уз истовремено обраћање руковаоцу или обрађивачу или уместо обраћања њима.
5. Именовање представника руковаоца или обрађивача не утиче на правне радње које могу да буду предузете против самог руковаоца или обрађивача.

Члан 28.

Обрађивач

1. Ако се обрада врши у име руковаоца, руковалац сарађује искључиво са обрађивачима који у довољној мери гарантују примену одговарајућих техничких и организационих мера тако да обрада буде у складу са захтевима из ове уредбе и да обезбеђује заштиту права лица на која се подаци односе.
2. Обрађивач не сме да ангажује другог обрађивача без претходног посебног или општег писаног одобрења руковаоца. У случају општег писаног одобрења, обрађивач обавештава руковаоца о

свим планираним изменама у вези с додавањем или заменом других обрађивача и тиме руковаоцу омогућава да уложи приговор на те измене.

3. Обрада од стране обрађивача уређује се уговором или другим правним актом у складу с правом Уније или правом државе чланице који је обавезујући за обрађивача у односу на руковаоца, у којем се наводи предмет и трајање обраде, природа и сврха обраде, врста података о личности и категорије лица на која се подаци односе, као и обавезе и права руковаоца. Тим уговором или другим правним актом се посебно одређује да обрађивач:
 - (а) обрађује податке о личности само према документованим упутствима руковаоца, између осталог и у погледу преноса података о личности трећој земљи или међународној организацији, осим у случају да то од њега захтева право Уније или право државе чланице које се примењује на обрађивача; у том случају, обрађивач пре обраде обавештава руковаоца о постојању тог правног захтева, осим у случају да меродавно право забрањује такво обавештавање због важних разлога од јавног интереса;
 - (б) обезбеђује да се лица овлашћена за обраду података о личности обавезу на поштовање поверљивости или да их на поштовање поверљивости обавезује одговарајући закон;
 - (в) предузима све потребне мере у складу са чланом 32;
 - (г) поштује услове из ст. 2. и 4. за ангажирање другог обрађивача;
 - (д) узимајући у обзир природу обраде, помаже руковаоцу путем одговарајућих техничких и организационих мера, колико је то могуће, у испуњавању обавезе руковаоца да одговори на захтеве за остваривање права лица на која се подаци односе из поглавља III;
 - (ђ) помаже руковаоцу у обезбеђивању усклађености с обавезама из чл. 32–36, узимајући у обзир природу обраде и информације које су доступне обрађивачу;
 - (е) по избору руковаоца, брише или враћа руковаоцу све податке о личности након завршетка пружања услуга везаних за обраду и уништава постојеће копије, осим у случају да право уније или право државе чланице прописује обавезу чувања података о личности;
 - (ж) руковаоцу ставља на располагање све информације које су неопходне за доказивање поштовања обавеза из овог члана и руковаоцу или другом ревизору којег овласти руковаоца омогућава вршење ревизије, укључујући и инспекције, и помаже у њиховом вршењу.

У вези с тачком (ж) првог подстава, обрађивач одмах обавештава руковаоца ако према његовом мишљењу одређено упутство

- крши ову уредбу или друге одредбе Уније или државе чланице о заштити података.
4. Ако обрађивач ангажује другог обрађивача за вршење посебних активности обраде у име руковаоца, за тог другог обрађивача на основу уговора или другог правног акта у складу с правом Уније или правом државе чланице важе исте обавезе заштите података као оне које су наведене у уговору или другом правном акту између руковаоца и обрађивача из става 3, а посебно обавеза давања довољних гаранција за примену одговарајућих техничких и организационих мера на начин којим се обезбеђује да обрада задовољава захтеве из ове уредбе. Ако тај други обрађивач не испуњава обавезе заштите података, први обрађивач остаје у потпуности одговоран руковаоцу за извршавање обавеза тог другог обрађивача.
 5. Поштовање одобрених кодекса понашања из члана 40. или одобреног механизма сертификације из члана 42. од стране обрађивача може да служи као елемент за доказивање пружања довољних гаранција из ст. 1. и 4. овог члана.
 6. Не доводећи у питање појединачни уговор између руковаоца и обрађивача, уговор или други правни акт из ст. 3. и 4. овог члана може у целини или делимично да се заснива на стандардним уговорним клаузулама из ст. 7. и 8. овог члана, укључујући између осталог и клаузуле које су део сертификата додељеног руковаоцу или обрађивачу у складу са чл. 42. и 43.
 7. Комисија може да утврди стандардне уговорне клаузуле за питања из ст. 3. и 4. овог члана, а у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.
 8. Надзорни орган може да усвоји стандардне уговорне клаузуле за питања из ст. 3. и 4. овог члана, а у складу с механизмом за усклађивање из члана 63.
 9. Уговор или други правни акт из ст. 3. и 4. је у писаном облику, што укључује и електронски облик.
 10. Не доводећи у питање чл. 82, 83. и 84, ако обрађивач крши ову уредбу тиме што одређује сврху и начине обраде података, обрађивач се сматра руковаоцем у вези с том обрадом.

Члан 29.

Обрада по овлашћењу руковаоца или обрађивача

Обрађивач и било које лице које поступа по овлашћењу руковаоца или обрађивача, а има приступ подацима о личности, те податке не сме да обрађује без налога руковаоца, осим када то од њега захтева право Уније или право државе чланице.

Члан 30.

Евиденција активности обраде

1. Сваки руковалац и, уколико је применљиво, представник руковаоца води евиденцију активности обраде за које је одговоран. Та евиденција садржи све следеће информације:
 - (а) име и податке за контакт руковаоца и, уколико је применљиво, заједничког руковаоца, представника руковаоца и овлашћеног лица за заштиту података;
 - (б) сврхе обраде;
 - (в) опис категорија лица на која се подаци односе и категорија података о личности;
 - (г) категорије корисника којима су подаци о личности откривени или ће им бити откривени, укључујући и кориснике у трећим земљама или међународне организације;
 - (д) уколико је применљиво, информације о преносу података о личности у трећу земљу или међународну организацију, са идентификацијом те треће земље или међународне организације и, у случају преноса из члана 49. став 1. подстав 2, с документацијом о одговарајућим заштитним мерама;
 - (ђ) ако је могуће, предвиђене рокове за брисање различитих категорија података;
 - (е) ако је могуће, општи опис техничких и организационих безбедносних мера из члана 32. став 1.
2. Сваки обрађивач и представник обрађивача, уколико је применљиво, води евиденцију о свим категоријама активности обраде које се врше у име, која садржи:
 - (а) име и податке за контакт једног или више обрађивача и сваког руковаоца у чије име обрађивач делује, а у одговарајућим случајевима и представника руковаоца или обрађивача и овлашћеног лица за заштиту података;
 - (б) категорије обраде које се обављају у име сваког руковаоца;
 - (в) уколико је применљиво, информације о преносу података о личности у трећу земљу или међународну организацију, са идентификацијом те треће земље или међународне организације и, у случају преноса из члана 49. став 1. тачка (ж), документацију о одговарајућим заштитним мерама;
 - (г) ако је могуће, општи опис техничких и организационих безбедносних мера из члана 32. став 1.
3. Евиденција из ст. 1. и 2. мора бити у писаном облику, што укључује и електронски облик.
4. Руковалац или обрађивач, а у одговарајућим случајевима и представник руковаоца или обрађивача, на захтев омогућавају надзорном органу увид у евиденцију.

5. Обавезе из ст. 1. и 2. не примењују се на предузеће или организацију у којој је запослено мање од 250 лица, осим када постоји вероватноћа да ће обрада коју врши представљати висок степен ризика за права и слободе лица на која се подаци односе, ако обрада није повремена или ако обрада обухвата посебне категорије података из члана 9. став 1. или су у питању подаци о личности који се односе на кривичну и прекршајну осуђиваност из члана 10.

Члан 31.

Сарадња с надзорним органом

Руководалац и обрађивач, а у одговарајућим случајевима и њихови представници, на захтев сарађују с надзорним органом у обављању његових задатака.

Одељак 2.

Безбедност података о личности

Члан 32.

Безбедност обраде

1. Узимајући у обзир најновији технолошки развој, трошкове спровођења и природу, обим, контекст и сврхе обраде, као и ризике различитих степена вероватноће и озбиљности за права и слободе физичких лица који произилазе из обраде података, руководалац и обрађивач примењују одговарајуће техничке и организационе мере како би постигли одговарајући ниво безбедности сходно ризику, што према потреби подразумева:
 - (а) псеудонимизацију и енкрипцију података о личности;
 - (б) могућност обезбеђивања трајне поверљивости, целовитости, доступности и отпорности система и услуга обраде;
 - (в) способност благовременог поновног успостављања доступности података о личности и приступа њима у случају физичког или техничког инцидента;
 - (г) поступак редовног тестирања, оцењивања и процене делотворности техничких и организационих мера за постизање безбедности обраде.
2. Приликом процене одговарајућег нивоа безбедности, у обзир се узимају пре свега ризици које обрада представља, а посебно ризици од случајног или незаконитог уништења, губитка, измене, неовлашћеног откривања података о личности или неовлашћеног приступа подацима о личности који су пренети, сачувани или на други начин обрађивани.
3. Поштовање одобреног кодекса понашања из члана 40. или одобреног механизма сертификације из члана 42. може да служи

као елемент за доказивање усклађености са захтевима из става 1. овог члана.

4. Руковалац и обрађивач предузимају мере како би обезбедили да свако физичко лице које делује на основу овлашћења руковоаца или обрађивача и које има приступ подацима о личности не обрађује те податке без налога руковоаца, осим у случајевима када има обавезу да то чини у складу с правом Уније или правом државе чланице.

Члан 33.

Званично обавештавање надзорног органа о повреди безбедности података о личности

1. У случају повреде безбедности података о личности, руковалац без непотребног одлагања и, уколико је могуће, најкасније 72 сата након сазнања о тој повреди званично обавештава надзорни орган надлежан у складу са чланом 55, осим у случају да није вероватно да ће повредом безбедности података о личности бити угрожена права и слободе физичких лица. Ако званично обавештавање није извршено у року 72 сата, наводи се образложење за кашњење.
2. Обрађивач по сазнању за повреду безбедности података о личности без непотребног одлагања о томе званично обавештава руковоаца.
3. Званично обавештење из става 1. садржи најмање следеће:
 - (а) опис природе повреде безбедности података о личности, ако је могуће са наведеним категоријама и приближним бројем лица на која се подаци односе, као и категоријама и приближним бројем збирки евиденција података о личности;
 - (б) име и податке за контакт овлашћеног лица за заштиту података или друге контактне тачке од које се може добити још информација;
 - (в) опис вероватне последице повреде безбедности података о личности;
 - (г) опис мера које је руковалац предузео или чије предузимање предлаже ради отклањања повреде безбедности података о личности, укључујући према потреби и мере за ублажавање њених штетних последица.
4. Ако није могуће и у мери у којој није могуће истовремено пружити информације, информације се могу достављати у деловима, без непотребног додатног одлагања.
5. Руковалац документује све повреде безбедности података о личности, укључујући и чињенице у вези с повредом безбедности података о личности, њене последице и мере предузете за отклањање штете. Та документација надзорном органу омогућава да провери поштовање овог члана.

*Члан 34.***Обавештавање лица на која се подаци односе о повреди безбедности података о личности**

1. Када је вероватно да ће повреда безбедности података о личности проузроковати велики ризик за права и слободе физичких лица, руковалац без непотребног одлагања обавештава лица на која се подаци односе да је дошло до повреде безбедности података о личности.
2. У обавештењу лицу на која се подаци односе из става 1. овог члана се јасним и једноставним језиком описује природа повреде безбедности података о личности и оно садржи најмање информације и мере из члана 33. став 3. тач. (б), (в) и (г).
3. Обавештавање лица на која се подаци односе из става 1. није обавезно ако је испуњен било који од следећих услова:
 - (а) ако је руковалац предузео одговарајуће техничке и организационе заштитне мере и те мере су примењене на податке о личности у вези с којима је дошло до повреде безбедности података о личности, а пре свега мере које податке о личности чине неразумљивима лицу које није овлашћено да им приступи, као што је енкрипција;
 - (б) ако је руковалац предузео накнадне мере којима се обезбеђује да више није вероватно да ће доћи до високог ризика за права и слободе лица на која се подаци односе из става 1;
 - (в) ако би то захтевало несразмеран напор. У таквом случају се објављује јавно обавештење или се предузима слична мера којом се лица на која се подаци односе обавештавају на једнако делотворан начин.
4. Ако руковалац још увек није обавестио лица на која се подаци односе о повреди безбедности података о личности, надзорни орган након разматрања степена вероватноће да ће повреда безбедности података о личности проузроковати велики ризик може од њега да захтева да то учини или може да закључи да је испуњен неки од услова из става 3.

Одељак 3.**Процена утицаја у вези са заштитом података и претходне консултације***Члан 35.***Процена утицаја у вези са заштитом података**

1. Ако је вероватно да ће нека врста обраде, посебно применом нових технологија и узимајући у обзир природу, обим, околности и сврхе обраде, проузроковати велики ризик за права и

- слободе физичких лица, руковалац пре обраде врши процену утицаја предвиђених поступака обраде на заштиту података о личности. Једна процена може да се односи на више сличних поступака обраде који представљају сличне велике ризике.
2. При провођењу процене утицаја у вези са заштитом података, руковалац се обраћа за мишљење овлашћеном лицу за заштиту података, ако је именовано.
 3. Процена утицаја на заштиту података из става 1. обавезна је посебно у случају:
 - (а) систематске и обимне процене личних аспеката у вези с физичким лицима која се заснива на аутоматизованој обради, укључујући и израду профила, и која је основ за доношење одлука које производе правно дејство у односу на физичко лице или на сличан начин значајно утичу на физичко лице;
 - (б) масовне обраде посебних категорија података о личности из члана 9. став 1. или података који се односе на кривичну и прекршајну осуђиваност из члана 10; или
 - (в) обимног систематског праћења јавно доступног простора.
 4. Надзорни орган успоставља и јавно објављује списак врста поступака обраде на које се примењује обавеза вршења процене утицаја у вези са заштитом података у складу са ставом 1. Надзорни орган те спискове доставља Одбору из члана 68.
 5. Надзорни орган такође може да успостави и јавно објави списак врста поступака обраде за које није потребна процена утицаја у вези са заштитом података. Надзорни орган те спискове доставља Одбору.
 6. Пре усвајања спискова из ст. 4. и 5, надлежни надзорни орган примењује механизам конзистентности из члана 63. ако ти спискови обухватају активности обраде које су повезане с нуђењем робе или услуга лицима на која се подаци односе или с праћењем њиховог понашања у неколико држава чланица или које могу знатно да утичу на слободно кретање података о личности унутар Уније.
 7. Процена обухвата најмање:
 - (а) систематски опис предвиђених поступака обраде и сврха обраде, укључујући у одговарајућим случајевима и легитиман интерес руковооца;
 - (б) процену неопходности и пропорционалности поступака обраде у односу на њихове сврхе;
 - (в) процену ризика за права и слободе лица на која се подаци односе из става 1; и
 - (г) предвиђене мере за отклањање ризика, што укључује заштитне мере, безбедносне мере и механизме за обезбеђивање

- заштите података о личности и доказивање усклађености с овом уредбом, узимајући у обзир права и легитимне интересе лица на која се подаци односе и других заинтересованих лица.
8. Поштовање одобрених кодекса понашања из члана 40. од стране релевантних руковалаца или обрађивача узима се у обзир приликом процене утицаја поступака обраде које примењују ти руковаоци података или обрађивачи, посебно у сврхе процене утицаја у вези са заштитом података.
 9. Руковалац према потреби од лица на која се подаци односе или њихових представника тражи мишљење о намеравааној обради, не доводећи у питање заштиту комерцијалних или јавних интереса или безбедност радњи обраде.
 10. Ако је обрада у складу са чланом 6. став 1. тач. (в) или (д) правно утемељена у праву Уније или праву државе чланице које се примењује на руковаоца, ако су тим правом уређени посебни поступци обраде или скуп предметних радњи и ако је процена утицаја у вези са заштитом података већ обављена као део опште процене утицаја у оквиру доношења правног основа, ст. 1–7. се не примењују, осим у случају да државе чланице сматрају да је пре радњи обраде потребно извршити такву процену.
 11. Руковалац према потреби врши преглед да би проценио да ли је обрада извршена у складу с проценом утицаја у вези са заштитом података, и то барем када дође до промене у нивоу ризика који представљају поступци обраде.

Члан 36.

Претходне консултације

1. Руковалац се консултује с надзорним органом пре обраде ако је процена утицаја у вези са заштитом података из члана 35. показала да би обрада проузроковала велики ризик у случају да руковалац не примени мере за ублажавање ризика.
2. Ако надзорни орган сматра да би се намераваоном обрадом из става 1. кршила ова уредба, посебно ако руковалац није у довољној мери идентификовао или умањио ризик, надзорни орган у року од највише осам недеља од пријема захтева за консултације писаним путем саветује руковаоца, а према потреби и обрађивача, и при том може да користи било које од својих овлашћења из члана 58. Тај рок може према потреби да се продужи за шест недеља, у зависности од сложености намераване обраде. Надзорни орган у року од месец дана од пријема захтева обавештава руковаоца, а према потреби и обрађивача, о сваком таквом продужењу и о разлозима одлагања. Протицање ових рокова може привремено да буде обустављено док надзорни орган не добије информације које је захтевао за потребе консултације.

3. Приликом консултација с надзорним органом у складу са ставом 1, руковалац надзорном органу доставља:
 - (а) уколико је применљиво, одговарајуће одговорности руковаоца, заједничких руковалаца и обрађивача који учествују у обради, посебно у случају обраде унутар групе повезаних друштава;
 - (б) сврху и средства намераване обраде;
 - (в) заштитне мере и друге мере за заштиту права и слобода лица на која се подаци односе у складу с овом уредбом;
 - (г) уколико је применљиво, податке за контакт овлашћеног лица за заштиту података;
 - (д) процену утицаја у вези са заштитом података из члана 35; и
 - (ђ) све друге информације које надзорни орган затражи.
4. Државе чланице се консултују с надзорним органом приликом израде предлога законодавне мере коју доноси национални парламент или подзаконске мере која се заснива на таквој законодавној мери, а која се односи на обраду.
5. Независно од става 2, право државе чланице може од руковалаца да захтева да се консултују с надзорним органом и да од њега прибаве претходно одобрење у вези с обрадом коју руковалац врши ради обављања задатака које руковалац врши у јавном интересу, укључујући и обраду у вези са социјалном заштитом и јавним здрављем.

Одељак 4.

Овлашћено лице за заштиту података

Члан 37.

Именовање овлашћеног лица за заштиту података

1. Руковалац и обрађивач именују овлашћено лице за заштиту података увек када:
 - (а) обраду врши орган јавне власти или јавно тело, осим судова који поступају у оквиру своје судске надлежности;
 - (б) се основне делатности руковаоца или обрађивача састоје из радњи обраде које због своје природе, обима и/или сврха захтевају редовно и систематско масовно праћење лица на која се подаци односе; или
 - (в) се основне делатности руковаоца или обрађивача састоје из масовне обраде посебних категорија података на основу члана 9. и података о личности који се односе на кривичну и прекршајну осуђиваност из члана 10.
2. Група повезаних друштава може да именује једно овлашћено лице за заштиту података под условом да је овлашћено лице за заштиту података лако доступно из сваке пословне јединице.

3. Ако је руковалац или обрађивач орган јавне власти или јавно тело, за више таквих органа или тела може се именовати једно овлашћено лице за заштиту података, узимајући у обзир њихову организациону структуру и величину.
4. У случајевима који нису наведени у ставу 1, руковалац или обрађивач или удружења и друга тела који представљају категорију руковалаца или обрађивача могу, односно, у случајевима када то налаже право Уније или право државе чланице, морају да именују овлашћено лице за заштиту података. Овлашћено лице за заштиту података може да обавља послове у име таквих удружења и других тела који представљају руковаоце или обрађиваче.
5. Овлашћено лице за заштиту података именује се на основу стручних квалификација, а посебно стручног знања о законодавству и пракси у области заштите података и способности обављања задатака из члана 39.
6. Овлашћено лице за заштиту података може да буде члан особља руковаоца или обрађивача или може да обавља послове на основу уговора о делу.
7. Руковалац или обрађивач објављује податке за контакт овлашћеног лица за заштиту података и саопштава их надзорном органу.

Члан 38.

Положај овлашћеног лица за заштиту података

1. Руковалац и обрађивач обезбеђују да овлашћено лице за заштиту података буде на одговарајући начин и благовремено укључено у сва питања која се тичу заштите података о личности.
2. Руковалац и обрађивач подржавају овлашћено лице за заштиту података у извршавању задатака из члана 39. пружајући му потребна средства за извршавање тих задатака и остваривање приступа подацима о личности и поступцима обраде, као и за одржавање његовог стручног знања.
3. Руковалац и обрађивач обезбеђују да овлашћено лице за заштиту података не прима никакве инструкције приликом обављања тих задатака. Руковалац или обрађивач не смеју да га разреше дужности или казне због тога што обавља своје задатке. Овлашћено лице за заштиту података одговара непосредно највишем нивоу руководства руковаоца или обрађивача.
4. Лица на која се подаци односе могу да се обрате овлашћеном лицу за сва питања која се тичу обраде њихових података о личности и остваривања њихових права из ове уредбе.
5. Овлашћено лице за заштиту података обавезано је тајношћу или поверљивошћу у вези с обављањем својих задатака, у складу с правом Уније или правом државе чланице.

6. Овлашћено лице за заштиту података може да обавља и друге задатке и дужности. Руковалац или обрађивач обезбеђује да ти задаци и дужности не доведу до сукоба интереса.

Члан 39.

Задаци овлашћеног лица за заштиту података

1. Овлашћено лице за заштиту података обавља најмање следеће задатке:
 - (а) информисање и саветовање руковооца или обрађивача и запослених који врше обраду о њиховим обавезама у складу с овом уредбом и другим одредбама права Уније или права државе чланице о заштити података;
 - (б) праћење усклађености с овом уредбом и другим одредбама права Уније или права државе чланице о заштити података, као и политикама руковооца или обрађивача у вези са заштитом података о личности, укључујући и поделу одговорности, подизање свести и оспособљавање особља које учествује у радњама обраде, као и с тим повезане ревизије;
 - (в) пружање савета, када је то затражено, у погледу процене утицаја у вези са заштитом података и праћење њена извршавања у складу са чланом 35;
 - (г) сарадња с надзорним органом;
 - (д) деловање као контактна тачка за надзорни орган о питањима која се тичу обраде, што укључује и претходне консултације из члана 36, а у одговарајућим случајевима и саветовање о другим питањима.
2. Овлашћено лице за заштиту података приликом обављања својих задатака води рачуна о ризицима везаним за радње обраде и узима у обзир природу, обим, околности и сврхе обраде.

Одељак 5.

Кодекси понашања и сертификација

Члан 40.

Кодекси понашања

1. Државе чланице, надзорни органи, Одбор и Комисија подстичу израду кодекса чија сврха је да допринесу правилној примени ове уредбе, узимајући у обзир специфичност различитих сектора обраде и посебне потребе микро, малих и средњих предузећа.
2. Удружења и друга тела која представљају категорије руковалаца или обрађивача могу да израде кодексе понашања, односно да измене и прошире такве кодексе, ради прецизирања примене ове уредбе, на пример у делу који се односи на:

- (а) правичну и транспарентну обраду;
 - (б) легитимне интересе руковалаца у посебним контекстима;
 - (в) прикупљање података о личности;
 - (г) псеудонимизацију података о личности;
 - (д) информисање јавности и лица на која се подаци односе;
 - (ђ) остваривање права лица на која се подаци односе;
 - (е) информисање и заштите деце и начин прибављања пристанка вршилаца родитељског права над дететом;
 - (ж) мере и поступке из чл. 24. и 25, као и мере за постизање безбедности обраде из члана 32;
 - (з) званично обавештавање надзорних органа о повредама безбедности података о личности и обавештавање лица на која се подаци односе о таквим повредама;
 - (и) пренос података о личности трећим земљама или међународним организацијама; или
 - (ј) вансудске поступке и друге поступке за решавање спорова између руковалаца и лица на која се подаци односе у вези с обрадом, не доводећи у питање права која лица на која се подаци односе имају на основу чл. 77. и 79.
3. Осим што обавезују руковоаоце и обрађиваче на које се примењује ова уредба, кодекс понашања, који су одобрени у складу са ставом 5. овог члана и који имају опште важење у складу са ставом 4. овог члана, могу да поштују и руковоаоци или обрађивачи на које се ова уредба у складу са чланом 3. не примењује, како би обезбедили одговарајуће заштитне мере у оквиру преноса података о личности трећим земљама или међународним организацијама, и складу са условима из члана 46. став 2. тачка (д). Такви руковоаоци или обрађивачи путем уговорних или других правно обавезујућих инструмената преузимају обавезујуће и извршиве обавезе примене одговарајућих заштитних мера, укључујући и мере везане за права лица на која се подаци односе.
4. Кодекс понашања из става 2. овог члана садржи механизме који органу из члана 41. став 1. омогућавају да примењује обавезно праћење усклађености руковалаца или обрађивача који су се обавезали на његову примену, не доводећи у питање задатке и овлашћења надзорних органа који су надлежни на основу чл. 55. или 56.
5. Удружења и друга тела из става 2. овог члана која намеравају да израде кодекс понашања или да измене и прошире кодекс нацрт кодекса, односно измену или проширење постојећег кодекса достављају надзорном органу који је надлежан на основу члана 55. Надзорни орган даје мишљење о томе да ли је нацрт кодекса, односно измена или проширење кодекса у складу с

овом уредбом и одобрава нацрт кодекса, односно измену или проширење кодекса ако оцени да обезбеђује довољне адекватне заштитне мере.

6. Ако се нацрт кодекса понашања, односно измена или проширење кодекса одобри у складу са ставом 5. и ако се предметни кодекс понашања не односи на активности обраде у више држава чланица, надзорни орган региструје и објављује кодекс.
7. Ако се нацрт кодекса понашања односи на активности обраде у више држава чланица, надзорни орган надлежан на основу члана 55. пре давања одобрења предаје нацрт кодекса, односно измену или проширење кодекса у поступак из члана 63. Одбору, који даје мишљење о томе да ли је нацрт кодекса, односно измена или проширење кодекса у складу с овом уредбом или, у ситуацији из става 3, да ли обезбеђује одговарајуће заштитне мере.
8. Ако се мишљењем из става 7. потврди да је нацрт кодекса, односно измена или проширење кодекса у складу с овом уредбом или да у ситуацији из става 3. овог члана обезбеђује одговарајуће заштитне мере, Одбор доставља своје мишљење Комисији.
9. Комисија може актима за спровођење да одреди да одобрени кодекс, односно измене или проширења која су јој достављена у складу са ставом 8. овог члана, имају опште важење унутар Уније. Ти акти за спровођење се доносе у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.
10. Комисија обезбеђује одговарајуће објављивање одобрених кодекса за које је у складу са ставом 9. одлучено да имају опште важење.
11. Одбор уноси све одobreне кодексе понашања, односно измене и проширења кодекса понашања у евиденцију и објављује их на одговарајуће начине.

Члан 41.

Праћење одобрених кодекса понашања

1. Не доводећи у питање задатке и овлашћења надлежног надзорног органа из чл. 57. и 58, праћење усклађености с кодексом понашања у складу са чланом 40. може вршити орган с одговарајућим степеном стручности за предмет кодекса који је у ту сврху акредитовао надлежни надзорни орган.
2. Орган из става 1. може бити акредитован за праћење усклађености с кодексом понашања ако је тај орган:
 - (а) надлежном надзорном органу на задовољавајући начин доказао своју независност и стручност за предмет кодекса;

- (б) успоставио поступке који му омогућавају да оцењује квалификованост руковооца и обрађивача за примену кодекса, да прати њихово поштовање одредби кодекса и да периодично преиспитује његово функционисање;
 - (в) успоставио поступке и структуре за решавање притужби на кршења кодекса или на начин на који руковалац или обрађивач примењују или су применили кодекс и учинио те поступке и структуре транспарентнима лицима на која се подаци односе и јавности; и
 - (г) надлежном надзорном органу начин који он сматра задовољавајућим доказао да његови задаци и дужности не доводе до сукоба интереса.
3. Надлежни надзорни орган доставља нацрт критеријума за акредитацију тела из става 1. овог члана Одбору у складу с механизмом конзистентности из члана 63.
 4. Не доводећи у питање задатке и овлашћења надлежног надзорног органа и одредбе поглавља VIII, орган из става 1. овог члана, уз примену одговарајућих заштитних мера, предузима одговарајуће радње у случајевима кршења кодекса од стране руковооца или обрађивача, што укључује и привремену или трајну забрану том руковооцу или обрађивачу да примењује кодекс. О тим радњама и разлозима за њихово предузимање обавештава надлежни надзорни орган.
 5. Надлежни надзорни орган одузима акредитацију органу из става 1. ако се услови за акредитацију испуне или више нису испуњени или ако радње које орган спроводи представљају кршење ове уредбе.
 6. Овај члан се не примењује на обраду обављају органи јавне власти и јавна тела.

Члан 42.

Сертификација

1. Државе чланице, надзорни органи, Одбор и Комисија подстичу, посебно на нивоу Уније, успостављање механизма сертификације заштите података те печата и ознака за заштиту података у сврху доказивања да су радње обраде које примењују руковалац и обрађивач у складу с овом уредбом. У обзир се узимају посебне потребе микро, малих и средњих предузећа.
2. Поред тога што се механизми сертификације заштите података, печата или ознаке одобрени на основу става 5. овог члана примењују на руковооце или обрађиваче на које се примењује ова уредба, они могу да буду успостављени ради доказивања постојања одговарајућих заштитних мера које руковооци и обрађивачи на које се ова уредба у складу са чланом 3. не

примењује обезбеђују у оквиру преноса података о личности трећим земљама или међународним организацијама под условима из члана 46. став 2. тачка (ђ). Такви руковооци или обрађивачи путем уговорних или других правно обавезујућих инструмената преузимају обавезујуће и извршиве обавезе примене одговарајућих заштитних мера, укључујући и мере везане за права лица на која се подаци односе.

3. Сертификација је добровољна и доступна путем процеса који је транспарентан.
4. Сертификација у складу с овим чланом не умањује одговорност руковооца или обрађивача за поштовање ове уредбе и не доводи у питање задатке и овлашћења надзорних органа који су надлежни у складу са чл. 55. или 56.
5. Сертификација у складу с овим чланом издају сертификациона тела из члана 43. или надлежни надзорни орган, на основу критеријума које је одобрио тај надлежни надзорни орган на основу члана 58. став 3. или Одбор на основу члана 63. Ако је критеријуме одобрио Одбор, резултат тога може да буде заједничка сертификација – европски печат за заштиту података.
6. Руковалац или обрађивач који своје обраде предаје механизму сертификације пружа све информације и омогућава приступ својим активностима обраде које су потребне за вођење поступка сертификације сертификационом телу из члана 43. или надлежном надзорном органу, у зависности од случаја.
7. Сертификат се руковооцу или обрађивачу издаје на највише три године и може се обновити под истим условима ако су и даље испуњени релевантни захтеви. Сертификациона тела из члана 43. или надлежни надзорни орган, у зависности од случаја, одузимају сертификат ако се захтеви за сертификацију не испуне или ако више нису испуњени.
8. Одбор све механизме сертификације, печате и ознаке за заштиту података уноси у регистар и објављује их на било који одговарајући начин.

Члан 43.

Сертификациона тела

1. Не доводећи у питање задатке и овлашћења надлежног надзорног органа из чл. 57. и 58, сертификацију издају и обнављају сертификациона тела с одговарајућим степеном стручности из области заштите података, након што о томе обавесте надлежни орган како би према потреби могао да извршава своја овлашћења из члана 58. став 2. тачка (ж). Државе чланице обезбеђују

да је та сертификациона тела акредитовало једно или оба следећа тела:

- (а) надзорни орган који је надлежан у складу са чл. 55. или 56;
- (б) национално акредитационо тело именовано у складу с Уредбом (ЕЗ) бр. 765/2008 Европског парламента и Савета⁽²⁰⁾ у складу с EN-ISO/IEC 17065/2012 и додатним захтевима које одреди надзорни орган који је надлежан у складу са чл. 55. или 56.

2. Сертификациона тела из става 1. акредитована су у складу с тим ставом само ако су:

- (а) надлежном надзорном органу на задовољавајући начин доказала своју независност и стручност у предмету сертификације;
- (б) се обавезала да ће поштовати критеријуме из члана 42. став 5. које је одобрио надзорни орган надлежан на основу чл. 55. или 56. или Одбор на основу члана 63;
- (в) успоставила поступке за издавање, периодично преиспитивање и повлачење сертификације, печата и ознака за заштиту података;
- (г) успоставила поступке и структуре за решавање притужби на кршења сертификације или начин на који руковалац или обрађивач примењују или су применили сертификацију и учинила те поступке и структуре транспарентнима лицима на која се подаци односе и јавности; и
- (д) надлежном надзорном органу на задовољавајући начин доказала да његове задаци и дужности не доводе до сукоба интереса.

3. Сертификациона тела из ст. 1. и 2. овог члана се акредитују на основу критеријума које је одобрио надзорни орган надлежан на основу чл. 55. или 56. или Одбор на основу члана 63. У случају акредитације у складу са ставом 1. тачка (б) овог члана, ти захтеви допуњују захтеве из Уредбе (ЕЗ) бр. 765/2008 и техничка правила која описују методе и поступке сертификационих тела.

4. Сертификациона тела из става 1. одговорна су за правилну процену која доводи до сертификације или одузимања сертификата, не доводећи у питање одговорност руковооца или обрађивача за усклађеност с овом уредбом. Акредитација се издаје на највише пет година и може се обновити под истим условима ако сертификационо тело и даље испуњава релевантне захтеве из овог члана.

5. Сертификациона тела из става 1. надлежним надзорним органима наводе разлоге за доделу или одузимање затраженог сертификата.

6. Надзорни орган у лако доступном облику објављује захтеве из става 3. овог члана и критеријуме из члана 42. став 5. Надзорни органи те захтеве и критеријуме прослеђују Одбору. Одбор све механизме сертификације и печате за заштиту података уноси у регистар и јавно их објављује на било који одговарајући начин.
7. Не доводећи у питање поглавље VIII, надлежни надзорни орган или национално акредитационо тело повлачи акредитацију сертификационог тела на основу става 1. овог члана ако се услови за акредитацију не испуне или више нису испуњени, или ако се радњама које предузима сертификационо тело крши ова уредба.
8. Комисија има овлашћења за доношење делегираних аката у складу са чланом 92. ради прецизирања захтева које је потребно узети у обзир за механизме сертификације заштите података из члана 42. став 1.
9. Комисија може да усвоји акте за спровођење којима прописује техничке стандарде за механизме сертификације, печате и ознаке за заштиту података и механизме за промовисање и признавање тих механизма сертификације, печата и ознака. Ти акти за спровођење доносе се у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.

ПОГЛАВЉЕ V

Преноси података о личности и трећим земљама или међународним организацијама

Члан 44.

Општа начела преноса

Сваки пренос података о личности који се обрађују или су намењени обради након преноса у трећу земљу или међународну организацију се, уз примену осталих одредаба ове уредбе, врши само ако руковалац и обрађивач поступају у складу са условима из овог поглавља који важе и за даље преносе података о личности из треће земље или међународне организације у другу трећу земљу или међународну организацију. Све одредбе из овог поглавља примењују се како би се осигурало да се не угрози ниво заштите физичких лица који ова уредба гарантује.

Члан 45.

Преноси на основу одлуке о адекватности

1. Пренос података о личности у трећу земљу или међународну организацију може да се врши ако Комисија одлучи да трећа

земља, територија, или један или више конкретних сектора унутар те треће земље или међународна организација која је у питању обезбеђује адекватан ниво заштите. За такав пренос није потребно посебно одобрење.

2. Приликом процене адекватности нивоа заштите, Комисија посебно узима у обзир следеће елементе:

- (а) владавину права, поштовање људских права и основних слобода, релевантно опште и секторско законодавство, што укључује законодавство о јавној безбедности, одбрани, националној безбедности, кривичном праву и приступу органа јавне власти подацима о личности, као и примену тог законодавства, правила о заштити података, правила струке и мере безбедности, што укључује правила за даљи пренос података о личности у другу трећу земљу или међународну организацију, која се поштују у тој трећој земљи или међународној организацији, судску праксу, као и постојање ефективних и извршних права лица на која се подаци односе и ефикасне управне и судске заштите лица чији се подаци о личности преносе;
- (б) постојање и делотворно функционисање једног или више независних надзорних органа у трећој земљи или независних надзорних органа који су надлежни за међународну организацију с одговорношћу за обезбеђивање и спровођење поштовања правила о заштити података, што укључује адекватна извршна овлашћења за пружање помоћи лицима на која се подаци односе и саветовање лица на која се подаци односе у остваривању њихових права, као и за сарадњу с надзорним органима држава чланица; и
- (в) међународне обавезе које је дотична трећа земља или међународна организација преузела или друге обавезе које произилазе из правно обавезујућих конвенција или инструмената, као и из њеног учествовања у мултилатералним или регионалним системима, посебно у вези са заштитом података о личности.

3. Комисија након процене адекватности нивоа заштите може актом за спровођење да одлучи да трећа земља, територија или један или више конкретних сектора унутар треће земље или међународна организација обезбеђује адекватан ниво заштите у смислу става 2. овог члана. Актом за спровођење предвиђа се механизам за периодично преиспитивање најмање сваке четири године, којим ће се узети у обзир све релевантне развоје догађаја у тој трећој земљи или међународној организацији. У акту за спровођење прецизира се територијална и секторска примена, а према потреби се одређује и надзорни орган или органи из става

2. тачка (б) овог члана. Акт за спровођење се доноси у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.
4. Комисија континуирано прати развој догађаја у трећим земљама и међународним организацијама који би могли да утичу на спровођење одлука донетих у складу са ставом 3. овог члана и одлука донетих на основу члана 25. став 6. Директиве 95/46/ЕЗ.
5. Ако доступне информације указују, посебно након прегледа из става 3. овог члана, да трећа земља, територија или један или више одређених сектора унутар треће земље или међународна организација више не обезбеђује адекватан ниво заштите у смислу става 2. овог члана у мери у којој је то потребно, Комисија актима за спровођење ставља ван снаге, мења или суспендује одлуку из става 3. овог члана без ретроактивног дејства. Ти акти за спровођење се доносе у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.
У случају ваљано утемељених разлога крајње хитности, Комисија у складу с поступком из члана 93. став 3. доноси акте за спровођење који одмах почињу да се примењују.
6. Комисија започиње саветовање с трећом земљом или међународном организацијом ради поправљања стања које је довело до одлуке у складу са ставом 5.
7. Одлука у складу са ставом 5. овог члана не доводи у питање преносе података о личности у дотичну трећу земљу, на дотичну територију или у један или више одређених сектора унутар те треће земље или у дотичну међународну организацију у складу са чл. 46. до 49.
8. Комисија у „Службеном листу Европске уније“ и на својој интернет презентацији објављује списак трећих земаља, територија и конкретних сектора унутар треће земље и међународних организација у вези с којима је донела одлуку да не обезбеђују, односно да више не обезбеђују адекватан ниво заштите.
9. Одлуке које је Комисија донела на основу члана 25. став 6. Директиве 95/46/ЕЗ остају на снази док се не измене, замене или ставе изван снаге одлуком Комисије донетом у складу са ст. 3. или 5. овог члана.

Члан 46.

Преноси на које се примењују одговарајуће заштитне мере

1. Ако није донета одлука на основу члана 45. став 3, руковалац или обрађивач може да пренесе податке о личности у трећу земљу или међународну организацију само ако је руковалац или обрађивач предвидео одговарајуће заштитне мере и под условом да су лицима на која се подаци односе на располагању извршива права и делотворна правна средства.

2. Одговарајуће заштитне мере из става 1. могу, без потребе за посебним овлашћењем надзорног органа, да буду обезбеђене:
 - (а) правно обавезујућим и извршним инструментом између органи јавне власти или јавних тела;
 - (б) обавезујућим корпоративним правилима у складу са чланом 47;
 - (в) стандардним клаузулама о заштити података које доноси Комисија у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2;
 - (г) стандардним клаузулама о заштити података које доноси надзорни орган и које Комисија одобрава у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2;
 - (д) одобреним кодексом понашања у складу са чланом 40, заједно с обавезујућим и извршним обавезама руковооца или обрађивача у трећој земљи за примену одговарајућих заштитних мера, између осталог и у погледу права лица на која се подаци односе; или
 - (ђ) одобреним механизмом сертификације у складу са чланом 42, заједно с обавезујућим и извршним обавезама руковооца или обрађивача у трећој земљи за примену одговарајућих заштитних мера, између осталог и у погледу права лица на која се подаци односе.
3. Под условом да то одобри надлежни надзорни орган, одговарајуће заштитне мере из става 1. такође могу да буду обезбеђене посебно:
 - (а) уговорним клаузулама између руковооца или обрађивача и руковооца, обрађивача или корисника података о личности у трећој земљи или међународној организацији; или
 - (б) одредбама које се уносе у административне договоре између органа јавне власти или јавних тела и која садрже извршна и ефективна права лица на која се подаци односе.
4. Надзорни орган у случајевима из става 3. овог члана примењује механизам конзистентности из члана 63.
5. Одобрења државе чланице или надзорног органа на основу члана 26. став 2. Директиве 95/46/ЕЗ настављају да важе док их надзорни орган не измени, замени или стави изван снаге ако је потребно. Одлуке које је Комисија донела на основу члана 26. став 4. Директиве 95/46/ЕЗ остају на снази док их Комисија према потреби не измени, замени или стави ван снаге одлуком донетом у складу са ставом 2. овог члана.

Члан 47.

Обавезујућа корпоративна правила

1. Надлежни надзорни орган одобрава обавезујућа корпоративна правила у складу с механизмом конзистентности из члана 63. под условом да:

- (а) су правно обавезујућа и да се примењују на сваког заинтересованог члана одређене групе повезаних друштава или групе предузећа која обављају заједничку привредну делатност, као и њихове запослене, и сваки од тих чланова их извршава;
 - (б) лицима на која се подаци односе изричито дају извршна права у вези с обрадом њихових података о личности; и
 - (в) испуњавају услове из става 2.
2. Обавезујућа корпоративна правила из става 1. одређују најмање:
- (а) структуру и податке за контакт групе повезаних друштава или групе предузећа која обављају заједничку привредну делатност и сваког од њених чланова;
 - (б) преносе података или скупове преноса, уз навођење категорије података о личности, врсте обраде и њене сврхе, врсте лица на која се подаци односе и одређења конкретне треће земље, односно земаља;
 - (в) њихову правно обавезујућу природу како интерно, тако и екстерно;
 - (г) примену општих начела заштите података, а посебно ограничавања сврхе, коришћења најмањег могућег обима података, ограниченог рока чувања, квалитета података, уграђене и подразумеване заштите података, основа обраде, обраде посебних категорија података о личности, мера за постизање безбедности података и услове у вези с даљим преносом телима која нису обавезана обавезујућим корпоративним правилима;
 - (д) права лица на која се подаци односе у вези с обрадом и начине за остварење тих права, укључујући и право да се на њих не примењују одлуке које се заснивају искључиво на аутоматској обради, што укључује и профилисање у складу са чланом 22, право на притужбу надлежном надзорном органу и надлежним судовима држава чланица у складу са чланом 79. и право на судску заштиту, а у одговарајућим случајевима и право на накнаду за кршење обавезујућих корпоративних правила;
 - (ђ) да руковалац или обрађивач са седиштем на територији државе чланице прихвата одговорност за сва кршења обавезујућих корпоративних правила од стране било ког члана који нема седиште у Унији; руковалац или обрађивач је у целини или делимично изузет од ове одговорности само ако докаже да тај члан није одговоран за догађај који је проузроковао штету;
 - (е) на који начин се лицима на која се подаци односе поред информација из чл. 13. и 14. пружају информације о обавезујућим корпоративним правилима, посебно о одредбама из тач. (г), (д) и (ђ) овог става;

- (ж) задатке сваког овлашћеног лица за заштиту података именованог у складу са чланом 37. или било ког другог лица или субјекта одговорног за праћење усклађености с обавезујућим корпоративним правилима у групи повезаних друштава или групи предузећа која обављају заједничку привредну делатност, као и за праћење оспособљавања и поступања по притужбама;
- (з) поступке поводом притужби;
- (и) механизме унутар групе повезаних друштава или групе предузећа која обављају заједничку привредну делатност којима се обезбеђује провера поштовања обавезујућих корпоративних правила. Такви механизми укључују ревизије заштите података и методе за обезбеђивање корективних мера за заштиту права лица на која се подаци односе. Резултате такве провере потребно је саопштити лицу или субјекту из тачке (ж) и управном одбору друштва у контролишућем положају у групи повезаних друштава или групи предузећа која обављају заједничку привредну делатност, а на захтев их је потребно ставити на располагање и надлежном надзорном органу;
- (ј) механизме за обавештавање и вођење евиденције о променама правила и обавештавање надзорног органа о тим променама;
- (к) механизам сарадње с надзорним органом ради обезбеђивања усклађености сваког члана групе повезаних друштава или групе предузећа која обављају заједничку привредну делатност, пре свега тако што се надзорном органу стављају на располагање резултати провера мера из тачке (и);
- (л) механизме за обавештавање надлежног надзорног органа о било каквим правним обавезама које се на члана групе повезаних друштава или групе предузећа која обављају заједничку привредну делатност примењују у трећој земљи, а које би могле да имају значајан негативан утицај на гаранције садржане у обавезујућим корпоративним правилима; и
- (љ) одговарајуће оспособљавање из области заштите података за особе које има сталан или редован приступ подацима о личности.

3. Комисија може одредити формат и поступке размене информација између руковалаца, обрађивача и надзорних органа за обавезујућа корпоративна правила у смислу овог члана. Ти акти за спровођење доносе се у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.

Члан 48.

**Пренос или откривање података
који нису дозвољени у праву Уније**

Свака пресуда суда или трибунала и свака одлука управног органа треће земље којом се од руковаоца или обрађивача захтева пренос или откривање података о личности може бити призната или извршива на било који начин само ако се заснива на међународном споразуму, као што је уговор о узајамној правној помоћи, који је на снази између треће земље која је поднела захтев и Уније или државе чланице, не доводећи у питање друге разлоге за пренос у складу с овим поглављем.

Члан 49.

Одступања у посебним случајевима

1. Ако не постоји одлука о адекватности у складу са чланом 45. став 3. или одговарајуће заштитне мере у складу са чланом 46, укључујући и обавезујућа корпоративна правила, пренос или скуп преноса података о личности у трећу земљу или међународну организацију врши се само под једним од следећих услова:
 - (а) лице на које се подаци односе је изричито пристало на предложени пренос након што је упознато с могућим ризицима таквих преноса за лица на која се подаци односе због непостојања одлуке о адекватности и одговарајућих заштитних мера;
 - (б) пренос је потребан за извршење уговора између лица на које се подаци односе и руковаоца или примену предуговорних мера на захтев лица на које се подаци односе;
 - (в) пренос је потребан ради склапања или извршења уговора склопљеног у интересу лица на које се подаци односе између руковаоца и другог физичког или правног лица;
 - (г) пренос је потребан из важних разлога јавног интереса;
 - (д) пренос је потребан за постављање, остваривање или одбрану правних захтева;
 - (ђ) пренос је потребан за заштиту животно важних интереса лица на које се подаци односе или других лица ако лице на које се подаци односе физички или правно није способан да да пристанак;
 - (е) пренос се врши из регистра који према праву Уније или праву државе чланице служи за пружање информација јавности и који је доступан за увид јавности или било ком лицу које може да докаже постојање легитимног интереса, али само ако су испуњени услови прописани правом Уније или правом државе чланице за увид у том посебном случају.
- Кад основ за пренос не може да буде нека од одредаба чл. 45. или 46, укључујући и одредбе обавезујућих корпоративних правила,

и када се не примењује ниједно одступање у посебним случајевима из првог подстава овог става, пренос у трећу земљу или међународну организацију може се вршити само ако се пренос не понавља, ако се тиче само ограниченог броја лица на која се подаци односе и ако је неопходан ради остваривања нужних легитимних интереса руковаоца над којима не преовлађују интереси или права и слободе лица на која се подаци односе, а руковалац је проценио све околности преноса података и на основу те процене је предвидео одговарајуће заштитне мере у погледу заштите података о личности. Руковалац о преносу обавештава надзорни орган. Уз информације из чл. 13. и 14, руковалац лице на које се подаци односе обавештава о преносу и о нужним легитимним интересима.

2. Пренос на основу тачке (е) подстава 1. става 1. не укључује податке о личности у целини ни целе категорије података о личности садржаних у регистру. Када је регистар намењен увиду лица која имају легитиман интерес, пренос се врши само ако то захтевају та лица или ако су она примаоци.
3. Тачке (а), (б) и (в) подстава 1. става 1. и други подстав истог става не примењују се на активности које обављају органи јавне власти приликом извршавања својих јавних овлашћења.
4. Јавни интерес из тачке (г) подстава 1. става 1. мора бити признат у праву Уније или у праву државе чланице које се примењује на руковаоца.
5. Ако није донета одлука о адекватности, правом Уније или правом државе чланице из важних разлога јавног интереса могу да буду изричито прописана ограничења преноса одређених категорија података о личности трећој земљи или међународној организацији. Државе чланице о таквим одредбама обавештавају Комисију.
6. Руковалац или обрађивач у евиденцији из члана 30. документује процену, као и одговарајуће заштитне мере из другог подстава става 1. овог члана.

Члан 50.

Међународна сарадња ради заштите података о личности

Комисија и надзорни органи предузимају одговарајуће мере у вези с трећим земљама и међународним организацијама ради:

- (а) развоја механизма међународне сарадње за олакшавање ефективног спровођења законодавства о заштити података о личности;
- (б) обезбеђивања узајамне међународне помоћи у спровођењу законодавства о заштити података о личности, што подразумева обавештавање, упућивање притужби, пружање помоћи у

- истрагама и размену информација, у складу с одговарајућим мерама за заштиту података о личности и другим основним правима и слободама;
- (в) укључивања релевантних интересних група у расправу и активности чији је циљ унапређење међународне сарадње на спровођењу законодавства о заштити података о личности;
- (г) промовисања размене и документовања законодавства и праксе у вези са заштитом података о личности, укључујући и спорове око надлежности с трећим земљама.

ПОГЛАВЉЕ VI

Независни надзорни орјани

Одељак 1.

Независни статус

Члан 51.

Надзорни орган

1. Свака држава чланица обезбеђује један или више независних органа јавне власти који су одговорни за праћење примене ове уредбе, ради заштите основних права и слобода физичких лица у вези с обрадом и олакшавања слободног протока података о личности унутар Уније (у даљем тексту: надзорни орган).
2. Сваки надзорни орган доприноси доследној примени ове уредбе у читавој Унији. У ту сврху, надзорни органи сарађују међусобно и с Комисијом у складу с поглављем VII.
3. Ако у држави чланици постоји више од једног надзорног органа, та држава чланица именује надзорни орган који те органе представља у Одбору и успоставља механизам којим се обезбеђује да други органи поштују правила у вези с механизмом конзистентности из члана 63.
4. Свака држава чланица обавештава Комисију о законским одредбама које усваја у складу с овим поглављем до 25. маја 2018. године и без одлагања је накнадно обавештава о свим накнадним изменама које на њих утичу.

Члан 52.

Независност

1. Сваки надзорни орган делује потпуно независно приликом обављања својих дужности и вршења својих овлашћења у складу с овом уредбом.

2. Члан или чланови сваког надзорног органа приликом обављања својих дужности и вршења својих овлашћења у складу с овом уредбом не смеју бити изложени непосредном или посредном спољном утицају и не смеју ни од кога тражити или примати инструкције.
3. Члан или чланови сваког надзорног органа морају да се суздржавају од свих радњи које нису у складу с њиховим дужностима и током свог мандата не смеју обављати послове који су с тим дужностима неспојиви, независно од тога да ли су за те послове плаћени или не.
4. Свака држава чланица обезбеђује да сваки надзорни орган има људске, техничке и финансијске ресурсе, просторије и инфраструктуру потребне за успешно обављање својих задатака и вршење својих овлашћења, укључујући и овлашћења која се односе на узајамну помоћ, сарадњу и учешће у раду Одбора.
5. Свака држава чланица обезбеђује да сваки надзорни орган бира и има сопствено особље којим искључиво руководи члан или чланови тог надзорног органа.
6. Свака држава чланица обезбеђује да сваки надзорни орган подлеже финансијској контроли која не утиче на његову независност и да има засебне, јавне годишње буџете који могу бити део општег државног или националног буџета.

Члан 53.

Општи услови за чланове надзорног органа

1. Државе чланице обезбеђују да сваког члана њихових надзорних органа у транспарентном поступку именује:
 - њихов парламент;
 - њихова влада;
 - њихов шеф државе; или независно тело које је правом државе чланице овлашћено да врши то именовање.
2. Сваки члан има квалификације, искуство и вештине, посебно у области заштите података о личности, потребне за обављање својих дужности и вршење својих овлашћења.
3. Дужности члана престају у случају истека мандата, оставке или разрешења дужности у складу с правом дотичне државе чланице.
4. Члан сме бити отпуштен само у случајевима тешке повреде дужности или ако члан више не испуњава услове потребне за обављање дужности.

Члан 54.

Правила за оснивање надзорног органа

1. Свака држава чланица законом прописује све од наведеног:
 - (а) оснивање сваког надзорног органа;

- (б) квалификације и услове квалификованости који се захтевају за именовање на место члана сваког надзорног органа;
 - (в) правила и поступке за именовање члана или чланова сваког надзорног органа;
 - (г) трајање мандата члана или чланова сваког надзорног органа, које није краће од четири године, осим приликом првог именовања након 24. маја 2016. године, чији део може трајати краће ако је то потребно ради заштите независности надзорног органа применом поступка постепеног именовања;
 - (д) да ли члан или чланови сваког надзорног органа имају право да буду поново изабрани и, ако имају, на колико мандата;
 - (ђ) услове који уређују обавезе члана или чланова особља сваког надзорног органа, забране деловања, послова и погодности који нису у складу с тим условима током и након мандата, као и правила којима се уређује престанак радног односа.
2. Члан или чланови и особље сваког надзорног органа у складу с правом Уније или правом државе чланице за време трајања мандата и након његовог престанка имају дужност чувања професионалне тајне која се односи на све поверљиве информације које сазнају приликом обављања својих дужности или вршења својих овлашћења. Током трајања њиховог мандата, да дужност чувања професионалне тајне се посебно односи на пријаве физичких лица о кршењима ове уредбе.

Одељак 2.

Надлежност, задаци и овлашћења

Члан 55.

Надлежност

1. Сваки надзорни орган је на територији своје државе чланице надлежан за обављање задатака који су му поверени и вршење овлашћења која су му додељена у складу с овом уредбом.
2. Ако обраду врше органи јавне власти или приватна тела која поступају на основу тач. (в) или (д) члана 6. став 1, надлежан је надзорни орган дотичне државе чланице. У тим случајевима не примењује се члан 56.
3. Надзорни органи нису надлежни за надзор над поступцима обраде коју врше судови у својству правосудног органа.

Члан 56.

Надлежност водећег надзорног органа

1. Не доводећи у питање члан 55, надзорни орган главног или јединог седишта руковооца или обрађивача надлежан је да поступа

- као водећи надзорни орган за прекограничну обраду коју врши тај руковалац или обрађивач у складу с поступком из члана 60.
2. Одступањем од става 1, сваки надзорни орган надлежан је за решавање притужбе која му је поднета или могуће кршење ове уредбе, ако се предмет односи само на седиште у његовој држави чланици или битно утиче само на лица на која се подаци односе у његовој држави чланици.
 3. У случајевима из става 2. овог члана, надзорни орган без одлагања обавештава водећи надзорни орган о том питању. У року од три недеље од пријема обавештења, водећи надзорни орган одлучује да ли ће предмет решавати у складу с поступком из члана 60. и при том узима у обзир да ли руковалац или обрађивач има седиште у држави чланици чији надзорни орган му је доставио обавештење о томе.
 4. Ако водећи надзорни орган одлучи да решава предмет, примењује се поступак из члана 60. Надзорни орган који је доставио обавештење водећем надзорном органу може водећем надзорном органу да предложи нацрт одлуке. Водећи надзорни орган тај нацрт у највећој могућој мери узима у обзир приликом израде нацрта одлуке из члана 60. став 3.
 5. Ако водећи надзорни орган одлучи да неће решавати предмет, решава га надзорни орган које је доставио обавештење водећем надзорном органу, у складу са чл. 61. и 62.
 6. Водећи надзорни орган је једини саговорник руковаоца или обрађивача у прекограничној обради коју врши тај руковалац или обрађивач.

Члан 57.

Задаци

1. Не доводећи у питање остале задатке утврђене у овој уредби, сваки надзорни орган на својој територији:
 - (а) прати и обезбеђује примену ове уредбе;
 - (б) подстиче свест и разумевање јавности о ризицима, правилима, заштитним мерама и правима у вези с обрадом. Посебна пажња се посвећује активностима које су изричито намењене деци;
 - (в) у складу с правом државе чланице, саветује национални парламент, владу и друге институције и органе о законодавним и управним мерама у вези са заштитом права и слобода физичких лица поводом обраде;
 - (г) подиже свест руковаоца и обрађивача о њиховим обавезама из ове уредбе;
 - (д) на захтев било ком лицу на које се подаци односе пружа информације у вези с остваривањем његових права из ове

- уредбе и према потреби у ту сврху сарађује с надзорним органима у другим државама чланицама;
- (ђ) решава притужбе које поднесе лице на које се подаци односе или тело, организација или удружење у складу са чланом 80. и у одговарајућој мери истражује предмет притужбе у разумном року обавештава подносиоца о напретку и исходу истраге, посебно ако је потребна даља истрага или координација с другим надзорним органом;
 - (е) сарађује с другим надзорним органима, између осталог и кроз размену информација и пружање узајамне помоћи другим надзорним органима, да би се обезбедила доследност примене и обезбеђивања извршења ове уредбе;
 - (ж) спроводи истраге о примени ове уредбе, између осталог и на основу информација примљених од другог надзорног или другог органа јавне власти;
 - (з) прати релевантна кретања, у мери у којој утичу на заштиту података о личности, а посебно развој информационах и комуникационих технологија и комерцијалних пракси;
 - (и) доноси стандардне уговорне клаузуле из члана 28. став 8. и члана 46. став 2. тачка (г);
 - (ј) утврђује и води списак у вези с обавезом вршења процене утицаја у вези са заштитом података у складу са чланом 35. став 4;
 - (к) даје савете о поступцима обраде из члана 36. став 2;
 - (л) подстиче израду кодекса понашања у складу са чланом 40. став 1. и даје мишљење и одобрава такве кодексе понашања који пружају довољне заштитне мере, у складу са чланом 40. став 5;
 - (љ) подстиче успостављање механизма сертификације заштите података, као и печата и ознака за заштиту података у складу са чланом 42. став 1, и одобрава критеријуме сертификације у складу са чланом 42. став 5;
 - (м) у одговарајућим случајевима врши периодично преиспитивање издатих сертификата у складу са чланом 42. став 7;
 - (н) припрема и објављује критеријуме за акредитацију тела за праћење кодекса понашања у складу са чланом 41. и акредитацију сертификационог тела у складу са чланом 43;
 - (њ) врши акредитацију тела за праћење кодекса понашања у складу са чланом 41. и акредитацију сертификационог тела у складу са чланом 43;
 - (о) одобрава уговорне клаузуле и одредбе из члана 46. став 3;
 - (п) одобрава обавезујућа корпоративна правила у складу са чланом 43;

- (р) доприноси активностима Одбора;
 - (с) води интерну евиденцију о кршењима ове уредбе и мерама које су предузете у складу са чланом 58. став 2; и
 - (т) извршава све остале задатке у вези са заштитом података о личности.
2. Сваки надзорни орган олакшава поступак подношења из става 1. тачка (б) мерама као што је образац за подношење притужбе који се може попунити и електронским путем, при чему нису искључена друга средства комуникације.
 3. Обављање задатака сваког надзорног органа бесплатно је за лица на која се подаци односе и, у одговарајућим случајевима, за овлашћено лице за заштиту података.
 4. Ако су захтеви очигледно неосновани или претерани, посебно због учесталог понављања, надзорни орган може да наплати разумну накнаду на основу административних трошкова или да одбије да поступи по захтеву. Надзорни орган сноси терет доказивања очигледне неоснованости или претераности захтева.

Члан 58.

Овлашћења

1. Сваки надзорни орган има сва следећа истражна овлашћења:
 - (а) да руковаоцу и обрађивачу, а према потреби и представнику руковаоца или обрађивача, нареди да му пружи све информације потребне за обављање његових задатака;
 - (б) да врши истраге у виду ревизије заштите података;
 - (в) да врши преглед сертификата издатих у складу са чланом 42. став 7;
 - (г) да руковаоца или обрађивача обавести о наводном кршењу ове уредбе;
 - (д) да од руковаоца и обрађивача добије приступ свим подацима о личности и свим информацијама потребним за обављање његових задатака;
 - (ђ) да оствари приступ свим просторијама руковаоца и обрађивача, укључујући и сву опрему и средства за обраду података, у складу с правом Уније или процесним правом државе чланице.
2. Сваки надзорни орган има сва следећа корективна овлашћења:
 - (а) да руковаоцу или обрађивачу даје упозорење да би намераване радње обраде могле да представљају кршење одредаба ове уредбе;
 - (б) да руковаоцу или обрађивачу изриче опомене ако се радње обраде врше противно одредбама ове уредбе;

- (в) да руковаоцу или обрађивачу наложи да поступи по захтеву лица на које се подаци односе за остваривање његових права у складу с овом уредбом;
 - (г) да руковаоцу или обрађивачу наложи да поступке обраде, уколико је потребно, усклади с одредбама ове уредбе на тачно одређен начин и у тачно заданом року;
 - (д) да руковаоцу наложи да лице на које се подаци односе обавести о повреди безбедности података о личности;
 - (ђ) да привремено или трајно ограничи обраду, укључујући и забрану обраде;
 - (е) да наложи исправљање или брисање података о личности или ограничавање обраде у складу са чл. 16, 17. и 18. и обавештавање о таквим радњама корисника којима су подаци о личности откривени у складу са чланом 17. став 2. и чланом 19;
 - (ж) да одузме сертификат или да сертификационом телу наложи да одузме сертификат издат у складу са чл. 42. и 43. или да сертификационом телу наложи да не изда сертификат ако захтеви за сертификацију нису или више нису испуњени;
 - (з) да изрекне управну новчану казну у складу са чланом 83. уз мере или уместо мера из овог става, у зависности од околности конкретног случаја;
 - (и) да наложи обустављање преноса података кориснику у трећој земљи или међународној организацији.
3. Сваки надзорни орган има сва следећа овлашћења у вези с одобравањем и саветовањем:
- (а) да саветује руковаоца у складу с поступком претходних консултација из члана 36,
 - (б) да на сопствену иницијативу или на захтев националном парламенту, влади државе чланице или, у складу с правом државе чланице, другим институцијама и телима, као и јавности, даје мишљења о свим питањима која се тичу заштите података о личности;
 - (в) да одобрава обраду из члана 36. став 5, ако право државе чланице захтева такво претходно одобрење;
 - (г) да даје мишљења и одобрава нацрте кодекса понашања у складу са чланом 40. став 5;
 - (д) да акредитује сертификациона тела у складу са чланом 43;
 - (ђ) да издаје сертификате и одобрава критеријуме сертификације у складу са чланом 42. став 5;
 - (е) да усваја стандардне клаузуле о заштити података из члана 28. став 8. и члана 46. став 2. тачка (г);
 - (ж) да одобрава уговорне клаузуле из члана 46. став 3. тачка (а);
 - (з) да одобрава административне договоре из члана 46. став 3. тачка (б);

(и) да одобрава обавезујућа корпоративна правила у складу са чланом 47.

4. Надзорни орган овлашћења која су му додељена у складу с овим чланом извршава уз примену одговарајућих заштитних мера, укључујући и делотворан правни лек и одговарајући поступак утврђен у праву Уније и праву државе чланице у складу с Повељом.
5. Свака држава чланица законом прописује да њен надзорни орган има овлашћење да обавештава правосудна тела о повредама ове уредбе и да према потреби покреће правне поступке или у њима на други начин учествује ради обезбеђивања спровођења одредаба ове уредбе.
6. Свака држава чланица законом може предвидети да њен надзорни орган уз овлашћења из ст. 1, 2. и 3. има и додатна овлашћења. Вршење тих овлашћења не сме да угрожава делотворну примену одредаба поглавља VII.

Члан 59.

Извештаји о активностима

Сваки надзорни орган саставља годишњи извештај о својим активностима, који може да садржи списак пријављених врста кршења и врста мера које су предузете у складу са чланом 58. став 2. Ти извештаји се прослеђују националном парламенту, влади и другим органима, како је одређено правом државе чланице. Они се стављају на увид јавности, Комисији и Одбору.

ПОГЛАВЉЕ VII

Сарадња и конзистентности

Одељак 1.

Сарадња

Члан 60.

Сарадња водећег надзорног органа и других заинтересованих надзорних органа

1. Водећи надзорни орган сарађује с другим заинтересованим надзорним органима у складу с овим чланом ради постизања консензуса. Водећи надзорни орган и заинтересовани надзорни органи међусобно размењују све релевантне информације.
2. Водећи надзорни орган може у било ком тренутку од других заинтересованих надзорних органа да затражи узајамну помоћ

у складу са чланом 61. и може да обавља заједничке послове у складу са чланом 62, посебно приликом вођења истрага или надзора над спровођењем мера у вези с руковооцем или обрађивачем са седиштем у другој држави чланици.

3. Водећи надзорни орган без одлагања доставља другим заинтересованим надзорним органима доставља релевантне информације. Другим заинтересованим надзорним органима без одлагања доставља на мишљење нацрт одлуке и њиховим становиштима придаје дужну пажњу.
4. Ако неки од других заинтересованих надзорних органа у року од четири недеље након консултовања у складу са ставом 3. овог члана уложи релевантан и образложен приговор на нацрт одлуке, водећи надзорни орган предмет предаје на решавање у оквиру механизма конзистентности из члана 63. ако не уважи тај релевантан и образложен приговор или ако сматра да приговор није релевантан или образложен.
5. Ако водећи надзорни орган намерава да уважи релевантан и образложен приговор, ревидирани нацрт одлуке доставља другим заинтересованим надзорним органима на мишљење. На тај ревидирани нацрт одлуке примењује се поступак из става 4. у року од две недеље.
6. Ако ниједан од других заинтересованих надзорних органа не уложи приговор на нацрт одлуке коју је доставио водећи надзорни орган у року из ст. 4. и 5, сматра се да су водећи надзорни орган и заинтересовани надзорни органи сагласни с тим нацртом одлуке и он је за њих обавезујући.
7. Водећи надзорни орган доноси одлуку и доставља је у главно, односно једино седиште руковооца или обрађивача и обавештава друге заинтересоване надзорне органе и Одбор, уз навођење релевантних чињеница и образложења. Надзорни орган коме је притужба поднета обавештава притужиоца о одлуци.
8. Одступањем од става 7, ако је притужба одбачена или одбијена, надзорни орган коме је притужба поднета доноси одлуку, коју доставља притужиоцу и о томе обавештава руковооца.
9. Ако су се водећи надзорни орган и заинтересовани надзорни органи сложили да одбаце или одбију делове притужбе, а да уваже друге делове те притужбе, за сваки део предмета доноси се посебна одлука. Водећи надзорни орган доноси одлуку за део који се односи на мере везане за руковооца, коју доставља у главно или једино седиште руковооца или обрађивача на територији своје државе чланице и о томе обавештава притужиоца, док надзорни орган који је надлежан за притужиоца доноси одлуку у делу који се односи на одбацивање или одбијање притужбе,

коју доставља притужиоцу и о њој обавештава руковођа или обрађивача.

10. Након што га водећи надзорни орган у складу са ст. 7. и 9. обавести о одлуци, руковођац или обрађивач предузима потребне мере за обезбеђивање поштовања одлуке у делу који се односи на радње обраде у оквиру свих његових седишта у Унији. Руковођац или обрађивач о предузетим мерама за поштовање одлуке обавештава водећи надзорни орган, који о томе обавештава друге заинтересоване надзорне органе.
11. У изузетним околностима, ако заинтересовани надзорни орган основано сматра да постоји хитна потреба за деловањем како би се заштитили интереси лица на која се подаци односе, примењује се хитни поступак из члана 66.
12. Водећи надзорни орган и други заинтересовани надзорни органи једни другима електронским путем достављају информације које се захтевају у складу с овим чланом у стандардизованом формату.

Члан 61.

Узајамна помоћ

1. Надзорни органи једни другима пружају релевантне информације и узајамну помоћ ради конзистентног спровођења и примене ове уредбе и успостављају мере за ефективну узајамну сарадњу. Узајамна помоћ пре свега обухвата захтеве за информацијама и мере надзора, као што су захтеви за претходним одобравањем и консултацијама, инспекција и истрага.
2. Сваки надзорни орган предузима све одговарајуће мере које су потребне да одговори на захтев другог надзорног органа без непотребног одлагања, а најкасније у року од месец дана од пријема захтева. Те мере могу посебно да обухватају пренос релевантних информација о вођењу истраге.
3. Захтеви за помоћ морају да садрже све потребне информације, укључујући и сврху и образложење захтева. Размењене информације смеју да се користе само у сврху у коју су затражене.
4. Надзорни орган коме је упућен захтев не сме да одбије да поступи по захтеву, осим у случају да:
 - (а) није надлежан за предмет захтева или за спровођење мера које се од њега захтева; или
 - (б) би поступање по захтеву представљало кршење ове уредбе, права Уније или права државе чланице које се примењује на надзорни орган коме је захтев упућен.
5. Надзорни орган коме је упућен захтев обавештава надзорни орган које је поднео захтев о резултатима, односно о остварењу напретку или мерама које су предузете ради поступања

- по захтеву. Надзорни орган коме је упућен захтев образлаже разлоге за свако одбијање захтева на основу става 4.
6. Надзорни органи којима је упућен захтев информације које други надзорни органи затраже по правилу достављају у електронском облику у стандардизованом формату.
 7. Надзорни органи којима је упућен захтев не наплаћују никакву накнаду за радње предузете на захтев за узајамном помоћи. Надзорни органи могу да договоре правила о међусобном надокнађивању посебних издатака који настану пружањем узајамне помоћи у изузетним околностима.
 8. Ако надзорни орган не пружи информације из става 5. овог члана у року од месец дана од пријема захтева другог надзорног органа, надзорни орган које је поднео захтев може да донесе привремену меру на територији своје државе чланице у складу са чланом 55. став 1. У том случају сматра се да постоји хитна потреба за деловањем у складу са чланом 66. став 1. и захтева се хитна обавезујућа одлука Одбора у складу са чланом 66. став 2.
 9. Комисија може актима за спровођење да одреди формат и поступке за узајамну помоћ из овог члана, као и механизме размене информација електронским путем између надзорних органа и између надзорних органа и Одбора, а посебно стандардизовани формат из става 6. овог члана. Ти акти за спровођење доносе се у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.

Члан 62.

Заједнички послови надзорних органа

1. Надзорни органи према потреби обављају заједничке послове, укључујући и заједничке истраге и заједничке мере спровођења у којима учествују чланови или особље надзорних органа других држава чланица.
2. Ако руковалац или обрађивач има седишта у неколико држава чланица или ако је вероватно да ће поступци обраде битно утицати на знатан број лица на која се подаци односе у више од једне државе чланице, надзорни орган сваке од тих држава чланица има право да учествује у заједничким пословима. Надзорни орган надлежан у складу са чланом 56. ст. 1. или 4. позива надзорни орган сваке од тих држава чланица да учествује у заједничким пословима и без одлагања одговара на захтев надзорног органа за учествовањем.
3. Надзорни орган може, у складу с правом државе чланице и уз одобрење гостујућег надзорног органа, члановима или особљу гостујућег надзорног органа које учествује у заједничким пословима да да овлашћења, укључујући и овлашћења за вођење истраге, или може члановима или особљу гостујућег надзорног

органа да дозволи да врше своја истражна овлашћења у складу с правом државе чланице гостујућег надзорног органа, у мери у којој то допушта право државе чланице надзорног органа домаћина. Та истражна овлашћења могу да се врше само у складу са смерницама чланова или особља надзорног органа домаћина и у њиховом присуству. На чланове или особље гостујућег надзорног органа примењује се право државе чланице надзорног органа домаћина.

4. Ако особље гостујућег надзорног органа обавља послове у некој другој држави чланици у складу са ставом 1, држава чланица надзорног органа домаћина преузима одговорност за њихово деловање, што укључује одговорност за сваку штету коју то особље почини приликом обављања својих послова, у складу с правом државе чланице на чијој територији обављају послове.
5. Држава чланица на чијој територији је штета настала надокнађује такву штету под условима који се примењују на штету коју проузрокује њено особље. Држава чланица гостујућег надзорног органа чије је особље проузроковало штету било ком лицу на територији друге државе чланице тој држави чланици надокнађује у потпуности сваки износ који је она платила лицима која су овлашћена у име оштећеног лица.
6. У случају из става 1, свака држава чланица, не доводећи у питање остваривање својих права у односу на трећа лица и са изузетком става 5, од друге државе чланице не захтева накнаду штете из става 4.
7. Када се планира обављање заједничких послова, а надзорни орган у року од месец дана не испуни обавезе из друге реченице става 2. овог члана, други надзорни органи могу да донесу привремену меру на територији државе чланице за коју су надлежни у складу са чланом 55. У том случају сматра се да постоји хитна потреба за деловањем у складу са чланом 66. став 1. и захтева се хитно мишљење или хитна обавезујућа одлука Одбора у складу са чланом 66. став 2.

Одељак 2.

Конзистентност

Члан 63.

Механизам конзистентности

Да би се допринело доследној примени ове уредбе у читавој Унији, надзорни органи сарађују међусобно и према потреби с Комисијом у оквиру механизма конзистентности, како је утврђено у овом одељку.

Члан 64.

Мишљење Одбора

1. Одбор даје мишљење када надлежни надзорни орган намерава да донесе било коју о доленаведених одлука. Надлежни надзорни орган у ту сврху доставља Одбору нацрт одлуке ако она:
 - (а) има за циљ усвајање поступака обраде на које се примењује захтев процене утицаја у вези са заштитом података у складу са чланом 35. став 4;
 - (б) се тиче питања у складу са чланом 40. став 7. о томе да ли су нацрт кодекса понашања или измена или проширење кодекса понашања усклађени с овом уредбом;
 - (в) има за циљ одобравање критеријума за акредитацију тела на основу члана 41. став 3. или сертификационог тела на основу члана 43. став 3;
 - (г) има за циљ утврђивање стандардних клаузула о заштити података из члана 46. став 2. тачка (г) и из члана 28. став 8;
 - (д) има за циљ одобравање уговорних клаузула из члана 46. став 3. тачка (а); или
 - (ђ) има за циљ одобравање обавезујућих корпоративних правила у смислу члана 47.
2. Било који надзорни орган, председник Одбора или Комисија може да затражи да Одбор размотри било које питање које има општу примену или које производи дејство у више од једне државе чланице ради давања мишљења, посебно ако надлежни надзорни орган не поштује обавезе које се тичу узајамне помоћи у складу са чланом 61. или обавезе које се односе на заједничке послове у складу са чланом 62.
3. У случајевима из ст. 1. и 2, Одбор даје мишљење о питању које му је достављено ако већ није дао мишљење о истој ствари. То мишљење се усваја у року од осам недеља простом већином гласова чланова Одбора. Тај рок може да се продужи за додатних шест недеља, узимајући у обзир сложеност предмета. У вези с нацртом одлуке из става 1. која се члановима Одбора доставља у складу са ставом 5, сматра се да се члан који није уложио приговор у разумном року који је одредио председник слаже с нацртом одлуке.
4. Надзорни органи и Комисија без непотребног одлагања електронским путем у стандардизованом формату достављају Одбору све битне информације, што у зависности од случаја обухвата сажетак чињеница, нацрт одлуке, разлоге због којих је предузимање такве мере неопходно и мишљења других заинтересованих надзорних органа.
5. Председник Одбора без непотребног одлагања електронским путем:

- (а) обавештава чланове Одбора и Комисију о свим битним информацијама које су му достављене у стандардизованом формату. Секретаријат Одбора према потреби обезбеђује преводе релевантних информација; и
 - (б) о мишљењу обавештава надзорни орган из става 1, односно става 2, у зависности од случаја, као и Комисију, и објављује мишљење.
6. Надлежни надзорни орган не усваја свој нацрт одлуке из става 1. током рока из става 3.
7. Надзорни орган из става 1. у највећој могућој мери узима у обзир мишљење Одбора и у року од две недеље од пријема мишљења електронским путем у стандардизованом формату обавештава председника Одбора о томе да ли остаје при свом нацрту одлуке или га мења и доставља евентуални измењени нацрт одлуке.
8. Ако заинтересовани надзорни орган обавести председника Одбора у року из става 7. овог члана да не намерава да у целини или делимично узме у обзир мишљење Одбора и то на одговарајући начин образложи, примењује се члан 65. став 1.

Члан 65.

Решавање спорова пред Одбором

1. Да би се обезбедила правилна и доследна примена ове уредбе у појединачним случајевима, Одбор доноси обавезујућу одлуку у следећим случајевима:
- (а) ако је, у случају из члана 60. став 4, заинтересовани надзорни орган уложио релевантан и образложен приговор на нацрт одлуке водећег органа или је водећи орган одбио такав приговор као нерелевантан или необразложен. Обавезујућа одлука односи се на сва питања која су предмет релевантног и образложеног приговора, а посебно на питање кршења ове уредбе;
 - (б) ако постоје опречна становишта о томе који од заинтересованих надзорних органа је надлежан за главно седиште;
 - (в) ако надлежни надзорни орган не затражи мишљење Одбора у случајевима из члана 64. став 1. или не узме у обзир мишљење Одбора дато у складу са чланом 64. У том случају, било који заинтересовани надзорни орган или Комисија може да изнесе ствар пред Одбор.
2. Одлука из става 1. усваја се у року од месец дана након што предмет упути двотрећинска већина чланова Одбора. Тај рок може да се продужи за додатних месец дана, узимајући у обзир сложеност предмета. Одлука из става 1. образлаже се и упућује водећем надзорном органу и свим заинтересованим надзорним органима и за њих је обавезујућа.

3. Ако Одбор не успе да донесе одлуку у роковима из става 2, одлуку доноси у року од две недеље након истека другог месеца из става 2. простом већином гласова чланова Одбора. Ако су чланови Одбора подељеног мишљења, одлучујући глас за доношење одлуке има председник.
4. Заинтересовани надзорни органи не доносе одлуку о предмету упућеном Одбору у складу са ставом 1. док трају рокови из ст. 2. и 3.
5. Председник Одбора без одлагања обавештава заинтересоване надзорне органе о одлуци из става 1. О томе обавештава Комисију. Одлука се без одлагања објављује на интернет презентацији Одбора након што је надзорни орган саопшти коначну одлуку из става 7.
6. Водећи надзорни орган, односно надзорни орган који је примио притужбу, своју коначну одлуку доноси на основу одлуке из става 1. овог члана без непотребног одлагања, а најкасније месец дана након што је Одбор саопштио своју одлуку. Водећи надзорни орган, односно надзорни орган који је примио притужбу, обавештава Одбор о датуму када су руковалац или обрађивач и лице на које се подави односе обавештени о његовој одлуци. Коначна одлука заинтересованих надзорних органа доноси се под условима из члана 60. ст. 7, 8. и 9. У коначној одлуци позива се на одлуку из става 1. овог члана и у њој се наводи да се одлука из тог става објављује на интернет презентацији Одбора у складу са ставом 5. овог члана. Уз коначну одлуку прилаже се одлука из става 1. овог члана.

Члан 66.

Хитни поступак

1. У изузетним околностима, ако заинтересовани надзорни орган сматра да постоји хитна потреба за деловањем како би се заштитила права и слободе лица на која се подаци односе, он може, одступањем од механизма конзистентности из чл. 63, 64. и 65. или поступка из члана 60, одмах да усвоји привремене мере које производе правно дејство на његовој територији у одређеном периоду, који не може бити дужи од три месеца. Надзорни орган без одлагања обавештава друге заинтересоване надзорне органе, Одбор и Комисију о тим мерама и разлозима за њихово усвајање.
2. Ако надзорни орган предузме меру у складу са ставом 1. и сматра да треба хитно усвојити коначне мере, он може да затражи хитно мишљење или хитну обавезујућу одлуку Одбора, при чему наводи разлоге због којих тражи то мишљење или одлуку.

3. Било који надзорни орган може од Одбора да затражи хитно мишљење, односно хитну обавезујућу одлуку ако надлежни надзорни орган није предузео одговарајућу меру у ситуацији када постоји хитна потреба за деловањем ради заштите права и слобода лица на која се подаци односе, при чему наводи разлоге због којих тражи то мишљење или одлуку, укључујући и разлоге због којих је потребно хитно деловање.
4. Одступањем од члана 64. став 3. и члана 65. став 2, хитно мишљење или хитна обавезујућа одлука из ст. 2. и 3. овог члана доноси се у року од две недеље простом већином гласова чланова Одбора.

Члан 67.

Размена информација

Комисија може да донесе акте за спровођење са општим подручјем примене којима ће одредити аранжмане за размену информација електронским путем између надзорних органа и између надзорних органа и Одбора, посебно коришћењем стандардизованог формата из члана 64.

Ти акти за спровођење се доносе у складу с поступком прегледа из члана 93. став 2.

Одељак 3

Европски одбор за заштиту података

Члан 68.

Европски одбор за заштиту података

1. Европски одбор за заштиту података (у даљем тексту: Одбор) оснива се као тело Уније са статусом правног лица.
2. Одбор представља његов председник.
3. Одбор чине руководиоци по једног надзорног органа из сваке државе чланице и Европски супервизор за заштиту података или њихови представници.
4. Ако је у држави чланице за праћење примене одредаба усвојених на основу ове уредбе одговорно више од једног надзорног органа, именује се заједнички представник у складу с правом те државе чланице.
5. Комисија има право да учествује у активностима и састанцима Одбора, али без права гласа. Комисија именује свог представника. Председник Одбора обавештава Комисију о активностима Одбора.
6. У случајевима из члана 65, Европски супервизор за заштиту података има право гласа само приликом доношења одлука које се тичу начела и правила која се примењују на институције, тела, канцеларије и агенције Уније која по својој садржини одговарају начелима и правилима из ове уредбе.

Члан 69.

Независност

1. Одбор у обављању својих задатака или вршењу својих овлашћења на основу чл. 70. и 71. поступа независно.
2. Не доводећи у питање захтеве Комисије из члана 70. став 1. тачка (б) и члана 70. став 2, Одбор у обављању својих задатака или вршењу својих овлашћења не сме ни од кога да тражи или прима инструкције.

Члан 70.

Задаци Одбора

1. Одбор обезбеђује доследну примену ове уредбе. У ту сврху, Одбор на сопствену иницијативу, односно на захтев Комисије, посебно:
 - (а) прати и обезбеђује правилну примену ове уредбе у случајевима из чл. 64. и 65, не доводећи у питање задатке националних надзорних органа;
 - (б) саветује Комисију о свим питањима која се тичу заштите података о личности у Унији, између осталог и о свим предложеним изменама ове уредбе;
 - (в) саветује Комисију о формату и поступцима за размену информација међу руковооцима, обрађивачима и надзорним органима за обавезујућа корпоративна правила;
 - (г) издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе у вези с поступцима за брисање линкова до података о личности и копија или реконструкција података о личности из јавно доступних средстава комуникације из члана 17. став 2;
 - (д) на сопствену иницијативу, на захтев једног од својих чланова или на захтев Комисије испитује сва питања у вези с применом Уредбе и издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе којима подстиче доследну примену ове уредбе;
 - (ђ) издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе у складу с тачком (д) овог члана којима ближе одређује критеријуме и услове за одлуке које се заснивају на профилисању у складу са чланом 22. став 2;
 - (е) издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе у складу с тачком (б) овог члана за утврђивање повреда безбедности података о личности и за одређење појма „непотребно одлагање“ из члана 33. ст. 1. и 2, као и за посебне околности у којима се од руковооца или обрађивача захтева обавештавање о повреди безбедности података о личности;
 - (ж) издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе у складу с тачком (б) овог члана у погледу околности у којима је вероватно да ће повреда безбедности података о личности

довести до високог ризика за права и слободе физичких лица из члана 34. став 1.

- (з) издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе у складу с тачком (д) овог члана у сврху додатног одређивања критеријума и захтева за преносе података о личности на основу обавезујућих корпоративних правила којих се придржавају руковоаоци података и обавезујућих корпоративних правила којих се придржавају обрађивачи те даљих захтева потребних за обезбеђивање заштите података о личности лица на која се подаци односе из члана 47;
- (и) издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе у складу с тачком (д) овог члана којима ближе одређује критеријуме и услове за преносе података о личности на основу члана 49. став 1;
- (ј) израђује смернице за надзорне органе у вези с применом мера из члана 58. ст. 1, 2. и 3. и одређује административне новчане казне у складу са чланом 83;
- (к) преиспитује практичну примену смерница, препорука и примера најбоље праксе из тач. (д) и (ђ);
- (л) издаје смернице, препоруке и примере најбоље праксе у складу са ставом 1. тачка (д) за успостављање заједничких поступака за обавештавање физичких лица о кршењима ове уредбе у складу са чланом 54. став 2;
- (љ) подстиче израду кодекса понашања и успостављање механизме сертификације заштите података, као и печата и ознака за заштиту података у складу са чл. 40. и 42;
- (м) врши акредитацију сертификационих тела и периодично преиспитивање акредитација у складу са чланом 43. и води јавну евиденцију акредитованих тела у складу са чланом 43. став 6. и акредитованих руковалаца или обрађивача са седиштем у трећим земљама у складу са чланом 42. став 7;
- (н) одређује захтеве из члана 43. став 3. за потребе акредитације сертификационих тела у складу са чланом 42;
- (њ) даје мишљење Комисији о захтевима сертификације из члана 43. став 8;
- (о) даје мишљење Комисији о иконама из члана 12. став 7;
- (п) даје мишљење Комисији о процени адекватности нивоа заштите у трећој земљи или међународној организацији, као и о процени о томе да ли трећа земља, територија, или један или више конкретних сектора у трећој земљи или међународна организација више не обезбеђује адекватан ниво заштите. У ту сврху, Комисија доставља Одбору сву потребну документацију, укључујући и кореспонденцију с владом треће земље, у вези с том трећом земљом, територијом или одређеним сектором, односно међународном организацијом.

- (p) даје мишљења о нацртима одлука надзорних органа у складу с механизмом конзистентности из члана 64. став 1, као и о питањима која су достављена на основу члана 64. став 2, и доноси обавезујуће одлуке на основу члана 65, укључујући и случајеве из члана 66;
 - (c) унапређује сарадњу и делотворну билатералну и мултилатералну размену информација и најбољих пракси између надзорних органа;
 - (т) унапређује заједничке програме оспособљавања и олакшава размену особља међу надзорним органима, а у одговарајућим случајевима и са надзорним органима трећих земаља или међународних организација;
 - (h) унапређује размену знања и документације о законодавству и пракси у области заштите података с надзорним органима за заштиту података широм света.
 - (y) даје мишљења о кодексима понашања који су сачињени на нивоу Уније у складу са чланом 40. став 9; и
 - (ф) води јавно доступну електронску евиденцију одлука које доносе надзорни органи и судови о питањима која се решавају у оквиру механизма конзистентности.
2. Када Комисија затражи савет од Одбора, може навести рок, узимајући у обзир хитност предмета.
 3. Одбор своја мишљења, смернице, препоруке и примере најбоље праксе прослеђује Комисији и одбору из члана 93. и објављује их.
 4. Одбор се према потреби саветује са заинтересованим странама и пружа им прилику да у разумном року изнесу примедбе. Не доводећи у питање члан 76, Одбор јавно објављује резултате поступка саветовања.

Члан 71.

Извештаји

1. Одбор припрема годишњи извештај о заштити физичких лица у односу на обраду у Унији, а потреби и у трећим земљама и међународним организацијама. Извештај се објављује и доставља Европском парламенту, Савету и Комисији.
2. Годишњи извештај садржи преглед практичне примене смерница, препорука и примера најбоље праксе из члана 70. став 1. тачка (к) и обавезујућих одлука из члана 65.

Члан 72.

Поступак

1. Ако овом уредбом није предвиђено другачије, Одбор доноси одлуке простом већином гласова својих чланова.

2. Одбор свој пословник доноси двотрећинском већином гласова својих чланова и сам уређује свој начин рада.

Члан 73.

Председник

1. Одбор из редова својих чланова простом већином гласова бира председника и два заменика председника.
2. Мандат председника и заменика председника траје пет година и може се продужити једанпут.

Члан 74.

Задаци председника

1. Председник има следеће задатке:
 - (а) сазива састанке Одбора и припрема дневни ред;
 - (б) обавештава водећи надзорни орган и заинтересоване надзорне органе о одлукама које је Одбор усвојио у складу са чланом 65;
 - (в) обезбеђује благовремено извршавање задатака Одбора, посебно у вези с механизмом конзистентности из члана 63.
2. Одбор пословником прописује поделу задатака између председника и заменика председника.

Члан 75.

Секретаријат

1. Одбор има Секретаријат, који обезбеђује Европски супервизор за заштиту података.
2. Секретаријат обавља своје задатке искључиво по налогу председника Одбора.
3. На особље Европског супервизора за заштиту података које учествује у обављању задатака које су овом уредбом поверене Одбору примењују се одвојене линије извештавања од оних које ваше за особље које учествује у обављању задатака поверених Европском супервизору за заштиту података.
4. Одбор и Европски супервизор за заштиту података у одговарајућим случајевима утврђују и објављују меморандум о разумевању за примену овог члана, којим утврђују услове међусобне сарадње и који се примењује на особље Европског супервизора за заштиту података које учествује у обављању задатака које су овом уредбом поверене Одбору.
5. Секретаријат пружа аналитичку, административну и логистичку потпору Одбору.
6. Секретаријат је посебно одговоран за:
 - (а) текуће послове Одбора;

- (б) комуникацију између чланова Одбора, његовог председника и Комисије;
- (в) комуникацију с другим институцијама и јавношћу;
- (г) употребу електронских средстава за интерну и екстерну комуникацију;
- (д) преводе релевантних информација;
- (ђ) припрему састанака Одбора и даље поступање;
- (е) припрему, израду и објављивање мишљења, одлука о решавању спорова међу надзорним органима и других текстова које Одбор усваја.

Члан 76.

Поверљивост

1. Расправе Одбора су поверљиве када Одбор сматра да је то неопходно, како је предвиђено у његовом пословнику.
2. Приступ документима који су достављени члановима Одбора, стручњацима и представницима трећих лица уређује Уредба (ЕЗ) бр. 1049/2001 Европског парламента и Савета⁽²¹⁾.

ПОГЛАВЉЕ VIII

Правна средства, одговорност и санкције

Члан 77.

Право на притужбу надзорном органу

1. Не доводећи у питање друга управна или правна средства, свако лице на које се подаци односе има право да поднесе притужбу надзорном органу, посебно у држави чланици у којој има уобичајено боравиште, у којој је његово радно место или место наводног кршења, ако лице на које се подаци односе сматра да се обрадом података о личности у вези с њим крши ова уредба.
2. Надзорни орган којем је поднета притужба обавештава притужиоца о напретку и исходу притужбе, укључујући и могућност примене правног средства на основу члана 78.

Члан 78.

Право на делотворно правно средство против надзорног органа

1. Не доводећи у питање било које друго управно или вансудско правно средство, свако физичко или правно лице има право на делотворно правно средство против правно обавезујуће одлуке надзорног органа која се на њега односи.

2. Не доводећи у питање било које друго управно или вансудско правно средство, свако лице на које се подаци односе има право на делотворно правно средство ако надзорни орган надлежан на основу чл. 55. и 56. не реши притужбу или не обавести лице на која се подаци односе у року од три месеца о напретку или исходу притужбе поднете на основу члана 77.
3. За поступке против надзорног органа надлежни су судови државе чланице у којој надзорни орган има седиште.
4. Ако је покренут поступак против одлуке надзорног органа којој је претходило мишљење или одлука Одбора у оквиру механизма конзистентности, надзорни орган прослеђује суду то мишљење или одлуку.

Члан 79.

Право на делотворно правно средство против руковаоца или обрађивача

1. Не доводећи у питање било које друго расположиво управно или вансудско правно средство, укључујући и право на подношење притужбе надзорном органу на основу члана 77, лице на које се подаци односе има право на делотворно правно средство ако сматра да су његова права из ове уредбе прекршена услед обраде његових података о личности противно овој уредби.
2. За поступке против руковаоца или обрађивача надлежни су судови државе чланице у којој руковалац или обрађивач има седиште. Алтернативно су за те поступке надлежни судови државе чланице у којој лице на које се подаци односе има уобичајено боравиште, осим када је руковалац или обрађивач орган јавне власти државе чланице који врши своја јавна овлашћења.

Члан 80.

Заступање лица на која се подаци односе

1. Лице на које се подаци односе има право да овласти непрофитно тело, организацију или удружење које је на одговарајући начин основано у складу с правом државе чланице, чија сврха оснивања је остваривање циљева од јавног интереса и које је активно у области заштите права и слобода лица на која се подаци односе у вези са заштитом података о личности, да поднесу притужбу у његово име и да остварују права из чл. 77, 78. и 79. у његово име, као и да у његово име остварују право на накнаду из члана 82. ако је то предвиђено правом државе чланице.
2. Државе чланице могу да пропишу да свако тело, организација или удружење из става 1. овог члана, независно од овлашћења од стране лица на која се подаци односе, има право да у тој држави

чланици поднесе притужбу надзорном органу који је надлежан у складу са чланом 77. и да остварује права из чл. 78. и 79. ако сматра да су услед обраде података о личности прекршена права лица на која се подаци односе из ове уредбе.

Члан 81.

Привремено обустављање поступка

1. Ако надлежни суд државе чланице поседује информације да је пред судом друге државе чланице у току поступак у вези с истим предметом који се односи на обраду од стране истог руковоаца или обрађивача, он ступа у контакт с тим судом у другој држави чланици како би потврдио постојање тог поступка.
2. Ако је пред судом друге државе чланице у току поступак у вези с истим предметом који се односи на обраду од стране истог руковоаца или обрађивача, сви надлежни судови осим суда пред којим је прво покренут поступак могу привремено да обуставе поступак.
3. Ако се води првостепено поступак, сви судови осим суда пред којим је прво покренут поступак могу такође на захтев једне од страна да се прогласе ненадлежнима, ако је суд пред којим је прво покренут поступак надлежан за одлучивање у предметном поступку и ако његово право допушта спајање предмета.

Члан 82.

Право на накнаду штете и одговорност

1. Свако лице које је претрпело материјалну или нематеријалну штету због кршења ове уредбе има право на накнаду од руковоаца или обрађивача за претрпљену штету.
2. Сваки руковалац који је укључен у обраду одговоран је за штету проузроковану обрадом којом се крши ова уредба. Обрађивач је одговоран за штету проузроковану обрадом само ако није поштовао обавезе из ове уредбе које су посебно прописане за обрађиваче или ако је прекорачио законите инструкције руковоаца или је поступио противно њима.
3. Руковалац или обрађивач изузет је од одговорности из става 2. ако докаже да није ни на који начин одговоран за догађај који је проузроковао штету.
4. Ако је у исту обраду укључено више од једног руковоаца или обрађивача или су у исту обраду укључени и руковалац и обрађивач и ако су у складу са ст. 2. и 3. одговорни за било какву штету проузроковану обрадом, сваки руковалац или обрађивач сматра се одговорним за целокупну штету како би се обезбедила ефективна лице на које се подаци односе.

5. Ако је руковалац или обрађивач у складу са ставом 4. платио пуну одштету за претрпљену штету, тај руковалац или обрађивач има право да од других руковалаца или обрађивача који су укључени у исту обраду захтева повраћај дела одштете који одговара њиховом уделу у одговорности за штету у складу с условима из става 2.
6. За судске поступке у вези са остваривањем права на накнаду штете надлежни су судови који имају надлежност у складу с правом државе чланице из члана 79. став 2.

Члан 83.

Општи услови за изрицање административних новчаних казни

1. Сваки надзорни орган обезбеђује да изрицање административних новчаних казни у складу с овим чланом у вези с кршењем ове уредбе из ст. 4, 5. и 6. у сваком појединачном случају буде делотворно, сразмерно и одвраћајуће.
2. Административне новчане казне изричу се уз мере или уместо мера из члана 58. став 2. тач. (а)–(ж) и (и), у зависности од околности сваког појединачног случаја. Приликом одлучивања о изрицању административне новчане казне и о износу те управне новчане казне у сваком појединачном случају у обзир се узима следеће:
 - (а) природа, тежина и трајање кршења, имајући у виду природу, обим и сврху предметне обраде, као и број лица на која се подаци односе и степен штете коју су претрпели;
 - (б) да ли кршење има обележје намере или немара;
 - (в) свака радња коју је руковалац или обрађивач предузео како би ублажио штету коју су претрпела лица на која се подаци односе;
 - (г) степен одговорности руковаоца или обрађивача, при чему се узимају у обзир техничке и организационе мере које су применили у складу са чл. 25. и 32;
 - (д) сва релевантна претходна кршења од стране руковаоца или обрађивача;
 - (ђ) степен сарадње с надзорним органом на отклањању кршења и ублажавању могућих штетних последица кршења;
 - (е) категорије података о личности на које кршење утиче;
 - (ж) начин на који је надзорни орган сазнао за кршење, а посебно да ли је и у ком обиму га је руковалац или обрађивач обавестио о кршењу;
 - (з) ако су против дотичног руковаоца или обрађивача у вези с истим предметом претходно изречене мере из члана 58. став 2, поштовање тих мера;

- (и) поштовање одобрених кодекса понашања у складу са чланом 40. или одобрених механизма сертификације у складу са чланом 42; и
 - (ј) све остале отежавајуће или олакшавајуће факторе који су применљиви на околности случаја, као што су финансијска добит остварена кршењем или избегнути губици који непосредно или посредно произилазе из кршења.
3. Ако руковалац или обрађивач намерно или из немара приликом исте обраде или с њом повезаних обрада прекрши више одредаба ове уредбе, укупан износ административне новчане казне не сме бити већи од износа утврђеног за најтеже кршење.
 4. У складу са ставом 2, за кршења следећих одредаба могу се изрећи административне новчане казне у износу до 10.000.000 евра или, у случају друштва, до 2% укупног годишњег промета у свету за претходну финансијску годину, у зависности од тога који износ је већи:
 - (а) обавеза руковаоца и обрађивача у складу са чл. 8, 11, 25–39, 42. и 43;
 - (б) обавеза сертификационог тела у складу са чл. 42. и 43;
 - (в) обавеза надзорног органа у складу са чланом 41. став 4;
 5. У складу са ставом 2, за кршења следећих одредаба могу се изрећи административне новчане казне у износу до 20.000.000 евра или, у случају друштва, до 4% укупног годишњег промета у свету за претходну финансијску годину, у зависности од тога који износ је већи:
 - (а) основних начела обраде, укључујући и услове пристанка, у складу са чл. 5, 6, 7. и 9;
 - (б) права лица на која се подаци односе у складу са чл. 12–22;
 - (в) преноса података о личности кориснику у трећој земљи или међународној организацији у складу са чл. 44–49;
 - (г) свих обавеза у складу с правом државе чланице донетим на основу поглавља IX;
 - (д) непоштовања наредбе или привременог или трајног ограничавања обраде или привременог обустављања протока података од стране надзорног органа у складу са чланом 58. став 2. или немогућавање приступа противно члану 58. став 1.
 6. У складу са ставом 2. овог члана, за непоштовање наредбе надзорног органа из члана 58. став 2. могу се изрећи административне новчане казне у износу до 20.000.000 евра или, у случају друштва, до 4% укупног годишњег промета у свету за претходну финансијску годину, у зависности од тога који износ је већи.
 7. Не доводећи у питање корективна овлашћења надзорних органа на основу члана 58. став 2, свака држава чланица може да утврди

правила о томе да ли и у којој мери се органима јавне власти и јавним телима са седиштем у тој држави чланици могу изрећи административне новчане казне.

8. На вршење овлашћења надзорног органа у складу с овим чланом примењују се одговарајуће процесне заштитне мере у складу с правом Уније и правом државе чланице, укључујући и делотворно правно средство и правилно поступање.
9. Ако правним системом државе чланице нису предвиђене административне новчане казне, овај се члан може примењивати тако да поступак за изрицање новчане казне покреће надлежни надзорни орган, а изричу је надлежни национални судови, при чему мора бити обезбеђено да та правна средства буду делотворна и да имају једнако дејство као и административне новчане казне које изричу надзорни органи. Новчане казне које се изричу у сваком случају морају бити делотворне, сразмерне и одвраћајуће. Те државе чланице најкасније до 25. маја 2018. обавештавају Комисију о одредбама својих закона које усвајају у складу с овим ставом и без одлагања је обавештавају о свим даљим изменама закона или изменама које на њих утичу.

Члан 84.

Санкције

1. Државе чланице утврђују правила о осталим санкцијама које се примењују на кршења одредаба ове уредбе, посебно за прекршаје за које се не изричу административне новчане казне у складу са чланом 83, и предузимају све потребне мере како би обезбедиле њихову примену. Те санкције морају бити делотворне, сразмерне и одвраћајуће.
2. Свака држава чланица доставља Комисији текст одредаба својих закона које усваја на основу става 1. до 25. маја 2018. и без одлагања је обавештава о свакој накнадној измени која на њих утиче.

ПОГЛАВЉЕ IX

Одредбе у вези с посебним ситуацијама обраде

Члан 85.

Обрада и слобода изражавања и информисања

1. Државе чланице законом усклађују право на заштиту података о личности на основу ове уредбе с правом на слободу изражавања и информисања, што укључује обраду у новинарске сврхе и сврхе академског, уметничког или књижевног изражавања.

2. За обраду која се врши у новинарске сврхе или у сврхе академског, уметничког или књижевног изражавања, државе чланице предвиђају изузећа или одступања од поглавља II (начела), поглавља III (права лица на која се подаци односе), поглавља IV (руковалац и обрађивач), поглавља V (пренос података о личности трећим земљама или међународним организацијама), поглавља VI (независни надзорни органи), поглавља VII (сарадња и конзистентност) и поглавља IX (посебне ситуације обраде), ако су она потребна како би се право на заштиту података о личности ускладило са слободом изражавања и информисања.
3. Свака држава чланица доставља Комисији текст одредаба својих закона које усваја на основу става 2. и без одлагања је обавештава о свакој накнадној измени која на њих утиче.

Члан 86.

Обрада и приступ јавности службеним документима

Орган јавне власти или јавно или приватно тело може у складу с правом Уније или правом државе чланице које се примењује на тај орган јавне власти или то тело да открије податке о личности из службених докумената којима располаже ради обављања задатака у јавном интересу, како би се приступ јавности службеним документима ускладио с правом на заштиту података о личности у складу с овом уредбом.

Члан 87.

Обрада националног идентификационог броја

Државе чланице могу додатно утврдити посебне услове за обраду националног идентификационог броја или било ког другог идентификатора опште примене. У том случају се национални идентификациони број или било који други идентификатор опште примене употребљава само уз примену одговарајућих заштитних мера у погледу права и слобода лица на која се подаци односе, у складу с овом уредбом.

Члан 88.

Обрада у контексту запослења

1. Државе чланице могу законом или колективним уговорима предвидети прецизнија правила са циљем обезбеђивања заштите права и слобода у вези с обрадом података о личности запослених у контексту запослења, посебно за потребе запошљавања, извршења уговора о раду, укључујући и извршавање обавеза прописаних законом или колективним уговорима, за потребе управљања, планирања и организације рада, једнакости и различитости на радном месту, здравља и безбедности на раду, заштите имовине послодавца или клијента и за потребе индивидуалног

или колективног остваривања и уживања права и погодности из радног односа, као и за потребе престанка радног односа.

2. Та правила укључују прикладне и посебне мере за заштиту људског достојанства лица на које се подаци односе и његових легитимних интереса и основних права, посебно у вези са транспарентношћу обраде, пренос података о личности унутар групе повезаних друштава или групе предузећа која обављају заједничку привредну делатност, као и система праћења на радном месту.
3. Свака држава чланица доставља Комисији текст одредаба својих закона које усваја на основу става 1. до 25. маја 2018. и без одлагања је обавештава о свакој накнадној измени која на њих утиче.

Члан 89.

Заштитне мере и одступања у вези с обрадом у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе

1. На обраду у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе примењују се одговарајуће заштитне мере у складу с овом уредбом у погледу права и слобода лица на која се подаци односе. Тим заштитним мерама обезбеђује се примена техничких и организационих мера, посебно оних којима се гарантује примена начела коришћења најмањег могућег обима података. Те мере могу укључивати псеудонимизацију, ако те сврхе могу да се остваре на тај начин. Ако те сврхе могу да се постигну даљом обрадом која не омогућава или више не омогућава идентификацију лица на која се подаци односе, те сврхе се остварују на тај начин.
2. Ако се подаци о личности обрађују у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе, правом Уније или правом државе чланице могу се предвидети одступања од права наведених из чл. 15, 16, 18. и 21, уз примену услова и мера заштите из става 1. овог члана, уколико је вероватно да би та права могла да спрече или озбиљно угрозе остваривање тих посебних сврха, па су таква одступања неопходна за постизање тих сврха.
3. Ако се подаци о личности обрађују у сврхе архивирања у јавном интересу, правом Уније или правом државе чланице могу се предвидети одступања од права наведених у чл. 15, 16, 18, 19, 20. и 21, уз примену услова и мера заштите из става 1. овог члана, уколико је вероватно да би та права могла да спрече или озбиљно угрозе остваривање тих посебних сврха, па су таква одступања неопходна за постизање тих сврха.
4. Ако обрада из ст. 2. и 3. истовремено служи и другој сврси, одступања се примењују само за обраду у сврхе које су наведене у тим ставовима.

Члан 90.

Обавезе чувања тајности

1. Државе чланице могу да усвоје посебна правила за утврђивање овлашћења надзорних органа из члана 58. став 1. тач. (д) и (ђ) у погледу руковоаца или обрађивача који, на основу права Уније или права државе чланице или на основу правила која су донела национална надлежна тела, подлежу обавези професионалне тајне и другим еквивалентним обавезама тајности, ако је то неопходно и сразмерно ради усклађивања права на заштиту података о личности с обавезом тајности. Та правила се примењују само на податке о личности које је руковалац или обрађивач добио као резултат или примио током активности на коју се примењује та обавеза чувања тајности.
2. Свака држава чланица доставља Комисији правила која усваја на основу става 1. до 25. маја 2018. и без одлагања је обавештава о свакој накнадној измени која на њих утиче.

Члан 91.

**Постојећа правила о заштити података
црква и верских удружења**

1. Ако цркве и верска удружења или заједнице у држави чланици у време ступања ове уредбе на снагу примењују свеобухватна правила у вези са заштитом физичких лица приликом обраде, та постојећа правила могу се и даље примењивати, под условом да се ускладе с овом уредбом.
2. Цркве и верска удружења која примењују свеобухватна правила у складу са ставом 1. овог члана надзире независан надзорни орган које може бити посебан орган, под условом да испуњава услове из поглавља VI ове уредбе.

ПОГЛАВЉЕ X

Делегирани акти и акти за спровођење

Члан 92.

Делегирање овлашћења

1. Овлашћење за доношење делегираних аката додељује се Комисији под условима који су утврђени у овом члану.
2. Овлашћење за доношење делегираних аката из члана 12. став 8. и члана 43. став 8. додељује се Комисији на неодређено време почев од 24. маја 2016.

3. Европски парламент или Савет у сваком тренутку може да опозове делегирање овлашћења из члана 12. став 8. и члана 43. став 8. Одлуком о опозиву прекида се делегирање овлашћења које је у њој наведено. Одлука о опозиву почиње да производи правно дејство следећег дана од дана њеног објављивања у „Службеном листу Европске уније“ или на каснији дан који је наведен у тој одлуци. Одлука не утиче на важење делегираних аката који су већ на снази.
4. Чим донесе делегирани акт, Комисија га истовремено доставља Европском парламенту и Савету.
5. Делегирани акт донет на основу члана 12. став 8. и члана 43. став 8. ступа на снагу само ако Европски парламент или Савет у року од три месеца од достављања акта Европском парламенту и Савету на њега не уложи никакав приговор или ако су пре истека тог рока и Европски парламент и Савет обавестили Комисију да неће уложити приговоре. Тај рок може да се продужи за три месеца на иницијативу Европског парламента или Савета.

Члан 93.

Поступак одбора

1. Комисији помаже одбор. Тај одбор је одбор у смислу Уредбе (ЕУ) бр. 182/2011.
2. Када се упућује на овај став, примењује се члан 5. Уредбе (ЕУ) бр. 182/2011.
3. Када се упућује на овај став, примењује се члан 8. Уредбе (ЕУ) бр. 182/2011 у вези с њеним чланом 5.

ПОГЛАВЉЕ XI

Завршне одредбе

Члан 94.

Стављање ван снаге Директиве 95/46/ЕЗ

1. Директива 95/46/ЕЗ престаје да важи 25. маја 2018.
2. Упућивања на директиву која је престала да важи тумаче се као упућивања на ову уредбу. Упућивања на Радну групу за заштиту лица у односу на обраду података о личности која је установљена чланом 29. Директиве 95/46/ЕЗ тумаче се као упућивања на Европски одбор за заштиту података установљен овом уредбом.

Члан 95.

Однос са Директивом 2002/58/ЕЗ

Ова уредба не уводи додатне обавезе физичким или правним лицима у погледу обраде у вези с пружањем јавно доступних електронских комуникационих услуга у јавним комуникационим мрежама у Унији у вези с питањима за која важе посебне обавезе са истим циљем из Директиве 2002/58/ЕЗ.

Члан 96.

Однос са претходно закљученим споразумима

Међународни споразуми који укључују пренос података о личности трећим земљама или међународним организацијама које су државе чланице закључиле пре 24. маја 2016. године, а који су у складу с правом Уније које се примењивало тог датума, остају на снази док не буду измењени, замењени или стављени ван снаге.

Члан 97.

Извештаји Комисије

1. Комисија до 25. маја 2020. и сваке четири године након тога подноси извештај Европском парламенту и Савету о оцени и преиспитивању ове уредбе. Извештаји се јавно објављују.
2. У оквиру оцена и преиспитивања из става 1, Комисија посебно испитује примену и функционисање:
 - (а) поглавља V о преносу података о личности трећим земљама или међународним организацијама, посебно у погледу одлука које су донете на основу члана 45. став 3. ове уредбе и одлука које су донете на основу члана 25. став 6. Директиве 95/46/ЕЗ;
 - (б) поглавља VII. о сарадњи и конзистентности.
3. Комисија за потребе става 1. може да захтева информације од држава чланица и надзорних органа.
4. Приликом вршења оцена и преиспитивања из ст. 1. и 2, Комисија узима у обзир становишта и налазе Европског парламента, Савета и других релевантних тела или извора.
5. Комисија према потреби подноси одговарајуће предлоге за измену ове уредбе, посебно узимајући у обзир развој информационе технологије, а с обзиром на напредак информационог друштва.

Члан 98.

Преиспитивање других аката Уније о заштити података

Комисија према потреби подноси законодавне предлоге за измену других правних аката Уније о заштити података о личности, како би се

обезбедила јединствена и доследна заштита физичких лица приликом обраде. То се посебно односи на правила у вези са заштитом физичких лица приликом обраде коју врше институције, органи, канцеларије и агенције Уније, као и правила у вези са слободним кретањем таквих података.

Члан 99.

Ступање на снагу и примена

1. Ова уредба ступа на снагу двадесетог дана од дана објављивања у „Службеном листу Европске уније“.
2. Примењује се од 25. маја 2018. године.

Ова уредба је у потпуности обавезујућа и непосредно је применљива у свим државама чланицама.

Сачињено у Бриселу, 27. априла 2016. године.

за Европски парламент

председник

M. SCHULZ

за Савет

председница

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

ЗАКОН О ЗАШТИТИ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се право на заштиту физичких лица у вези са обрадом података о личности и слободни проток таквих података, начела обраде, права лица на које се подаци односе, обавезе руковалаца и обрађивача података о личности, кодекс поступања, пренос података о личности у друге државе и међународне организације, надзор над спровођењем овог закона, правна средства, одговорност и казне у случају повреде права физичких лица у вези са обрадом података о личности, као и посебни случајеви обраде.

Овим законом уређује се и право на заштиту физичких лица у вези са обрадом података о личности коју врше надлежни органи у сврхе спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела или извршења кривичних санкција, укључујући спречавање и заштиту од претњи јавној и националној безбедности, као и слободни проток таквих података.

Циљ закона

Члан 2.

Овим законом се обезбеђује заштита основних права и слобода физичких лица, а посебно њиховог права на заштиту података о личности.

Одредбе посебних закона којима се уређује обрада података о личности морају бити у складу са овим законом.

Примена

Члан 3.

Овај закон примењује се на обраду података о личности која се врши, у целини или делимично, на аутоматизован начин, као и на неаутоматизовану обраду података о личности који чине део збирке података или су намењени збирци података.

Овај закон не примењује се на обраду података о личности коју врши физичко лице за личне потребе, односно потребе свог домаћинства.

Овај закон примењује се на обраду података о личности коју врши руковалац, односно обрађивач који има седиште, односно пребивалиште или боравиште на територији Републике Србије, у оквиру активности које се врше на територији Републике Србије, без обзира да ли се радња обраде врши на територији Републике Србије.

Овај закон примењује се на обраду података о личности лица на које се подаци односе које има пребивалиште, односно боравиште на територији Републике Србије од стране руковооца, односно обрађивача који нема седиште, односно пребивалиште или боравиште на територији Републике Србије, ако су радње обраде везане за:

- 1) понуду робе, односно услуге лицу на које се подаци односе на територији Републике Србије, без обзира да ли се од тог лица захтева плаћање накнаде за ову робу, односно услугу;
- 2) праћење активности лица на које се подаци односе, ако се активности врше на територији Републике Србије.

Значење израза

Члан 4.

Поједини изрази у овом закону имају следеће значење:

- 1) „податак о личности” је сваки податак који се односи на физичко лице чији је идентитет одређен или одредив, непосредно или посредно, посебно на основу ознаке идентитета, као што је име и идентификациони број, података о локацији, идентификатора у електронским комуникационим мрежама или једног, односно више обележја његовог физичког, физиолошког, генетског, менталног, економског, културног и друштвеног идентитета;
- 2) „лице на које се подаци односе” је физичко лице чији се подаци о личности обрађују;
- 3) „обрада података о личности” је свака радња или скуп радњи које се врше аутоматизовано или неаутоматизовано са подацима о личности или њиховим скуповима, као што су прикупљање, бележење, разврставање, груписање, односно структурисање, похрањивање, уподобљавање или мењање, откривање, увид, употреба, откривање преносом, односно достављањем, умножавање, ширење или на други начин чињење доступним, упоређивање, ограничавање, брисање или уништавање (у даљем тексту: обрада);
- 4) „ограничавање обраде” је означавање похрањених података о личности у циљу ограничења њихове обраде у будућности;
- 5) „профилисање” је сваки облик аутоматизоване обраде који се користи да би се оценило одређено својство личности, посебно у циљу анализе или предвиђања радног учинка физичког лица, његовог економског положаја, здравственог стања, личних склоности, интереса, поузданости, понашања, локације или кретања;
- 6) „псеудонимизација” је обрада на начин који онемогућава приписивање података о личности одређеном лицу без коришћења додатних података, под условом да се ови додатни подаци чувају посебно и да су предузете техничке, организационе и

кадровске мере које обезбеђују да се податак о личности не може приписати одређеном или одредивом лицу;

- 7) „збирка података“ је сваки структурисани скуп података о личности који је доступан у складу са посебним критеријумима, без обзира да ли је збирка централизована, децентрализована или разврстана по функционалним или географским основама;
- 8) „руковалац“ је физичко или правно лице, односно орган власти који самостално или заједно са другима одређује сврху и начин обраде. Законом којим се одређује сврха и начин обраде, може се одредити и руковалац или прописати услови за његово одређивање;
- 9) „обрађивач“ је физичко или правно лице, односно орган власти који обрађује податке о личности у име руковоаца;
- 10) „прималац“ је физичко или правно лице, односно орган власти коме су подаци о личности откривени, без обзира да ли се ради о трећој страни или не, осим ако се ради о органима власти који у складу са законом примају податке о личности у оквиру истраживања одређеног случаја и обрађују ове податке у складу са правилима о заштити података о личности која се односе на сврху обраде;
- 11) „трећа страна“ је физичко или правно лице, односно орган власти, који није лице на које се подаци односе, руковалац или обрађивач, као ни лице које је овлашћено да обрађује податке о личности под непосредним надзором руковоаца или обрађивача;
- 12) „пристанак“ лица на које се подаци односе је свако добровољно, одређено, информисано и недвосмислено изражавање воље тог лица, којим то лице, изјавом или јасном потврдном радњом, даје пристанак за обраду података о личности који се на њега односе;
- 13) „повреда података о личности“ је повреда безбедности података о личности која доводи до случајног или незаконитог уништења, губитка, измене, неовлашћеног откривања или приступа подацима о личности који су пренесени, похрањени или на други начин обрађивани;
- 14) „генетски податак“ је податак о личности који се односи на наслеђена или стечена генетска обележја физичког лица која пружају јединствену информацију о физиологији или здрављу тог лица, а нарочито они који су добијени анализом из узорка биолошког порекла;
- 15) „биометријски податак“ је податак о личности добијен посебном техничком обрадом у вези са физичким обележјима, физиолошким обележјима или обележјима понашања физичког лица, која омогућава или потврђује јединствену идентификацију тог лица, као што је слика његовог лица или његови дактилоскопски подаци;

- 16) „подаци о здрављу” су подаци о физичком или менталном здрављу физичког лица, укључујући и оне о пружању здравствених услуга, којима се откривају информације о његовом здравственом стању;
- 17) „представник” је физичко или правно лице са пребивалиштем, односно седиштем на територији Републике Србије које је у складу са чланом 44. овог закона овлашћено да представља руковооца, односно обрађивача у вези са њиховим обавезама предвиђеним овим законом;
- 18) „привредни субјекат” је физичко или правно лице које обавља привредну делатност, без обзира на његов правни облик, укључујући и ортачко друштво или удружење које редовно обавља привредну делатност;
- 19) „мултинационална компанија” је привредни субјекат који је контролни оснивач или контролни члан привредног субјекта, односно оснивач огранка привредног субјекта, који обавља привредну делатност у држави у којој се не налази његово седиште, као и привредни субјекат са значајним учешћем у привредном субјекту, односно у оснивачу огранка привредног субјекта, који обавља привредну делатност у држави у којој се не налази седиште мултинационалне компаније, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 20) „група привредних субјеката” је група повезаних привредних субјеката, у складу са законом којим се уређује повезивање привредних субјеката;
- 21) „обавезујућа пословна правила” су интерна правила о заштити података о личности која су усвојена и која се примењују од стране руковооца, односно обрађивача, са пребивалиштем или боравиштем, односно седиштем на територији Републике Србије, у сврху регулисања преношења података о личности руковооцу или обрађивачу у једној или више држава унутар мултинационалне компаније или групе привредних субјеката;
- 22) „Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник)” је независан и самостални орган власти установљен на основу закона, који је надлежан за надзор над спровођењем овог закона и обављање других послова прописаних законом;
- 23) „услуга информационог друштва” је свака услуга која се убицајено пружа уз накнаду, на даљину, електронским средствима на захтев примаоца услуга;
- 24) „међународна организација” је организација или њено тело које уређује међународно јавно право, као и било које друго тело установљено споразумом или на основу споразума између држава;

- 25) „орган власти” је државни орган, орган територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, јавно предузеће, установа и друга јавна служба, организација и друго правно или физичко лице које врши јавна овлашћења;
- 26) „надлежни органи” су:
- а) органи власти који су надлежни за спречавање, истрагу и откривање кривичних дела, као и гоњење учинилаца кривичних дела или извршење кривичних санкција, укључујући и заштиту и спречавање претњи јавној и националној безбедности;
 - б) правно лице које је за вршење послова из подтачке а) ове тачке овлашћено законом.

II. НАЧЕЛА

Начела обраде

Члан 5.

Подаци о личности морају:

- 1) се обрађивати законито, поштено и транспарентно у односу на лице на које се подаци односе („законитост, поштење и транспарентност”). Законита обрада је обрада која се врши у складу са овим законом, односно другим законом којим се уређује обрада;
- 2) се прикупљати у сврхе које су конкретно одређене, изричите, оправдане и законите и даље се не могу обрађивати на начин који није у складу са тим сврхама („ограничење у односу на сврху обраде”);
- 3) бити примерени, битни и ограничени на оно што је неопходно у односу на сврху обраде („минимизација података”);
- 4) бити тачни и, ако је то неопходно, ажурирани. Узимајући у обзир сврху обраде, морају се предузети све разумне мере којима се обезбеђује да се нетачни подаци о личности без одлагања избришу или исправе („тачност”);
- 5) се чувати у облику који омогућава идентификацију лица само у року који је неопходан за остваривање сврхе обраде („ограничење чувања”);
- 6) се обрађивати на начин који обезбеђује одговарајућу заштиту података о личности, укључујући заштиту од неовлашћене или незаконите обраде, као и од случајног губитка, уништења или оштећења применом одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера („интегритет и поверљивост”).

Руководалац је одговоран за примену одредаба става 1. овог члана и мора бити у могућности да предочи њихову примену („одговорност за поступање”).

Обрада у друге сврхе

Члан 6.

Изузетно од члана 5. став 1. тачка 2) овог закона, ако се даља обрада врши у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања, као и у статистичке сврхе, у складу са овим законом, сматра се да се подаци о личности не обрађују на начин који није у складу са првобитном сврхом.

Ако обрада у сврху која је различита од сврхе за коју су подаци прикупљени није заснована на закону који прописује неопходне и сразмерне мере у демократском друштву ради заштите циљева из члана 40. став 1. овог закона, или на пристанку лица на које се подаци односе, рукова-лац је дужан да оцени да ли је та друга сврха обраде у складу са сврхом обраде за коју су подаци прикупљени, посебно узимајући у обзир:

- 1) да ли постоји веза између сврхе за коју су подаци прикупљени и друге сврхе намеравање обраде;
- 2) околности у којима су подаци прикупљени, укључујући и однос између руковаоца и лица на које се подаци односе;
- 3) природу података, а посебно да ли се обрађују посебне врсте података о личности из члана 17. овог закона, односно подаци о личности у вези са кривичним пресудама и кажњивим делима из члана 19. овог закона;
- 4) могуће последице даље обраде за лице на које се подаци односе;
- 5) примену одговарајућих мера заштите, као што су криптозаштита и псеудонимизација.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у сврхе спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела или извршења кривичних санкција, укључујући спречавање и заштиту од претњи јавној и националној безбедности (у даљем тексту: у посебне сврхе).

Обрада у друге сврхе од стране надлежних органа

Члан 7.

Подаци о личности који су прикупљени од стране надлежних органа у посебне сврхе не могу се обрађивати у сврху која је различита од сврхе за коју су подаци прикупљени, осим ако је та даља обрада прописана законом.

Обрада коју врше надлежни органи у посебне сврхе, које су различите од сврхе за који су подаци о личности прикупљени, дозвољена је ако су заједно испуњени следећи услови:

- 1) руковалац је овлашћен да обрађује те податке о личности у такве друге сврхе, у складу са законом;
- 2) обрада је неопходна и сразмерна тој другој сврси, у складу са законом.

Обрада коју врше надлежни органи у посебне сврхе може да обухвати архивирање података о личности у јавном интересу, односно њихово коришћење у научне, статистичке или историјске сврхе, под условом да се примењују одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере у циљу заштите права и слобода лица на које се подаци односе.

Чување, рокови чувања и преиспитивање потребе чувања у посебним случајевима

Члан 8.

Изузетно од члана 5. став 1. тачка 5) овог закона, подаци о личности који се обрађују искључиво у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања, као и у статистичке сврхе, могу се чувати и у дужем року, уз поштовање одредаба овог закона о примени одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера, а у циљу заштите права и слобода лица на које се подаци односе.

Ако се ради о подацима о личности које обрађују надлежни органи у посебне сврхе, мора се одредити рок када ће се ти подаци избрисати, односно рок за периодичну оцену потребе њиховог чувања.

Ако рок из ст. 1. и 2. овог члана није одређен законом, одређује га руковалац.

Повереник надзире поштовање рокова из ст. 1. до 3. овог члана у складу са својим овлашћењима прописаним овим законом.

Разликовање појединих врста лица на које се подаци односе

Члан 9.

Ако се ради о подацима о личности које обрађују надлежни органи у посебне сврхе, надлежни орган је дужан да приликом њихове обраде, ако је то могуће, направи јасну разлику између података који се односе на поједине врсте лица о којима се подаци обрађују, као што су:

- 1) лица против којих постоје основи сумње да су извршила или намеравају да изврше кривична дела;
- 2) лица против којих постоји основана сумња да су извршила кривична дела;
- 3) лица која су осуђена за кривична дела;
- 4) лица оштећена кривичним делом или лица за која се претпоставља да би могла бити оштећена кривичним делом;
- 5) друга лица која су у вези са кривичним делом, као што су сведоци, лица која могу да обезбеде информације о кривичном делу, повезана лица или сарадници лица из тач. 1) до 3) овог члана.

Разликовање појединих врста података о личности**Члан 10.**

Ако се ради о подацима о личности које обрађују надлежни органи у посебне сврхе, надлежни орган је дужан да, у мери у којој је то могуће, податке о личности који су засновани искључиво на чињеничном стању јасно издвоји од података о личности који су засновани на личној оцени.

**Оцена квалитета података о личности
и посебни услови обраде коју врше надлежни
органи у посебне сврхе****Члан 11.**

Надлежни органи који обрађују податке о личности у посебне сврхе су дужни да коришћењем разумних мера обезбеде да се нетачни, непотпуни и неажурирани подаци о личности не преносе, односно да не буду доступни.

Тачност, потпуност и ажурираност података о личности надлежни органи проверавају, у мери у којој је то могуће, пре започињања преноса, односно пре него што се ти подаци учине доступним.

Надлежни орган који другом надлежном органу преноси податке о личности дужан је да му, у мери у којој је то могуће, достави и информације које су неопходне за оцену степена тачности, потпуности, проверености, односно поузданости података о личности, као и да му достави обавештење о ажурираности тих података.

Ако су пренети нетачни подаци о личности, односно ако су подаци о личности пренети незаконито, надлежни орган коме су подаци пренети о томе се мора обавестити без одлагања, а подаци о личности који су пренети морају бити исправљени или избрисани, односно њихова обрада мора бити ограничена у складу са овим законом.

Ако се за обраду законом захтевају посебни услови, надлежни орган који преноси податке о личности дужан је да упозна примаоца података са тим посебним условима, као и обавезом њиховог испуњења.

Законитост обраде**Члан 12.**

Обрада је законита само ако је испуњен један од следећих услова:

- 1) лице на које се подаци о личности односе је пристало на обраду својих података о личности за једну или више посебно одређених сврха;
- 2) обрада је неопходна за извршење уговора закљученог са лицем на које се подаци односе или за предузимање радњи, на захтев лица на које се подаци односе, пре закључења уговора;

- 3) обрада је неопходна у циљу поштовања правних обавеза руковаоца;
- 4) обрада је неопходна у циљу заштите животно важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица;
- 5) обрада је неопходна у циљу обављања послова у јавном интересу или извршења законом прописаних овлашћења руковаоца;
- 6) обрада је неопходна у циљу остваривања легитимних интереса руковаоца или треће стране, осим ако су над тим интересима претежнији интереси или основна права и слободе лица на које се подаци односе који захтевају заштиту података о личности, а посебно ако је лице на које се подаци односе малолетно лице.

Став 1. тачка б) овог члана не примењује се на обраду коју врши орган власти у оквиру своје надлежности.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Законитост обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе

Члан 13.

Обрада коју врше надлежни органи у посебне сврхе је законита само ако је та обрада неопходна за обављање послова надлежних органа и ако је прописана законом. Таквим законом се одређују најмање циљеви обраде, подаци о личности који се обрађују и сврхе обраде.

Законитост обраде у посебним случајевима

Члан 14.

Основ за обраду из члана 12. став 1. тач. 3) и 5) овог закона одређује се законом.

Ако се ради о обради из члана 12. став 1. тачка 3) овог закона, законом се одређује и сврха обраде, а ако се ради о обради из члана 12. став 1. тачка 5) овог закона, законом се прописује да је обрада неопходна у циљу обављања послова у јавном интересу или извршења законом прописаних овлашћења руковаоца.

Законом из става 1. овог члана прописује се јавни интерес који се намерава остварити, као и обавеза поштовања правила о сразмерности обраде у односу на циљ који се намерава остварити, а могу се прописати и услови за дозвољеност обраде од стране руковаоца, врста података који су предмет обраде, лица на које се подаци о личности односе, лица којима се подаци могу открити и сврха њиховог откривања, ограничења која се односе на сврху обраде, рок похрањивања и чувања података, као и друге посебне радње и поступак обраде, укључујући и мере за обезбеђивање законите и поштене обраде.

Пристанак

Члан 15.

Ако се обрада заснива на пристанку, руковалац мора бити у могућности да предочи да је лице пристало на обраду својих података о личности.

Ако се пристанак лица на које се подаци односе даје у оквиру писмене изјаве која се односи и на друга питања, захтев за давање пристанка мора бити представљен на начин којим се издваја од тих других питања, у разумљивом и лако доступном облику, као и уз употребу јасних и једноставних речи. Део писмене изјаве који је у супротности са овим законом не производи правно дејство.

Лице на које се подаци односе има право да опозове пристанак у сваком тренутку. Опозив пристанка не утиче на допуштеност обраде која је вршена на основу пристанка пре опозива. Пре давања пристанка лице на које се подаци односе мора бити обавештено о праву на опозив, као и дејству опозива. Опозивање пристанка мора бити једноставно, као и давање пристанка.

Приликом оцењивања да ли је пристанак за обраду података о личности слободно дат, посебно се мора водити рачуна о томе да ли се извршење уговора, укључујући и пружање услуга, условљава давањем пристанка који није неопходан за његово извршење.

Пристанак малолетног лица у вези

са коришћењем услуга информационог друштва

Члан 16.

Малолетно лице које је навршило 15 година може самостално да даје пристанак за обраду података о својој личности у коришћењу услуга информационог друштва.

Ако се ради о малолетном лицу које није навршило 15 година, за обраду података из става 1. овог члана пристанак мора дати родитељ који врши родитељско право, односно други законски заступник малолетног лица.

Руковалац мора предузети разумне мере у циљу утврђивања да ли је пристанак дао родитељ који врши родитељско право, односно други законски заступник малолетног лица, узимајући у обзир доступне технологије.

Обрада посебних врста података о личности

Члан 17.

Забрањена је обрада којом се открива расно или етничко порекло, политичко мишљење, верско или филозофско уверење или чланство у синдикату, као и обрада генетских података, биометријских података у циљу јединствене идентификације лица, података о здравственом

стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији физичког лица.

Изузетно, обрада из става 1. овог члана допуштена је у следећим случајевима:

- 1) лице на које се подаци односе је дало изричит пристанак за обраду за једну или више сврха обраде, осим ако је законом прописано да се обрада не врши на основу пристанка;
- 2) обрада је неопходна у циљу извршења обавеза или примене законом прописаних овлашћења руковооца или лица на које се подаци односе у области рада, социјалног осигурања и социјалне заштите, ако је таква обрада прописана законом или колективним уговором који прописује примену одговарајућих мера заштите основних права, слобода и интереса лица на које се подаци односе;
- 3) обрада је неопходна у циљу заштите животнo важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица, ако лице на које се подаци односе физички или правно није у могућности да даје пристанак;
- 4) обрада се врши у оквиру регистроване делатности и уз примену одговарајућих мера заштите од стране задужбине, фондације, удружења или друге недобитне организације са политичким, филозофским, верским или синдикалним циљем, под условом да се обрада односи искључиво на чланове, односно бивше чланове те организације или лица која имају редовне контакте са њом у вези са циљем организације, као и да се подаци о личности не откривају изван те организације без пристанка лица на које се односе;
- 5) обрађују се подаци о личности које је лице на које се они односе очигледно учинило јавно доступним;
- 6) обрада је неопходна у циљу подношења, остваривања или одбране правног захтева или у случају кад суд поступа у оквиру своје надлежности;
- 7) обрада је неопходна у циљу остваривања значајног јавног интереса одређеног законом, ако је таква обрада сразмерна остваривању циља, уз поштовање суштине права на заштиту података о личности и ако је обезбеђена примена одговарајућих и посебних мера заштите основних права и интереса лица на које се ови подаци односе;
- 8) обрада је неопходна у сврху превентивне медицине или медицине рада, ради процене радне способности запослених, медицинске дијагностике, пружања услуга здравствене или социјалне заштите, односно управљања здравственим или социјалним системима, на основу закона или на основу уговора

са здравственим радником, ако се обрада врши од стране или под надзором здравственог радника или другог лица које има обавезу чувања професионалне тајне прописане законом или професионалним правилима;

- 9) обрада је неопходна у циљу остваривања јавног интереса у области јавног здравља, као што је заштита од озбиљних прекограничних претњи здрављу становништва или обезбеђивање високих стандарда квалитета и сигурности здравствене заштите и лекова или медицинских средстава, на основу закона који обезбеђује одговарајуће и посебне мере заштите права и слобода лица на које се подаци односе, посебно у погледу чувања професионалне тајне;
- 10) обрада је неопходна у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања и у статистичке сврхе, у складу са чланом 92. став 1. овог закона, ако је таква обрада сразмерна остваривању циљева који се намеравају постићи, уз поштовање суштине права на заштиту података о личности и ако је обезбеђена примена одговарајућих и посебних мера заштите основних права и интереса лица на које се ови подаци односе.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Обрада посебних врста података о личности коју врше надлежни органи у посебне сврхе

Члан 18.

Обрада коју врше надлежни органи у посебне сврхе, којом се открива расно или етничко порекло, политичко мишљење, верско или филозофско уверење или чланство у синдикату, као и обрада генетских података, биометријских података у циљу јединствене идентификације физичког лица, података о здравственом стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији физичког лица, допуштена је само ако је то неопходно, уз примену одговарајућих мера заштите права лица на које се подаци односе, у једном од следећих случајева:

- 1) надлежни орган је законом овлашћен да обрађује посебне врсте података о личности;
- 2) обрада посебних врста података о личности врши се у циљу заштите животно важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица;
- 3) обрада се односи на посебне врсте података о личности које је лице на које се они односе очигледно учинило доступним јавности.

**Обрада у вези са кривичним пресудама
и кажњивим делима
Члан 19.**

Обрада података о личности који се односе на кривичне пресуде, кажњива дела и мере безбедности, може се вршити на основу члана 12. став 1. овог закона само под надзором надлежног органа или, ако је обрада допуштена законом, уз примену одговарајућих посебних мера заштите права и слобода лица на које се подаци односе.

Јединствена евиденција о кривичним пресудама води се искључиво од стране и под надзором надлежног органа.

**Обрада која не захтева идентификацију
Члан 20.**

Ако за остваривање сврхе обраде није потребно, односно више није потребно да руковалац идентификује лице на које се подаци односе, руковалац није дужан да задржи, прибави или обради додатне информације ради идентификације тог лица само у циљу примене овог закона.

Ако је у случају из става 1. овог члана руковалац у могућности да предочи да не може да идентификује лице на које се подаци односе, дужан је да о томе на одговарајући начин информише то лице, ако је то могуће.

У случају из ст. 1. и 2. овог члана не примењују се одредбе члана 26. ст. 1. до 4, члана 29, члана 30. ст. 1. до 5, члана 31. ст. 1. до 3, члана 33. ст. 1. и 2. и члана 36. ст. 1. до 4. овог закона, осим ако лице на које се подаци односе, у циљу остваривања права из тих чланова, достави додатне информације које омогућавају његову идентификацију.

Одредбе ст. 2. и 3. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

III. ПРАВА ЛИЦА НА КОЈЕ СЕ ПОДАЦИ ОДНОСЕ

1. Транспарентност и начини остваривања права

**Транспарентне информације,
информисање и начини остваривања
права лица на које се подаци односе
Члан 21.**

Руковалац је дужан да предузме одговарајуће мере да би лицу на које се подаци односе пружио све информације из чл. 23. и 24. овог закона, односно информације у вези са остваривањем права из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33, чл. 36. до 38. и члана 53. овог закона, на сажет, транспарентан, разумљив и лако доступан начин, коришћењем

јасних и једноставних речи, а посебно ако се ради о информацији која је намењена малолетном лицу. Те информације пружају се у писменом или другом облику, укључујући и електронски облик, ако је то погодно. Ако лице на које се подаци односе то захтева, информације се могу пружити усмено, под условом да је идентитет лица несумњиво утврђен.

Руковалац је дужан да пружи помоћ лицу на које се подаци односе у остваривању његових права из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. овог закона. У случајевима из члана 20. ст. 2. и 3. овог закона, руковалац не може одбити да поступи по захтеву лица на које се подаци односе у остваривању његових права из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. овог закона, осим ако руковалац предочи да није у могућности да идентификује лице.

Руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи информације о поступању на основу захтева из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. овог закона без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема захтева. Тај рок може бити продужен за још 60 дана ако је то неопходно, узимајући у обзир сложеност и број захтева. О продужењу рока и разлoзима за то продужење руковалац је дужан да обавести лице на које се подаци односе у року од 30 дана од дана пријема захтева. Ако је лице на које се подаци односе поднело захтев електронским путем, информација се мора пружити електронским путем ако је то могуће, осим ако је то лице захтевало да се информација пружи на други начин.

Ако руковалац не поступи по захтеву лица на које се подаци односе дужан је да о разлoзима за непоступање обавести то лице без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема захтева, као и о праву на подношење притужбе Поверенику, односно тужбе суду.

Руковалац пружа информације из чл. 23. и 24. овог закона, односно информације у вези са остваривањем права из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33, чл. 36. до 38. и члана 53. овог закона без накнаде. Ако је захтев лица на које се подаци односе очигледно неоснован или претеран, а посебно ако се исти захтев учестало понавља, руковалац може да:

- 1) наплати нужне административне трошкове пружања информације, односно поступања по захтеву;
- 2) одбије да поступи по захтеву.

Терет доказивања да је захтев очигледно неоснован или претеран лежи на руковаоцу.

Ако руковалац оправдано сумња у идентитет лица које је поднело захтев из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. овог закона, руковалац може да захтева достављање додатних информација неопходних за потврду идентитета лица, што не искључује примену члана 20. овог закона.

Информације које се пружају лицима на које се подаци односе у складу са чл. 23. и 24. овог закона могу се пружити у комбинацији са стандардизованим иконама приказаним у електронском облику како би се, на лако видљив, разумљив и јасно уочљив начин, обезбедио сврсисходан увид у намеравању обраду. Мора се обезбедити да стандардизоване иконе приказане у електронском облику буду читљиве на електронском уређају.

Повереник одређује информације које се представљају стандардизованим иконама приказаним у електронском облику и уређује поступак за њихово утврђивање.

Одредбе ст. 1. до 9. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Информисање и начини остваривања права лица на које се односе подаци ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе

Члан 22.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, руковалац је дужан да предузме разумне мере да би лицу на које се подаци односе пружио све информације из члана 25. овог закона, односно информације у вези са остваривањем права из чл. 27, 28, 32, 34, 35, 39. и 53. овог закона, на сажет, разумљив и лако доступан начин, коришћењем јасних и једноставних речи. Те информације се пружају на било који примерен начин, укључујући и електронским путем. По правилу, руковалац пружа информације у облику у којем је садржан захтев лица на које се подаци односе.

Руковалац је дужан да пружи помоћ лицу на које се подаци односе у остваривању његових права из чл. 27, 28, 32, 34, 35. и 39. овог закона.

Руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе без одлагања у писменом облику пружи информације о поступању по његовом захтеву.

Руковалац пружа информације из члана 25. овог закона и поступа у складу са чл. 27, 28, 32, 34, 35, 39. и 53. овог закона без накнаде. Ако је захтев лица на које се подаци односе очигледно неоснован или претеран, а посебно ако се исти захтев учестало понавља, надлежни орган може да:

- 1) наплати нужне административне трошкове пружања информације, односно поступања по захтеву;
- 2) одбије да поступи по захтеву.

Терет доказивања да је захтев очигледно неоснован или претеран лежи на руковаоцу.

Ако руковалац оправдано сумња у идентитет лица које је поднело захтев из члана 27. или члана 32. овог закона, руковалац може да захтева достављање додатних информација неопходних за потврду идентитета тог лица.

2. Информације и приступ подацима о личности

Информације које се пружају кад се подаци о личности прикупљају од лица на које се односе

Члан 23.

Ако се подаци о личности прикупљају од лица на које се односе, руковалац је дужан да у тренутку прикупљања података о личности том лицу пружи следеће информације:

- 1) о идентитету и контакт подацима руковаоца, као и његовог представника, ако је он одређен;
- 2) контакт податке лица за заштиту података о личности, ако је оно одређено;
- 3) о сврси намеравање обраде и правном основу за обраду;
- 4) о постојању легитимног интереса руковаоца или треће стране, ако се обрада врши на основу члана 12. став 1. тачка 6) овог закона;
- 5) о примаоцу, односно групи прималаца података о личности, ако они постоје;
- 6) о чињеници да руковалац намерава да изнесе податке о личности у другу државу или међународну организацију, као и о томе да ли се та држава или међународна организација налази на листи из члана 64. став 7. овог закона, а у случају преноса из чл. 65. и 67. или члана 69. става 2. овог закона, о упућивању на одговарајуће мере заштите, као и о начину на који се лице на које се подаци односе може упознати са тим мерама.

Уз информације из става 1. овог члана, руковалац је дужан да у тренутку прикупљања података о личности лицу на које се подаци односе пружи и следеће додатне информације које могу да буду неопходне да би се обезбедила поштена и транспарентна обрада у односу на то лице:

- 1) о року чувања података о личности или, ако то није могуће, о критеријумима за његово одређивање;
- 2) о постојању права да се од руковаоца захтева приступ, исправка или брисање његових података о личности, односно постојању права на ограничење обраде, права на приговор, као и права на преносивост података;
- 3) о постојању права на опозив пристанка у било које време, као и о томе да опозив пристанка не утиче на допуштеност обраде на основу пристанка пре опозива, ако се обрада врши на основу члана 12. став 1. тачка 1) или члана 17. став 2. тачка 1) овог закона;
- 4) о праву да се поднесе притужба Поверенику;
- 5) о томе да ли је давање података о личности законска или уговорна обавеза или је давање података неопходан услов за закључење уговора, као и о томе да ли лице на које се подаци односе

има обавезу да да податке о својој личности и о могућим последицама ако се подаци не дају;

- 6) о постојању аутоматизованог доношења одлуке, укључујући профилисање из члана 38. ст. 1. и 4. овог закона, и, најмање у тим случајевима, сврсисходне информације о логици која се при томе користи, као и о значају и очекиваним последицама те обраде по лице на које се подаци односе.

Ако руковалац намерава да даље обрађује податке о личности у другу сврху која је различита од оне за коју су подаци прикупљени, руковалац је дужан да пре започињања даље обраде, лицу на које се подаци односе, пружи информације о тој другој сврси, као и све остале битне информације из става 2. овог члана.

Ако је лице на које се подаци односе већ упознато са неком од информација из ст. 1. до 3. овог члана, руковалац нема обавезу пружања тих информација.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Информације које се пружају кад се подаци о личности не прикупљају од лица на које се односе

Члан 24.

Ако се подаци о личности не прикупљају од лица на које се односе, руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи следеће информације:

- 1) о идентитету и контакт подацима руковооца, као и његовог представника, ако је он одређен;
- 2) контакт податке лица за заштиту података о личности, ако је оно одређено;
- 3) о сврси намеравање обраде и правном основу за обраду;
- 4) о врсти података који се обрађују;
- 5) о примаоцу, односно групи прималаца података о личности, ако они постоје;
- 6) о чињеници да руковалац намерава да изнесе податке о личности у другу државу или међународну организацију, као и о томе да ли се ова држава, односно међународна организација налази на листи из члана 64. став 7. овог закона, а у случају преноса из чл. 65. и 67. или члана 69. става 2. овог закона, о упућивању на одговарајуће мере заштите, као и начину на који се лице може упознати са тим мерама.

Уз информације из става 1. овог члана, руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи и следеће додатне информације које могу да буду неопходне да би се обезбедила поштена и транспарентна обрада у односу на лице на које се подаци односе:

- 1) о року чувања података о личности или, ако то није могуће, о критеријумима за његово одређивање;
- 2) о постојању легитимног интереса руковоаца или треће стране, ако се обрада врши на основу члана 12. став 1. тачка 6) овог закона;
- 3) о постојању права да се од руковоаца захтева приступ, исправка или брисање података о његовој личности, односно права на ограничење обраде, права на приговор на обраду, као и права на преносивост података;
- 4) о постојању права на опозив пристанка у било које време, као и о томе да опозив пристанка не утиче на допуштеност обраде на основу пристанка пре опозива, ако се обрада врши на основу члана 12. став 1. тачка 1) или члана 17. став 2. тачка 1) овог закона;
- 5) о праву да се поднесе притужба Поверенику;
- 6) о извору из ког потичу подаци о личности и, према потреби, да ли подаци потичу из јавно доступних извора;
- 7) о постојању аутоматизованог доношења одлуке, укључујући профилисање из члана 38. ст. 1. и 4. овог закона, и, најмање у тим случајевима, сврсисходне информације о логици која се при томе користи, као и о значају и очекиваним последицама те обраде по лице на које се подаци односе.

Руковалац је дужан да информације из ст. 1. и 2. овог члана пружи:

- 1) у разумном року после прикупљања података о личности, а најкасније у року од 30 дана, узимајући у обзир све посебне околности обраде;
- 2) најкасније приликом успостављања прве комуникације, ако се подаци о личности користе за комуникацију са лицем на које се односе;
- 3) најкасније приликом првог откривања података о личности, ако је предвиђено откривање података о личности другом примаоцу.

Ако руковалац намерава да даље одбрађује податке о личности у другу сврху која је различита од оне за коју су подаци прикупљени, руковалац је дужан да пре започињања даље обраде, лицу на које се подаци односе, пружи информације о тој другој сврси, као и све остале битне информације из става 2. овог члана.

Руковалац није дужан да лицу на које се односе подаци о личности пружи информације из ст. 1. до 4. овог члана ако:

- 1) лице на које се подаци о личности односе већ има те информације;
- 2) је пружање таквих информација немогуће или би захтевало не-сразмеран утрошак времена и средстава, а нарочито у случају обраде у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања, као и у статистичке сврхе, ако се примењују услови и мере из члана 92. став 1. овог закона или ако

је вероватно да би извршење обавеза из става 1. овог члана онемогућило или битно отежало остваривање сврхе обраде. У тим случајевима руковалац је дужан да предузме одговарајуће мере заштите права и слобода, као и легитимних интереса лица на које се подаци односе, што укључује и јавно објављивање информација;

- 3) је прикупљање или откривање података о личности изричито прописано законом којим се обезбеђују одговарајуће мере заштите легитимних интереса лица на које се подаци односе;
- 4) се поверљивост података о личности мора чувати у складу са обавезом чувања професионалне тајне која је прописана законом.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

**Информације које се стављају на располагање
или пружају лицу на које се подаци односе, ако обраду
врше надлежни органи у посебне сврхе**

Члан 25.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, руковалац је дужан да лицу на које се подаци о личности односе стави на располагање најмање следеће информације:

- 1) о идентитету и контакт подацима руковоаца;
- 2) контакт податке лица за заштиту података о личности, ако је оно одређено;
- 3) о сврси намеравање обраде;
- 4) о праву да се поднесе притужба Поверенику и контакт податке Повереника;
- 5) о постојању права да се од руковоаца захтева приступ, исправка или брисање његових података о личности, односно постојању права на ограничење обраде тих података.

Уз информације из става 1. овог члана, руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе, да би му се у одређеним случајевима омогућило остваривање његових права, пружи следеће додатне информације:

- 1) о правном основу за обраду;
- 2) о року чувања података о личности или, ако то није могуће, о критеријумима за његово одређивање;
- 3) о групи прималаца података о личности, ако они постоје, укључујући и оне у другим државама или међународним организацијама;
- 4) друге податке, ако је то неопходно, а посебно ако су подаци о личности прикупљени без знања лица на које се односе.

Информације из става 2. овог члана које се односе на поједине врсте обраде могу се ускратити, односно пружити ограничено или одложено лицу на које се подаци о личности односе, само у оној мери и у оном трајању док је то неопходно и сразмерно у демократском

друштву у односу на поштовање основних права и легитимних интереса физичких лица, како би се:

- 1) избегло ометање службеног или законом уређеног прикупљања информација, истраге или поступака;
- 2) омогућило спречавање, истрага и откривање кривичних дела, гоњење учинилаца кривичних дела или извршење кривичних санкција;
- 3) заштитила јавна безбедност;
- 4) заштитила национална безбедност и одбрана;
- 5) заштитила права и слободе других лица.

Законом се могу одредити врсте обраде које, у целини или делимично, могу бити обухваћене неким од случајева из става 3. овог члана.

**Право лица на које се подаци
о личности односе на приступ
Члан 26.**

Лице на које се подаци односе има право да од руковаоца захтева информацију о томе да ли обрађује његове податке о личности, приступ тим подацима, као и следеће информације:

- 1) о сврси обраде;
- 2) о врстама података о личности који се обрађују;
- 3) о примаоцу или врстама прималаца којима су подаци о личности откривени или ће им бити откривени, а посебно примаоцима у другим државама или међународним организацијама;
- 4) о предвиђеном року чувања података о личности, или ако то није могуће, о критеријумима за одређивање тог рока;
- 5) о постојању права да се од руковаоца захтева исправка или брисање његових података о личности, права на ограничење обраде и права на приговор на обраду;
- 6) о праву да се поднесе притужба Поверенику;
- 7) доступне информације о извору података о личности, ако подаци о личности нису прикупљени од лица на које се односе;
- 8) о постојању поступка аутоматизованог доношења одлуке, укључујући профилисање из члана 38. ст. 1. и 4. овог закона, и, најмање у тим случајевима, сврсисходне информације о логици која се при томе користи, као и о значају и очекиваним последицама те обраде по лице на које се подаци односе.

Ако се подаци о личности преносе у другу државу или међународну организацију, лице на које се односе има право да буде информисано о одговарајућим мерама заштите које се односе на пренос, у складу са чланом 65. овог закона.

Руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе на његов захтев достави копију података које обрађује. Руковалац може да захтева

накнаду нужних трошкова за израду додатних копија које захтева лице на које се подаци односе. Ако се захтев за копију доставља електронским путем, информације се достављају у уобичајено коришћеном електронском облику, осим ако је лице на које се подаци односе захтевало другачије достављање.

Остваривање права и слобода других лица не може се угрозити остваривањем права на достављање копије из става 3. овог члана.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Право лица на које се односе подаци на приступ подацима које обрађују надлежни органи у посебне сврхе Члан 27.

Ако податке о личности обрађују надлежни органи у посебне сврхе, лице на које се подаци односе има право да од руковооца добије информацију о томе да ли обрађује његове податке о личности, приступ тим подацима, као и следеће информације:

- 1) о сврси обраде и правном основу за обраду;
- 2) о врстама података о личности који се обрађују;
- 3) о примаоцу или врстама прималаца којима су подаци о личности откривени, а посебно примаоцима у другим државама или међународним организацијама;
- 4) о предвиђеном року чувања података о личности или, ако то није могуће, о критеријумима за одређивање тог рока;
- 5) о постојању права да се од руковооца захтева исправка или брисање његових података о личности, односно права на ограничење обраде тих података;
- 6) о праву да се поднесе притужба Поверенику, као и контакт подацима Повереника;
- 7) информације о подацима о личности који се обрађују, као и доступне информације о њиховом извору.

Ограничење права на приступ Члан 28.

Право на приступ из члана 27. овог закона може се ограничити, у целини или делимично, само у оној мери и у оном трајању у коме је такво делимично или потпуно ограничење неопходно и представља сразмерну меру у демократском друштву, уз поштовање основних права и легитимних интереса лица чији се подаци обрађују, како би се:

- 1) избегло ометање службеног или законом уређеног прикупљања информација, истраге или поступака;

- 2) омогућило спречавање, истрага и откривање кривичних дела, гоњење учинилаца кривичних дела или извршење кривичних санкција;
- 3) заштитила јавна безбедност;
- 4) заштитила национална безбедност и одбрана;
- 5) заштитила права и слободе других лица.

Законом се могу одредити врсте обраде које, у целини или делимично, могу бити обухваћене неким од случајева из става 1. овог члана.

Руководалац је дужан да писмено обавести лице на које се подаци односе да је приступ његовим подацима о личности одбијен или ограничен, као и о разлозима за одбијање или ограничење, без непотребног одлагања, а најкасније у року од 15 дана.

Руководалац није дужан да поступи у складу са ставом 3. овог члана ако би се тиме довело у питање остваривање сврхе због које је приступ одбијен или ограничен.

У случају из става 4. овог члана, као и у случају ако се у поступку по захтеву за приступ подацима утврди да се подаци о личности подносиоца захтева не обрађују, руководалац има обавезу да без непотребног одлагања, а најкасније у року од 15 дана, писмено обавести подносиоца захтева да је провером утврђено да не постоје подаци о личности у вези којих се могу остварити права предвиђена законом, као и да се може притужбом обратити Поверенику, односно тужбом суду.

Руководалац је дужан да документује чињеничне и правне разлоге за доношење одлуке о ограничењу права из става 1. овог члана, који морају бити стављени на располагање Поверенику, на његов захтев.

3. Право на исправку, допуну, брисање, ограничење и преносивост

Право на исправку и допуну Члан 29.

Лице на које се подаци односе има право да се његови нетачни подаци о личности без непотребног одлагања исправе. У зависности од сврхе обраде, лице на које се подаци односе има право да своје непотпуне податке о личности допуни, што укључује и давање додатне изјаве.

Право на брисање података о личности Члан 30.

Лице на које се подаци односе има право да се његови подаци о личности избришу од стране руковоаца.

Руководалац је дужан да без непотребног одлагања податке из става 1. овог члана избрише у следећим случајевима:

- 1) подаци о личности више нису неопходни за остваривање сврхе због које су прикупљени или на други начин обрађивани;
- 2) лице на које се подаци односе је опозвало пристанак на основу којег се обрада вршила, у складу са чланом 12. став 1. тачка 1) или чланом 17. став 2. тачка 1) овог закона, а нема другог правног основа за обраду;
- 3) лице на које се подаци односе је поднело приговор на обраду у складу са:
 - а) чланом 37. став 1. овог закона, а нема другог правног основа за обраду који претеже над легитимним интересом, правом или слободом лица на које се подаци односе;
 - б) чланом 37. став 2. овог закона;
- 4) подаци о личности су незаконито обрађивани;
- 5) подаци о личности морају бити избрисани у циљу извршења законских обавеза руковоаца;
- 6) подаци о личности су прикупљени у вези са коришћењем услуга информационог друштва из члана 16. став 1. овог закона.

Ако је руковалац јавно објавио податке о личности, његова обавеза да избрише податке у складу са ставом 1. овог члана обухвата и предузимање свих разумних мера, укључујући и техничке мере, у складу са доступним технологијама и могућностима сношења трошкова њихове употребе, у циљу обавештавања других руковоаца који те податке обрађују да је лице на које се подаци односе поднело захтев за брисање свих копија ових података и упућивања, односно електронских веза према овим подацима.

Лице на које се подаци односе подноси захтев за остваривање права из става 1. овог члана руковоацу.

Ставови 1. до 3. овог члана не примењују се у мери у којој је обрада неопходна због:

- 1) остваривања слободе изражавања и информисања;
- 2) поштовања законске обавезе руковоаца којом се захтева обрада или извршења послова у јавном интересу или извршења службених овлашћења руковоаца;
- 3) остваривања јавног интереса у области јавног здравља, у складу са чланом 17. став 2. тач. 8) и 9) овог закона;
- 4) сврхе архивирања у јавном интересу, сврхе научног или историјског истраживања, као и статистичке сврхе у складу са чланом 92. став 1. овог закона, а оправдано се очекује да би остваривање права из ст. 1. и 2. овог члана могло да онемогући или битно угрози остваривање циљева те сврхе;
- 5) подношења, остваривања или одбране правног захтева.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Право на ограничење обраде

Члан 31.

Лице на које се подаци односе има право да се обрада његових података о личности ограничи од стране руковаоца ако је испуњен један од следећих случајева:

- 1) лице на које се подаци односе оспорава тачност података о личности, у року који омогућава руковаоцу проверу тачности података о личности;
- 2) обрада је незаконита, а лице на које се подаци односе се противи брисању података о личности и уместо брисања захтева ограничење употребе података;
- 3) руковаоцу више нису потребни подаци о личности за остваривање сврхе обраде, али их је лице на које се подаци односе затражило у циљу подношења, остваривања или одбране правног захтева;
- 4) лице на које се подаци односе је поднело приговор на обраду у складу са чланом 37. став 1. овог закона, а у току је процењивање да ли правни основ за обраду од стране руковаоца претеже над интересима тог лица.

Ако је обрада ограничена у складу са ставом 1. овог члана, ти подаци могу се даље обрађивати само на основу пристанка лица на које се подаци односе, осим ако се ради о њиховом похрањивању или у циљу подношења, остваривања или одбране правног захтева или због заштите права других физичких, односно правних лица или због остваривања значајних јавних интереса.

Ако је обрада ограничена у складу са ставом 1. овог члана, руковалац је дужан да информише лице на које се подаци односе о престанку ограничења, пре него што ограничење престане да важи.

Одредбе ст. 1. до 3. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Право на брисање или ограничење обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе

Члан 32.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, лице на које се они односе има право да се његови подаци о личности избришу од стране руковаоца, а руковалац је дужан да без непотребног одлагања избрише те податке ако су обрадом повређене одредбе чл. 5, 13. и 18. овог закона или ако подаци о личности морају бити избрисани због испуњења законске обавезе руковаоца.

Руковалац је дужан да ограничи обраду, уместо да избрише податке о личности, ако се ради о једном од следећих случајева:

- 1) тачност података о личности је оспорена од стране лица на које се подаци односе, а њихова тачност, односно нетачност се не може утврдити;
- 2) подаци о личности морају бити сачувани у циљу прикупљања и обезбеђивања доказа.

Ако је обрада ограничена у складу са ставом 2. тачка 1) овог члана, руковалац је дужан да информише лице на које се подаци односе о престанку ограничења, пре него што ограничење престане да важи.

Обавеза обавештавања у вези са исправком или брисањем података, као и ограничењем обраде

Члан 33.

Руковалац је дужан да обавести све примаоце којима су подаци о личности откривени о свакој исправци или брисању података о личности или ограничењу њихове обраде у складу са чланом 29, чланом 30. став 1. и чланом 31. овог закона, осим ако је то немогуће или захтева прекомеран утрошак времена и средстава.

Руковалац је дужан да лице на које се подаци односе, на његов захтев, информише о свим примаоцима из става 1. овог члана.

Одредбе ст. 1. до 2. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Обавеза обавештавања у вези са исправком или брисањем података, као и ограничењем обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе

Члан 34.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, руковалац је дужан да писмено обавести лице на које се подаци односе о одбијању исправљања или брисања његових података о личности, односно ограничавању обраде, као и о разлозима за то одбијање или ограничавање.

Руковалац се потпуно или делимично ослобађа обавезе обавештавања из става 1. овог члана у оној мери у којој такво ограничење представља неопходну и сразмерну меру у демократском друштву, уз дужно поштовање основних права и легитимних интереса лица чији се подаци обрађују, како би се:

- 1) избегло ометање службеног или законом уређеног прикупљања информација, истраге или поступака;
- 2) омогућило спречавање, истрага и откривање кривичних дела, гоњење учинилаца кривичних дела или извршење кривичних санкција;
- 3) заштитила јавна безбедност;
- 4) заштитила национална безбедност и одбрана;
- 5) заштитила права и слободе других лица.

У случају из ст. 1. и 2. овог члана, руковалац је дужан да информише лице на које се подаци односе да се може притужбом обратити Поверенику, односно тужбом суду.

Руковалац је дужан да о исправци нетачних података обавести надлежни орган од кога су ови подаци добијени.

Ако су подаци о личности исправљени, избрисани или је њихова обрада ограничена у складу са чланом 29. и чланом 32. ст. 1. и 2. овог закона, руковалац је дужан да примаоце тих података обавести о њиховој исправци, брисању или ограничењу обраде.

Примаоци података који су обавештени у складу са ставом 5. овог члана дужни су да податке који се код њих налазе исправе, избришу или ограниче њихову обраду.

Остваривање права лица на које се односе подаци када обраду врше надлежни органи у посебне сврхе и провера Повереника

Члан 35.

У случајевима из члана 25. став 3, члана 28. ст. 3. и 4. и члана 34. став 2. овог закона, права лица на које се односе подаци могу се остварити и преко Повереника, у складу са његовим овлашћењима прописаним овим законом.

Руковалац је дужан да обавести лице на које се подаци односе да у случајевима из става 1. овог члана може да оствари своја права преко Повереника.

Ако се, у случајевима из става 1. овог члана, права лица на које се подаци односе остварују преко Повереника, Повереник је дужан да обавести то лице најмање о томе да је извршена провера и надзор над обрадом његових података о личности, као и о праву да се за заштиту својих права може обратити суду.

Право на преносивост података

Члан 36.

Лице на које се подаци односе има право да његове податке о личности које је претходно доставило руковаоцу прими од њега у структурисаном, уобичајено коришћеном и електронски читљивом облику и има право да ове податке пренесе другом руковаоцу без ометања од стране руковаоца којем су ти подаци били достављени, ако су заједно испуњени следећи услови:

- 1) обрада је заснована на пристанку у складу са чланом 12. став 1. тачка 1) или чланом 17. став 2. тачка 1) овог закона или на основу уговора, у складу са чланом 12. став 1. тачка 2) овог закона;
- 2) обрада се врши аутоматизовано.

Право из става 1. овог члана обухвата и право лица да његови подаци о личности буду непосредно пренети другом руковаоцу од стране руковаоца којем су ови подаци претходно достављени, ако је то технички изводљиво.

Остваривање права из става 1. овог члана нема утицаја на примену члана 30. овог закона. Право из става 1. овог члана се не може остварити ако је обрада нужна за извршење послова од јавног интереса или за вршење службених овлашћења руковаоца.

Остваривање права из става 1. овог члана не може штетно утицати на остваривање права и слобода других лица.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

4. Право на приговор и аутоматизовано доношење појединачних одлука

Право на приговор Члан 37.

Ако сматра да је то оправдано у односу на посебну ситуацију у којој се налази, лице на које се подаци односе има право да у сваком тренутку поднесе руковаоцу приговор на обраду његових података о личности, која се врши у складу са чланом 12. став 1. тач. 5) и 6) овог закона, укључујући и профилисање које се заснива на тим одредбама. Руковалац је дужан да прекине са обрадом података о лицу које је поднело приговор, осим ако је предочио да постоје законски разлози за обраду који претежу над интересима, правима или слободама лица на који се подаци односе или су у вези са подношењем, остваривањем или одбраном правног захтева.

Лице на које се подаци односе има право да у сваком тренутку поднесе приговор на обраду својих података о личности који се обрађују за потребе директног оглашавања, укључујући и профилисање, у мери у којој је оно повезано са директним оглашавањем.

Ако лице на које се подаци односе поднесе приговор на обраду за потребе директног оглашавања, подаци о личности не могу се даље обрађивати у такве сврхе.

Руковалац је дужан да најкасније приликом успостављања прве комуникације са лицем на које се подаци односе, упозори то лице на постојање права из ст. 1. и 2. овог члана и да га упозна са тим правима на изричит и јасан начин, одвојено од свих других информација које му пружа.

У коришћењу услуга информационог друштва, лице на које се подаци односе има право да поднесе приговор аутоматизованим путем, у складу са техничким спецификацијама коришћења услуга.

Ако се подаци о личности обрађују у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе, у складу са чланом 92. овог закона, лице на које се подаци односе на основу своје посебне ситуације има право да поднесе приговор на обраду својих података о личности, осим ако је обрада неопходна за обављање послова у јавном интересу.

**Аутоматизовано доношење
појединачних одлука и профилисање
Члан 38.**

Лице на које се подаци односе има право да се на њега не примењује одлука донета искључиво на основу аутоматизоване обраде, укључујући и профилисање, ако се том одлуком производе правне последице по то лице или та одлука значајно утиче на његов положај.

Став 1. овог члана не примењује се ако је одлука:

- 1) неопходна за закључење или извршење уговора између лица на које се подаци односе и руковаоца;
- 2) заснована на закону, ако су тим законом прописане одговарајуће мере заштите права, слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе;
- 3) заснована на изричитом пристанку лица на које се подаци односе.

У случају из става 2. тач. 1) и 3) овог члана руковалац је дужан да примени одговарајуће мере заштите права, слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе, а најмање право да се обезбеди учешће физичког лица под контролом руковаоца у доношењу одлуке, право лица на које се подаци односе да изрази свој став у вези са одлуком, као и право лица на које се подаци односе да оспори одлуку пред овлашћеним лицем руковаоца.

Одлуке из става 2. овог члана не могу се заснивати на посебним врстама података о личности из члана 17. став 1. овог закона, осим ако се примењује члан 17. став 2. тач. 1) и 5) овог закона и ако су обезбеђене одговарајуће мере заштите права, слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

**Аутоматизовано доношење појединачних одлука
и профилисање у вези са обрадом коју врше
надлежни органи у посебне сврхе
Члан 39.**

Забрањено је доношење одлуке искључиво на основу аутоматизоване обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе, укључујући и профилисање, ако таква одлука може да произведе штетне правне последице по лице на које се подаци односе или значајно утиче на

положај тог лица, осим ако је доношење те одлуке засновано на закону и ако су тим законом прописане одговарајуће мере заштите права и слобода лица на које се подаци односе, а најмање право да се обезбеди учешће физичког лица под контролом руковаоца у доношењу одлуке.

Одлука из става 1. овог члана не може се заснивати на посебним врстама података о личности из члана 18. став 1. овог закона, осим ако се примењују одговарајуће мере заштите права, слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе.

Забрањено је профилисање које доводи до дискриминације физичких лица на основу посебних врста података о личности из члана 18. став 1. овог закона.

5. Ограничења

Члан 40.

Права и обавезе из чл. 21, 23, 24, 26, чл. 29. до 31, члана 33, чл. 36. до 39. и члана 53, као и члана 5. овог закона ако се те одредбе односе на остваривање права и обавеза из чл. 21, 23, 24, 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 39. овог закона, могу се ограничити ако та ограничења не задиру у суштину основних права и слобода и ако то представља неопходну и сразмерну меру у демократском друштву за заштиту:

- 1) националне безбедности;
- 2) одбране;
- 3) јавне безбедности;
- 4) спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела, или извршење кривичних санкција, укључујући спречавање и заштиту од претњи по јавну безбедност;
- 5) других важних општих јавних интереса, а посебно важних државних или финансијских интереса Републике Србије, укључујући монетарну политику, буџет, порески систем, јавно здравље и социјалну заштиту;
- 6) независности правосуђа и судских поступака;
- 7) спречавања, истраживања, откривања и гоњења за повреду професионалне етике;
- 8) функције праћења, надзора или вршења регулаторне функције која је стално или повремено повезана са вршењем службених овлашћења у случајевима из тач. 1) до 5) и тачке 7) овог става;
- 9) лица на које се подаци односе или права и слобода других лица;
- 10) остваривања потраживања у грађанским стварима.

Приликом примене ограничења права и обавеза из става 1. овог члана морају се, према потреби, узети у обзир најмање:

- 1) сврхе обраде или врсте обраде;
- 2) врсте података о личности;

- 3) обим ограничења;
- 4) мере заштите у циљу спречавања злоупотребе, недозвољеног приступа или преноса података о личности;
- 5) посебности руковаоца, односно врста руковаоца;
- 6) рок чувања и мере заштите података о личности које се могу применити, с обзиром на природу, обим и сврху обраде или врсте обраде;
- 7) ризици по права и слободе лица на које се подаци односе;
- 8) право лица на које се односе подаци да буде информисано о ограничењу, осим ако то информисање онемогућава остваривање сврхе ограничења.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и у случају кад се обрада од стране надлежних органа не врши у посебне сврхе.

IV. РУКОВАЛАЦ И ОБРАЂИВАЧ

1. Опште обавезе

Обавезе руковаоца

Члан 41.

Руковалац је дужан да предузме одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере како би обезбедио да се обрада врши у складу са овим законом и био у могућности да то предочи, узимајући у обзир природу, обим, околности и сврху обраде, као и вероватноћу наступања ризика и ниво ризика за права и слободе физичких лица.

Мере из става 1. овог члана се преиспитују и ажурирају, ако је то неопходно.

Ако је то у сразмери са обрадом података, мере из става 1. овог члана укључују примену одговарајућих интерних аката руковаоца о заштити података о личности.

Руковалац може предочити да се придржава обавеза из става 1. овог члана и на основу примене одобреног кодекса поступања из члана 59. овог закона или издатог сертификата из члана 61. овог закона.

Став 4. овог члана не примењује се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Мере заштите

Члан 42.

Узимајући у обзир ниво технолошких достигнућа и трошкове њихове примене, природу, обим, околности и сврху обраде, као и вероватноћу наступања ризика и ниво ризика за права и слободе физичких лица који произилазе из обраде, руковалац је приликом одређивања начина обраде, као и у току обраде, дужан да:

1) примени одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере, као што је псеудонимизација, које имају за циљ обезбеђивање делотворне примене начела заштите података о личности, као што је смањење броја података;

2) обезбеди примену неопходних механизма заштите у току обраде, како би се испунили услови за обраду прописани овим законом и заштитила права и слободе лица на која се подаци односе.

Руководалац је дужан да сталном применом одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера обезбеди да се увек обрађују само они подаци о личности који су неопходни за остваривање сваке појединачне сврхе обраде. Та се обавеза примењује у односу на број прикупљених података, обим њихове обраде, рок њиховог похрањивања и њихову доступност.

Мерама из става 2. овог члана мора се увек обезбедити да се без учешћа физичког лица подаци о личности не могу учинити доступним неограниченом броју физичких лица.

Издати сертификат из члана 61. овог закона руководалац може користити да предочи да се придржава обавеза из ст. 1. до 3. овог члана.

Став 4. овог члана не примењује се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Заједнички руковаоци

Члан 43.

Ако два или више руковаоца заједнички одређују сврху и начин обраде, они се сматрају заједничким руковаоцима.

Заједнички руковаоци из става 1. овог члана на транспарентан начин одређују одговорност сваког од њих за поштовање обавеза прописаних овим законом, а посебно обавеза у погледу остваривања права лица на које се подаци односе и испуњавања њихових обавеза да том лицу пружи информације из чл. 23. до 25. овог закона.

Одговорност из става 2. овог члана уређује се споразумом заједничких руковаоца, осим ако је ова одговорност прописана законом који се примењује на руковаоце.

Споразумом из става 3. овог члана мора се одредити лице за контакт са лицем на које се подаци односе и уредити однос сваког од заједничких руковаоца са лицем на које се подаци односе.

Суштина одредби споразума из става 3. овог члана мора бити доступна лицу на које се подаци односе.

Одредбе ст. 4. и 5. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Без обзира на одредбе споразума из става 3. овог члана, лице на које се подаци односе може остварити своја права утврђена овим законом појединачно у односу према сваком од заједничких руковаоца.

Представници руковаоца или обрађивача који немају седиште у Републици Србији

Члан 44.

Руковалац, односно обрађивач, у случајевима из члана 3. став 4. овог закона, дужан је да одреди у писменом облику свог представника у Републици Србији, осим ако је:

- 1) обрада повремена, не укључује у великој мери обраду посебних података из члана 17. став 1. овог закона или података о личности који се односе на осуде за кривична дела и кажњива дела из члана 19. овог закона, и вероватно је да неће проузроковати ризик за права и слободе физичких лица узимајући у обзир природу, околности, обим и сврхе обраде;
- 2) руковалац, односно обрађивач орган власти.

Руковалац, односно обрађивач овлашћује представника из става 1. овог члана као лице коме се, уз руковаоца или обрађивача, односно уместо њих, лице на које се подаци односе, Повереник или друго лице може обратити у погледу свих питања у вези са обрадом податка о личности, а у циљу обезбеђивања поштовања одредби овог закона.

Притужба, тужба и остали правни захтеви из овог закона се могу поднети против руковаоца или обрађивача, без обзира на то да ли је одређен њихов представник из става 1. овог члана.

Обрађивач

Члан 45.

Ако се обрада врши у име руковаоца, руковалац може да одреди као обрађивача само оно лице или орган власти који у потпуности гарантује примену одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера, на начин који обезбеђује да се обрада врши у складу са одредбама овог закона и да се обезбеђује заштита права лица на које се подаци односе.

Обрађивач из става 1. овог члана може поверити обраду другом обрађивачу само ако га руковалац за то овласти на основу општег или посебног писменог овлашћења. Ако се обрада врши на основу општег овлашћења, обрађивач је дужан да информише руковаоца о намераваном избору другог обрађивача, односно замени другог обрађивача, како би руковалац имао могућност да се супротстави таквој промени.

Обрада од стране обрађивача мора бити уређена уговором или другим правно обавезујућим актом, који је закључен, односно усвојен у писменом облику, што обухвата и електронски облик, који обавезује обрађивача према руковаоцу и који уређује предмет и трајање обраде, природу и сврху обраде, врсту података о личности и врсту лица о којима се подаци обрађују, као и права и обавезе руковаоца.

Уговором или другим правно обавезујућим актом из става 3. овог члана прописује се да је обрађивач дужан да:

- 1) обрађује податке о личности само на основу писмених упутстава руковоаца, укључујући и упутство у односу на преношење података о личности у друге државе или међународне организације, осим ако је обрађивач законом обавезан да обрађује податке. У том случају, обрађивач је дужан да обавести руковоаца о тој законској обавези пре започињања обраде, осим ако закон забрањује достављање тих информација због потребе заштите важног јавног интереса;
- 2) обезбеди да се физичко лице које је овлашћено да обрађује податке о личности обавезало на чување поверљивости података или да то лице подлеже законској обавези чувања поверљивости података;
- 3) предузме све потребне мере у складу са чланом 50. овог закона;
- 4) поштује услове за поверавање обраде другом обрађивачу из ст. 2. и 7. овог члана;
- 5) узимајући у обзир природу обраде, помаже руковоацу применом одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера, колико је то могуће, у испуњавању обавеза руковоаца у односу на захтеве за остваривање права лица на које се подаци односе из Главе III. овог закона;
- 6) помаже руковоацу у испуњавању обавеза из члана 50. и чл. 52. до 55. овог закона, узимајући у обзир природу обраде и информације које су му доступне;
- 7) после окончања уговорених радњи обраде, а на основу одлуке руковоаца, избрише или врати руковоацу све податке о личности и избрише све копије ових података, осим ако је законом прописана обавеза чувања података;
- 8) учини доступним руковоацу све информације које су неопходне за предочавање испуњености обавеза обрађивача прописаних овим чланом, као и информације које омогућавају и доприносе контроли рада обрађивача, коју спроводи руковалац или друго лице које он за то овласти.

У случају из става 4. тачка 8) овог члана, обрађивач је дужан да без одлагања упозори руковоаца ако сматра да писмено упутство које је од њега добио није у складу са овим законом или другим законом којим се уређује заштита података о личности.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, уговором или другим правно обавезујућим актом из става 3. овог члана прописује се да је обрађивач дужан да:

- 1) обрађује податке о личности само на основу упутстава руковоаца;
- 2) обезбеди да се лице које је овлашћено да обрађује податке обавезало на чување поверљивости података или да то лице подлеже законској обавези чувања поверљивости података;

- 3) помаже на одговарајући начин руковаоцу у испуњавању његове обавезе поштовања одредби о правима лица на које се подаци односе из Главе III. овог закона;
- 4) после окончања уговорених радњи обраде, а на основу одлуке руковаоца, избрише или му врати све податке о личности и избрише све копије ових података, осим ако је законом прописана обавеза чувања података;
- 5) учини доступним руковаоцу све информације које су неопходне за предочавање испуњености обавеза обрађивача прописаних овим чланом;
- 6) обезбеди поштовање услова из ст. 2, 3. и 6. овог члана ако поверава обраду другом обрађивачу.

Ако обрађивач одреди другог обрађивача за вршење посебних радњи обраде у име руковаоца, исте обавезе заштите података о личности прописане уговором или другим правно обавезујућим актом између руковаоца и обрађивача из ст. 3. и 4. овог члана обавезују и тог другог обрађивача, на основу посебног уговора или другог правно обавезујућег акта, који је закључен, односно усвојен у писменом облику, што обухвата и електронски облик, којим се у односу између обрађивача и другог обрађивача прописују довољне гаранције за примену одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера које обезбеђују да се обрада врши у складу са овим законом. Ако други обрађивач не испуни своје обавезе у вези са заштитом података о личности, за испуњење ових обавеза другог обрађивача руковаоцу одговара обрађивач.

Ако обрађивач повреди одредбе овог закона одређујући сврху и начин обраде податка о личности, обрађивач се сматра руковоцем у односу на ту обраду.

Примена одобреног кодекса поступања из члана 59. овог закона, односно издатог сертификата из члана 61. овог закона може се користити да се предочи да обрађивач испуњава обавезе пружања гаранција из ст. 1. и 7. овог члана.

Правни однос између руковаоца и обрађивача који се уређује у складу са ст. 3. и 7. овог члана, може бити заснован у целини или делимично на стандардним уговорним клаузулама из става 11. овог члана, укључујући и оне које су везане за сертификат који се одобрава руковаоцу или обрађивачу у складу са чл. 61. и 62. овог закона.

Повереник може да изради стандардне уговорне клаузуле које се односе на обавезе из ст. 3. и 7. овог члана, посебно узимајући у обзир европску праксу у изради стандардних уговорних клаузула.

Одредбе ст. 4, 5, 7. и ст. 9. до 11. овог члана не примењују се на надлежне органе који врше обраду у посебне сврхе.

Обрада по налогу

Члан 46.

Обрађивач, односно друго лице које је од стране руковаоца или обрађивача овлашћено за приступ подацима о личности, не може да обрађује те податке без налога руковаоца, осим ако је таква обрада прописана законом.

Евиденција радњи обраде

Члан 47.

Руковалац и његов представник, ако је одређен, дужан је да води евиденцију о радњама обраде за које је одговоран, а која садржи информације о:

- 1) имену и контакт подацима руковаоца, заједничких руковаоца, представника руковаоца и лица за заштиту података о личности, ако они постоје, односно ако су одређени;
- 2) сврси обраде;
- 3) врсти лица на које се подаци односе и врсти података о личности;
- 4) врсти прималаца којима су подаци о личности откривени или ће бити откривени, укључујући и примаоце у другим државама или међународним организацијама;
- 5) преносу података о личности у друге државе или међународне организације, укључујући и назив друге државе или међународне организације, као и документе о примени мера заштите ако се подаци преносе у складу са чланом 69. став 2. овог закона, ако се такав пренос података о личности врши;
- 6) року после чијег истека се бришу одређене врсте података о личности, ако је такав рок одређен;
- 7) општем опису мера заштите из члана 50. став 1. овог закона, ако је то могуће.

Одредбе става 1. овог члана не примењују се ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, руковалац је дужан да води евиденцију о свим врстама радњи обраде за које је одговоран, а која садржи информације о:

- 1) имену и контакт подацима руковаоца, заједничких руковаоца и лица за заштиту података о личности, ако они постоје, односно ако су одређени;
- 2) сврси обраде;
- 3) врсти лица на које се подаци односе и врсти података о личности;
- 4) врсти прималаца којима су подаци о личности откривени или ће бити откривени, укључујући и примаоце у другим државама или међународним организацијама;
- 5) коришћењу профилисања, ако се профилисање користи;

- 6) врстама преноса података о личности у друге државе или међународне организације, ако се такав пренос података о личности врши;
- 7) правном основу за поступак обраде, укључујући и пренос података о личности;
- 8) року чијим истеком се бришу одређене врсте података о личности, ако је такав рок одређен;
- 9) општем опису мера заштите из члана 50. став 1. овог закона, ако је то могуће.

Обрађивач и његов представник, ако је одређен, дужан је да води евиденцију о свим врстама радњи обраде које се врше у име руковоаца, а која садржи информације о:

- 1) имену и контакт подацима сваког обрађивача и сваког руковоаца у чије име се обрада врши, односно представника руковоаца или обрађивача и лица за заштиту података о личности, ако они постоје, односно ако су одређени;
- 2) врсти обрада које се врше у име сваког руковоаца;
- 3) преносу података о личности у друге државе или међународне организације, укључујући и назив друге државе или међународне организације, као и документе о примени мера заштите ако се подаци преносе у складу са чланом 69. став 2. овог закона, ако се такав пренос података о личности врши;
- 4) општем опису мера заштите из члана 50. став 1. овог закона, ако је то могуће.

Одредбе става 4. овог члана не примењују се ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, сваки обрађивач је дужан да води евиденцију о свим врстама радњи обраде које се врше у име руковоаца, а која садржи информације о:

- 1) имену и контакт подацима сваког обрађивача и сваког руковоаца у чије име се обрада врши, односно лица за заштиту података о личности, ако је оно одређено;
- 2) врсти обрада које се врше у име сваког руковоаца;
- 3) преносу података о личности у друге државе или међународне организације, под условом да руковалац то изричито захтева, укључујући и називе државе или међународне организације, ако се такав пренос података о личности врши;
- 4) општем опису мера заштите из члана 50. став 1. овог закона, ако је то могуће.

Евиденције из ст. 1, 3, 4. и 6. овог члана воде се у писменом облику, што обухвата и електронски облик и чувају се трајно.

Руковалац или обрађивач, као и њихови представници, ако су одређени, дужни су да евиденције из ст. 1, 3, 4. и 6. овог члана учине доступним Поверенику, на његов захтев.

Одредбе ст. 1. и 4. овог члана не примењују се на привредне субјекте и организације у којима је запослено мање од 250 лица, осим ако:

- 1) обрада коју врше може да проузрокује висок ризик по права и слободе лица на које се подаци односе;
- 2) обрада није повремена;
- 3) обрада обухвата посебне врсте података о личности из члана 17. став 1. овог закона или податке о личности који се односе на кривичне пресуде, кажњива дела и мере безбедности из члана 19. овог закона.

Бележење радњи обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе

Члан 48.

Надлежни орган који обрађује податке у посебне сврхе дужан је да обезбеди да се приликом употребе система аутоматске обраде у том систему бележе најмање следеће радње обраде: унос, мењање, увид, откривање, укључујући и пренос, упоређивање и брисање.

Бележење увида и откривања података о личности мора да омогући утврђивање разлога за вршење радњи обраде, датума и времена предузимања радњи обраде и, ако је то могуће, идентитета лица које је извршило увид или открило податке о личности, као и идентитета примаоца ових података.

Бележење из става 1. овог члана може бити коришћено искључиво у сврху оцене законитости обраде, интерног надзора, обезбеђивања интегритета и безбедности података, као и покретања и вођења кривичног поступка.

Запис настао бележењем из става 1. овог члана ставља се на увид Поверенику, на његов захтев.

Сарадња са Повереником

Члан 49.

Руководалац, обрађивач и њихови представници, ако су одређени, дужни су да сарађују са Повереником у вршењу његових овлашћења.

2. Безбедност података о личности

Безбедност обраде

Члан 50.

У складу са нивоом технолошких достигнућа и трошковима њихове примене, природом, обимом, околностима и сврхом обраде, као и вероватноћом наступања ризика и нивоом ризика за права и слободе физичких лица, руководалац и обрађивач спроводе одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере како би достигли одговарајући ниво безбедности у односу на ризик.

Према потреби, мере из става 1. овог члана нарочито обухватају:

- 1) псеудонимизацију и криптозаштиту података о личности;
- 2) способност обезбеђивања трајне поверљивости, интегритета, расположивости и отпорности система и услуга обраде;
- 3) обезбеђивање успостављања поновне расположивости и приступа подацима о личности у случају физичких или техничких инцидентата у најкраћем року;
- 4) поступак редовног тестирања, оцењивања и процењивања делотворности техничких, организационих и кадровских мера безбедности обраде.

Приликом процењивања одговарајућег нивоа безбедности из става 1. овог члана посебно се узимају у обзир ризици обраде, а нарочито ризици од случајног или незаконитог уништења, губитка, измене, неовлашћеног откривања или приступа подацима о личности који су пренесени, похрањени или обрађивани на други начин.

Примена одобреног кодекса поступања из члана 59. овог закона, односно издат сертификат из члана 61. овог закона, може се користити у циљу предочавања испуњености обавеза из става 1. овог члана.

Руковалац и обрађивач дужни су да предузму мере у циљу обезбеђивања да свако физичко лице које је овлашћено за приступ подацима о личности од стране руковаоца или обрађивача, обрађује ове податке само по налогу руковаоца или ако је на то обавезано законом.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Безбедност обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе Члан 51.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, а у складу са нивоом технолошких достигнућа и трошковима њихове примене, природом, обимом, околностима и сврхом обраде, као и вероватноћом наступања ризика и нивоом ризика за права и слободе физичких лица, руковалац и обрађивач спроводе одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере како би достигли одговарајући ниво безбедности у односу на ризик, а посебно ако се ради о обради посебних врста података о личности из члана 18. овог закона.

На основу процене ризика, руковалац или обрађивач дужан је да приликом аутоматске обраде примени одговарајуће мере из става 1. овог члана које обезбеђују да се:

- 1) онемогући неовлашћеном лицу приступ опреми која се користи за обраду („контрола приступа опреми”);
- 2) спречи неовлашћено читање, умножавање, измена или уклањање носача података („контрола носача података”);

- 3) спречи неовлашћено уношење података о личности, као и неовлашћена измена, брисање и контрола похрањених података о личности („контрола похрањивања”);
- 4) спречи коришћење система за аутоматску обраду од стране неовлашћеног лица, употребом опреме за пренос података („контрола употребе”);
- 5) осигура да лице које је овлашћено за коришћење система за аутоматску обраду има приступ само оним подацима о личности на које се односи његово овлашћење за приступ подацима („контрола приступа подацима”);
- 6) може проверити, односно установити коме су подаци о личности пренети, могу бити пренети или учињени доступним, употребом опреме за пренос података („контрола преноса”);
- 7) може накнадно проверити, односно утврдити који су подаци о личности унети у систем аутоматске обраде, од стране ког лица и када су унети („контрола уноса”);
- 8) спречи неовлашћено читање, умножавање, измена или брисање података о личности у току њиховог преноса или у току превоза носача података („контрола превоза”);
- 9) поново успостави инсталирани систем у случају прекида његовог рада („обнављање система”);
- 10) осигура да систем исправно ради и да се грешке у раду система уредно пријављују („поузданост”), као и да се похрањени подаци о личности не могу угрозити због недостатака у раду система („интегритет”).

Обавештавање Повереника о повреди података о личности Члан 52.

Руководалац је дужан да о повреди података о личности која може да произведе ризик по права и слободе физичких лица обавести Повереника без непотребног одлагања, или, ако је то могуће, у року од 72 часа од сазнања за повреду.

Ако руководалац не поступи у року од 72 часа од сазнања за повреду, дужан је да образложи разлоге због којих није поступио у том року.

Обрађивач је дужан да, после сазнања за повреду података о личности, без непотребног одлагања обавести руковоаоца о тој повреди.

Обавештење из става 1. овог члана мора да садржи најмање следеће информације:

- 1) опис природе повреде података о личности, укључујући врсте података и приближан број лица на која се подаци те врсте односе, као и приближан број података о личности чија је безбедност повређена;

- 2) име и контакт податке лица за заштиту података о личности или информације о другом начину на који се могу добити подаци о повреди;
- 3) опис могућих последица повреде;
- 4) опис мера које је руковалац предузео или чије је предузимање предложено у вези са повредом, укључујући и мере које су предузете у циљу умањења штетних последица.

Ако се све информације из става 4. овог члана не могу доставити истовремено, руковалац без непотребног одлагања поступно доставља доступне информације.

Руковалац је дужан да документује сваку повреду података о личности, укључујући и чињенице о повреди, њеним последицама и предузетим мерама за њихово отклањање.

Документација из става 6. овог члана мора омогућити Поверенику да утврди да ли је руковалац поступио у складу са одредбама овог члана.

Ако се ради о повреди података о личности које обрађују надлежни органи у посебне сврхе, а који су пренети руковаоцу у другој држави или међународној организацији, руковалац је дужан да без непотребног одлагања достави информације из става 4. овог члана руковаоцу у тој другој држави или међународној организацији, у складу са међународним споразумом.

Повереник прописује образац обавештења из става 1. овог члана и ближе уређује начин обавештавања.

Обавештавање лица о повреди података о личности

Члан 53.

Ако повреда података о личности може да произведе висок ризик по права и слободе физичких лица, руковалац је дужан да без непотребног одлагања о повреди обавести лице на које се подаци односе.

У обавештењу из става 1. овог члана руковалац је дужан да на јасан и разумљив начин опише природу повреде података и наведе најмање информације из члана 52. став 4. тач. 2) до 4) овог закона.

Руковалац није дужан да обавести лице из става 1. овог члана ако:

- 1) је предузео одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере заштите у односу на податке о личности чија је безбедност повређена, а посебно ако је криптозаштитом или другим мерама онемогућио разумљивост података свим лицима која нису овлашћена за приступ овим подацима;
- 2) је накнадно предузео мере којима је обезбедио да повреда података о личности са високим ризиком за права и слободе лица на које се подаци односе више не може да произведе последице за то лице;
- 3) би обавештавање лица на које се подаци односе представљало несразмеран утрошак времена и средстава. У том случају,

руководалац је дужан да путем јавног обавештавања или на други делотворан начин обезбеди пружање обавештења лицу на које се подаци односе.

Ако руководалац није обавестио лице на које се подаци односе о повреди података о личности, Повереник може, узимајући у обзир могућност да повреда података произведе висок ризик, да наложи руковоаоцу да то учини или може да утврди да су испуњени услови из става 3. овог члана.

Ако се ради о повреди података о личности које обрађују надлежни органи у посебне сврхе, руководалац може одложити или ограничити обавештавање лица на које се подаци односе, у складу са условима и на основу разлога из члана 25. став 3. овог закона.

3. Процена утицаја обраде на заштиту података о личности и претходно мишљење Повереника

Процена утицаја на заштиту података о личности

Члан 54.

Ако је вероватно да ће нека врста обраде, посебно употребом нових технологија и узимајући у обзир природу, обим, околности и сврху обраде, проузроковати висок ризик за права и слободе физичких лица, руководалац је дужан да пре него што започне са обрадом изврши процену утицаја предвиђених радњи обраде на заштиту података о личности.

Ако више сличних радњи обраде могу проузроковати сличне високе ризике за заштиту података о личности, може се извршити заједничка процена.

Приликом процене утицаја руководалац је дужан да затражи мишљење лица за заштиту података о личности, ако је оно одређено.

Процена утицаја из става 1. овог члана обавезно се врши у случају:

- 1) систематске и свеобухватне процене стања и особина физичког лица која се врши помоћу аутоматизоване обраде података о личности, укључујући и профилисање, на основу које се доносе одлуке од значаја за правни положај појединца или на сличан начин значајно утичу на њега;
- 2) обраде посебних врста података о личности из члана 17. став 1. и члана 18. став 1. или података о личности у вези са кривичним пресудама и кажњивим делима из члана 19. овог закона, у великом обиму;
- 3) систематског надзора над јавно доступним површинама у великој мери.

Повереник је дужан да сачини и јавно објави на својој интернет страници листу врста радњи обраде за које се мора извршити процена утицаја из става 1. овог члана, а може да сачини и објави и листу врста радњи обраде за које процена није потребна.

Процена утицаја најмање мора да садржи:

- 1) свеобухватан опис предвиђених радњи обраде и сврху обраде, укључујући и опис легитимног интереса руковоаца, ако он постоји;
- 2) процену неопходности и сразмерности вршења радњи обраде у односу на сврхе обраде;
- 3) процену ризика за права и слободе лица на које се подаци односе из става 1. овог члана;
- 4) опис мера које се намеравају предузети у односу на постојање ризика, укључујући механизме заштите, као и техничке, организационе и кадровске мере у циљу заштите податка о личности и обезбеђивања доказа о поштовању одредби овог закона, узимајући у обзир права и легитимне интересе лица на које се подаци односе и других лица.

Став 6. овог члана не примењује се на процену утицаја обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Процена утицаја обраде коју врше надлежни органи у посебне сврхе најмање мора да садржи свеобухватан опис предвиђених радњи обраде, процену ризика по права и слободе лица на које се подаци односе, опис мера које се намеравају предузети у односу на постојање ризика, укључујући механизме заштите, као и техничке, организационе и кадровске мере у циљу заштите податка о личности и обезбеђивања доказа о поштовању одредби овог закона, узимајући у обзир права и легитимне интересе лица на које се подаци односе и других лица.

Примена одобреног кодекса поступања из члана 59. овог закона од стране руковоаца или обрађивача мора се узети у обзир приликом процене утицаја радњи обраде на заштиту података о личности.

Став 9. овог члана не примењује се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Према потреби, руковалац од лица на које се подаци односе или њихових представника тражи мишљење о радњама обраде које намерава да врши, не доводећи у питање заштиту пословних или јавних интереса или безбедност радњи обраде.

Ако се посебним законом прописују поједине радње обраде, односно групе радњи обраде, а обрада се врши у складу са чланом 12. став 1. тачка 3) или тачка 5) овог закона, па је процена утицаја на заштиту података о личности већ извршена у оквиру опште процене утицаја приликом доношења закона, ст. 1. до 9. овог члана се не примењује, осим ако се утврди да је неопходно извршити нову процену.

Према потреби, а најмање у случају кад је дошло до промене нивоа ризика у вези са радњама обраде, руковалац је дужан да преиспита да ли се радње обрада врше у складу са извршеном проценом утицаја на заштиту података о личности.

Претходно мишљење Повереника

Члан 55.

Ако процена утицаја на заштиту података о личности, која је извршена у складу са чланом 54. овог закона, указује да ће намеравање радње обраде произвести висок ризик ако се не предузму мере за умањење ризика, руковалац је дужан да затражи мишљење Повереника пре започињања радње обраде.

Став 1. овог члана не примењује се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Ако обраду врши надлежни орган у посебне сврхе, руковалац, односно обрађивач је дужан да затражи мишљење Повереника пре започињања радњи обраде које ће довести до стварања нове збирке података у случају да:

- 1) процена утицаја на заштиту података о личности, која је извршена у складу са чланом 54. овог закона, указује да ће намеравање радње обраде произвести висок ризик ако се не предузму мере за умањење ризика;
- 2) врста обраде, а посебно ако се користе нове технологије, механизми заштите или поступци, представљају висок ризик за права и слободе лица на које се подаци односе.

Ако Повереник сматра да би намеравање радње обраде из ст. 1. и 3. овог члана могле да повреду одредбе овог закона, а посебно ако руковалац није на одговарајући начин проценио или умањио ризик, Повереник је дужан да у року од 60 дана од дана пријема захтева достави писмено мишљење руковаоцу или обрађивачу, ако је он поднео захтев, као и да по потреби искористи овлашћења из члана 79. овог закона.

Рок из става 4. овог члана може се продужити за 45 дана узимајући у обзир сложеност намераваних радњи обраде, а Повереник је дужан да о одлагању и разлозима за одлагање давања мишљења упозна руковаоца или обрађивача, ако је он поднео захтев, у року од 30 дана од пријема захтева за мишљење.

Рокови из ст. 4. и 5. овог члана не теку док Повереник не добије све тражене информације које су неопходне за давање мишљења.

Уз захтев за мишљење, руковалац је дужан да Поверенику достави податке о:

- 1) дужностима руковаоца, и, ако постоје, заједничких руковаоца и обрађивача који учествују у обради, посебно ако се ради о обради која се врши унутар групе привредних субјеката;
- 2) сврхама и начинима намеравање обраде;
- 3) техничким, организационим и кадровским мерама, као и механизмима заштите права и слобода лица на које се подаци односе у складу са овим законом;
- 4) контакт подацима лица за заштиту података, ако је оно одређено;

5) процени утицаја на заштиту података о личности из члана 54. овог закона;

6) свим другим информацијама које затражи Повереник.

Став 7. овог члана не примењује се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Ако обраду врши надлежни орган у посебне сврхе, руковалац из става 3. овог члана је дужан да Поверенику достави податке о процени утицаја на заштиту података о личности из члана 54. овог закона, а на захтев Повереника и друге информације које су од значаја за његово мишљење о радњама обраде, а посебно ризику по заштиту података о личности лица на које се подаци односе и механизмима заштите његових права.

Повереник може да састави и јавно објави на својој интернет презентацији листу врсти радњи обраде у вези са којима се мора тражити његово мишљење.

Органи власти који предлажу усвајање закона и других прописа заснованих на законима, а који садрже одредбе о обради података о личности, дужни су да у току њихове припреме затраже мишљење Повереника.

4. Лице за заштиту података о личности

Одређивање

Члан 56.

Руковалац и обрађивач могу да одреде лице за заштиту података о личности.

Руковалац и обрађивач дужни су да одреде лице за заштиту података о личности ако се:

- 1) обрада врши од стране органа власти, осим ако се ради о обради коју врши суд у сврху обављања његових судских овлашћења;
- 2) основне активности руковаоца или обрађивача састоје у радњама обраде које по својој природи, обиму, односно сврхама захтевају редован и систематски надзор великог броја лица на које се подаци односе;
- 3) основне активности руковаоца или обрађивача састоје у обради посебних врста података о личности из члана 17. став 1. или података о личности у вези са кривичним пресудама и кажњивим делима из члана 19. овог закона, у великом обиму.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на обраду надлежних органа у посебне сврхе.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, руковалац је дужан да одреди лице за заштиту података о личности, осим ако се ради о обради коју врше судови у сврху обављања њихових судских овлашћења.

Група привредних субјеката може одредити заједничко лице за заштиту података о личности, под условом да је ово лице једнако доступно сваком члану групе.

Ако су руковаоци или обрађивачи органи власти или надлежни органи, може се одредити заједничко лице за заштиту података о личности, узимајући у обзир организациону структуру и величину тих органа власти.

Посебним законом може се прописати да руковаоци, односно обрађивачи или њихова удружења која их представљају, морају одредити лице за заштиту података о личности.

Лице за заштиту података о личности одређује се на основу његових стручних квалификација, а нарочито стручног знања и искуства у области заштите података о личности, као и способности за извршавање обавеза из члана 58. овог закона.

Лице за заштиту података о личности може бити запослено код руковаоца или обрађивача или може обављати послове на основу уговора.

Руковалац или обрађивач дужан је да објави контакт податке лица за заштиту података о личности и достави их Поверенику.

Повереник води евиденцију лица за заштиту података о личности која садржи: имена и презимена лица за заштиту података о личности, њихове контакт податке, као и имена и контакт податке руковаоца, односно обрађивача.

Повереник прописује образац евиденције из става 11. овог члана и уређује начин њеног вођења.

Положај лица за заштиту података о личности

Члан 57.

Руковалац и обрађивач дужни су да благовремено и на одговарајући начин укључе лице за заштиту података о личности у све послове који се односе на заштиту података о личности.

Руковалац и обрађивач дужни су да омогуће лицу за заштиту података о личности извршавање обавеза из члана 58. овог закона на тај начин што му обезбеђују неопходна средства за извршавање ових обавеза, приступ подацима о личности и радњама обраде, као и његово стручно усавршавање.

Руковалац и обрађивач дужни су да обезбеде независност лица за заштиту података о личности у извршавању његових обавеза.

Руковалац или обрађивач не могу казнити лице за заштиту података о личности, нити раскинути радни однос, односно уговор са њим због извршавања обавеза из члана 58. овог закона.

За извршавање обавеза из члана 58. овог закона лице за заштиту података о личности непосредно је одговорно руководиоцу руковаоца или обрађивача.

Лица на које се подаци односе могу се обратити лицу за заштиту података о личности у вези са свим питањима која се односе на обраду својих податка о личности, као и у вези са остваривањем својих права прописаних овим законом.

Лице за заштиту података о личности дужно је да чува тајност, односно поверљивост података до којих је дошло у извршавању обавеза из члана 58. овог закона, у складу са законом.

Лице за заштиту података о личности може да обавља друге послове и извршава друге обавезе, а руковалац или обрађивач дужни су да обезбеде да извршавање других послова и обавеза не доведе лице за заштиту података о личности у сукоб интереса.

Ако су руковаоци надлежни органи који врше обраду у посебне сврхе, одредбе ст. 1. до 5. и 8. овог члана не примењују се на обрађивача.

Обавезе лица за заштиту података о личности

Члан 58.

Лице за заштиту података о личности има најмање обавезу да:

- 1) информише и даје мишљење руковаоцу или обрађивачу, као и запосленима који врше радње обраде о њиховим законским обавезама у вези са заштитом података о личности;
- 2) прати примену одредби овог закона, других закона и интерних прописа руковаоца или обрађивача који се односе на заштиту података о личности, укључујући и питања поделе одговорности, подизања свести и обуке запослених који учествују у радњама обраде, као и контроле;
- 3) даје мишљење, када се то затражи, о процени утицаја обраде на заштиту података о личности и прати поступање по тој процени, у складу са чланом 54. овог закона;
- 4) сарађује са Повереником, представља контакт тачку за сарадњу са Повереником и саветује се са њим у вези са питањима која се односе на обраду, укључујући и обавештавање и прибављање мишљења из члана 55. овог закона.

У извршавању својих обавеза лице за заштиту података о личности дужно је да посебно води рачуна о ризику који се односи на радње обраде, узимајући у обзир природу, обим, околности и сврхе обраде.

Ако су руковаоци надлежни органи који врше обраду у посебне сврхе, одредбе става 1. тач. 1) и 2) овог члана не примењују се на обрађивача.

5. Кодекс поступања и издавање сертификата

Кодекс поступања

Члан 59.

Удружења и други субјекти који представљају групе руковаоца или обрађивача могу израдити кодекс поступања у циљу ефикасније примене овог закона, а нарочито у погледу:

- 1) поштене и транспарентне обраде;

- 2) легитимних интереса руковооца, узимајући у обзир околности конкретних случајева;
- 3) прикупљања података о личности;
- 4) псеудонимизације података о личности;
- 5) информација које се пружају јавности и лицима на које се подаци односе;
- 6) остваривања права лица на које се подаци односе;
- 7) информација које се пружају малолетним лицима, њиховој заштити, као и начина на који се прибавља пристанак родитеља који врши родитељско право;
- 8) мера и поступака из чл. 41. и 42. овог закона, као и мера које имају за циљ безбедност обраде из члана 50. овог закона;
- 9) обавештавања Повереника о повреди података о личности, као и информисања лица на које се подаци односе о таквим повредама;
- 10) преноса података о личности у друге државе или међународне организације;
- 11) начина решавања спорова између руковооца и лица на које се подаци односе мирним путем, што не утиче на остваривања права лица на које се подаци односе из чл. 82. и 84. овог закона.

Руковаоци, односно обрађивачи на које се овај закон не примењује, у циљу обезбеђивања одговарајућих мера заштите лица на које се подаци односе у оквиру преноса њихових података о личности у друге државе или међународне организације на основу члана 65. став 2. тачка 3) овог закона, могу прихватити или се обавезати на примену кодекса поступања који је одобрен у складу са ставом 5. овог члана, путем уговорних или других правно обавезујућих аката којима се обавезују на примену тих мера заштите, а посебно у односу на права лица на које се подаци односе.

Кодекс поступања из става 1. овог члана обавезно садржи одредбе које омогућавају лицу из члана 60. став 1. овог закона вршење надзора над применом кодекса од стране руковооца или обрађивача који су се обавезали на примену кодекса, што не утиче на инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Удружења и други субјекти из става 1. овог члана који намеравају да израде кодекс поступања или да измене постојећи кодекс, дужни су да предлог кодекса или његових измена доставе Поверенику на мишљење.

Повереник даје мишљење о усклађености предлога кодекса поступања или његових измена са одредбама овог закона, а ако утврди да предлог кодекса садржи довољне гаранције за заштиту података о личности, кодекс поступања или његове измене региструје и јавно објављује на својој интернет страници.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Контрола примене кодекса поступања

Члан 60.

Контролу примене кодекса поступања, у складу са чланом 59. став 3. овог закона, може вршити правно лице које је акредитовано за вршење контроле у складу са законом који уређује акредитацију.

Вршење контроле из става 1. овог члана не утиче на инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Правно лице из става 1. овог члана може се акредитовати само ако је:

- 1) доказало Поверенику своју независност и стручност у односу на садржину кодекса;
- 2) успоставило поступак процене оспособљености руковоаца и обрађивача за примену кодекса поступања, праћења примене кодекса од стране руковоаца или обрађивача, као и периодичног преиспитивања његове делотворности;
- 3) успоставило поступак и орган за одлучивање о притужбама због повреде кодекса поступања или начина његове примене од стране руковоаца или обрађивача, као и обезбедило транспарентност тог поступка и органа према јавности и лицима на које се подаци односе;
- 4) доказало Поверенику да у вршењу његових овлашћења не може доћи до сукоба интереса.

У случају повреде кодекса поступања од стране руковоаца или обрађивача, правно лице из става 1. овог члана предузима одговарајуће мере у прописаном поступку, укључујући и привремено или трајно искључење руковоаца, односно обрађивача из примене кодекса.

Правно лице из става 1. овог члана дужно је да обавести Повереника о предузетим мерама из става 4. овог члана, као и разложима за њихово одређивање.

Предузимање мера из става 4. овог члана не утиче на овлашћења Повереника и примену одредби Главе VII. овог закона.

Правном лицу из става 1. овог члана акредитација се одузима ако се утврди да оно више не испуњава услове за акредитацију или да мере које оно предузима крше одредбе овог закона.

Одредбе ст. 1. до 7. овог члана не примењују се на органе власти и обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Издавање сертификата

Члан 61.

У циљу доказивања поштовања одредби овог закона од стране руковоаца и обрађивача, а посебно узимајући у обзир потребе малих и средњих предузећа, могу се установити поступци издавања сертификата о заштити података о личности, са одговарајућим жиговима и ознакама за заштиту података.

Руковаоцу, односно обрађивачу на које се овај закон не примењује, у циљу доказивања предузимања мера заштите од стране руковаоца и обрађивача, а у оквиру преноса њихових података о личности у друге државе или међународне организације на основу члана 65. став 2. тачка 5) овог закона, може се издати сертификат, са одговарајућим жиговима и ознакама, у складу са ставом 5. овог члана, под условом да они путем уговора или другог правно обавезујућег акта прихвате примену ових мера заштите, укључујући и заштиту права лица на које се подаци односе.

Поступак издавања сертификата је добровољан и транспарентан.

Постојање издатог сертификата не може утицати на законске обавезе руковаоца и обрађивача, нити на инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Сертификат издаје сертификационо тело из члана 62. овог закона или Повереник, на основу критеријума које прописује Повереник, у складу са овлашћењима из члана 79. став 3. овог закона.

Руковалац и обрађивач који захтевају издавање сертификата дужни су да сертификационом телу из члана 62. овог закона, односно Поверенику, ако је захтев упућен њему, омогуће приступ радњама обраде и пружи све информације о обради које су неопходне за спровођење поступка издавања сертификата.

Сертификат се издаје руковаоцу и обрађивачу на период који не може бити дужи од три године, а може се обновити ако они и даље испуњавају исте прописане услове и критеријуме за издавање сертификата.

Сертификат из става 7. овог члана се укида у случају кад сертификационо тело, односно Повереник, ако је захтев упућен њему, утврди да руковалац, односно обрађивач више не испуњава прописане критеријуме за издавање сертификата.

Повереник води и јавно објављује на својој интернет страници списак сертификационих тела и издатих сертификата, са одговарајућим жиговима и ознакама.

Одредбе ст. 1. до 9. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

Сертификациона тела

Члан 62.

Сертификационо тело, које има одговарајући ниво стручности у погледу заштите података о личности и које је акредитовано у складу са законом којим се уређује акредитација, издаје, обнавља и укида сертификат, заједно са жигом и ознаком, после обавештавања Повереника о одлуци која се намерава донети, што не утиче на инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Сертификационо тело из става 1. овог члана може бити акредитовано само ако:

- 1) докаже Поверенику своју независност и стручност у односу на предмет сертификације;
- 2) се обавезало на поштовање прописаних критеријума из члана 61. став 5. овог закона;
- 3) пропише поступак за издавање, периодичну проверу и укидање сертификата, жига и ознаке;
- 4) пропише поступак и одреди органе за поступање по притужбама против руковооца и обрађивача због вршења радњи обраде на начин супротан издатом сертификату и учини их доступним јавности и лицу на које се подаци односе;
- 5) докаже Поверенику да у извршавању његових послова не може настати сукоб интереса.

Повереник прописује критеријуме за акредитацију сертификационог тела, на основу услова из става 2. овог члана.

Акредитација се издаје сертификационом телу на период до пет година и може се обновити ако сертификационо тело и даље испуњава прописане услове и критеријуме за акредитацију.

Акредитација сертификационог тела се укида ако се утврди да оно више не испуњава услове и критеријуме за акредитацију или ако се утврди да сертификационо тело крши одредбе овог закона.

Сертификационо тело је одговорно за правилну процену испуњености критеријума за издавање, обнављање и укидање сертификата и дужно је да Повереника упозна са разлозима за издавање, обнављање или укидање сертификата.

Повереник објављује критеријуме за акредитацију из става 3. овог члана.

Сертификат који је издало сертифициковано тело друге државе или међународне организације важи у Републици Србији, ако је издат у складу са потврђеним међународним споразумом чији је потписник Република Србија.

Ако је сертификационо тело које је спровело сертификацију акредитовано од стране националног тела друге државе, које је са Акредитационим телом Србије потписало споразум којим се међусобно признаје еквивалентност система акредитације у обиму који је одређен потписаним споразумом, у Републици Србији се могу прихватити сертификати тог сертификационог тела, без поновног спровођења поступка сертификације.

Одредбе ст. 1. до 9. овог члана не примењују се на обраду коју врше надлежни органи у посебне сврхе.

V. ПРЕНОС ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ У ДРУГЕ ДРЖАВЕ И МЕЋУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Општа начела преноса

Члан 63.

Сваки пренос података о личности чија је обрада у току или су намењени даљој обради после њиховог преношења у другу државу или међународну организацију, може се извршити само ако у складу са другим одредбама овог закона руковалац и обрађивач поступају у складу са условима прописаним овим поглављем закона, што обухвата и даљи пренос података о личности из друге државе или међународне организације у трећу државу или међународну организацију, а у циљу обезбеђивања примереног нивоа заштите физичких лица који је једнак нивоу који гарантује овај закон.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, пренос података чија је обрада у току или су намењени даљој обради после њиховог преноса у другу државу или међународну организацију, може се извршити само ако су заједно испуњени следећи услови:

- 1) пренос је неопходно извршити у посебне сврхе;
- 2) подаци о личности се преносе руковоацу у другој држави или међународној организацији који је надлежан орган за обављање послова у посебне сврхе;
- 3) Влада је утврдила листу држава, делова њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународних организација које обезбеђују примерени ниво заштите података о личности у складу са чланом 64. овог закона, а пренос података се врши у једну од тих држава, на део њене територије или у један или више сектора одређене делатности у тој држави или у међународну организацију, или је, ако то није случај, примена одговарајућих мера заштите обезбеђена у складу са чланом 66. овог закона, или се, ако њихова примена није обезбеђена, примењују одредбе о преносу података у посебним ситуацијама из члана 70. овог закона;
- 4) у случају даљег преноса података о личности из друге државе или међународне организације у трећу државу или међународну организацију, надлежни орган који је извршио први пренос или други надлежни орган у Републици Србији је одобрио даљи пренос, пошто је узео у обзир све околности од значаја за даљи пренос, укључујући тежину кривичног дела, сврху првог преноса и ниво заштите података о личности у трећој држави или међународној организацији у коју се подаци даље преносе.

Пренос на основу примереног нивоа заштите

Члан 64.

Пренос података о личности у другу државу, на део њене територије, или у један или више сектора одређених делатности у тој држави или у међународну организацију, без претходног одобрења, може се извршити ако је утврђено да та друга држава, део њене територије или један или више сектора одређених делатности у тој држави или та међународна организација обезбеђује примерени ниво заштите података о личности.

Сматра се да је примерени ниво заштите из става 1. овог члана обезбеђен у државама и међународним организацијама које су чланице Конвенције Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података, односно у државама, на деловима њихових територија или у једном или више сектора одређених делатности у тим државама или међународним организацијама за које је од стране Европске уније утврђено да обезбеђују примерени ниво заштите.

Влада може да утврди да држава, део њене територије, област делатности, односно правног регулисања или међународна организација не обезбеђује примерени ниво заштите из става 1. овог члана, осим ако се ради о чланицама Конвенције Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података, узимајући у обзир:

- 1) принцип владавине права и поштовања људских права и основних слобода, важеће законодавство, укључујући и прописе у области јавне безбедности, одбране, националне безбедности, кривичног права и приступа органа власти подацима о личности, као и примену ових прописа, правила о заштити података о личности и професионалних правила у овој области, односно предузимање мера заштите података о личности, укључујући и правила о даљем преношењу података о личности у треће државе или међународне организације, која се примењују у пракси судова и других органа власти у другој држави или међународној организацији, као и делотворност остваривања права лица на које се односе подаци, а посебно делотворност управних и судских поступака заштите права лица чији се подаци преносе;
- 2) постојање и делотворност рада надзорног тела за заштиту података о личности у другој држави или надзорног тела које је надлежно за надзор над међународном организацијом у овој области, са овлашћењем да обезбеди примену правила о заштити података о личности и покрене поступке заштите података о личности у случају њиховог непоштовања, пружи помоћ и саветује лица на која се подаци односе у остваривању његових права, као и да сарађује са надзорним телима других држава;

3) међународне обавезе које је друга држава или међународна организација преузела, или друге обавезе које произилазе из правно обавезујућих међународних уговора или других правних инструмената, као и из чланства у мултилатералним или регионалним организацијама, а посебно у погледу заштите податка о личности.

Сматра се да је обезбеђен примерени ниво заштите и ако је са другом државом или међународном организацијом закључен међународни споразум о преносу података о личности.

У поступку закључивања међународног споразума о преносу података о личности посебно се утврђује испуњеност услова из става 3. овог члана.

Влада прати стање у области заштите података у личности у другим државама, на деловима њених територија или у једном или више сектора одређених делатности у тим државама или у међународним организацијама, на основу доступних прикупљених информација и на основу информације прикупљене од стране међународних организација, које су од значаја за преиспитивање постојања примереног нивоа заштите.

Листа држава, делова њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународних организација у којима се сматра да је обезбеђен примерени ниво заштите, односно за које је Влада утврдила да не обезбеђује примерени ниво заштите објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Пренос уз примену одговарајућих мера заштите

Члан 65.

Руководалац или обрађивач могу да пренесу податке о личности у другу државу, на део њене територије или у један или више сектора одређених делатности у тој држави или у међународну организацију за коју листом из члана 64. став 7. овог закона није утврђено постојање примереног нивоа заштите, само ако је руководалац, односно обрађивач обезбедио одговарајуће мере заштите ових података и ако је лицу на које се подаци односе обезбеђена остваривост његових права и делотворна правна заштита.

Одговарајуће мере заштите из става 1. овог члана могу се без посебног одобрења Повереника обезбедити:

- 1) правно обавезујућим актом сачињеним између органа власти;
- 2) стандардним уговорним клаузулама израђеним од стране Повереника у складу са чланом 45. овог закона, којима се у целини уређује правни однос између руковооца и обрађивача;
- 3) обавезујућим пословним правилима, у складу са чланом 67. овог закона;
- 4) одобреним кодексом поступања у складу са чланом 59. овог закона, заједно са обавезујућом и спроводивом применом

одговарајућих мера заштите, укључујући и заштиту права лица на које се подаци односе, од стране руковоаца или обрађивача у другој држави или међународној организацији;

- 5) издатим сертификатима из члана 61. овог закона, заједно са преузетим обавезама примене одговарајућих мера заштите, укључујући и заштиту права лица на које се подаци односе, од стране руковоаца или обрађивача у другој држави или међународној организацији.

Одговарајуће мере заштите из става 1. овог члана могу се обезбедити и на основу посебног одобрења Повереника:

- 1) уговорним одредбама између руковоаца или обрађивача и руковоаца, обрађивача или примаоца у другој држави или међународној организацији;
- 2) одредбама које се уносе у споразум између органа власти, а којима се обезбеђује делотворна и спроводива заштита права лица на које се подаци односе.

Повереник даје одобрење из става 3. овог члана у року од 60 дана од дана подношења захтева за одобрење.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на пренос података које обрађују надлежни органи у посебне сврхе.

Пренос података које обрађују надлежни органи у посебне сврхе, уз примену одговарајућих мера заштите Члан 66.

Ако обраду врше надлежни органи у посебне сврхе, пренос података о личности у другу државу, на део њене територије или у један или више сектора одређених делатности у тој држави или у међународну организацију за коју листом из члана 64. став 7. овог закона није утврђено постојање примереног нивоа заштите допуштен је у једном од следећих случајева:

- 1) ако су одговарајуће мере заштите података о личности прописане у правно обавезујућем акту;
- 2) ако је руковалац оценио све околности које се односе на пренос података о личности и утврдио да одговарајуће мере заштите података о личности постоје.

Руковалац је дужан да обавести Повереника о преносу који је извршен на основу става 1. тачка 2) овог члана.

Руковалац је дужан да документује пренос који је извршен на основу става 1. тачка 2) овог члана, као и да документацију о преносу стави на располагање Поверенику, на његов захтев.

Документација о преносу из става 3. овог члана садржи информације о датуму и времену преноса, надлежном органу који прима податке, разлогима за пренос и подацима који су пренети.

Обавезујућа пословна правила

Члан 67.

Повереник одобрава обавезујућа пословна правила, ако та правила заједно испуњавају следеће услове:

- 1) правно су обавезујућа, примењују се на и спроводе се од стране сваког члана мултинационалне компаније или групе привредних субјеката, укључујући и њихове запослене;
- 2) изричито обезбеђују остваривање права лица на које се подаци односе у вези са обрадом њихових података;
- 3) испуњавају услове прописане ставом 2. овог члана.

Обавезујућим пословним правилима из става 1. овог члана најмање се мора одредити:

- 1) структура и контакт подаци мултинационалне компаније или групе привредних субјеката, као и сваког од њених чланова;
- 2) пренос или групе преноса података о личности, укључујући врсте података о личности, врсте радњи обраде и њихову сврху, врсте лица на које се подаци односе и назив државе у коју се подаци преносе;
- 3) обавезност примене обавезујућих пословних правила, како у оквиру мултинационалне компаније или групе привредних субјеката, тако и изван њих;
- 4) примена општих начела заштите података о личности, а нарочито ограничења сврхе обраде, минимизација података, ограничење чувања, интегритет података, мере сталне заштите података, правни основ за обраду, обраде посебних врста података о личности, мере безбедности и услове за даљи пренос података о личности другим лицима или телима која нису обавезана обавезујућим пословним правилима;
- 5) права лица на које се подаци односе у односу на обраду и начине остваривања тих права, укључујући и права у вези са аутоматизованим доношењем појединачних одлука и профилисањем из члана 38. овог закона, право на подношење притужбе Поверенику, односно тужбе суду у складу са чл. 82. и 84. овог закона, као и право на накнаду штете због повреде обавезујућих пословних правила;
- 6) прихватање одговорности руковаоца, односно обрађивача са пребивалиштем, боравиштем или седиштем на територији Републике Србије за повреду ових правила коју је учинио други члан групе који нема пребивалиште, боравиште или седиште на територији Републике Србије, осим ако руковалац или обрађивач докаже да тај други члан групе није одговоран за догађај који је проузроковао штету;

- 7) начин на који се лицу на које се подаци односе пружају информације о обавезујућим пословним правилима, а посебно о одредбама тач. 4) до 6) овог става, уз пружање осталих информација из чл. 23. и 24. овог закона;
 - 8) овлашћења лица за заштиту података о личности, одређеног у складу са чланом 58. овог закона, или било ког другог лица које је овлашћено за надзор над применом обавезујућих пословних правила унутар мултинационалне компаније или групе привредних субјеката, укључујући и надзор над обуком и одлучивање о притужбама унутар мултинационалне компаније или групе;
 - 9) поступак који се спроводи по притужбама;
 - 10) механизам провере поступања у складу са обавезујућим пословним правилима унутар мултинационалне компаније или групе привредних субјеката. Овај механизам укључује ревизију заштите података о личности и корективне мере за заштиту права лица на које се подаци односе. Резултати провере морају бити саопштени лицу из тачке 8) овог става, као и управљачком органу мултинационалне компаније или групе привредних субјеката, а морају бити стављени на располагање и Поверенику, на његов захтев;
 - 11) начин извештавања и вођења евиденције о променама обавезујућих пословних правила и начин обавештавања Повереника о тим променама;
 - 12) начин сарадње са Повереником у циљу обезбеђења примене обавезујућих пословних правила од стране сваког члана мултинационалне компаније или групе привредних субјеката појединачно, а посебно начин на који се Поверенику стављају на располагање резултати провере из тачке 10) овог става;
 - 13) начин извештавања Повереника о правним обавезама које се примењују према члану мултинационалне компаније или групе привредних субјеката у другој држави, а који би могли имати значајан штетан утицај на гаранције прописане обавезујућим пословним правилима;
 - 14) одговарајућа обука за заштиту података о личности лица која имају трајан или редован приступ подацима о личности.
- Повереник може ближе уредити начин размене информација између руковалаца, обрађивача и Повереника у примени става 2. овог члана.
- Ако су испуњени услови из става 1. овог члана, Повереник одобрава обавезујућа пословна правила у року од 60 дана од дана подношења захтева за њихово одобрење.
- Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на пренос података које обрађују надлежни органи у посебне сврхе.

Пренос или откривање података о личности на основу одлуке органа друге државе Члан 68.

Одлуке суда или управног органа друге државе, којима се од руковаоца или обрађивача захтева пренос или откривање података о личности, могу бити признате или извршене у Републици Србији само ако се заснивају на међународном споразуму, као што је споразум о међународној правној помоћи закључен између Републике Србије и те друге државе, што не утиче на примену других основа за пренос у складу са одредбама ове главе закона.

Став 1. овог члана не примењује се на пренос података које обрађују надлежни органи у посебне сврхе.

Пренос података у посебним ситуацијама Члан 69.

Ако се пренос податка о личности не врши у складу са одредбама чл. 64, 65. и 67. овог закона, ови подаци могу се пренети у другу државу или међународну организацију само ако се ради о једном од следећих случајева:

- 1) лице на које се подаци односе је изричито пристало на предложени пренос, пошто је, због непостојања одлуке о примереном нивоу заштите и одговарајућих мера заштите, информисано о могућим ризицима везаним за тај пренос;
- 2) пренос је неопходан за извршење уговора између лица на које се подаци односе и руковаоца или за примену предуговорних мера предузетих на захтев лица на које се подаци односе;
- 3) пренос је неопходан за закључење или извршење уговора закљученог у интересу лица на које се подаци односе између руковаоца и другог физичког или правног лица;
- 4) пренос је неопходан за остваривање важног јавног интереса прописаног законом Републике Србије, под условом да пренос појединих врста података о личности овим законом није ограничен;
- 5) пренос је неопходан за подношење, остваривање или одбрану правног захтева;
- 6) пренос је неопходан за заштиту животно важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица, ако лице на које се подаци односе физички или правно није у могућности да даје пристанак;
- 7) врши се пренос појединих података о личности садржаних у јавном регистру, који су доступни јавности или било ком лицу које може да докаже да има оправдани интерес, али само у мери у којој су испуњени законом прописани услови за увид у том посебном случају.

Ако се пренос не може извршити у складу са ставом 1. овог члана и чл. 64, 65. и 67. овог закона, подаци о личности се могу пренети у другу државу или међународну организацију само ако су заједно испуњени следећи услови:

- 1) пренос података се не понавља;
- 2) преносе се подаци ограниченог броја физичких лица;
- 3) пренос је неопходан у циљу остваривања легитимног интереса руковоаца који претеже над интересима, односно правима или слободама лица на које се подаци односе;
- 4) руковалац је обезбедио примену одговарајућих мера заштите података о личности на основу претходне процене свих околности у вези са преносом ових података.

Руковалац, односно обрађивач дужни су да у евиденцији о радњама обраде из члана 47. овог закона обезбеде доказ о извршеној процени и примени одговарајућих мера заштите из става 2. тачка 4) овог члана.

Руковалац је дужан да обавести Повереника о преносу података извршеном у складу са ставом 2. овог члана.

Руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе, уз информације из чл. 23. и 24. овог закона, пружи и информацију о преносу података из става 2. овог члана, укључујући и информацију о томе који се легитимни интерес руковоаца остварује таквим преносом.

Пренос података из става 1. тачка 7) овог члана не може да се односи на све податке о личности или на целе врсте података о личности из регистра.

Ако се преносе подаци из регистра који су доступни само лицу које има оправдани интерес, у складу са ставом 1. тачка 7) овог члана, пренос се може извршити само на захтев тог лица или ако је то лице прималац података.

Одредбе става 1. тач. 1) до 3) и става 2. овог члана не примењују се на активности органа власти у вршењу њихових надлежности.

Одредбе ст. 1. до 8. овог члана не примењују се на пренос података које обрађују надлежни органи у посебне сврхе.

Посебне ситуације преноса података које обрађују надлежни органи у посебне сврхе

Члан 70.

Ако се пренос податка о личности које обрађују надлежни органи у посебне сврхе не врши у складу са одредбама чл. 64. и 66. овог закона, ови подаци могу се пренети у другу државу или међународну организацију само ако је такав пренос неопходан у једном од следећих случајева:

- 1) у циљу заштите животно важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица;

- 2) у циљу заштите легитимних интереса лица на које се подаци односе, ако је то предвиђено законом;
- 3) у циљу спречавања непосредне и озбиљне опасности за јавну безбедност Републике Србије или друге државе;
- 4) у појединачном случају, ако је у питању обрада у посебне сврхе;
- 5) у појединачном случају, у циљу подношења, остваривања или одбране правног захтева, ако је тај циљ непосредно у вези са посебним сврхама.

Пренос података о личности не може се извршити ако надлежан орган који врши пренос утврди да интерес заштите основних права и слобода лица на које се подаци односе претеже у односу на јавни интерес из става 1. тач. 4) и 5) овог члана.

Надлежни орган је дужан да документује пренос који је извршен на основу става 1. овог члана, као и да ову документацију стави на располагање Поверенику, на његов захтев.

Документација о преносу из става 3. овог члана садржи информације о датуму и времену преноса, надлежном органу који прима податке, разлозима за пренос и подацима који су пренети.

Пренос података које обрађују надлежни органи у посебне сврхе примаоцу у другој држави Члан 71.

Изузетно од одредбе члана 63. став 2. тачка 2) овог закона и без обзира на примену међународног споразума из става 2. овог члана, надлежни орган који обрађује податке у посебне сврхе може непосредно пренети податке о личности примаоцу у другој држави само ако су поштоване друге одредбе овог закона и ако су заједно испуњени следећи услови:

- 1) пренос је неопходан за извршење законског овлашћења надлежног органа који врши пренос у посебне сврхе;
- 2) надлежни орган који врши пренос је утврдио да интерес заштите основних права или слобода лица на које се подаци односе не претеже у односу на јавни интерес ради чије заштите је неопходно извршити пренос података;
- 3) надлежни орган који врши пренос сматра да је пренос надлежном органу у другој држави у посебне сврхе неделотворан или да не одговара постизању тих сврха, а посебно ако се пренос не може извршити на време;
- 4) надлежни орган у другој држави је без непотребног одлагања обавештен о преносу, осим ако је такво обавештавање неделотворно или не одговара постизању сврхе;
- 5) надлежни орган који врши пренос је обавестио примаоца у другој држави о сврхама обраде података, као и о томе да се обрада може вршити само у те сврхе, само од стране примаоца и само ако је таква обрада неопходна.

Међународни споразум из става 1. овог члана је сваки споразум који је закључен између Републике Србије и једне или више других држава, а којим се уређује сарадња у кривичним стварима или полицијска сарадња.

Надлежни орган који врши пренос је дужан да обавести Повереника о преносу који је извршен на основу става 1. овог члана.

Надлежни орган је дужан да документује пренос који је извршен на основу става 1. овог члана, као и да ову документацију стави на располагање Поверенику, на његов захтев.

Документација о преносу из става 4. овог члана садржи информације о датуму и времену преноса, примаоцу података, разлозима за пренос и подацима о личности који су пренети.

Међународна сарадња у вези са заштитом података о личности Члан 72.

Повереник предузима одговарајуће мере у односима са органима надлежним за заштиту података о личности у другим државама и међународним организацијама у циљу:

- 1) развоја механизма међународне сарадње за олакшавање делотворне примене закона који се односе на заштиту података о личности;
- 2) обезбеђивања међународне узајамне помоћи у примени закона који се односе на заштиту података о личности, укључујући и обавештавање, упућивање на поступке заштите и правне помоћи у вршењу надзора, као и размену информација, под условом да су предузете одговарајуће мере заштите података о личности и основних права и слобода;
- 3) ангажовања заинтересованих страна у расправама и активностима које су усмерене на развој међународне сарадње у примени закона који се односе на заштиту података о личности;
- 4) подстицања и унапређивања размене информација о законодавству које се односи на заштиту података о личности и његовој примени, укључујући и питања сукоба надлежности са другим државама у овој области.

VI. ПОВЕРЕНИК

1. Независан статус

Надзорно тело Члан 73.

У циљу заштите основних права и слобода физичких лица у вези са обрадом, послове праћења примене овог закона у складу са прописаним овлашћењима врши Повереник, као независан државни орган.

Повереник има заменика за заштиту података о личности.

На седиште Повереника, избор Повереника и заменика Повереника, престанак њиховог мандата, поступак њиховог разрешења, њихов положај, стручну службу Повереника, као и на финансирање и подношење извештаја, примењују се одредбе закона којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, ако овим законом није другачије одређено.

Независност

Члан 74.

У вршењу својих овлашћења и послова, у складу са овим законом, Повереник је потпуно независан, слободан је од сваког непосредног или посредног спољног утицаја и не може да тражи нити прима налоге од било кога.

Повереник се не може бавити другом делатношћу ни другим послом, уз накнаду или без накнаде, нити може обављати другу јавну функцију или вршити друго јавно овлашћење, нити политички деловати.

У циљу обезбеђивања делотворног вршења законом прописаних овлашћења, неопходна финансијска средства за рад, просторије за рад, као и неопходне техничке, организационе и кадровске услове за рад Повереника обезбеђују се у складу са законом којим се уређује буџет и законима којима се уређује државна управа и положај државних службеника.

Повереник самостално врши избор запослених између кандидата који испуњавају законом прописане услове за рад у државним органима и њима потпуно самостално руководи.

Контролу над трошењем средстава за рад Повереника врши Државна ревизорска институција, у складу са законом, на начин који не утиче на независност Повереника.

Услови за избор Повереника

Члан 75.

Поред услова за избор Повереника, прописаних законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, Повереник мора да има потребно стручно знање и искуство у области заштите података о личности.

Обавеза чувања професионалне тајне

Члан 76.

Повереник, заменик Повереника и запослени у служби Повереника дужни су да као професионалну тајну чувају све податке до којих су дошли у обављању своје функције, односно послова, укључујући и податке

у вези са повредом овог закона са којима их је упознало лице које није запослено код Повереника.

Обавеза из става 1. овог члана траје и после престанка обављања функције Повереника или заменика Повереника, односно престанка рада у служби Повереника.

2. Надлежности Повереника

Општа надлежност

Члан 77.

Повереник врши своја овлашћења, у складу са овим законом, на територији Републике Србије.

У вршењу својих овлашћења Повереник поступа у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, као и сходном применом закона којим се уређује инспекцијски надзор, ако овим законом није другачије одређено.

Повереник није надлежан да врши надзор над обрадом од стране судова у вршењу њихових судских овлашћења.

Послови Повереника

Члан 78.

Повереник:

- 1) врши надзор и обезбеђује примену овог закона у складу са својим овлашћењима;
- 2) стара се о подизању јавне свести о ризицима, правилима, мерама заштите и правима у вези са обрадом, а посебно ако се ради о обради података о малолетном лицу;
- 3) даје мишљење Народној скупштини, Влади, другим органима власти и организацијама, у складу са прописом, о законским и другим мерама које се односе на заштиту права и слобода физичких лица у вези са обрадом;
- 4) стара се о подизању свести руковооца и обрађивача у вези са њиховим обавезама прописаним овим законом;
- 5) на захтев лица на које се подаци односе, пружа информације о њиховим правима прописаним овим законом;
- 6) поступа по притужбама лица на које се подаци односе, утврђује да ли је дошло до повреде овог закона и обавештава подносиоца притужбе о току и резултатима поступка који води у складу са чланом 82. овог закона;
- 7) сарађује са надзорним органима других држава у вези са заштитом података о личности, а посебно у размени информација и пружању узајамне правне помоћи;

- 8) врши инспекцијски надзор над применом овог закона, у складу са овим законом и сходном применом закона којим се уређује инспекцијски надзор, и подноси захтев за покретање прекршајног поступка ако утврди да је дошло до повреде овог закона, у складу са законом којим се уређују прекршаји;
- 9) прати развој информacionих и комуникационих технологија, као и пословне и друге праксе од значаја за заштиту података о личности;
- 10) израђује стандардне уговорне клаузуле из члана 45. став 11. овог закона;
- 11) сачињава и јавно објављује листе из члана 54. став 5. овог закона;
- 12) даје писмено мишљење из члана 55. став 4. овог закона;
- 13) води евиденцију лица за заштиту података о личности из члана 56. став 11. овог закона;
- 14) подстиче израду кодекса поступања у складу са чланом 59. став 1. овог закона и даје мишљење и сагласност на кодекс поступања у складу са чланом 59. став 5. овог закона;
- 15) обавља послове у складу са чланом 60. овог закона;
- 16) подстиче издавање сертификата за заштиту података о личности и одговарајућих жигова и ознака у складу са чланом 61. став 1. и прописује критеријуме за сертификацију у складу са чланом 61. став 5. овог закона;
- 17) спроводи периодично преиспитивање сертификата у складу са чланом 61. став 8. овог закона;
- 18) прописује и објављује критеријуме за акредитацију сертификационог тела и обавља послове у складу са чланом 62. овог закона;
- 19) одобрава одредбе уговора или споразума из члана 65. став 3. овог закона;
- 20) одобрава обавезујућа пословна правила у складу са чланом 67. овог закона;
- 21) води интерну евиденцију о повредама овог закона и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају у складу са чланом 79. став 2. овог закона;
- 22) обавља и друге послове одређене овим законом.

Послове надзора из става 1. тач. 1) и 8) овог члана Повереник врши преко овлашћених лица из стручне службе Повереника.

Евиденција из става 1. тачка 21) овог члана садржи: податке о руковаоцима или обрађивачима који су повредили овај закон (њихово име и презиме или назив, пребивалиште, боравиште или седиште), податке о повредама овог закона (опис повреде и члан закона који је повређен), податке о мерама које су предузете и податке о поступању руковаоца или обрађивача по изреченим мерама.

Образац евиденције из става 3. овог члана и начин њеног вођења прописује Повереник.

У циљу поједностављивања подношења притужбе, Повереник прописује образац притужбе и омогућава њено подношење електронским путем, не искључујући и остала средства комуникације.

Повереник обавља своје послове бесплатно за лице на које се подаци односе и лице за заштиту података о личности.

Ако је притужба Поверенику очигледно неоснована, преобимна или се претерано понавља, Повереник може да тражи накнаду нужних трошкова или да одбије да поступа по тој притужби, уз навођење разлога којима се доказује да се ради о неоснованом, преобимном или претерано понављаном захтеву.

Инспекцијска и друга овлашћења

Члан 79.

Повереник је овлашћен да:

- 1) наложи руковоацу и обрађивачу, а према потреби и њиховим представницима, да му пружи све информације које затражи у вршењу својих овлашћења;
- 2) проверава и оцењује примену одредби закона и на други начин врши надзор над заштитом података о личности коришћењем инспекцијских овлашћења;
- 3) проверава испуњеност услова за сертификацију у складу са чланом 61. став 8. овог закона;
- 4) обавештава руковоаца, односно обрађивача о могућим повредама овог закона;
- 5) затражи и добије од руковоаца и обрађивача приступ свим подацима о личности, као и информацијама неопходним за вршење његових овлашћења;
- 6) затражи и добије приступ свим просторијама руковоаца и обрађивача, укључујући и приступ свим средствима и опреми.

Повереник је овлашћен да предузме следеће корективне мере:

- 1) да упозори руковоаца и обрађивача достављањем писменог мишљења да се намераваним радњама обраде могу повредити одредбе овог закона у складу са чланом 55. став 4. овог закона;
- 2) да изрекне опомену руковоацу, односно обрађивачу ако се обрадом повређују одредбе овог закона;
- 3) да наложи руковоацу и обрађивачу да поступе по захтеву лица на које се подаци односе у вези са остваривањем његових права, у складу са овим законом;
- 4) да наложи руковоацу и обрађивачу да ускладе радње обраде са одредбама овог закона, на тачно одређени начин и у тачно одређеном року;

- 5) да наложи руковаоцу да обавести лице на које се подаци о личности односе о повреди података о личности;
- 6) да изрекне привремено или трајно ограничење вршења радње обраде, укључујући и забрану обраде;
- 7) да наложи исправљање, односно брисање података о личности или ограничи вршење радње обраде у складу са чл. 29. до 32. овог закона, као и да наложи руковаоцу да обавести о томе другог руковаоца, лице на које се подаци односе и примаоце којима су подаци о личности откривени или пренети, у складу са чланом 30. став 3. и чл. 33. и 34. овог закона;
- 8) да укине сертификат или да наложи сертификационом телу укидање сертификата који је издат у складу са чл. 61. и 62. овог закона, као и да наложи сертификационом телу да одбије издавање сертификата ако нису испуњени услови за његово издавање;
- 9) да изрекне новчану казну на основу прекршајног налога ако је приликом инспекцијског надзора утврђено да је дошло до прекршаја за који је овим законом прописана новчана казна у фиксном износу, уместо других мера прописаних овим ставом или уз њих, а у зависности од околности конкретног случаја;
- 10) да обустави пренос података о личности примаоцу у другој држави или међународној организацији.

Повереник је овлашћен и да:

- 1) израђује стандардне уговорне клаузуле из члана 45. став 11;
- 2) даје мишљење руковаоцима у поступку претходног прибављања мишљења Повереника, у складу са чланом 55. овог закона;
- 3) даје мишљење Народној скупштини, Влади, другим органима власти и организацијама, по сопственој иницијативи или на њихов захтев, као и јавности, о свим питањима у вези са заштитом података о личности;
- 4) региструје и објављује кодекс поступања, на који је претходно дао сагласност, у складу са чланом 59. став 5. овог закона;
- 5) издаје сертификате и прописује критеријуме за издавање сертификата, у складу са чланом 61. став 5. овог закона;
- 6) прописује критеријуме за акредитацију, у складу са чланом 62. овог закона;
- 7) одобрава уговорне одредбе, односно одредбе које се уносе у споразум, у складу са чланом 65. став 3. овог закона;
- 8) одобрава обавезујућа пословна правила, у складу са чланом 67. овог закона.

Контролу аката Повереника донетих на основу овог члана врши суд, у складу са законом.

У вршењу својих овлашћења Повереник може да покрене поступак пред судом или другим органом, у складу са законом.

Пријављивање повреде закона

Члан 80.

Надлежни орган који врши обраду у посебне сврхе је дужан да обезбеди примену ефективних механизма поверљивог пријављивања случајева повреде овог закона Поверенику.

Извештавање

Члан 81.

Повереник је дужан да сачини годишњи извештај о својим активностима, који садржи податке о врстама повреда овог закона и мерама које су предузете у вези са тим повредама, као и да га поднесе Народној скупштини.

Извештај из става 1. овог става доставља се и Влади и ставља се на увид јавности, на одговарајући начин.

VII. ПРАВНА СРЕДСТВА, ОДГОВОРНОСТ И КАЗНЕ

Право на притужбу Поверенику

Члан 82.

Лице на које се подаци односе има право да поднесе притужбу Поверенику ако сматра да је обрада података о његовој личности извршена супротно одредбама овог закона. У поступку по притужби сходно се примењују одредбе закона којим се уређује инспекцијски надзор у делу који се односи на поступање по представкама. Подношење притужбе Поверенику не утиче на право овог лица да покрене друге поступке управне или судске заштите.

Повереник је дужан да подносиоца притужбе обавести о току поступка који води, резултатима поступка, као и о праву лица да покрене судски поступак у складу са чланом 83. овог закона.

Право на судску заштиту против одлуке Повереника

Члан 83.

Лице на које се подаци односе, руковалац, обрађивач, односно друго физичко или правно лице на које се односи одлука Повереника, донета у складу са овим законом, има право да против те одлуке тужбом покрене управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке. Подношење тужбе у управном спору не утиче на право да се покрену други поступци управне или судске заштите.

Ако Повереник у року од 60 дана од дана подношења притужбе не поступи по притужби или не поступи у складу са чланом 82. став 2. овог закона, лице на које се подаци односе има право да покрене управни спор.

Судска заштита права лица

Члан 84.

Лице на које се подаци односе има право на судску заштиту ако сматра да му је, супротно овом закону, од стране руковоаца или обрађивача радњом обраде његових података о личности повређено право прописано овим законом. Подношење тужбе суду не утиче на право овог лица да покрене друге поступке управне или судске заштите.

Тужбом за заштиту права из става 1. овог члана може се захтевати од суда да обавезе туженог на:

- 1) давање информације из чл. 22. до 27, чл. 33. до 35. и члана 37. овог закона;
- 2) исправку, односно брисање података о тужиоцу из чл. 29, 30. и 32. овог закона;
- 3) ограничење обраде из чл. 31. и 32. овог закона;
- 4) давање података у структурисаном, уобичајено коришћеном и електронски читљивом облику;
- 5) преношење података другом руковоацу из члана 36. овог закона;
- 6) прекид обраде података из члана 37. овог закона.

Тужбом за заштиту права из става 1. овог члана може се захтевати од суда и да утврди да је одлука која се односи на тужиоца донета супротно чл. 38. и 39. овог закона.

Тужба из ст. 2. и 3. овог члана подноси се вишем суду на чијој територији руковалац, односно обрађивач или њихов представник има пребивалиште, боравиште, односно седиште или на чијој територији лице на које се односе подаци има пребивалиште или боравиште, осим ако је руковалац, односно обрађивач орган власти.

Ревизија правноснажне одлуке донете по тужбама из ст. 2. и 3. овог члана је увек допуштена.

У поступку судске заштите примењују се одредбе закона којим се уређује парнични поступак, ако овим законом није другачије одређено.

Заступање лица на које се подаци односе

Члан 85.

Лице на које се подаци односе, у вези са заштитом података о личности, има право да овласти представника удружења које се бави заштитом права и слобода лица на које се подаци односе да га, у складу са законом, заступа у поступцима из чл. 82. до 84. и члана 86. овог закона.

Право на накнаду штете

Члан 86.

Лице које је претрпело материјалну или нематеријалну штету због повреде одредаба овог закона има право на новчану накнаду ове штете од руковаоца, односно обрађивача који је штету проузроковао.

Ако је материјална или нематеријална штета проузрокована незаконитом обрадом коју врше надлежни органи у посебне сврхе, односно повредом одредаба закона који се односе на обраду тих података, лице које је претрпело штету има право на накнаду штете од руковаоца или другог надлежног органа против којег се може поднети тужба за накнаду штете, у складу са законом.

За штету из става 1. овог члана одговара руковалац, а обрађивач одговара само ако није поступао у складу са обавезама прописаним овим законом које се односе непосредно на њега или кад је поступао изван упутстава или супротно упутствима руковаоца, издатим у складу са овим законом.

Руковалац, односно обрађивач ослобађа се одговорности за штету ако докаже да ни на који начин није одговоран за настанак штете.

Ако обраду врше више руковалаца, односно обрађивача или заједно руковалац и обрађивач, и ако су они одговорни за штету, сваки руковалац, односно обрађивач одговоран је за целокупан износ накнаде штете.

Ако је руковалац, односно обрађивач из става 5. овог члана исплатио целокупан износ накнаде штете, он има право да захтева од других руковаоца, односно обрађивача повраћај дела износа који одговара њиховој одговорности за настанак штете, у складу са ставом 3. овог члана.

Услови за изрицање новчаних казни

Члан 87.

Новчане казне због повреде одредби овог закона у сваком појединачном случају изричу се и примењују на делотворан, сразмеран и превентиван начин.

Новчане казне из става 1. овог члана, у зависности од околности појединачног случаја, могу се изрећи уз мере или уместо мера прописаних чланом 79. став 2. тач. 1) до 8) и тачка 10) овог закона.

Приликом одлучивања о изрицању новчаних казни и њиховом износу мора се у сваком појединачном случају водити рачуна о:

- 1) природи, тежини и трајању повреде одредби закона, узимајући у обзир врсту, обим и сврху обраде, као и број лица на које се подаци односе и ниво штете коју су они претрпели;
- 2) постојању намере или непажње прекршиоца;
- 3) свакој радњи руковаоца и обрађивача усмереној на отклањање или ублажавање штете коју су претрпела лица на које се подаци односе;

- 4) степену одговорности руковооца и обрађивача, узимајући у обзир мере које су применили у складу са чланом 42. и чланом 50. овог закона;
- 5) претходним случајевима кршења одредби овог закона од стране руковооца и обрађивача који су од значаја за изрицање казне;
- 6) степену сарадње руковооца и обрађивача са Повереником у циљу отклањања последица повреде закона и отклањања или ублажавања штетних последица повреде;
- 7) врстама података о личности на које се односе повреде;
- 8) начину на који је Повереник сазнао за повреду, а посебно о томе да ли је и у којој мери руковалац, односно обрађивач обавестио Повереника о повреди;
- 9) поступању у складу са корективним мерама Повереника које су раније изречене руковооцу, односно обрађивачу у вези са истим случајем повреде, у складу са чланом 79. став 2. овог закона;
- 10) примени одобрених кодекса поступања у складу са чланом 59. овог закона, односно постојању сертификата из члана 61. овог закона;
- 11) свим другим отежавајућим и олакшавајућим околностима у конкретном случају, као што су избегавање финансијског губитка или финансијска корист која је остварена на непосредан или посредан начин повредом одредби овог закона.

VIII. ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ ОБРАДЕ

Обрада и слободе изражавања и информисања

Члан 88.

На обраду која се врши у сврхе новинарског истраживања и објављивања информација у медијима, као и у сврхе научног, уметничког или књижевног изражавања, не примењују се одредбе Главе II. до VI. и чл. 89. до 94. овог закона, ако су у конкретном случају ова ограничење неопходна у циљу заштите слободе изражавања и информисања.

Обрада и слободан приступ информацијама од јавног значаја

Члан 89.

Информације од јавног значаја које садрже податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу информације од стране органа власти на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно, у мери прописаној законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја и овим законом.

Обрада јединственог матичног броја грађана

Члан 90.

На обраду јединственог матичног броја грађана, примењују се одредбе закона којим се уређује јединствени матични број грађана, односно другог закона, уз примену одредби овог закона које се односе на заштиту права и слобода лица на које се подаци односе.

Обрада у области рада и запошљавања

Члан 91.

На обраду у области рада и запошљавања примењују се одредбе закона којима се уређује рад и запошљавање и колективни уговори, уз примену одредби овог закона.

Ако закон који уређује рад и запошљавање или колективни уговор садрже одредбе о заштити података о личности, морају се прописати и посебне мере заштите достојанства личности, легитимних интереса и основних права лица на које се подаци односе, посебно у односу на транспарентност обраде, размену података о личности унутар мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката, као и систем надзора у радној средини.

Мере заштите и ограничење примене закона на обраду у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе

Члан 92.

На обраду у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе примењују се одговарајуће мере заштите права и слобода лица на које се подаци односе прописане овим законом. Те мере обезбеђују примену техничких, организационих и кадровских мера, а посебно како би се обезбедило поштовање начела минимизације података. Те мере могу обухватити псеудонимизацију, ако се сврха обраде може остварити употребом те мере.

Ако се сврхе из става 1. овог члана могу остварити без идентификације или без даље идентификације лица на које се подаци односе, те сврхе се морају остварити на начин који онемогућава даљу идентификацију тог лица.

Одредбе о правима лица на које се подаци односе из чл. 26, 29, 31. и 37. овог закона се не примењују ако се обрада врши у сврхе научног или историјског истраживања или статистичке сврхе, ако је то неопходно за остваривање тих сврха или ако би примена тих одредби закона онемогућила или значајно отежала њихово остваривање, уз примену мера из ст. 1. и 2. овог члана.

Одредбе о правима лица на које се подаци односе из чл. 26. и 29. и чл. 31. до 37. овог закона не примењују се ако се обрада врши у сврхе архивирања у јавном интересу, ако је то неопходно за остваривање те сврхе или ако би примена тих одредби закона онемогућила или значајно отежала њено остваривање, уз примену мера из ст. 1. и 2. овог члана.

Ако се обрада из ст. 3. и 4. овог члана врши и у друге сврхе, на обраду у друге сврхе примењују се одредбе овог закона без ограничења.

Обрада од стране цркве и верских заједница

Члан 93.

Ако цркве или верске заједнице примењују свеобухватна правила у погледу заштите физичких лица у односу на обраду, та постојећа правила могу се и даље примењивати под условом да се ускладе са овим законом.

У случају из става 1. овог члана, примењују се и одредбе овог закона о инспекцијским и другим овлашћењима Повереника из чл. 77. до 79. овог закона, осим ако црква, односно верска заједница, не образује посебно независно надзорно тело које ће вршити та овлашћења, под условом да такво тело испуњава услове предвиђене Поглављем VI. овог закона.

Обрада у хуманитарне сврхе од стране органа власти

Члан 94.

Подаци о личности које обрађује орган власти могу да се обрађују и у циљу прикупљања средстава за хуманитарне сврхе, уз примену одговарајућих мера заштите права и слобода лица на које се подаци односе, у складу са овим законом.

У циљу прикупљања средстава за хуманитарне сврхе подаци о личности које обрађује орган власти не могу се уступати другим лицима.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 95.

Новчаном казном од 50.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај руковалац, односно обрађивач који има својство правног лица ако:

- 1) обрађује податке о личности супротно начелима обраде из члана 5. став 1. овог закона;
- 2) обрађује податке о личности у друге сврхе, супротно чл. 6. и 7. овог закона;
- 3) јасно не издвоји податке о личности који су засновани на чињеничном стању од података о личности који су засновани на личној оцени (члан 10);

- 4) ако коришћењем разумних мера не обезбеди да се нетачни, непотпуни и неажурни подаци о личности не преносе, односно да не буду доступни (члан 11. став 1);
- 5) обрађује податке о личности без сагласности лица на које се подаци односе, а није у могућности да предочи да је лице на које се подаци односе дало пристанак за обраду својих података (члан 15. став 1);
- 6) обрађује посебне врсте података о личности супротно чл. 17. и 18. овог закона;
- 7) обрађује податке о личности у вези са кривичним пресудама, кажњивим делима и мерама безбедности супротно члану 19. став 1. овог закона;
- 8) лицу на које се подаци односе не пружи информације из члана 23. ст. 1. до 3. и члана 24. ст. 1. до 4. овог закона;
- 9) лицу на које се подаци односе не стави на располагање или не пружи информације из члана 25. ст. 1. и 2. овог закона;
- 10) не пружи тражене информације, не омогући приступ подацима, односно ако не достави копију података које обрађује (члан 26. ст. 1. и 2 и члан 27);
- 11) ограничи делимично или у целини право на приступ подацима лицу на које се подаци односе супротно члану 28. став 1. овог закона;
- 12) не исправи нетачне податке или не допуни непотпуне податке, супротно члану 29. овог закона;
- 13) не избрише податке лица на које се подаци односе без одлагања у случајевима из члана 30. став 2. овог закона;
- 14) не ограничи обраду података о личности у случајевима из члана 31. овог закона;
- 15) не избрише податке о личности (члан 32);
- 16) не обавести примаоца у вези са исправком, брисањем и ограничењем обраде (члан 33. став 1);
- 17) не информише лице на које се подаци односе о одлуци о одбијању исправљања, брисања, односно ограничавања обраде, као и о разлогу за одбијање (члан 34. став 1);
- 18) не прекине са обрадом података након што је лице поднело приговор (члан 37. став 1);
- 19) се донесе одлука која производи правне последице по лице на које се подаци односе искључиво на основу аутоматизоване обраде, супротно чл. 38. и 39. овог закона;
- 20) приликом одређивања начина обраде, као и у току обраде не предузме одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере, супротно члану 42. овог закона;

- 21) се однос између заједничких руковоаоца не уреди на начин прописан чланом 43. ст. до 2. до 4. овог закона;
- 22) повери обраду података о личности обрађивачу, супротно члану 45. овог закона;
- 23) се подаци обрађују без налога или супротно налогу руковоаоца (члан 46.);
- 24) не обавести Повереника о повреди безбедности података, супротно члану 52. овог закона;
- 25) не обавести лице на које се подаци односе о повреди безбедности података, супротно члану 53. овог закона;
- 26) не изврши процену утицаја на заштиту безбедности података на начин предвиђен чланом 54. овог закона;
- 27) не обавести Повереника, односно не затражи мишљење Повереника пре започињања радње обраде (члан 55. ст. 1. и 3);
- 28) не одреди лице за заштиту података о личности у случајевима из члана 56. став 2. овог закона;
- 29) не изврши своје обавезе према лицу за заштиту података о личности из члана 57. ст. 1. до 3. овог закона;
- 30) се пренос података о личности у друге земље и међународне организације врши супротно чл. 63. до 71. овог закона;
- 31) не обезбеди примену ефективних механизма поверљивог пријављивања случајева повреде овог закона (члан 80);
- 32) обрађује податке о личности у сврхе архивирања у јавном интересу, у сврхе научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе супротно члану 92. овог закона.

Новчаном казном у износу од 100.000 динара казниће се за прекршај руковалац, односно обрађивач који има својство правног лица ако:

- 1) не упозна примаоца са посебним условима за обраду података о личности прописним законом и његовом обавезом испуњења тих услова (члан 11. став 5);
- 2) не достави лицу на које се подаци односе образложену одлуку, односно не обавести лице у року из члана 28. ст. 3. и 5. овог закона;
- 3) настави са обрадом у циљу директног оглашавања, а лице на које се подаци односе је поднело приговор на такву обраду (члан 37. став 3);
- 4) не одреди свог представника у Републици Србији, супротно члану 44. овог закона;
- 5) не води прописане евиденције о обради (члан 47), или не бележи радње обраде (члан 48);
- 6) не објави контакт податке лица за заштиту података о личности и не достави их Поверенику (члан 56. став 11).

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице које не чува као професионалну тајну податке о личности које је сазнало током обављања послова (члан 57. став 7. и члан 76).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 20.000 до 500.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице, односно одговорно лице у правном лицу, државном органу, односно органу територијалне аутономије и јединици локалне самоуправе, као и одговорно лице у представништву или пословној јединици страног правног лица новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 2. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од у износу од 50.000 динара.

За прекршај из става 2. овог члана казниће се физичко лице, односно одговорно лице у правном лицу, државном органу, односно органу територијалне аутономије и јединици локалне самоуправе, као и одговорно лице у представништву или пословној јединици страног правног лица новчаном казном у износу од 20.000 динара.

Х. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Заменик Повереника

Члан 96.

Заменик повереника за заштиту података о личности који је изабран у складу са Законом о заштити података о личности („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12), наставља да врши ту дужност до истека мандата на који је изабран.

Започети поступци

Члан 97.

Поступци по жалбама поводом захтева за остваривање права у вези са обрадом, поступци по захтевима за издавање дозволе за изношење података из Републике Србије и поступци надзора који нису окончани до дана почетка примене овог закона окончаће се по одредбама Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12).

Централни регистар збирки података

Члан 98.

Централни регистар збирки података који је успостављен по одредбама Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12) престаје да се води даном ступања на снагу овог закона.

Са централним регистром из става 1. овог члана, као и са подацима садржаним у том регистру, поступа се у складу са прописима који уређују поступање са архивском грађом.

Подзаконски акти

Члан 99.

Подзаконски акти предвиђени овим законом биће донети у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акти који су донети на основу Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12) настављају да се примењују до доношења подзаконских аката из става 1. овог члана, ако нису у супротности са овим законом.

Усклађивање других закона

Члан 100.

Одредбе других закона, које се односе на обраду података о личности, ускладиће се са одредбама овог закона до краја 2020. године.

Престанак важења ранијег закона

Члан 101.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о заштити података о личности („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12).

Ступање закона на снагу

Члан 102.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се по истеку девет месеци од дана ступања закона на снагу, осим одредбе члана 98. овог закона која се примењује од дана његовог ступања на снагу.

На основу члана 78. став 5. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18) и члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10),

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности доноси

ПРАВИЛНИК о обрасцу притужбе

Члан 1.

Овим правилником утврђује се образац притужбе коју Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник) може поднети физичко лице које сматра да је обрада података о његовој личности извршена супротно одредбама Закона о заштити података о личности (у даљем тексту: Закон).

Члан 2.

Образац притужбе одштампан је уз овај правилник и чини његов саставни део.

Члан 3.

Физичко лице из става 1. овог правилника доставља притужбу Поверенику у писаном облику, непосредно или путем поште, а може да достави и скенирани примерак притужбе на имејл адресу: prituzba@poverenik.rs.

Члан 4.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана примене Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18).

Број 021-00-13/2019-04
У Београду, 7. јуна 2019. године
Заменица повереника,
Станојла Мандић, с.р.

Образац**ПОВЕРЕНИКУ ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА
И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ**

Београд
Булевар краља Александра 15

На основу члана 82. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/2018), у даљем тексту: ЗЗПЛ, подносим:

ПРИТУЖБУ**1. ПОДАЦИ О ПРИТУЖИОЦУ**

Име и презиме	
Адреса/ Место улица, број, поштански број	
Телефон Није обавезно	
Имејл Није обавезно	

Ако притужбу подносе законски заступници/заступник, старатељ или пуномоћник, уписати име, презиме, адресу и врсту заступања	
--	--

Напомена:

- Ако притужбу подносе законски заступници/законски заступник или старатељ, приложити доказ.
- Ако притужбу подноси пуномоћник, приложити пуномоћје.

2. ПОДАЦИ О РУКОВАОЦУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ ПРОТИВ КОГА СЕ ПОДНОСИ ПРИТУЖБА

Назив и адреса Руковаоца	
-----------------------------	--

3. ПРАВО КОЈЕ ЈЕ ПОВРЕЂЕНО

- * ПРАВО НА ПРИСТУП ПОДАЦИМА (члан 26. ЗЗПЛ)
- *ПРАВО НА ИСПРАВКУ И ДОПУНУ (члан 29. ЗЗПЛ)
- *ПРАВО НА БРИСАЊЕ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ (члан 30. ЗЗПЛ)
- *ПРАВО НА ОГРАНИЧЕЊЕ ОБРАДЕ ПОДАТАКА (члан 31. ЗЗПЛ)
- *ПРАВО НА ПРЕНОСИВОСТ ПОДАТАКА (члан 36. ЗЗПЛ)
- *ПРАВО НА ПРЕКИД ОБРАДЕ (члан 37.ЗЗПЛ)
- *ПРАВО ПРОТИВ ОДЛУЧИВАЊА ИСКЉУЧИВО НА ОСНОВУ
АУТОМАТИЗОВАНЕ ОБРАДЕ (члан 38. ЗЗПЛ)

Напомена:

Означити једно или више права на чију повреду се указује притужбом

4. РАЗЛОЗИ ПРИТУЖБЕ

☐ Руковалац није одговорио на писмени захтев у року од 30 дана, односно у продуженом року од 60 дана

Датум подношења захтева :

приложити копију захтева са доказом о предаји Руковаоцу

☐ Руковалац је одбио захтев писменим одговором или одлуком

приложити копију захтева и одговора

☐ Руковалац је делимично одбио захтев

приложити копију захтева и навести када и који документ /и су достављени од стране Руковаоца и ако је могуће, приложите их уз притужбу

☐ Руковалац није одлучио о приговору или је, супротно члану 37.33ПЛ одбио да прекине са обрадом података

приложити копију приговора са доказом о предаји руковаоцу и копију одговора/одлуке којом је приговор одбијен и евентуално доказе којима се оспорава правилност одлуке

☐ Руковалац је, супротно члану 38. 33ПЛ, донео одлуку искључиво на основу аутоматизоване обраде података, укључујући и профилисање

приложити копију одлуке и евентуално доказе којима се оспорава правилност одлуке

Додатне корисне информације (није обавезно)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Датум:
Прилози:

Потпис:

На основу члана 54. став 5. и члана 55. став 10. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18) и члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10),

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности доноси

ОДЛУКУ

о листи врста радњи обраде података о личности за које се мора извршити процена утицаја на заштиту података о личности и тражити мишљење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности

1. Овом одлуком утврђује се листа радњи обраде података о личности за које руковалац, пре него што започне са обрадом, мора извршити процену утицаја на заштиту података о личности и тражити мишљење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности.

2. Процена утицаја на заштиту података о личности из тачке 1. ове одлуке врши се у случају:

- 1) систематске и свеобухватне процене стања и особина физичког лица која се врши помоћу аутоматизоване обраде података о личности, укључујући и профилисање, на основу које се доносе одлуке од значаја за правни положај појединца или на сличан начин значајно утичу на њега;
- 2) обраде посебних врста података о личности, односно података којима се открива расно или етничко порекло, политичко мишљење, верско или филозофско уверење или чланство у синдикату, као и обраде генетских података, биометријских података у циљу јединствене идентификације лица, података о здравственом стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији физичког лица или података о личности у вези са кривичним пресудама и кажњивим делима и мерама безбедности, у великом обиму;
- 3) систематског надзора над јавно доступним површинама у великој мери;
- 4) обраде података о личности деце и малолетника у сврху профилисања, аутоматизованог одлучивања или за маркетиншке сврхе;
- 5) употребе нових технологија или технолошких решења за обраду података о личности или са могућношћу обраде

података о личности који служе за анализу или предвиђање економске ситуације, здравља, склоности или интересовања, поузданости или понашања, локације или кретања физичких лица;

- 6) обраде података о личности на начин који укључује праћење локације или понашања појединца у случају системске обраде података о комуникацији насталих употребом телефона, интернета или других средстава комуникације;
- 7) обраде биометријских података у циљу јединствене идентификације запослених од стране послодавца и у другим случајевима обраде података о личности запослених од стране послодавца употребом апликација или система за праћење њиховог рада, кретања, комуникације и сл.;
- 8) обраде података о личности укрштањем, повезивањем или провером подударности из више извора;
- 9) обраде посебних врста података о личности у сврху профилисања или аутоматизованог одлучивања.

3. Осим у случајевима из тачке 2. ове одлуке руковалац је обавезан да изврши процену утицаја на заштиту података о личности и у другим случајевима ако је вероватно да ће нека врста обраде, посебно употребом нових технологија и узимајући у обзир природу, обим, околности и сврху обраде, проузроковати висок ризик за права и слободе физичких лица.

4. После извршене процене утицаја на заштиту података о личности, руковалац је обавезан да, пре него што започне са обрадом података о личности, Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности поднесе захтев за давање мишљења.

5. За захтев за давање мишљења из тачке 4. ове одлуке плаћа се републичка административна такса у складу са законом.

6. Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије” и на интернет страници www.poverenik.rs.

7. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана примене Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18).

Број 021-00-14/2019-04
У Београду, 19. јуна 2019. године

Заменица Повереника
Станојла Мандић, с.р.

На основу члана 52. став 9. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18) и члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10),

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности доноси

ПРАВИЛНИК

о обрасцу обавештења о повреди података о личности и начину обавештавања Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности о повреди података о личности

Члан 1.

Овим правилником утврђује се образац обавештења о повреди података о личности (у даљем тексту: образац обавештења) и начин обавештавања Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник) о повреди података о личности.

Члан 2.

Образац обавештења садржи:

- 1) Податке о руковоацу:
 - (1) назив руковоаца;
 - (2) адреса и седиште;
 - (3) име и контакт податке лица за заштиту података о личности руковоаца, ако је оно одређено, или информације о другом начину на који се могу добити подаци о повреди.
 - 2) Податке о повреди података:
 - (1) опис природе повреде података, укључујући околности које се односе на повреду;
 - (2) врста података о личности;
 - (3) број лица на која се подаци односе;
 - (4) број података о личности чија је безбедност повређена;
 - (5) датум и време повреде безбедности података (уколико је познат, или према процени).
 - 3) Опис могућих последица повреде.
 - 4) Опис мера које је руковалац предузео или чије је предузимање предложено.
 - 5) Остале податке од значаја за обавештавање о повреди података.
- Образац обавештења одштампан је уз овај правилник и чини његов саставни део.

Члан 3.

Руковалац доставља Поверенику обавештење о повреди података о личности на обрасцу из члана 2. овог правилника у року од 72 часа од сазнања за повреду.

У случају да руковалац у тренутку достављања обавештења Поверенику не може да унесе све податке, дужан је да их накнадно достави на исти начин на који је доставио обавештење.

Руковалац који не поступи у прописаном року, дужан је да образложи разлоге због којих није поступио у том року.

Члан 4.

Уз обавештење руковалац доставља и евиденције радњи обраде које се односе на податке који су били предмет повреде података о личности, а које руковалац води у складу са чланом 47. Закона о заштити података о личности (у даљем тексту: Закон).

Руковалац доставља и другу документацију, по налогу Повереника, или на сопствену иницијативу.

Члан 5.

Руковалац доставља Поверенику обавештење о повреди података у писаном облику, непосредно или путем поште.

Руковалац може да достави и скенирани примерак обавештења на имејл адресу: povredapodataka@poverenik.rs.

Члан 6.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана примене Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18).

Број 021-00-10/2019-04
У Београду, 31. маја 2019. године
Заменица повереника,
Станојла Мандић, с.р.

Прилог: Образац обавештења о повреди података о личности

1) Подаци о руковаоцу:	
(1) назив руковаоца	
(2) адреса/седиште	
(3) име и контакт подаци лица за заштиту података о личности руковаоца или информације о другом начину на који се могу добити подаци о повреди	
2) Подаци о повреди података:	
(1) опис природе повреде података, укључујући околности које се односе на повреду	
(2) врста података о личности	
(3) број лица на која се подаци односе	
(4) број података о личности чија је безбедност повређена	
(5) датум и време повреде безбедности података (уколико је познат, или према процени)	
3) Опис могућих последица повреде	
4) Опис мера које је руковалац предузео или чије је предузимање предложено	
5) Остали подаци од значаја за обавештавање о повреди података	
Прилог:	

У _____, дана _____. године

За РУКОВАОЦА

Име и презиме_____
Потпис

На основу члана 56. став 12. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18) и члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10),

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности доноси

ПРАВИЛНИК
о обрасцу и начину вођења евиденције лица
за заштиту података о личности

Члан 1.

Овим правилником утврђује се образац и начин вођења евиденције лица за заштиту података о личности.

Члан 2.

Евиденцију лица за заштиту података о личности (у даљем тексту: евиденција) води Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник).

Евиденција садржи податке о руковоацу, односно обрађивачу (име, презиме и адресу, односно назив и седиште) и податке о лицу за заштиту података о личности (име, презиме, адресу, имејл и број телефона).

Члан 3.

Евиденција је јединствена и води се у електронском облику на обрасцу који је одштампан у прилогу овог правилника и чини његов саставни део.

Члан 4.

Податке из члана 2. став 2. овог правилника Поверенику доставља руковалац, односно обрађивач у писаном облику, непосредно, путем поште или на имејл адресу: licezazastitu@poverenik.rs.

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана примене Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18).

Број 021-00-12/2019-04
У Београду, 5. јуна 2019. године
Заменица повереника,
Станојла Мандић, с.р.

Образац
Евиденција лица за заштиту података

Редни број	Име и презиме/назив руковаоца односно обрађивача	Адреса/седиште руковаоца односно обрађивача	Име и презиме лица за заштиту података	Адреса лица за заштиту података	Имејл лица за заштиту података	Број телефона лица за заштиту података

УПУТСТВО ЗА ПОПУЊАВАЊЕ И ОБРАСЦИ КОНТРОЛНИХ ЛИСТА

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (Повереник) на основу чл. 77–79. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/18) врши инспекцијски надзор над применом овог закона, у складу са овим законом и сходном применом закона којим се уређује инспекцијски надзор.

Закон о инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, бр. 36/15, 44/18 – др. закон и 95/18) у члану 14. прописује да је инспекција дужна да сачини контролне листе из своје области инспекцијског надзора, објави их на својој интернет страници и примењује у поступку редовног инспекцијског надзора и мешовитог инспекцијског надзора у делу који се односи на редован надзор, као и у инспекцијском надзору на државној граници који се обавља редовно. У поступку ванредног инспекцијског надзора инспекција може да користи контролне листе, када то одговара природи, предмету и обухвату ванредног надзора. Даље, инспекција може да достави контролну листу надзираном субјекту и затражи од њега да сачини и инспекцији достави извештај о самопровери испуњености захтева из контролне листе и самопроцени ризика.

У складу са чланом 14. Закона о инспекцијском надзору Повереник је сачинио и на својој интернет страници www.poverenik.rs, у секцији под називом „Заштита података“, објавио контролне листе, и то:

- контролну листу за руковоаоце који су органи власти (члан 4. тачка 25. Закона о заштити података о личности: „орган власти“ је државни орган, орган територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, јавно предузеће, установа и друга јавна служба, организација и друго правно или физичко лице које врши јавна овлашћења);
- контролну листу за руковоаоце који нису органи власти.

Објавом контролних листа на www.poverenik.rs Повереник делује превентивно, едукативно и информативно, чиме помаже органима које надзире да унапред тачно знају које су њихове обавезе и шта је потребно да ураде да би своје пословање и поступање ускладили са прописима и спречили настанак штете, као и шта овлашћено лице из стручне службе Повереника проверава у поступку надзора.

Ове контролне листе приказују сложене и обимне законске обавезе преко низа разумљивих питања на која треба дати тачне и свеобухватне одговоре.

Ради попуњавања контролних листа са www.poverenik.rs треба преузети одговарајућу контролну листу, а затим у обрасцу означити одговоре на постављена питања, унети текстуалне одговоре на постављена питања и означити укупан збир бодова.

Овако попуњена контролна листа представља извештај о самопровери испуњености захтева из контролне листе и самопроцени ризика који треба одштампати, потписати од стране одговорног лица, оверити печатом (уколико се он користи), а затим скенирати и послати Поверенику на адресу електронске поште office@poverenik.rs. Наведени извештај може се доставити Поверенику и поштом на адресу Повереника у Београду, Булевар краља Александра бр. 15 или непосредном предајом на писарници Повереника, на истој адреси.

Извештај о самопровери испуњености захтева из контролне листе и самопроцени ризика Повереник користи у сврху процене ризика, као и израде и потом реализације плана инспекцијског надзора.

Напомињемо да подаци из предметног извештаја подлежу провери од стране Повереника те да нетачно приказивање или прикривање чињеница у њему повлаче правне последице састављања исправе неистините садржине. То уједно изазива повећање вероватноће настанка штетних последица у оквиру процене ризика, односно повећања степена ризика надзираног субјекта.

А. Образац контролне листе за руковаоце који су органи власти

Република Србија
ПОВЕРЕНИК ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ
ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ
ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ
 Београд, Булевар краља Александра 15

КОНТРОЛНА ЛИСТА КЛ – 001 од 25.10.2019. године

Садржина инспекцијског надзора је примена:

Закона о заштити података о личности (Службени гласник РС”, број 87/2018)

Сектор за надзор
Овлашћено лице Повереника _____
Број предмета _____
Датум _____

Надзирани орган _____

Опис инспекцијског надзора: Усклађеност са одредбама Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“, број 87/2018)

Усклађеност са законом, изражена у бодовима:

1. Да ли је надзирани орган одредио лице за заштиту података?

ДА – 10 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести стручне квалификације на основу којих је лице одређено, у смислу члана 56. став 8. закона)

2. Да ли је надзирани орган објавио контакт податке лица за заштиту података?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести где и када су контакт подаци објављени, у смислу члана 56. став 10. закона)

3. Да ли је надзирани орган доставио Поверенику контакт податке лица за заштиту података?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

4. Да ли надзирани орган располаже интерним актима о заштити података о личности?

ДА – 10 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести који интерни акти су донети и када)

5. Да ли надзирани орган у обради података о личности користи мере безбедности, као што су псеудонимизација или криптозаштита, тестирање и оцењивање техничких, организационих и кадровских мера безбедности обраде?

ДА – 10 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести које мере безбедности се користе)

6. Да ли надзирани орган преноси податке о личности у другу државу или међународну организацију?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести које податке, где, коме и по ком правном основу се пренос врши)

7. Да ли надзирани орган води евиденције радњи обраде из члана 47. Закона о заштити података о личности?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

8. Да ли надзирани орган обрађује посебне врсте података о личности (подаци којима се открива расно или етничко порекло, политичко мишљење, верско или филозофско уверење или чланство у синдикату, као и обрада генетских података, биометријских података у циљу јединствене идентификације лица, података о здравственом стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији физичког лица)?

ДА – 0 бодова

НЕ – 10 бодова

(навести који подаци су у питању, у саставу које збирке и по ком правном основу и у коју сврху се обрађују)

9. Да ли се основне активности надзираног органа састоје у обради посебних категорија података о личности?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

10. Да ли надзирани орган бележи радње обраде приликом употребе система аутоматске обраде података о личности?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести на који начин се врши бележење, које радње се бележе (нпр. унос, мењање, увид, откривање, упоређивање, брисање) и шта бележење открива (нпр. разлог обраде, датум и време обраде, идентитет вршиоца обраде))

11. Да ли надзирани орган обрађује податке о кривичним пресудама и кажњивим делима?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести у саставу које збирке података се ови подаци обрађују, по ком правном основу и у коју сврху)

12. Да ли је надзирани орган ангажовао обрађиваче података о личности?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(који послови обраде су поверени обрађивачу)

13. Да ли је надзирани орган уредио однос са обрађивачима, у складу са одредбама члана 45. Закона о заштити података о личности?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

14. Да ли надзирани орган податке о личности открива примаоцима?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести које податке, идентит прималаца и правни основ и сврху откривања података)

15. Да ли надзирани орган доноси појединачне одлуке засноване искључиво на аутоматизованој обради података о личности, укључујући и профилисање?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(у оквиру које збирке података се врши доношење предметних одлука, по ком правном основу и у коју сврху)

16. Да ли је надзирани орган са другим руковооцем или више рукова-лаца заједнички одредио сврху и начин обраде података о личности садржаних у одређеној збирци података (члан 43. закона)?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести које збирке, који руковаоци су у питању и којим писаним споразумом је овај однос уређен)

Укупан број бодова 100

КОМЕНТАРИ

Надзирани орган:

ПРОЦЕНА РИЗИКА

Р.Б.	Степен ризика	Број бодова
1.	Незнатан	91 – 100
2.	Низак	51 – 90
3.	Средњи	41 – 50
4.	Висок	31 – 40
5.	Критичан	30 и мање

Б. Образац контролне листе за руковаоце који нису органи власти

Република Србија
ПОВЕРЕНИК ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД
ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА
О ЛИЧНОСТИ
Београд, Булевар краља Александра 15

КОНТРОЛНА ЛИСТА
КЛ – 002 од 25.10.2019. године

Садржина инспекцијског надзора је примена:

Закона о заштити података о личности (Службени гласник РС”, број 87/2018)

Сектор за надзор
Овлашћено лице Повереника _____
Број предмета _____
Датум _____

Надзирани субјекат _____
Укупан број запослених код надзираног субјекта _____

Ойис инсйекцијској надзора: Усклађеност са одредбама Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“, број 87/2018)

Усклађеност са законом, изражена у бодовима:

1. Да ли је надзирани субјекат именовао лице за заштиту података о личности?

ДА – 10 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести стручне квалификације на основу којих је лице одређено, у смислу члана 56. став 8. закона)

2. Да ли је надзирани субјекат објавио контакт податке лица за заштиту података?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести где и када су контакт подаци објављени, у смислу члана 56. став 10. закона)

3. Да ли је надзирани субјекат доставио Поверенику контакт податке лица за заштиту података?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

4. Да ли надзирани субјекат располаже интерним актима о заштити података о личности?

ДА – 10 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести који интерни акти су донети и када)

5. Да ли надзирани субјекат у обради података о личности користи мере безбедности као што су псеудонимизација или криптозаштита, тестирање и оцењивање техничких, организационих и кадровских мера безбедности обраде?

ДА – 10 бодова

НЕ – 0 бодова

(навести које мере безбедности се користе)

6. Да ли надзирани субјекат преноси податке о личности у другу државу или међународну организацију?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести које податке, где, коме и по ком правном основу се пренос врши)

7. Да ли надзирани субјекат води евиденције радњи обраде из члана 47. Закона о заштити података о личности?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

8. Да ли надзирани субјекат обрађује посебне врсте података о личности (подаци којима се открива расно или етничко порекло, политичко мишљење, верско или филозофско уверење или чланство у синдикату, као и обрада генетских података, биометријских података у циљу јединствене идентификације лица, података о здравственом стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији физичког лица)?

ДА – 0 бодова

НЕ – 10 бодова

(навести који подаци су у питању, у саставу које збирке и по ком правном основу и са којом сврхом се обрађују)

9. Да ли се основне активности надзираног субјекта састоје у обради посебних врста података о личности?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

10. Да ли се основне активности надзираног субјекта састоје у радњама обраде које би по својој природи, обиму, односно сврхама захтевале редован и систематски надзор великог броја лица на које се подаци односе?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

11. Да ли надзирани субјекат обрађује податке о кривичним пресудама и кажњивим делима?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести у саставу које збирке података се ови подаци обрађују, по ком правном основу и у коју сврху)

12. Да ли је надзирани субјекат ангажовао обрађиваче података о личности?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(који послови обраде су поверени обрађивачу)

13. Да ли је надзирани орган уредио однос са обрађивачима, у складу са одредбама члана 45. Закона о заштити података о личности?

ДА – 5 бодова

НЕ – 0 бодова

14. Да ли надзирани субјекат податке о личности открива примаоцима?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести које податке, идентит прималаца и правни основ и сврху откривања података)

15. Да ли надзирани субјекат доноси појединачне одлуке засноване искључиво на аутоматизованој обради података о личности, укључујући и профилисање?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести која збирка података је предмет наведене аутоматизоване обраде)

16. Да ли је надзирани субјекат са другим руковоцем или више руковалаца заједнички одредио сврху и начин обраде података о личности садржаних у одређеној збирци података (члан 43. закона)?

ДА – 0 бодова

НЕ – 5 бодова

(навести које збирке, који руковаоци су у питању и којим писаним споразумом је овај однос уређен)

Укупан број бодова 100

КОМЕНТАРИ

Надзирани орган:

ПРОЦЕНА РИЗИКА

Р.Б.	Степен ризика	Број бодова
1.	Незнатан	91 – 100
2.	Низак	51 – 90
3.	Средњи	41 – 50
4.	Висок	31 – 40
5.	Критичан	30 и мање

На основу члана 64. став 7. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18) и члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон),

Влада доноси

ОДЛУКУ

о Листи држава, делова њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународних организација у којима се сматра да је обезбеђен примерени ниво заштите података о личности

1. Овом одлуком утврђује се Листа држава, делова њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународних организација у којима се сматра да је обезбеђен примерени ниво заштите података о личности.

2. Листа из тачке 1. ове одлуке одштампана је уз ову одлуку и чини њен саставни део.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 21. августа 2019. године.

05 број 021-7718/2019

У Београду, 1. августа 2019. године

Влада

Председник,

Ана Брнабић, с.р.

ЛИСТА

држава, делова њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународних организација у којима се сматра да је обезбеђен примерени ниво заштите података о личности

I

Државе и међународне организације које су чланице Конвенције Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података:

- 1) Република Азербејџан;
- 2) Република Албанија;

- 3) Кнежевина Андора;
- 4) Република Аргентина;
- 5) Република Аустрија;
- 6) Краљевина Белгија;
- 7) Босна и Херцеговина;
- 8) Република Бугарска;
- 9) Уједињено Краљевство Велике Британија и Северне Ирске;
- 10) Грузија;
- 11) Република Грчка;
- 12) Краљевина Данска;
- 13) Република Естонија;
- 14) Ирска;
- 15) Република Исланд;
- 16) Република Италија;
- 17) Република Јерменија;
- 18) Република Кабо Верде;
- 19) Република Кипар;
- 20) Република Летонија;
- 21) Република Литванија;
- 22) Кнежевина Лихтенштајн;
- 23) Велико Војводство Луксембург;
- 24) Мађарска;
- 25) Република Малта;
- 26) Краљевина Мароко;
- 27) Република Маурицијус;
- 28) Сједињене Мексичке Државе;
- 29) Република Молдавија;
- 30) Кнежевина Монако;
- 31) Савезна Република Немачка;
- 32) Краљевина Норвешка;
- 33) Република Пољска;
- 34) Република Португалија;
- 35) Румунија;
- 36) Руска Федерација;
- 37) Република Сан Марино;
- 38) Република Северна Македонија;
- 39) Република Сенегал;
- 40) Словачка Република;
- 41) Република Словенија;
- 42) Република Тунис;
- 43) Република Турска;
- 44) Украјина;
- 45) Источна Република Уругвај;

- 46) Република Финска;
- 47) Република Француска;
- 48) Краљевина Холандија;
- 49) Република Хрватска;
- 50) Црна Гора;
- 51) Чешка Република;
- 52) Швајцарска Конфедерација;
- 53) Краљевина Шведска;
- 54) Краљевина Шпанија.

II

Државе, делови њихових територија или једног или више сектора одређених делатности у тим државама и међународне организације за које је од стране Европске уније утврђено да обезбеђују примерени ниво заштите:

- 1) Острво Гернзи;
- 2) Држава Израел;
- 3) Јапан;
- 4) Канада (привредни субјекти);
- 5) Острво Ман;
- 6) Нови Зеланд;
- 7) Сједињене Америчке Државе (ограничено на „Privacy Shield framework”);
- 8) Фарска острва;
- 9) Острво Џерси.

На основу члана 34. Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“ број 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), члана 73. став 3. а у вези са чл. 77. став 2. чл 78. ст. 1. тач. 8. и ст. 2. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“ број 87/18), и у вези члана 51. Закона о инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, број 36/15, 44/18 - др. закон и 95/18),

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, доноси

ПРАВИЛНИК

о обрасцу легитимације овлашћеног лица за вршење инспекцијског надзора по закону о заштити података о личности

1. Уводна одредба

Члан 1.

Овим правилником ближе се прописује образац и садржина легитимације овлашћеног лица за вршење инспекцијског надзора над спровођењем и извршавањем Закона о заштити података о личности (у даљем тексту: овлашћено лице) и начин вођења евиденције о издатим легитимацијама овлашћених лица.

2. Образац и садржина легитимације овлашћеног лица

Члан 2.

Легитимација овлашћеног лица садржи штампани део легитимације и службену значку (у даљем тексту: легитимација овлашћеног лица) и користи се за идентификацију приликом обављања службених послова.

Легитимација овлашћеног лица састоји се од кожане футроле у којој је на десном делу футроле причвршћена значка, а на левом делу, у простору у облику џепа, смештен је штампани део легитимације.

Члан 3.

Штампани део легитимације овлашћеног лица је правоугаоног облика, величине 60/90 mm и израђује се на белој хартији 120 g/m².

Службена легитимација је обложена провидним пластифицираним заштитним материјалом.

Текст службене легитимације исписује се на српском језику ћириличким писмом.

Члан 4.

Предња страна штампаног дела легитимације овлашћеног лица, садржи:

- 1) у горњем делу, у средини – мали грб Републике Србије;
- 2) испод грба, на средини текст:

“Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја
и заштиту података о личности
ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ”

3) испод текста: “ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ”, са десне стране, налази се место за фотографију овлашћеног лица, димензија 28 x 32 mm, преко које се у доњем левом углу утискује печат Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности;

4) испод фотографије исписана је реч: “ИМЕ”, са означеним местом за уписивање имена овлашћеног лица;

5) испод речи: “ИМЕ”, исписана је реч: “ПРЕЗИМЕ” са означеним местом за уписивање презимена овлашћеног лица;

6) испод речи: “ПРЕЗИМЕ”, на средини, је јединствени број легитимације.

Полеђина штампаног дела легитимације овлашћеног лица садржи:

1. у горњем делу, у средини текст: “ОВЛАШЋЕЊА”;
2. испод текста: “ОВЛАШЋЕЊА” одштампан је текст следеће садржине:

„Повереник врши надзор и обезбеђује примену Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/18) у складу са овлашћењима из члана 78. став 1. тач. 1). и 8). Закона, преко овлашћених лица из Стручне службе Повереника (члан 78. став 2. Закона).

Ималац ове службене легитимације овлашћен је да предузима радње и изриче мере које су утврђене Законом о заштити података о личности („Службени гласник РС“ број 87/18).

Овлашћено лице, има службену легитимацију којом доказује своје службено својство и идентитет. (члан 51. став 2. Закона о инспекцијском надзору „Службени гласник РС“, број 36/15, 44/18 - др. закон и 95/18-сходна примена).“

3. на средини, испод текста о овлашћењима Повереника у загради су речи: “датум издавања”, изнад којих је означено место за уписивање датума издавања легитимације;

4. на левој страни обрасца налази се место означено за печат („М.П”), а на средини се налази место означено за потпис Повереника, испод кога је реч: „Повереник”;

5. у доњем делу, на средини испод речи „Повереник” налази се место означено за својеручни потпис овлашћеног лица испод кога су, наведене речи: „Својеручни потпис”.

Члан 5.

Службена значка је саставни део легитимације овлашћеног лица, и састоји се из два одвојена дела.

Први део службене значке је израђен као значка од метала, технологијом ливења, у облику стилизованог барокног штита, хромираних површина, димензија 66 x 54 mm, и фиксиран је на десној страни кожне футроле, у горњем делу.

Значка из става 2. овог члана садржи:

1) у горњем делу представљен је стилизовани зрак, висине 9 mm и ширине 50 mm, изнад националне српске тробојке, која је хоризонтална, двостепено подавијена и пружа се својим слободним крајевима, симетрично постављеним до обода знака, дужине 53 mm и ширине 7 mm. Ова трака је испуњена емајл бојом-црвеном, плавом и белом.

2) у средишњем делу представљен је мали грб Србије, који својом круном покрива, у делу плаве и беле емајл боје, националну тробојку.

3) око штита са грбом је, тегет емајлом офарбано поље ширине 12 mm и санс серифни ћирилични текст у два реда, лучно позициониран, тако да:

- први ред садржи текст: „ПОВЕРЕНИК ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ”, а
- други ред садржи текст: „ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ”.

Обод у овом лучном делу око тегет поља је ширине 4 mm, са каналуrom, целом дужином граверски обрађеном (цизелираном), ширине 1 mm.

Други део службене значке је израђен као метална хромирана трака димензија 69 x 10 mm, на којој је у два реда исписан ћирилични текст:

- први ред садржи текст: „ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ”,
- други ред садржи текст: „ЗА ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР”.

Члан 6.

Кожна футрола легитимације овлашћеног лица, израђена је од природне коже црне боје, у склопљеном стању величине 85 x 110 mm.

Члан 7.

Легитимацију овлашћеног лица издаје Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник).

Ако Повереник опозове овлашћење на основу кога је издата легитимација или легитимација буде изгубљена, оштећена или овлашћено лице на други начин остане без легитимације, иста ће се огласити неважећом у “Службеном гласнику Републике Србије”.

Ако инспекцијски надзор обавља овлашћени службеник, овлашћење које му се издаје садржи елементе легитимације, осим слике, има карактер службене легитимације и користи се као и службена легитимација.

3. Евиденција о издатим легитимацијама овлашћених лица

Члан 8.

Евиденцију о издатим легитимацијама овлашћених лица води Повереник.

Евиденција о издатим легитимацијама овлашћених лица садржи:

- 1) име и презиме лица коме је легитимација издата (у даљем тексту: овлашћено лице);
- 2) јединствени број легитимације;
- 3) датум издавања;
- 4) напомену.

Члан 9.

Графички приказ штампаног дела легитимације и службене значке, дати су на обрасцима 1 и 2, у прилогу овог правилника и чине његов саставни део.

Члан 10.

Даном почетка примене овог правилника престаје да важи Правилник о обрасцу легитимације овлашћеног лица за вршење надзора по закону о заштити података о личности број: 110-00-00007/2009-01 од 01.04.2009 („Службени гласник РС”, број 35/09) и легитимације издате по том правилнику.

Члан 11.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије” а примењиваће се по истеку једног месеца од дана ступања на снагу.

Број: 110-00-5/2019-04

У Београду, 22. августа 2019. године

ПОВЕРЕНИК
Милан Мариновић, с.р.

„Повереник врши надзор и обезбеђује примену Закона о заштити података о личности

(„Службени гласник РС“, број 87/18) у складу

са овлашћењима из члана 78. став 1. тач. 1) и 8) Закона, преко овлашћених лица из Стручне

службе Повереника (члан 78. став 2. Закона).

Ималац ове службене легитимације овлашћен је да предузима радње и изричне мере које су утврђене Законом о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/18).

Овлашћено лице има службену легитимацију којом доказује своје службено својство и идентитет (члан 51. став 2. Закона о инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, број 36/15, 44/18 – др. закон и 95/18-сходна примена).“

Образац 1.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПОВЕРЕНИК ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ
ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И
ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ
ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ

000

мл

ИМЕ

ПРЕЗИМЕ

ОВЛАШЋЕЊА

Датум издавања

мл Повереник

Својеручни потпис

Образац 2.

**ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ
ЗА ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР**

На основу члана 78. став 4. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18) и члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10),

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности доноси

ПРАВИЛНИК

о обрасцу и начину вођења интерне евиденције о повредама Закона о заштити података о личности и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају

Члан 1.

Овим правилником ближе се прописују образац и начин вођења интерне евиденције о повредама Закона о заштити података о личности (у даљем тексту: Закон) и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају.

Члан 2.

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник) води интерну евиденцију о повредама Закона и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају (у даљем тексту: интерна евиденција).

Интерна евиденција садржи: податке о руковооцу или обрађивачу који је повредио Закон (име и презиме или назив, пребивалиште, боравиште или седиште), податке о повреди Закона (опис повреде и члан Закона који је повређен), податке о мерама које су предузете и податке о поступању руковооца или обрађивача по изреченим мерама.

Члан 3.

Графички приказ обрасца интерне евиденције дат је на обрасцу који је одштампан у прилогу овог правилника и чини његов саставни део.

Члан 4.

Интерна евиденција је јединствена и води се у Служби Повереника, у електронском облику.

Унос података у интерну евиденцију врше овлашћена лица из Службе Повереника, по окончању поступка надзора.

За контролу тачности и ажурности података унетих у интерну евиденцију одговоран је руководилац основне унутрашње јединице Службе Повереника у којој се обавља посао надзора.

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана примене Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС”, број 87/18).

Број 021-00-11/2019-04
У Београду, 31. маја 2019. године
Заменица повереника,
Станојла Мандић, с.р.

Прилог: Образац интерне евиденције о повредама Закона о заштити података о личности и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају

Редни број	Име и презиме или назив руковоаца или обрађивача	Пребивалиште, боравиште или седиште руковоаца или обрађивача	Опис повреде Закона	Члан Закона који је повређен	Мере које је Повереник предузео	Подаци о поступању руковоаца или обрађивача по изреченим мерама

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

342.738(497.11)(094.5)

ЗАШТИТА података о личности : прописи. Публикација
бр. 5 / [уредник Александар Ресановић]. – Београд :
Повереник за информације од јавног значаја и заштиту
података о личности, 2020 (Београд : Службени гласник).
– 259 стр. ; 23 cm

Тираж 600. – Стр. 7–8: Уводна реч / Александар Ресановић.

ISBN 978-86-901034-2-3

1. Ресановић, Александар, 1955– [уредник] [аутор додатног
текста]
а) Право на заштиту података о личности -- Србија
-- Законски прописи

COBISS.SR-ID 282537228